

novibet

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΑ

ΠΑΙΖΕΙΣ ΕΔΩ

Α. ΓΡΑΒΑΝΗΣ
Τον Οκτώβριο
η νομική μας
διεκδίκηση συναντά
τη λαϊκή απαίτηση

ΣΕΛ. 18-21

ΑΕΛ NOVIBET
Πάνω από 1 εκατ. ευρώ
για υποδομές
και γήπεδο

Από το προπονητήριο των Δένδρων μέχρι το ΑΕΛ FC ARENA, η «βασίλισσα του κάμπου» επενδύει σε έργα που αλλάζουν την καθημερινότητα της ομάδας και την εικόνα της Λάρισας στη Super

ΣΕΛ. 22-25

**Η μάχη με την
ευλογιά έχει
καθεί**

Στο κενό και η έφοδος των δέκα ημερών με την αυστηροποίηση των μέτρων

ΣΕΛ. 08-09

Πολιτεία
Θεσσαλών

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025 | ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΑΘΕΣΗ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 4

**Η Κοβέσι και
οι... killers
των ψηφιακών
υδρόμετρων**

Στο μικροσκόπιο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και οι υπερκοστολογήσεις των ΔΕΥΑ στο όνομα της... εξοικονόμησης του νερού - Δήμος της Θεσσαλίας αγόρασε 6.000 υδρόμετρα σε τετραπλάσια τιμή!

ΣΕΛ. 3

Στο Δημοτικό Συμβούλιο το θέμα του τραυματισμού γυναίκας μετά από ανταλλαγή ανακοινώσεων «Συμπαράταξης» και Δημοτικής αρχής

**Το παζάρι άφησε
πίσω του νέα
κόντρα**

ΣΕΛ. 16-17

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
Δ. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
**«Τα σχολεία
δεν λειτουργούν
με λογιστικά
κριτήρια»**

ΣΕΛ 28-29

**Πολιτική διαφθορά
στην Ελλάδα,
ώρα Μηδέν**

«Όταν δεν κάνεις παιδί,
σου το κάνει ο... γείτονας»

Στη βαριά σκιά των αιτιών που οδήγησε στην τραγωδία των Τεμπών και του σκανδάλου του ΟΠΕΚΕΠΕ, η ελληνική κοινωνία άκουσε από τά χείλη της ευρωπαϊας εισαγγελέως, Λάουρα Κοβέσι αυτά που χρόνια η ίδια ψιθύριζε

Η παρουσία της Ρουμάνας της ανώτατης δικαστικής λειτουργού της Ε.Ε. στην Ελλάδα δεν αγγίζει μόνο την κεντρική πολιτική σκηνή αλλά και τους παράγοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Το κοινωνικό αίτημα για διαφάνεια στη διαχείριση των κοινοτικών πόρων «αγγίζει» Δήμους και Περιφέρειες όλης της χώρας

ΣΕΛ. 4-7

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 5
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025
Χαριτίνη, Χαριτίνα, Χαρίτη, Τίνα, Χαρά
Μεθοδία, Ερμονόγης

Διεθνής Ημέρα κατά της Πορνείας
Ευρωπαϊκή Ημέρα για την Κατάθλιψη
Παγκόσμια Ημέρα για τη Μηνιγγίτιδα
Παγκόσμια Ημέρα Εκπαιδευτικών

1912

Η Ελλάδα κηρύσσει τον πόλεμο κατά των
Οθωμανών. Ο Ελληνικός Στρατός διαβαίνει τα
σύνορα και εισέρχεται στο έδαφος της Μακε-
δονίας.

1949

38 μέρες μετά τη λήξη του Εμφυλίου Πολέ-
μου, συνέρχεται η 6η ολομέλεια του ΚΚΕ στο
Μπουρέλι της Αλβανίας και αποφασίζει την
επίσημη παύση του πυρός. Στα νέα καθήκο-
ντα του κόμματος περιλαμβάνονται η ίδρυση
ενός νόμιμου πλατιού αριστερού δημοκρατι-
κού κόμματος και η έκδοση μιας αριστερής
νόμιμης αθηναϊκής εφημερίδας.

1951

Το Τάγμα του Ελληνικού Εκστρατευτικού
Σώματος Κορέας, μετά από τριήμερη σφοδρή
επίθεση, καταλαμβάνει το ύψωμα 313 (Σκοτς)
κοντά στον ποταμό Ιμτζιν. Πρόκειται για την
πλέον αιματηρή επιχείρησή του (πεσόντες 28,
τραυματίες 87). (Πόλεμος της Κορέας)

1962

Οι Beatles κυκλοφορούν το πρώτο
τους τραγούδι «Love Me Do».

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Αχιλλέας Αθ. Νταβέλης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Πάνος Πληκαδής

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Τάσος Κουρκούμπας

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ «21Admedia»,
Ελ. Βενιζέλου 109, 41221 Λάρισα,
τηλ. 2411800900,

Συνδρομές / Διαφημίσεις
sales@21admedia.gr

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή
μερική, η διασκευή ή απόδοση περιεχομένου της έκδοσης
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

2η σελίδα

FORMedia.gr
ΑΜΕΣΗ
ΕΓΚΥΡΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

FORMedia TV

Κάθε μέρα Θεσσαλία!

14:00

Η εκπομπή «Κάθε Μέρα Θεσσαλία» βγαίνει στον αέρα καθημερινά στις 14:00 με τη δημοσιογραφική υπογραφή της Έννης Λεβέντη, της Βιβής Ζαχοπούλου και του Τάσου Κουρκούμπα. Η εκπομπή θα καταγράφει την καθημερινότητα της περιφέρειας με ρεπορτάζ, απευθείας συνδέσεις, καλεσμένους και παρεμβάσεις πολιτών, δίνοντας βήμα σε όλους να αναδείξουν τα προβλήματα αλλά και τις προοπτικές του τόπου. Με έμφαση στις αλήθειες χωρίς φίλτρα, με στοιχεία και αποδείξεις, το «Κάθε Μέρα Θεσσαλία» φιλοδοξεί να αποτελέσει το πιο ζωντανό και ουσιαστικό παράθυρο ενημέρωσης για την περιοχή. Αποκλειστικά θέματα στη συχνότητα του FORMedia TV, η νέα εκπομπή έρχεται να γίνει η καθημερινή φωνή της Θεσσαλίας και να μεταφέρει την εικόνα της κοινωνίας, όπως ακριβώς είναι: αυθεντική, άμεση και χωρίς παραμορφώσεις.

FORMedia

Radio
99,8

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
www.formediaradio.gr

08:00 – 10:00 | «ΟΛΑ ΠΑΙΖΟΥΝ» με τη Σμάρω Γεωργίου **LIVE**

Η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται! Κάθε πρωί λέμε την πρώτη μας καλημέρα με τη ραδιοφωνική παραγωγή Σμάρω Γεωργίου για τρίτη χρονιά καθημερινά στις 08:00 σε μια δίωρη εκπομπή μας υπόσχεται ότι όλα παίζουν! Όλες οι επιτυχίες παίζουν εδώ! Μόνο Επιτυχίες!!!

10.00-12.00 | «NON PAPER» με τον Τάσο Κουρκούμπα **LIVE**

Η δημοσιογραφία των non papers δεν είναι ένα συντεχνιακό πρόβλημα των δημοσιογράφων αλλά αφορά τους πάντες. Ο Τάσος Κουρκούμπας καθημερινά στις 10:00 δίνει το δικό του διαφορετικό στίγμα για την πολιτική, την ιατρική και τα κοινωνικά προβλήματα που μας απασχολούν. Μία εκπομπή με αλήθειες και με δεύτερη ερμηνεία για όσα συμβαίνουν!

12:00 – 14:00 | «ENNI TIME IS A GOOD TIME» με την Έννη Λεβέντη & τον Κώστα Ανέστη **LIVE**

Η αγαπημένη εκπομπή της Μαγνησίας τώρα στο FORMedia Radio 99.8! Η Έννη Λεβέντη, με τη χαρακτηριστική της αμεσότητα και τον τρόπο που ξέρει να συνδέεται με το κοινό, επιστρέφει δυναμικά στο ραδιόφωνο παρέα με τον Κώστα Ανέστη. Δύο ώρες γεμάτες ενημέρωση, ελεύθερη συζήτηση και χαμόγελο – γιατί η επικαιρότητα δεν χρειάζεται να είναι βαριά για να είναι ουσιαστική. Με φρέσκο αέρα, εναλλακτική ματιά στα γεγονότα, αλλά και παρεμβάσεις που προκαλούν διάλογο, η εκπομπή «ENNI TIME IS A GOOD TIME» έρχεται για να δώσει ρυθμό στα μεσημέρια μας και να μας κάνει να απολαμβάνουμε ακόμα περισσότερο τον απογευματινό χρόνο. Εδώ, η ενημέρωση γίνεται πιο ζωντανή, οι συζητήσεις πιο ουσιαστικές και η παρέα πιο απολαυστική!

14:00 – 16:00 | «COLPO GROSSO» με τον Χρήστο Ευθυμίου **LIVE**

Καθημερινά από Δευτέρα έως Παρασκευή 12:00-14:00, COLPO GROSSO με τον Χρήστο Ευθυμίου στα ραδιόφωνα σας. Ειδήσεις, ανταποκρίσεις, συνεντεύξεις, σχόλια, παρασκήνιο και στοίχημα για να είστε μέσα στα πράγματα. COLPO GROSSO με τον Χρήστο Ευθυμίου καθημερινά στο FORMediaradio 99.8 για... ενημερωμένους φιλάθλους

16:00 – 18:00 | «Εδώ Θεσσαλία, απόγευμα» με τη Βιβή Ζαχοπούλου **LIVE**

Σερβίρεται ο απογευματινός καφές... μαζί με την ενημέρωση! Δύο ώρες γεμάτες ενημέρωση, ανάλυση και παλμό της επικαιρότητας, με focus στη Θεσσαλία. Ειδήσεις, συνεντεύξεις, σχόλια και όλα όσα αφορούν την καθημερινότητα της περιοχής μας, μέσα από μια έγκυρη και άμεση ματιά. Καθημερινά στις 16:00 -18:00 Συντονιστείτε στο formedia radio 99.8 και μείνετε ενημερωμένοι, κάθε απόγευμα, για όσα συμβαίνουν εδώ, στη Θεσσαλία!

18:00 – 20:00 | «ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΘΡΑΝΙΟ» με τον Βασίλη Μηνά **LIVE**

Τελευταίο θρανίο ή μπροστά; Καθημερινά ο Βασίλης Μηνάς επιλέγει για εσάς εμμονικά από το τελευταίο θρανίο μουσικάρες, τα καλύτερα τραγούδια όλων των εποχών. Βρίσκει πως έχει μια ιδιαίτερη γοητεία το «τελευταίο θρανίο» και ίσως γι' αυτό περισσότερο να το αποζητούσε. Για άλλους μπορεί να αποτελούσε μειονεκτική θέση, αλλά στη δική του φαντασία ήταν σίγουρα προνομιακή!

20:00 – 08:00 | |Για να μη χάνεις τίποτα!

Οι καλύτερες στιγμές της ημέρας ξαναπαίζουν το βράδυ στο ForMedia Radio 99.8 σε επανάληψη του Προγράμματος

Η δράση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας υπογραμμίζει ότι η εποχή της ασυλίας για την Τοπική Αυτοδιοίκηση τελείωσε

Η κακοδιαχείριση των ψηφιακών υδρομέτρων δείχνει ότι η τεχνολογία από μόνη της δεν αρκεί για διαφάνεια χωρίς αυστηρούς ελέγχους

Η Κοβέσι και οι... killers των ψηφιακών υδρόμετρων

Στο μικροσκόπιο της Κοβέσι οι υπερκοστολογήσεις των ΔΕΥΑ στο όνομα της... εξοικονόμησης του νερού - Δήμος της Θεσσαλίας αγόρασε 6.000 υδρόμετρα σε τετραπλάσια τιμή!

Γράφει
ο Τάσος
Κουρκούμπας

Μετά τα «χρυσά» όπως αποδείχθηκε «σπιτάκια» ανακύκλωσης, τα οποία Δήμοι της χώρας αγόραζαν σε τιμές πενταπλάσιες από αυτές της αγοράς, στο μικροσκόπιο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, μπαίνουν και τα ψηφιακά υδρόμετρα που τοποθετούνται σε δήμους και κοινότητες για την καταγραφή της κατανάλωσης νερού. Κι αν το οικονομικό σκάνδαλο με τις... «γωνίες ανακύκλωσης» ακουμπά συγκεκριμένο αριθμό Δήμων, αυτό της χρηματοδοτούμενης μέσω ΕΣΠΑ αλλαγής των υδρόμετρων, απλώνει πλέον τη ματιά της Λάουρα Κοβέσι στους μισούς -τουλάχιστον- Δήμους της επικράτειας.

Η δικογραφία που φέρεται σύμφωνα με πληροφορίες να έχει ανοίξει η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία για την προμήθεια «ψηφιακών υδρομέτρων», αφορά ενδεχόμενη κατασπατάληση κοινοτικών πόρων με υπερκοστολογημένες προμήθειες. Πρόκειται για απευθείας αναθέσεις μικρών προμηθειών, ύψους 30.000- 40.000 ευρώ, οι οποίες δεν ελέγχονταν από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Αυτή η πρακτική αξιοποιήθηκε όπως όλα δείχνουν από πολλούς Δήμους, οι οποίοι προέβαιναν σε αναρίθμητες προμήθειες «ψηφιακών υδρομέτρων», χωρίς έλεγχο. «120 ευρώ τα πήραμε τα υδρόμετρα αυτά; Κάτι λένε ότι έχουν 30 ευρώ τα πιο ακριβά! Βλακείες λένε; Μάλλον βλακείες λένε κι εσείς λέτε τα σωστά.

Μας δουλεύετε; Μας δουλεύετε ψιλό γαζί. Κάποιοι από εσάς δεν έχετε καμία αναστολή. Είστε κυνικοί, είστε killers. Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι το κουμάντο της συναλλαγής» ανέφερε με δηκτικό ύψος δημοτικός σύμβουλος της αντιπολίτευσης στο τελευταίο δημοτικό συμβούλιο Δήμου της Θεσσαλίας, ο οποίος προμηθεύτηκε 6.000 υδρόμετρα. Ανάλογη σκηνή έχει εκτυλιχθεί τον τελευταίο χρόνο σε πληθώρα δημοτικών συμβουλίων.

Η υπόθεση έχει ήδη πάρει τον δρόμο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, που ανοίξε φάκελο για τον τρόπο προμήθειας και εγκατάστασης των συσκευών, οι οποίες υποτίθεται ότι θα προσέφεραν διαφάνεια και έλεγχο στην κατανάλωση νερού. Αντί γι' αυτό, φαίνεται να αποτέλεσαν την αφορμή για ένα ακόμη «φαγοπότι» με ευρωπαϊκά κονδύλια. Η τεχνολογία των ψηφιακών υδρομέτρων θεωρείται διεθνώς μια αξιόπιστη λύση: προσφέρει άμεση και ακριβή καταγραφή της κατανάλωσης, ειδοποιεί για πιθανές διαρροές και βοηθά στη μείωση της σπατάλης νερού. Ωστόσο, στην ελληνική πραγματικότητα το «όραμα» αυτό μετατράπηκε σε πεδίο κερδοσκοπίας. Συσκευές που στην αγορά κοστίζουν περίπου 30 με 35 ευρώ εμφανίστηκαν σε τιμολόγια δήμων να τιμολογούνται από 250 έως και 300 ευρώ. Διπλάδι έως και δέκα φορές πάνω από την πραγματική τους αξία.

Οι διαφορές αυτές δεν είναι απλώς λογιστικές. Σημαίνουν ότι κάθε φορά που ένας δήμος προμηθευόταν μερικές χιλιάδες υδρόμετρα, τα ποσά που εγκρίνονταν εκτοξεύονταν σε δυσθεώρητα ύψη. Και όλα αυτά με χρήματα του ΕΣΠΑ, τα οποία προορίζονταν για την προστασία από τη λειψυδρία και την ορθολογική

χρήση των υδάτινων πόρων.

Το «πάρτι» των απευθείας αναθέσεων

Το πλέον ανησυχητικό είναι ότι οι διαδικασίες προμήθειας χαρακτηρίζονταν από ασυλία και αδιαφάνεια. Απευθείας αναθέσεις διαδέχονταν η μία την άλλη, με μικρά τμήματα έργων που έμεναν εκτός του ελέγχου του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Έτσι, οι συμβάσεις περνούσαν χωρίς ουσιαστική εποπτεία, αφήνοντας πεδίο ελεύθερο για υπερκοστολογήσεις και ύποπτες συναλλαγές.

Η εικόνα που σκιαγραφείται μοιάζει με μηχανισμό που είχε ως βασικό σκοπό την απορρόφηση κονδυλίων και όχι την πραγματική ωφέλεια των πολιτών. Στην πράξη, οι δημότες πληρώνουν ήδη ακριβά τιμολόγια νερού, χωρίς να έχουν καμία διασφάλιση ότι τα έργα που χρηματοδοτήθηκαν με εκατομμύρια ευρώ έγιναν με διαφάνεια και προς όφελος της κοινωνίας.

Πανελλαδική διάσταση το ύψος της ζημιάς

Η υπόθεση δεν αφορά μεμονωμένα περιστατικά. Σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις, σχεδόν οι μισοί δήμοι της χώρας έχουν εμπλακεί σε αντίστοιχες προμήθειες. Το συνολικό οικονομικό αντικείμενο είναι δύσκολο να προσδιοριστεί στην παρούσα φάση, όμως ανεπίσημες πληροφορίες κάνουν λόγο για ζημιές που μπορεί να ξεπερνούν τα 300 εκατομμύρια ευρώ. Ένα ποσό που, αν επιβεβαιωθεί, θα μιλάμε για ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα κακοδιαχείρισης κοινοτικών πόρων των τελευταίων ετών.

Οι ευθύνες και τα μεγάλα ερωτήματα Εύλογα προκύπτουν αμείλικτα ερωτήματα:

Πώς είναι δυνατόν να εγκρίνονται τιμές δεκαπλάσιες της αγοράς χωρίς καμία ένσταση;

Ποιοι είχαν την ευθύνη των ελέγχων και γιατί δεν παρενέβησαν;

Πώς επέτρεψαν να στηθεί αυτό το σύστημα καταμήσεων και απευθείας αναθέσεων που ουσιαστικά έβαζε στο περιθώριο κάθε μηχανισμό διαφάνειας;

Η κυβέρνηση δηλώνει πως δεν εμπλέκεται, καθώς οι συγκεκριμένες συμβάσεις αφορούσαν μικρές προμήθειες ύψους 30.000-40.000 ευρώ που δεν περνούν από την κεντρική διοίκηση. Ωστόσο, το ερώτημα παραμένει: είναι δυνατόν το φούσκωμα των τιμών από τα 30 στα 300 ευρώ να πέρασε εντελώς απαρατήρητο;

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έχει αναλάβει δράση και ήδη εξετάζει εάν πρόκειται για μεμονωμένες περιπτώσεις κακοδιαχείρισης ή για ένα καλά οργανωμένο σύστημα μεθοδευμένων υπερκοστολογήσεων. Οι επόμενοι μήνες αναμένεται να φέρουν στο φως νέα στοιχεία, πιθανές ευθύνες και ίσως και ονόματα.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι το σκάνδαλο με τα «χρυσά υδρόμετρα» δεν είναι μια ακόμη ασήμαντη ιστορία τοπικής διαφθοράς. Είναι μια υπόθεση που αγγίζει δεκάδες δήμους, εμπλέκει τεράστια ποσά κοινοτικών κονδυλίων και φέρνει στο προσκήνιο για ακόμη μια φορά το χρόνιο πρόβλημα της αδιαφάνειας στη διαχείριση του δημόσιου χρήματος.

Όταν δεν κάνεις παιδί,
σου... το κάνει ο γείτονας

Πολιτική διαφθορά στην Ελλάδα ώρα Μηδέν

“ Από τα υπουργικά γραφεία μέχρι τα δημαρχεία και τις περιφέρειες, η σκιά της διαφθοράς βαραίνει την Τοπική Αυτοδιοίκηση – κι εκεί όπου οι ευρωπαϊκοί πόροι συναντούν την καθημερινότητα των πολιτών, το στοίχημα της διαφάνειας γίνεται πιο κρίσιμο από ποτέ

Η Ελλάδα βρίσκεται ξανά στο μικροσκόπιο της διεθνούς κοινότητας. Οι πληγές από τα μεγάλα σκάνδαλα διαφθοράς, οι ανοιχτές υποθέσεις κακοδιαχείρισης ευρωπαϊκών πόρων και οι πολιτικές ευθύνες που δεν αποδίδονται, δημιουργούν την εικόνα μιας χώρας όπου το «πολιτικό κόστος» έχει αντικαταστήσει τη λογοδοσία.

Το τραγικό δυστύχημα των Τεμπών, η υπόθεση του ΟΠΕΚΕΠΕ και η διαχείριση δισεκατομμυρίων από το Ταμείο Ανάκαμψης και το ΕΣΠΑ, συνθέτουν μια σκληρή πραγματικότητα: η Ελλάδα είναι ξανά «ύποπτη» για τη χρήση των ευρωπαϊκών κονδυλίων.

Η φράση «όταν δεν κάνεις παιδί σου, το κάνει ο γείτονας» αποτυπώνει με ακρίβεια την παρούσα συγκυρία. Η ελληνική Δικαιοσύνη και η πολιτική εξουσία δεν κατάφεραν να δημιουργήσουν ένα αξιόπιστο πλαίσιο αντιμετώπισης της διαφθοράς και ελέγχου της κακοδιαχείρισης. Το κενό έρχεται να καλύψει η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία (EPPO), με επικεφαλής την ατσάλνια Laura Codruța Kovesi.

Η παρέμβασή της στην Ελλάδα δεν είναι τυπική. Είναι ένα μήνυμα προς την κεντρική κυβέρνηση, τους θεσμούς αλλά και την Τοπική Αυτοδιοίκηση: η εποχή της ατιμωρησίας και της «δημιουργικής λογιστικής» με τα ευρωπαϊκά χρήματα τελειώνει.

Πριν αναλυθούν οι θεσμοί και τα πρόσωπα, πρέπει να γίνει ξεκάθαρο: η διαφθορά στην Ελλάδα δεν είναι ένα «ατύχημα». Είναι προϊόν πολιτικής βούλησης – ή καλύψης, της έλλειψής της.

Η κυβέρνηση, ανεξαρτήτως χρώματος, φέρει την κύρια ευθύνη για τη διαχείριση των ευρωπαϊκών κονδυλίων. Στην πραγματικότητα, κάθε μεγάλο σκάνδαλο της τελευταίας δεκαετίας (από τις υπερτιμολογήσεις στα έργα, μέχρι τις απευθείας αναθέσεις εκατομμυρίων) ξεκινά από τις αποφάσεις της εκτελεστικής εξουσίας. Η διαφάνεια παραμένει ζητούμενο, ενώ οι ανεξάρτητοι ελεγκτικοί μηχανισμοί υπονομεύονται συστηματικά.

Το δυστύχημα στα Τέμπη, που αποκάλυψε χρόνια εγκατάλειψη του σιδηροδρομικού δικτύου, δεν μπορεί να αποσυνδεθεί από τις κυβερνητικές επιλογές στη διαχείριση

των έργων υποδομής. Ο ΟΠΕΚΕΠΕ, που βρέθηκε στο στόχαστρο ερευνών για παράτυπες πληρωμές και αδιαφανείς διαδικασίες, λειτουργεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης – δηλαδή υπό την πολιτική ευθύνη της κυβέρνησης.

Η ίδια η Kovesi, σε δημόσιες παρεμβάσεις της, έχει αφήσει σαφείς αιχμές: «Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν αντικαθιστά τις εθνικές δικαιοσύνες, αλλά παρεμβαίνει όπου υπάρχει αδράνεια ή συγκάλυψη». Αυτό από μόνο του αποτελεί ένα χαστούκι προς το ελληνικό πολιτικό σύστημα, που χρόνια τώρα αναζητά «εξιλαστήρια θύματα» αντί για πραγματική κάθαρση.

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελέα – Laura Codruța Kovesi

Η Laura Codruța Kovesi δεν είναι μια τυπική γραφειοκράτης των Βρυξελλών. Είναι το πρόσωπο που έχει συνδέσει το όνομά του με την πιο σκληρή μάχη κατά της διαφθοράς στη Ρουμανία.

Γεννημένη το 1973, με σπουδές νομικής στο Πανεπιστήμιο Κλουζ-Ναπόκα, αναδείχθηκε σε εθνική εισαγγελέα κατά της διαφθοράς. Από το 2013 έως το 2018 ηγήθηκε της Εθνικής Διεύθυνσης Καταπολέμησης της Διαφθοράς (DNA) στη Ρουμανία, όπου οργάνωσε ένα από τα πιο αποτελεσματικά συστήματα δίωξης πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων. Υπουργοί, βουλευτές, ακόμα και πρώην πρωθυπουργοί οδηγήθηκαν στα δικαστήρια με στοιχεία που συνέλεξε η ομάδα της.

Η σκληρή στάση της, όμως, της στοίχισε την απομάκρυνσή της από το DNA ύστερα από πιέσεις της τότε ρουμανικής κυβέρνησης. Αυτό ακριβώς το επεισόδιο της χάρισε διεθνή αναγνώριση: η Kovesi έγινε σύμβολο ανεξαρτησίας απέναντι στην πολιτική εξουσία. Το 2019, παρά την αντίδραση ορισμένων κρατών-μελών, επελέγη ως η πρώτη επικεφαλής της νεοσύστατης Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Η παρουσία της στην Ελλάδα δεν πέρασε απαρατήρητη. Με αυστηρό ύφος, ξεκαθάρισε ότι «κανένα ευρώ των Ευρωπαίων φορολογουμένων δεν πρέπει να καταλήγει σε τσέπες λίγων». Δεν ήταν απλώς μια δήλωση, αλλά προειδοποίηση προς την Αθήνα: η Ευρώπη δεν θα κλείσει τα μάτια.

**Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία
Θεσμικός ρόλος και αρμοδιότητες**

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία (European Public Prosecutor's Office – EPPO) είναι ένας σχετικά νέος θεσμός. Ιδρύθηκε το 2020 και αποτελεί ανεξάρτητο όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ρόλος της είναι να ερευνά και να διώκει εγκλήματα που αφορούν τον προϋπολογισμό της Ε.Ε., όπως απάτες, διαφθορά, ξέπλυμα χρήματος και κατάχρηση κονδυλίων. Πρακτικά, η EPPO λειτουργεί ως «ομπρέλα» πάνω από τις εθνικές εισαγγελίες, με δικαιοδοσία να διερευνά υποθέσεις όπου εμπλέκονται ευρωπαϊκοί πόροι. Διαθέτει Ευρωπαίους Εισαγγελείς σε κάθε κράτος-μέλος που έχει συμμετάσχει στη διαδικασία (η Ελλάδα συμμετέχει από το 2021). Αυτοί συνεργάζονται με την Κεντρική Υπηρεσία στο Λουξεμβούργο υπό την ηγεσία της Kovesi.

Η σημασία της είναι τεράστια: για πρώτη φορά η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν βασίζεται μόνο στις εθνικές κυβερνήσεις για να ελέγξουν τους ίδιους τους εαυτούς τους, αλλά έχει έναν δικό της, υπερεθνικό μηχανισμό ελέγχου.

Για την Ελλάδα, όπου η κακοδιαχείριση των ευρωπαϊκών κονδυλίων αποτελεί χρόνια πληγή, η ύπαρξη της EPPO είναι κομβική. Η Kovesi και η ομάδα της έχουν ήδη ξεκινήσει έρευνες για υποθέσεις που αφορούν το Ταμείο Ανάκαμψης, τα αγροτικά προγράμματα και τις επιδοτήσεις υποδομών. Η πολιτική διάσταση είναι σαφής: εκεί όπου η κυβέρνηση δεν θέλει ή δεν μπορεί να ελέγξει τη διαφθορά, αναλαμβάνει η Ευρώπη.

**Η σκιά των Τεμπών
σύμβολο διαφθοράς και ανεπάρκειας**

Το δυστύχημα των Τεμπών δεν ήταν ένα τυχαίο τραγικό γεγονός. Ήταν η κορύφωση μιας διαχρονικής παθολογίας: η αδυναμία του κράτους να διαχειριστεί με διαφάνεια, υπευθυνότητα και επαγγελματισμό τα έργα υποδομής. Εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ σε συμβάσεις, αναθέσεις και έργα «φαντάσματα» σπαταλήθηκαν σε ένα σιδηροδρομικό δίκτυο που παρέμενε ουσιαστικά με τεχνολογία της δεκαετίας του '70. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, με εντολή της Kovesi, έχει ζητήσει ήδη στοιχεία που αφορούν τη χρηματοδότηση έργων ασφάλειας και τηλεδιοίκησης στους ελληνικούς σιδηρόδρομους. Οι αναφορές για

Όπου οι αποφάσεις αγνοούν την επιστήμη και τους κανόνες, η Ευρώπη επεμβαίνει και η Τοπική Αυτοδιοίκηση καλείται να λογοδοτήσει

απώλεια ευρωπαϊκών κονδυλίων, κακοδιαχείριση και υπερκοστολογήσεις βάζουν την Ελλάδα σε μια ιδιαίτερα δύσκολη θέση. Δεν είναι μόνο οι ανθρώπινες απώλειες που βαραίνουν την κυβέρνηση. Είναι και η εικόνα μιας χώρας που «καταπίνει» ευρωπαϊκά κονδύλια χωρίς να προσφέρει στους πολίτες ούτε τα στοιχειώδη.

Το μήνυμα είναι σαφές: η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν θα αφήσει την υπόθεση να «ξεχαστεί». Τα Τέμπη αποτελούν, πλέον, σημείο αναφοράς για το πώς η πολιτική αμέλεια, σε συνδυασμό με τη διαφθορά, οδηγεί όχι μόνο σε οικονομικές απώλειες, αλλά και σε ανθρώπινες τραγωδίες.

ΟΠΕΚΕΠΕ – ο «κουμπάρς» της διαφθοράς

Ο ΟΠΕΚΕΠΕ (Οργανισμός Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων) είναι ένας από τους πιο νευραλγικούς οργανισμούς για την Ελλάδα. Από αυτόν περνούν κάθε χρόνο δισεκατομμύρια σε ευρωπαϊκές επιδοτήσεις και αγροτικές ενισχύσεις.

Ωστόσο, οι καταγγελίες για παράτυπες πληρωμές, «εικονικούς δικαιούχους», αδιαφάνεια στις διαδικασίες και σπατάλη πόρων έχουν οδηγήσει τον οργανισμό στο επίκεντρο των ερευνών. Η Κόνεσι έχει ήδη ζητήσει πλήρη φάκελο για την κατανομή των κονδυλίων της τελευταίας πενταετίας. Οι φήμες για «αγρότες-φαντάσματα», για υπερβολικές ενισχύσεις σε μεγαλοκτηνοτρόφους ή για «φωτογραφικούς» διαγωνισμούς δημιουργούν την εικόνα ενός μηχανισμού που λειτουργεί περισσότερο ως εργαλείο εξυπηρέτησεων παρά ως θεματοφύλακας των ευρωπαϊκών χρημάτων. Αυτό που εννοχλεί ιδιαίτερα τις Βρυξέλλες είναι ότι ο ΟΠΕΚΕΠΕ υπάγεται απευθείας στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Δηλαδή, η πολιτική ευθύνη είναι ευθεία: από την κυβέρνηση ξεκινά και στην κυβέρνηση καταλήγει.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στο μικροσκόπιο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας

Αν υπάρχει ένας τομέας που προκαλεί τον μεγαλύτερο πονοκέφαλο στην Κόνεσι και την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, αυτός είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Οι Δήμοι και οι Περιφέρειες της χώρας διαχειρίζονται κάθε χρόνο τεράστια ποσά από ευρωπαϊκά προγράμματα – κυρίως μέσω ΕΣΠΑ, Ταμείου Ανάκαμψης, αγροτικών δράσεων και κοινοτικών επιχορηγήσεων για έργα υποδομής.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, ιστορικά, λειτουργεί ως πεδίο «πελατειακών σχέσεων». Από τις αναθέσεις έργων ύδρευσης και αποχέτευσης, μέχρι τους διαγωνισμούς για απορριμματοφόρα και έργα ανάπλασης, τα παραδείγματα

κακοδιαχείρισης είναι αμέτρητα. Οι απευθείας αναθέσεις, τα «σπασμένα έργα» (ώστε να μην ξεπερνούν τα όρια του διαγωνισμού), οι υπερτιμολογήσεις και οι εργολάβοι που «μοιράζονται» τους διαγωνισμούς είναι κοινό μυστικό στην αυτοδιοικητική πρακτική.

Ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας

Η Κόνεσι έχει ήδη ξεκαθαρίσει: «Οι Δήμοι και οι Περιφέρειες δεν είναι υπεράνω ελέγχου». Για πρώτη φορά, η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν θα ελέγχεται μόνο από τα εθνικά ελεγκτικά όργανα (που πολλές φορές λειτουργούν με πολιτικές εξαρτήσεις), αλλά και από έναν υπερεθνικό μηχανισμό που δεν λογαριάζει κομματικά ισορροπίες.

Οι έρευνες έχουν ξεκινήσει. Στο μικροσκόπιο μπαίνουν, έργα ΕΣΠΑ σε Δήμους με καθυστερήσεις ή εκτροχιασμένους προϋπολογισμούς, προμήθειες Περιφερειών (π.χ. μηχανήματα, απορριμματοφόρα, έργα οδοποιίας). Πολιτιστικά προγράμματα με ασαφείς δαπάνες και πράσινες δράσεις που έμειναν στα χαρτιά, ενώ οι πόροι εξαφανίστηκαν. Η μεγαλύτερη ανησυχία αφορά το μέλλον: τι θα γίνει αν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία εντοπίσει συστηματικά φαινόμενα διαφθοράς σε Δήμους και Περιφέρειες; Οι Βρυξέλλες έχουν τη δυνατότητα να παγώσουν κονδύλια, να ζητήσουν επιστροφή χρημάτων, ή ακόμα και να αποκλείσουν φορείς από μελλοντική χρηματοδότηση. Αυτό σημαίνει ότι η Ελλάδα μπορεί να βρεθεί με δεκάδες Δήμους και Περιφέρειες που θα στερηθούν βασικούς πόρους για έργα και κοινωνικές δράσεις. Με άλλα λόγια, η κακοδιαχείριση δεν θα τιμωρήσει απλώς τους υπεύθυνους, αλλά και τους πολίτες που θα δουν έργα να ακυρώνονται ή να μένουν ημιτελή.

“
Η διαχείριση των ευρωπαϊκών πόρων δεν αποτελεί προνόμιο των κυβερνήσεων ή των τοπικών αρχών, αλλά αυστηρή ευθύνη απέναντι στους πολίτες και στην Ευρώπη

“

Η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στην Ελλάδα, με επικεφαλής την Laura Codruța Kövesi, καταδεικνύει ότι η εποχή της ατιμωρησίας για την κακοδιαχείριση ευρωπαϊκών κονδυλίων και την πολιτική διαφθορά τελειώνει

Γιατί πρέπει να ανησυχεί η Αυτοδιοίκηση

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα δεν έχει συνηθίσει σε τέτοιους εξονυχιστικούς ελέγχους. Μέχρι σήμερα, πολλά σκάνδαλα έμειναν στα συρτάρια ή θάβονταν σε ατέρμονες δικαστικές διαδικασίες. Με την ΕΡΡΟ, η υπόθεση αλλάζει. Οι διαδικασίες είναι πιο γρήγορες, η διασύνδεση με τις Βρυξέλλες άμεση, και οι κυρώσεις αυστηρές. Οι Δήμαρχοι και οι Περιφερειάρχες γνωρίζουν ότι, για πρώτη φορά, δεν θα μπορούν να «παίξουν» με τα έργα όπως παλιά. Η Κόνεσι στέλνει σαφές μήνυμα: «Τα ευρωπαϊκά χρήματα ανήκουν στους πολίτες, όχι στις τοπικές ελίτ». Δήμοι που υπέγραψαν έργα «αναπλάσεων» με προϋπολογισμούς πολλαπλάσιους της πραγματικής αξίας. Περιφέρειες που μοίρασαν εκατομμύρια σε «πολιτιστικές δράσεις» χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα. Προγράμματα ανακύκλωσης και πράσινης ενέργειας που στα χαρτιά φάνηκαν «καινοτόμα», αλλά στην πράξη κατέρρευσαν, με τα κονδύλια να εξαφανίζονται. Εδώ επιστρέφουμε στην αρχή, η ευθύνη ξεκινά από την κυβέρνηση. Οι Δήμοι και οι Περιφέρειες λειτουργούν σε ένα θεσμικό πλαίσιο που καθορίζει η κεντρική εξουσία. Όταν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι αδύναμοι ή ελεγχόμενοι, τότε η Τοπική Αυτοδιοίκηση λειτουργεί ανεξέλεγκτα. Η παρέμβαση της Κόνεσι υπενθυμίζει στην κυβέρνηση ότι οι εποχές που «τα ΣΔΙΤ και τα ΕΣΠΑ γίνονταν εργαλεία πολιτικής πελατείας» τελειώνουν.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στο μικροσκόπιο όταν ο ευρωπαϊκός έλεγχος «κατεβαίνει» στους Δήμους και τις Περιφέρειες

Η δημόσια συζήτηση για τη διαφθορά στην Ελλάδα εστιάζει, σχεδόν πάντα, στην κεντρική πολιτική σκηνή. Στα μεγάλα σκάνδαλα, στις αποφάσεις υπουργών, στις κυβερνητικές ευθύνες. Ωστόσο, η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας έρχεται να φωτίσει έναν χώρο που συχνά περνά «κάτω από το ραντάρ»: την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δήμοι και Περιφέρειες, που διαχειρίζονται δισεκατομμύρια σε ευρωπαϊκά κονδύλια, βρίσκονται πλέον στο επίκεντρο ενός αυστηρότερου καθεστώτος λογοδοσίας. Και το ερώτημα που πλανάται είναι σαφές: είναι έτοιμη η Τοπική Αυτοδιοίκηση να αντιμετωπίσει την πιο συστηματική και ανεξάρτητη εποπτεία;

Η «αχίλλειος πτέρνα» της Αυτοδιοίκησης

Από τα προγράμματα του ΕΣΠΑ και τα κονδύλια για την αγροτική ανάπτυξη, μέχρι τις επενδύσεις σε υποδομές, έργα πράσινου, καθαριότητας και ψηφιακού μετασχηματισμού, η Τοπική Αυτοδιοίκηση αποτελεί τον δεύτερο μεγαλύτερο χρηματοδοτούμενο φορέα από την Ε.Ε. μετά την κεντρική διοίκηση.

Τα τελευταία χρόνια, ωστόσο, οι εκθέσεις της Ελεγκτικής Υπηρεσίας αλλά και οι καταγγελίες πολιτών ανέδειξαν επαναλαμβανόμενα μοτίβα. Καθυστερήσεις και υπερκοστολογήσεις έργων. Συμβάσεις με «φωτογραφικούς» όρους, που οδηγούν σχεδόν πάντα στους ίδιους αναδόχους. Ελλιπείς ελεγκτικοί μηχανισμοί σε επίπεδο Δήμων. Ασαφείς αρμοδιότητες μεταξύ αιρετών και υπηρεσιακών στελεχών, που θολώνουν τα όρια ευθύνης. Αυτά τα φαινόμενα δεν είναι απλώς «διοικητικές δυσλειτουργίες». Συνιστούν πεδίο δυνητικής διαφθοράς, που μέχρι σήμερα περνούσε συχνά χωρίς σοβαρές ποινικές συνέπειες.

Η προειδοποίηση της Kövesi

Η ίδια η Laura Codruța Kövesi, στην επίσκεψή της στην Ελλάδα, έστειλε ξεκάθαρο μήνυμα: «Οι ευρωπαϊκοί πόροι δεν ανήκουν στις κυβερνήσεις, ούτε στους δημάρχους. Ανήκουν στους Ευρωπαίους πολίτες».

Με αυτή τη φράση κατέστησε σαφές ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν θα περιοριστεί στην Αθήνα ή στα υπουργεία, αλλά θα «κατέβει» σε όλο το εύρος των διοικητικών βαθμίδων. Και αυτό είναι ίσως το πιο ανησυχητικό σήμα για την Τοπική Αυτοδιοίκηση: ότι οι υποθέσεις δεν θα κλείνουν πλέον «εσωτερικά», αλλά θα παραπέμπονται σε ένα ανεξάρτητο όργανο με ευρωπαϊκή νομιμοποίηση.

Βιογραφικό της
Laura Codruța
Kövesi

Γεννήθηκε το 1973 στη Ρουμανία και σπούδασε νομική στο Πανεπιστήμιο Κλουζ-Ναπόκα. Κατά τη διάρκεια της καριέρας της αναδείχθηκε σε εθνική εισαγγελέα κατά της διαφθοράς, ηγούμενη της Εθνικής Διεύθυνσης Καταπολέμησης της Διαφθοράς (DNA) από το 2013 έως το 2018, όπου δίωξε πολιτικούς και κρατικούς αξιωματούχους, μεταξύ αυτών και πρώην πρωθυπουργούς. Η σκληρή της στάση και η ανεξαρτησία της από την πολιτική εξουσία την έκαναν διεθνώς γνωστή, ενώ η απομάκρυνσή της από το DNA λόγω πολιτικών πιέσεων ενίσχυσε την εικόνα της ως συμβόλου ανεξαρτησίας. Το 2019 επελέγη ως η πρώτη επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (EPPO), αρμόδιας για τη δίωξη εγκλημάτων που σχετίζονται με τον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό, όπως διαφθορά, απάτες και κατάχρηση κονδυλίων, στέλνοντας σαφές μήνυμα ότι κανένα ευρώ των Ευρωπαίων φορολογουμένων δεν πρέπει να καταλήγει σε τσέπες λίγων

Δήμοι και Περιφέρειες, υποθέσεις που «καίνε»

Δεν είναι λίγες οι φορές που έργα συγχρηματοδοτούμενα από την Ε.Ε. έγιναν «συμβολή» σε τοπικές πολιτικές καριέρες, αλλά όχι στην καθημερινότητα των πολιτών. Έργα που ξεκίνησαν και δεν ολοκληρώθηκαν ποτέ. Ψηφιακές πλατφόρμες που πληρώθηκαν, αλλά δεν λειτούργησαν. Υποδομές με ελλείψεις που κατέληξαν σε εγκαταλελειμμένα κτίρια. Ενδεικτική είναι η υπόθεση σε μεγάλους Δήμους της Βόρειας Ελλάδας, όπου κονδύλια για «πράσινες αναπλάσεις» κατέληξαν σε έργα βιτρίνας, χωρίς πραγματική περιβαλλοντική προστιθέμενη αξία. Αντίστοιχα, Περιφέρειες σε όλη τη χώρα βρέθηκαν να καταλογίζονται με παρατυπίες για προμήθειες υγειονομικού υλικού την περίοδο της πανδημίας. Μέχρι σήμερα, οι περισσότερες υποθέσεις τέτοιου τύπου «έσβηναν» μέσα σε λαβύρινθο διοικητικών διαδικασιών. Τώρα, όμως, η αρμοδιότητα περνά σε μια Εισαγγελία που λογοδοτεί απευθείας στις Βρυξέλλες. Η νέα πραγματικότητα για την Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει διπλή όψη. Θετική, αυστηρότερος έλεγχος σημαίνει περισσότερη διαφάνεια, καλύτερη χρήση πόρων, περισσότερη εμπιστοσύνη των πολιτών. Αν Δήμοι και Περιφέρειες αποδείξουν ότι μπορούν να λειτουργήσουν με κανόνες, θα ενισχύσουν τη θέση τους και απέναντι στην κεντρική κυβέρνηση. Αρνητική, όσοι δεν προσαρμοστούν, κινδυνεύουν με βαρύτατες συνέπειες. Οι τοπικές διοικήσεις μπορεί να βρεθούν αντιμέτωπες με ποινικές δίωξεις, διακοπή χρηματοδοτήσεων και ακόμα και με προσωρινή αναστολή προγραμμάτων, εφόσον αποδειχθούν σοβαρές παρατυπίες. Η Kövesi άφησε να εννοηθεί ότι η ανοχή σε λάθη και παραλείψεις μειώνεται στο ελάχιστο. Αυτό σημαίνει ότι ακόμα και «παραδοσιακές πρακτικές» μικροεξυπηρέτησεων ή χαλαρών διαδικασιών δεν θα γίνονται αποδεκτές. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση βρίσκεται σήμερα σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Είτε θα ακολουθήσει τον δρόμο της προσαρμογής – με ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών, με εκπαίδευση στελεχών, με πραγματική διαφάνεια – είτε θα παραμείνει εγκλωβισμένη σε παθογένειες που πλέον δεν μπορούν να κρυφτούν.

Γιατί, όπως έδειξε η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, η εποχή της ατιμωρησίας φαίνεται να τελειώνει. Και αυτό αφορά όχι μόνο τους υπουργούς και τις κυβερνήσεις, αλλά και τους δημάρχους, τους περιφερειάρχες, και κάθε τοπικό αξιωματούχο που έχει στα χέρια του την ευθύνη διαχείρισης ευρωπαϊκών πόρων.

Αλλάζει κάτι στον ορίζοντα της διαφθοράς;

Η επίσκεψη της Laura Codruța Kövesi στην Ελλάδα και η ανάδειξη υποθέσεων όπως τα Τέμπη και ο ΟΠΕΚΕΠΕ δεν είναι απλά μια σειρά γεγονότων που γέμισαν τις στήλες των εφημερίδων. Συνιστούν σημείο καμπής. Γιατί δείχνουν ότι η Ευρώπη αποφάσισε να μην αφήσει την Ελλάδα να παλεύει μόνη με τις χρόνιες παθογένειες της διαφθοράς.

Η πολιτική ευθύνη ξεκινά από την κυβέρνηση. Όσο κι αν επιχειρείται να παρουσιαστεί η διαφθορά ως μεμονωμένα περιστατικά ή «ατυχήματα», η αλήθεια είναι ότι οι θεσμικές αδυναμίες πηγάζουν από τον τρόπο που η εκάστοτε πολιτική ηγεσία διαχειρίζεται το κράτος. Όταν οι μηχανισμοί ελέγχου είναι αδύναμοι, όταν οι ανεξάρτητες αρχές λειτουργούν με περιορισμένη αυτονομία, όταν η λογοδοσία είναι ζητούμενο και όχι πραγματικότητα, τότε δημιουργείται το περιβάλλον στο οποίο αναπτύσσεται η διαφθορά. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία δεν είναι πανάκεια. Δεν μπορεί να «καθαρίσει» μόνη της μια χώρα από τη διαφθορά. Αυτό που μπορεί –και ήδη κάνει– είναι να επιβάλλει κανόνες διαφάνειας, να διασφαλίσει ότι οι ευρωπαϊκοί πόροι φτάνουν εκεί που πρέπει, να κατα-

Όταν η Ευρώπη παρακολουθεί, διαφάνεια, επιστημονική τεκμηρίωση και λογοδοσία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στο μικροσκόπιο της Ευρώπης

στήσει σαφές ότι κανείς δεν βρίσκεται υπεράνω του νόμου. Το ερώτημα, ωστόσο, είναι αν η διαφθορά αφορά μόνο την κεντρική πολιτική σκηνή ή αν διαπερνά οριζόντια όλο το πολιτικό σύστημα. Η απάντηση είναι μάλλον αυτονόητη: η διαφθορά στην Ελλάδα είναι πολυεπίπεδη. Από τα υπουργικά γραφεία μέχρι τα δημοτικά συμβούλια, από τους μεγάλους διαγωνισμούς μέχρι τις μικρές τοπικές εργολαβίες, οι πρακτικές κακοδιαχείρισης έχουν αποκτήσει χαρακτηριστικά «κουλτούρας». Αυτή η κουλτούρα δεν θα αλλάξει από τη μια μέρα στην άλλη. Χρειάζεται πολιτική βούληση, αλλά και πίεση από τους πολίτες. Χρειάζεται ισχυροποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών, μεγαλύτερη διαφάνεια στις συμβάσεις, και –κυρίως– παραδείγματα τιμωρίας, ώστε να σταλεί το μήνυμα ότι η ατιμωρησία δεν είναι πλέον δεδομένη.

Η παρέμβαση της Kövesi, όσο κι αν προκαλεί ανησυχία στην πολιτική και αυτοδιοικητική ελίτ, στέλνει ταυτόχρονα ένα μήνυμα ενδυνάμωσης προς τους πολίτες. Δείχνει ότι οι καταγγελίες, τα στοιχεία, οι μαρτυρίες δεν χάνονται πλέον σε γραφεία υπουργείων ή σε ντουλάπια τοπικών υπηρεσιών. Υπάρχει ένας ανεξάρτητος ευρωπαϊκός μηχανισμός που μπορεί να τα αξιοποιήσει. Και αυτό ίσως είναι το πιο ελπιδοφόρο στοιχείο: ότι η μάχη κατά της διαφθοράς δεν είναι πια υπόθεση κλειστών πολιτικών γραφείων, αλλά ανοίγει προς την κοινωνία.

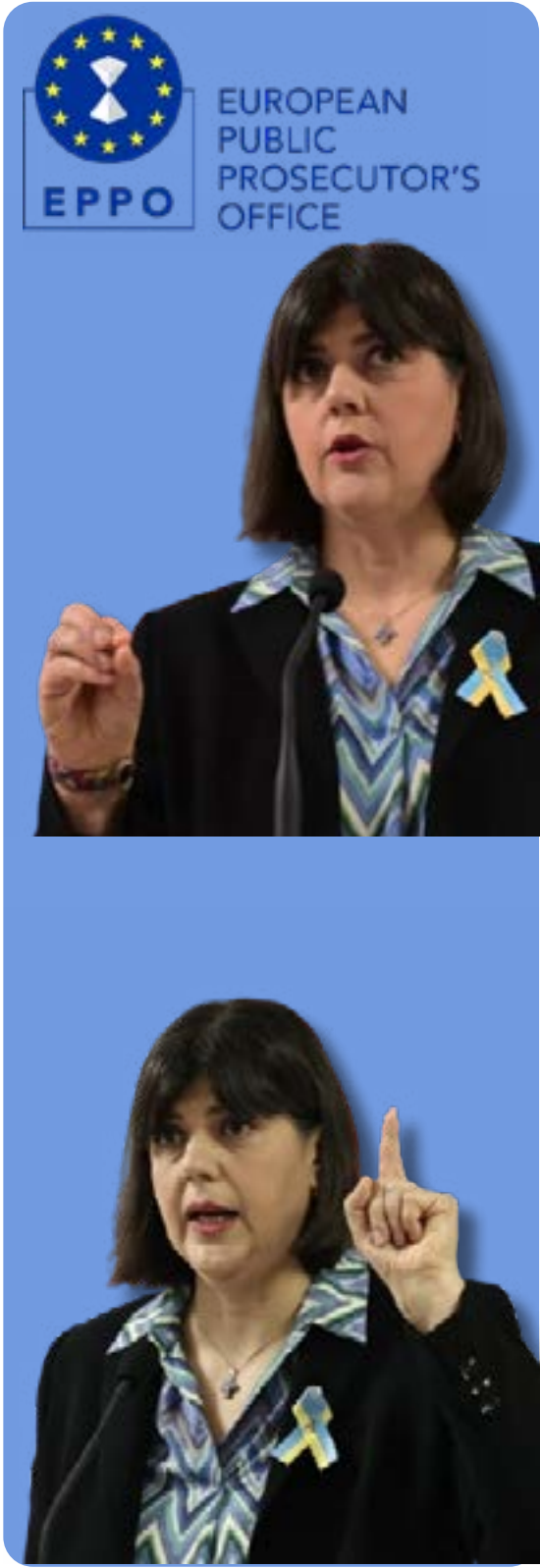
Η ώρα μηδέν

Η Ελλάδα βρίσκεται σήμερα σε ένα σημείο που δύσκολα μπορεί να επιστρέψει στην προηγούμενη κατάσταση. Η διεθνής εικόνα της χώρας, τα ευρωπαϊκά κονδύλια που διακυβεύονται, η πίεση από τις Βρυξέλλες, όλα δείχνουν ότι το «παλιό μοντέλο» δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Η «ώρα μηδέν» για την πολιτική διαφθορά δεν σημαίνει ότι η Ελλάδα θα απαλλαγεί ξαφνικά από όλες τις παθογένειες. Σημαίνει όμως ότι η περίοδος της ασυλίας τελείωσε. Από την κυβέρνηση και τα υπουργεία, μέχρι την τελευταία δημοτική αρχή στην περιφέρεια, το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: η διαχείριση των ευρωπαϊκών πόρων δεν είναι προνόμιο, αλλά ευθύνη.

Και αυτή η ευθύνη πλέον δεν κρίνεται μόνο στο εσωτερικό της χώρας, αλλά υπό το άγρυπνο βλέμμα μιας Ευρωπαϊάς εισαγγελέως, που έκανε καριέρα «ρίχνοντας» πρωθυπουργούς και υπουργούς στη Ρουμανία.

Ίσως λοιπόν, έστω και αργά, κάτι να αλλάζει στον ορίζοντα της διαφθοράς στην Ελλάδα. Και αν αυτό ξεκινήσει από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, ίσως δούμε το πρώτο πραγματικό σημάδι ότι η κοινωνία μπορεί να λειτουργήσει με κανόνες, ισονομία και διαφάνεια.

Η παρέμβαση της Laura Codruța Kővesi στο ελληνικό πλαίσιο, με έμφαση στους ελέγχους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δημιουργεί ένα νέο πλαίσιο λογοδοσίας

Η αποκάλυψη της «Πολιτείας Θεσσαλών» στο προηγούμενο φύλλο της, την Κυριακή, σχετικά με την παρέμβαση των ευρωπαϊών εμπειρογνομόνων στην αντιμετώπιση της ευλογιάς των αιγοπροβάτων, έφερε στο φως πτυχές που μέχρι

σήμερα παραμένουν συχνά κρυφές από το ευρύ κοινό. Η εφημερίδα ανέδειξε τα έγγραφα και τα πορίσματα των Λουίς Ρομέρο και Τοβιάτκο Αλεξάντροφ, τα οποία όχι μόνο αμφισβητούν την αποτελεσματικότητα των rapid test που χρηματοδότησε η Περιφέρεια Θεσσαλίας, αλλά προτείνουν εμβολιασμό ως κύριο μέτρο πρόληψης – μέτρο που τόσο η Περιφέρεια όσο και το ΥπΑΑΤ είχαν αρνηθεί ή υποβαθμίσει.

Η αποκάλυψη αυτή, με αναλυτική παρουσίαση των εγγράφων και των επιστημονικών διαπιστώσεων των ευρωπαϊών ειδικών, φωτογραφίζει τις παθογένειες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δεν πρόκειται απλώς για διοικητικές αστοχίες, αλλά για ένα σοβαρό θεσμικό κενό: η Περιφέρεια, ενώ διαχειρίζεται ευρωπαϊκούς πόρους και συντονίζει μέτρα που επηρεάζουν χιλιάδες κτηνοτρόφους, δεν ακολουθούσε τις συστάσεις των ειδικών και επικαλέστηκε λάθος επιχειρήματα για να υπερασπιστεί την πολιτική της.

Όπως έδειξε το ρεπορτάζ της «Πολιτείας Θεσσαλών», η αδράνεια αυτή δεν είναι μεμονωμένη. Οι εμπειρογνομόμενες της Ε.Ε. καταγράφουν ότι τα rapid test, όπως χρησιμοποιούνται στην Περιφέρεια, δεν αποτελούν εργαλείο διάγνωσης, αλλά μόνο εποπτείας. Εδώ ακριβώς μπαίνει η παρέμβαση της Laura Codruța Kővesi στο ελληνικό πλαίσιο, με έμφαση στους ελέγχους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δημιουργεί ένα νέο πλαίσιο λογοδοσίας: οι αποφάσεις των Περιφερειών και των Δήμων που διαχειρίζονται ευρωπαϊκά κονδύλια και κρίσιμους τομείς δεν μένουν πλέον «κλειστές» στο τοπικό επίπεδο. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, σε συνεργασία με επιστημονικούς φορείς, μπορεί να ελέγξει την τήρηση των διαδικασιών και να επιβάλλει κυρώσεις σε περιπτώσεις παραλείψεων ή αδιαφορίας.

Η «Πολιτεία Θεσσαλών» ανέδειξε ότι η ευρωπαϊκή παρέμβαση δεν είναι θεωρητική, αλλά πρακτική. Οι Ισπανός και Βούλγαρος εμπειρογνομόμενες επισκέφθηκαν τη Θεσσαλία ήδη από τον Μάιο, εξέτασαν την εφαρμογή των μέτρων, και συνέταξαν έκθεση που προτείνει συγκεκριμένα βήματα: εφαρμογή μοριακού ελέγχου με PCR για τις μετακινήσεις ζώων, αυστηρότερα μέτρα βιοασφάλειας, επιβολή κυρώσεων σε παραβάτες και, κυρίως, εκστρατεία εμβολιασμού σε περιοχές υψηλού κινδύνου. Ταυτόχρονα, υπενθυμίζουν ότι οι αποφάσεις αυτές πρέπει να υποστηριχθούν από τα σωμάτεια, τις ενώσεις κτηνοτρόφων και τη γαλακτοβιομηχανία, ώστε να έχουν πραγματικό αντίκτυπο.

Η σύνδεση με την Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι προφανής: η Περιφέρεια Θεσσαλίας, ως εκτελεστικός φορέας και υπεύθυνος για την εφαρμογή των μέτρων, δεν μπορεί πλέον να στηρίζεται σε προχειρότητες ή επικοινωνιακά τρικ. Το ρεπορτάζ της «Πολιτείας Θεσσαλών» αποδεικνύει ότι η έλλειψη προνοητικότητας και η διγλωσσία οδηγούν σε πραγματικές ζημιές για τους πολίτες και την οικονομία, και ότι οι ευρωπαϊκοί φορείς δεν θα μένουν απαθείς.

Με αυτό το πλαίσιο, η υπόθεση της ευλογιάς αποτελεί προάγγελο του τι θα συμβεί σε όλα τα επίπεδα Τοπικής Αυτοδιοίκησης: οι αποφάσεις που αφορούν κοινοτικούς πόρους, δημόσια υγεία ή οικονομική στήριξη δεν είναι πια υπόθεση αποκλειστικά της τοπικής αρχής. Η παρέμβαση των ευρωπαϊκών μηχανισμών, με τεκμηριωμένες αναφορές και δημόσια δημοσιοποίηση στοιχείων, ανοίγει τον δρόμο για ένα νέο μοντέλο λογοδοσίας, όπου οι πολίτες μπορούν να απαιτούν διαφάνεια και υπευθυνότητα.

η αποκάλυψη της «Πολιτείας Θεσσαλών» και η παρέμβαση των ευρωπαϊών εμπειρογνομόνων δεν είναι μεμονωμένα γεγονότα: είναι προειδοποίηση προς όλες τις Περιφέρειες και Δήμους ότι η εποχή της ατιμωρησίας τελείωσε. Οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται με επιστημονική τεκμηρίωση, υπευθυνότητα και λογοδοσία, αλλιώς οι συνέπειες δεν θα αφορούν μόνο τα ζώα ή τις αποζημιώσεις, αλλά θα φτάνουν μέχρι την αξιοπιστία και την πολιτική αξιοπρέπεια των τοπικών αρχών

Στο κενό και η έφοδος των δέκα ημερών με την αυστηροποίηση των μέτρων - Με το βλέμμα στην «επόμενη μέρα» συστήθηκε Πανελλήνιος Συλλογος Πληγέντων Κτηνοτρόφων με έδρα τη Λάρισα

«Τα τελευταία μέτρα που εξήγγειλε το υπουργείο είναι η απόδειξη ότι όλο το προηγούμενο διάστημα δεν πάρθηκε κανένα απολύτως μέτρο. Μετά από 15 μήνες που η ζωνόσος επελαύνει σε όλη τη χώρα αποφασίσα νε ότι πρέπει να κάνουν απολυμάνσεις σε κεντρικούς δρόμους. Αυτό είναι η ομολογία της αποτυχίας τους

Η μάχη με την ευλογιά έχει χαθεί

Γράφει
ο Τάσος
Κουρκούμπας

Μ

ε την παρόδο της αποκαλούμενης εφόδου των δέκα ημερών να παρέρ-χεται, αλλά τον αριθμό των εστιών μόλυνσης να αυξάνεται, η μάχη για την αναχαίτιση της ευλογιάς φαντάζει χαμένη για το σύνολο του κτηνοτροφικού κόσμου, που συ-ντάσσεται πλέον μαζικά στη γραμμή του εμβολιασμού.

Παρά τις αρχικές εκτιμήσεις του υπουρ-γείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τρο-φίμων για μείωση των κρουσμάτων με την αυστηροποίηση των μέτρων βιοασφάλειας, η ευλογιά συνέχισε την ανεξέλεγκτη πορεία της. Μόλις την περασμένη Τρίτη στην εκπνοή του δεκαημέρου, στα επίσημα στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού για την υγεία των ζώων, εμφανίστηκαν για τη Θεσσαλία 41 νέες εστίες ευλογιάς έναντι των 35 που είχαν δηλωθκαν στις 19 Σεπτεμβρίου, πριν δηλαδή την εφαρμογή των νέων μέτρων.

«Τις τελευταίες μέρες έχουμε ακόμη ένα κρούσμα στην Ελασσόνα το οποίο παρατείνει την αγωνία και την ανησυχία μας. Δυστυχώς όχι μόνο δεν περιορίζεται η εξάπλωση της ευλογιάς αλλά επεκτείνεται δι-αρκώς. Η κατάσταση είναι τραγική» δηλώνει στην «ΠΘ» ο Στέλιος Καρα-μούλας, πρόεδρος του Αγροτοκτη-νοτροφικού συλλόγου Ολύμπου και περιγράφει με γλαφυρό τρόπο τα όσα ζουν οι κτηνοτρόφοι σε όλη τη

χώρα: «Αυτό που βιώνουμε σήμερα είναι κάτι ανάλογο με αυτό που θα ζει κάποιος μελλοθάνατος σε πτέρυ-γα φυλακών, που δεν γνωρίζει πότε είναι η σειρά του προς εκτέλεση. Πηγαίνουμε το πρωί στα ζώα μας και τρομάζουμε να ανοίξουμε την πόρτα. Το τελευταίο κρούσμα που έχουμε στην Ελασσόνα σε σχέση με το προηγούμενο είναι σε απόσταση 6-7 χιλιομέτρων. Δεν προσβληθή-καν μονάδες που είναι δίπλα και βρήκαν κρούσμα 7 χιλιόμετρα μα-κριά. Είναι τραγική η κατάσταση. Και οι αποζημιώσεις είναι σταγόνα στον ωκεανό. Πέρα από το γεγονός ότι δίνονται μετά από 5-6 μήνες». Για τον κ. Καραμούλα και τους συ-ναδέλφους του τα αυστηροποιημέ-να μέτρα, ήταν μία προσπάθεια του ΥπΑΑΤ να διαχειριστεί την κρίση με όρους επικοινωνίας: «Τα τελευταία μέτρα που εξήγγειλε το υπουργείο είναι η απόδειξη ότι όλο το προηγούμενο διάστημα δεν πάρθηκε κανένα απολύ-τως μέτρο. Μετά από 15 μήνες που η ζωνόσος επελαύνει σε όλη τη χώρα αποφασίσανε ότι πρέπει να κάνουν απολυμάνσεις σε κεντρικούς δρόμους. Αυτό είναι η ομολογία της αποτυχίας τους. Μέχρι τώρα κυβέρνηση κεντρικά και περιφέρειες κατά τόπους δεν έχουν κάνει τίποτα. Ακόμη και τα τελευταία μέτρα είναι αποσποσματικά. Δηλαδή, απολυμαίνουν από τις 6 το πρωί μέχρι τις 2 το μεσημέρι. Και λοιπόν; Μόνο ο αριθμός των σταθμών απολύμανσης άλ-λαξε. Αυτό που γινόταν το προηγούμενο διάστημα ήταν μία κοροϊδία. Υπήρχαν 4-5 σταθμοί απολύμανσης που λειτουρ-γούσαν από τις 6 μέχρι τις 11 το πρωί και από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή. Μάλλον η ευλογιά δεν κυκλοφορούσε το σαββατοκύριακο». Ένα εθνικό πρόγραμμα εμβολιασμού των αιγοπροβάτων θεωρείται πλέον μονόδρομος για τους κτηνοτρόφους. «Εδώ που έχουν φτάσει τα πράγματα θα πρέπει να γίνει εμβολιασμός. Να εκπονηθεί ένα σχέδιο εμβολιασμού και να σώσουμε ότι μπορούμε να σώσουμε από τα ζώα μας. Η κυβέρνηση επιμένει να επικαλείται

**Τα αιτήματα
των πληγέντων
κτηνοτρόφων**

Αποζημίωση για χαμένο εισόδημα: Κάλυψη της απώλειας παραγωγής (γάλα, κρέας, αναπαραγωγή) για τουλάχιστον 12-24 μήνες, μέχρι την πλήρη ανασύσταση του κοπαδιού.
Κάλυψη κόστους καραντίνας και βιοασφάλειας: Ενίσχυση ανά ζώο για κάθε μήνα που η εκτροφή βρίσκεται σε περιοριστικά μέτρα. Κάλυψη εξόδων για ζωοτροφές, απολυμαντικά, εργατικά.
Αποζημίωση για καταστροφή προϊόντων: Αποζημίωση για γάλα, τυριά, ζωοτροφές ή άλλες πρώτες ύλες που αναγκαστικά καταστρέφονται λόγω μέτρων.
Ταχεία και διαφανής πληρωμή: Καταβολή προκαταβολής 70% εντός 30 ημερών από τη θανάτωση. Εξόφληση με την ολοκλήρωση των ελέγχων.
Στήριξη για ανασύσταση κοπαδιών: Επιδότησεις για αγορά νέων ζώων και ενίσχυση βελτίωσης φυλών. Πρόβλεψη για γενετικό υλικό υψηλής αξίας που χάνεται.
Έκτακτη Ευρωπαϊκή Ενίσχυση: Αξιοποίηση ειδικών κονδυλίων της ΕΕ για την ανακούφιση κτηνοτρόφων, όπως εφαρμόστηκε σε Ισπανία και Πορτογαλία για αντίστοιχες ζωνοσούς.

**«Εχω απομείνει
με έναν γάτο»**

«Τα αιτήματα μας είναι επικεντρωμένα αποκλειστικά στην επόμενη μέρα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν ταυτιζόμαστε στην άποψη των συναδέλφων υπέρ του εμβολιασμού. Ακούω τα όσα λέει το υπουργείο για την προστασία της φέτας και των γαλακτομικών. Αλλά μη ξεχνάμε, το πρόβατο έφταξε τη φέτα και όχι η φέτα το πρόβατο. Δυστυχώς εμείς δεν έχουμε πια ζώα. Με έναν γάτο έχω απομείνει» δηλώνει ο κ. Παπαζιάκας. Η «επόμενη μέρα» άλλωστε είναι καθοριστική για την επιβίωση της ελληνικής κτηνοτροφίας.
«Η μάχη για την αναχαίτιση της ευλογίας έχει χαθεί πλέον. Για να στηθεί από την αρχή μία μονάδα εκτός από λεφτά χρειάζεται και χρόνος. Τουλάχιστον δύο χρόνια. Τα ζώα δεν είναι... πλατανόφυλλα. Πως θα ζήσει μία οικογένεια κτηνοτρόφων δύο χρόνια; Και να τελειώσουμε με την ευλογιά, και να δοθούν χρήματα από την πολιτεία, υπάρχει κίνδυνος να μην υπάρχουν κτηνοτρόφοι. Ποιος νέος θα αντέξει να μείνει τόσο χρόνο χωρίς εισόδημα...».

**Σε 2.000 προσλήψεις
μόλις 61 θέσεις κτηνιά-
τρων**

Την ίδια ώρα, με την ελληνική κτηνοτροφία να βρίσκεται αντιμέτωπη με μία κρίση που απειλεί το μέλλον της και πανθομολογούμενη από αρχές και κτηνοτρόφους την ανάγκη άμεσων προσλήψεων κτηνιάτρων, αλγεινή εντύπωση προκάλεσε η ανακοίνωση έγκρισης από το υπουργικό συμβούλιο 61 θέσεων κτηνιάτρων και βοηθών κτηνιάτρων στα πλαίσια των 20.000 προσλήψεων για το 2026!
Προφανώς δεν είναι στις επιλογές τους να προστατεύσουν το ζωικό κεφάλαιο για λόγους κόστους.

Η κατάσταση είναι
τραγική» δηλώνει
στην «ΠΘ» ο Στέλιος
Καραμούλας,
πρόεδρος του
Αγροτοκτηνοτροφικού
συνλόγου Ολύμπου

τις εξαγωγές, τον χαμηλό δείκτη αποτελεσματικότητας των εμβολίων. Να πάρουμε για παράδειγμα τη ζωνόσο της δερματίτιδας στα βοοειδή, που είναι ανάλογης βαρύτητας με αυτή της ευλογιάς. Τότε λόγω ανησυχίας να μην εξαπλωθεί στις χώρες της βόρειας Ευρώπης, εσπευσμένα έγινε εισαγωγή εμβολίου από τη Νότια Αφρική το οποίο δεν ήταν εγκεκριμένο από την ΕΕ. Στον 21ο αιώνα δεν μπορούμε να μιλάμε για έλλειψη εμβολίου που θα προστατεύσει το ζωικό κεφάλαιο. Εδώ έχουμε να κάνουμε με την απροθυμία των κυβερνήσεων» σημειώνει ο κ. Καραμούλας. Την ίδια ώρα, κτηνοτρόφοι που είδαν τα κοπάδια τους να θανατώνονται, στρέφουν το βλέμμα τους στην «επόμενη μέρα».
«Η δική μου μονάδα χτυπήθηκε εδώ και δέκα μήνες. Στη δική μου περιοχή, τον Βρυότοπο χάσαμε 6.000 ζώα σε μία εβδομάδα. Ήταν σαν τη φωτιά. Δεν προλάβαμε ούτε να αντιδράσουμε. Κι όλα αυτά ενώ τηρούσαμε όλα τα μέτρα. Οι στάνες μύριζαν απολυμαντικά κι όχι κοπριά» λέει στην «ΠΘ» ο Δημήτρης Παπαζιάκας, εκ των ιδρυτικών μελών του νεοσυσταθέντος συνλόγου, που αντλεί μέλη από τον Έβρο μέχρι την Πελοπόννησο.
«Εδώ και μήνες είχα αρχίσει επαφές με συναδέλφους από όλη την Ελλάδα. Πιο πολύ με τον Έβρο που είχε και την εμπειρία με την ευλογιά. Υπήρχε σκέψη να κάνουμε ένα σύλλογο. Με την ανεξέλεγκτη πλέον διασπορά αποφασίσαμε να προχωρήσουμε, να ομαδοποιήσουμε τα προβλήματα του κλάδου, να τα συγκεντρώσουμε και να τα προωθήσουμε στην πολιτεία (5:09) και στους αρμόδιους φορείς. Ήδη έχουμε στείλει σχετικό υπόμνημα στο Υπουργείο και περιμένουμε απάντηση» σημειώνει ο κ. Παπαζιάκας.

FORMedia **Radio 99,8**

ENNI TIME IS A GOOD TIME

12:00

12:00 – 14:00 | «ENNI TIME IS A GOOD TIME» με την Έννη Λεβέντη & τον Κώστα Ανέστη **LIVE**

Η αγαπημένη εκπομπή της Μαγνησίας τώρα στο FORMedia Radio 99,8! Η Έννη Λεβέντη, με τη χαρακτηριστική της αμεσότητα και τον τρόπο που ξέρει να συνδέεται με το κοινό, επιστρέφει δυναμικά στο ραδιόφωνο παρέα με τον Κώστα Ανέστη. Δύο ώρες γεμάτες ενημέρωση, ελεύθερη συζήτηση και χαμόγελο – γιατί η επικαιρότητα δεν χρειάζεται να είναι βαριά για να είναι ουσιαστική. Με φρέσκο αέρα, εναλλακτική ματιά στα γεγονότα, αλλά και παρεμβάσεις που προκαλούν διάλογο, η εκπομπή «ENNI TIME IS A GOOD TIME» έρχεται για να δώσει ρυθμό στα μεσημέρια μας και να μας κάνει να απολαμβάνουμε ακόμα περισσότερο τον απογευματινό χρόνο. Εδώ, η ενημέρωση γίνεται πιο ζωντανή, οι συζητήσεις πιο ουσιαστικές και η παρέα πιο απολαυστική!

FORMedia **Radio 99,8**

Τελευταίο θρανίο!

18:00

18:00 – 20:00 | «ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΘΡΑΝΙΟ» με τον Βασίλη Μηνά **LIVE**

Τελευταίο θρανίο ή μπροστά; Καθημερινά ο Βασίλης Μηνάς επιλέγει για εσάς εμμο-νικά από το τελευταίο θρανίο μουσικάρες, τα καλύτερα τραγούδια όλων των εποχών. Βρίσκει πως έχει μια ιδιαίτερη γοητεία το «τελευταίο θρανίο» και ίσως γι' αυτό περισσότερο να το αποζητούσε. Για άλλους μπορεί να αποτελούσε μειονε-κτική θέση, αλλά στη δική του φαντασία ήταν σίγουρα προνομιακή!

Ανοικτή πληγή για μια πόλη που είναι ταυτισμένη με τον αθλητισμό το «λουκέτο» στο Στάδιο Αλκαζάρ

Γράφει
ο Θανάσης
Παιδής

Λάρισα Μια πόλη 200.000 κατοίκων ΧΩΡΙΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Το ιστορικό γήπεδο ποδοσφαίρου του Αλκαζάρ, που ανήκει στην ΓΓΑ, ένα σύμβολο για τον αθλητισμό της Λάρισας, παραμένει κλειστό για το κοινό, αφήνοντας πίσω του ένα κενό που δύσκολα καλύπτεται.

Κλειστές πόρτες και «άστεγες» ομάδες

Η Λάρισα, μια πόλη με 200.000 κατοίκους, αποτελεί κέντρο αθλητισμού με δεκάδες ομάδες και συλλόγους που καλύπτουν κάθε άθλημα. Ωστόσο, κάτω από την επιφάνεια του αθλητικού παλμού, κρύβεται ένα χρόνιο και σοβαρό πρόβλημα: η κατάσταση των αθλητικών εγκαταστάσεων. Το ζήτημα αυτό, πλέον, δεν αφορά μόνο τις μεγάλες ομάδες, αλλά αγγίζει και τις μικρότερες, δημιουργώντας αβεβαιότητα και εμπό-

δια στην αθλητική ζωή της πόλης.

Το ιστορικό γήπεδο ποδοσφαίρου του Αλκαζάρ, που ανήκει στην ΓΓΑ, ένα σύμβολο για τον αθλητισμό της Λάρισας, παραμένει κλειστό για το κοινό, αφήνοντας πίσω του ένα κενό που δύσκολα καλύπτεται. Το γήπεδο μπάσκετ έχει σοβαρά προβλήματα στατικότητας ενώ σοβαρά θέματα συντήρησης έχει το κολυμβητήριο πάρα τις φιλότιμες προσπάθειες της διοίκησής να δώσουν λύσεις. Την ίδια στιγμή, το σύγχρονο AEL FC Arena, παρόλο που έχει κατασκευαστεί σε οικόπεδο του Δήμου, για την ομάδα της πόλης, η ιδιοκτήτρια εταιρεία ζητάει ένα υψηλό αντίτιμο ενοικίου από την την ομάδα της πόλης. Ένα αντίτιμο που μπορούσε να διατεθεί στον προϋπολογισμό της ΑΕΛ κάνοντας πιο εφικτούς τους στόχους της διοίκησης της.

Η έλλειψη διαθέσιμων χώρων αναγκάζει πολλές ομάδες να μοιράζονται τους ίδιους αγωνιστικούς χώρους, δημιουργώντας συνθήκες

συνωστισμού και δυσχέρειες στον προγραμματισμό των προπονήσεων και των αγώνων.

Πολλές ομάδες καλύπτουν μόνες τους τα έξοδα συντήρησης κάτι που τις επιβαρύνει με επιπλέον έξοδα. Ακόμα πιο ανησυχητική είναι η περίπτωση ομάδων που αγωνίζονται σε Εθνικά Πρωταθλήματα, όπως η Ανθούπολη στην Γ' Εθνική, που ουσιαστικά είναι «άστεγες» λόγω της έλλειψης αδειοδότησης για το γήπεδό της.

Είναι πλέον επιτακτική ανάγκη οι φορείς της πόλης, ο Δήμος και η Περιφέρεια, και φυσικά η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού να σκύψουν πάνω από αυτά τα προβλήματα. Η αξιοποίηση του AEL FC Arena και του περιβάλλοντος χώρου, η ανακαίνιση και αδειοδότηση των εγκαταστάσεων του Αλκαζάρ, η συντήρηση και αναβάθμιση των αθλητικών εγκαταστάσεων είναι ζητήματα που δεν μπορούν να περιμένουν. Είναι απαραίτητο να γίνουν οι απαραίτητες εργασίες

Τα γήπεδα, τα κλειστά, τα κολυμβητήρια και οι χώροι άθλησης δεν είναι πολυτέλεια, αλλά επένδυση για τις ομάδες, τους αθλητές και πάνω απ' όλα, μια παρακαταθήκη για όλους τους Λαρισαίους πολίτες και τις επόμενες γενιές

ώστε περισσότερα γήπεδα να αποκτήσουν, τις απαραίτητες υποδομές την απαραίτητη αδειοδότηση, προσφέροντας αξιοπρεπείς συνθήκες σε όλους τους αθλητές.

Παράλληλα, η ΕΠΣΛ Λάρισας, που επιτελεί εξαιρετική δουλειά, αξίζει να αποκτήσει το δικό της γήπεδο και τις δικές της εγκαταστάσεις την δική της έδρα. Η δημιουργία ενός νέου γηπέδου σε περιοχές όπως η Νέα Πολιτεία ή άλλες δημοτικές εκτάσεις εντός του αστικού ιστού θα μπορούσε να δώσει μια οριστική λύση στο πρόβλημα που θα βρούμε μελλοντικά μπροστά μας.

Η Λάρισα έχει ταυτιστεί σε όλη τη χώρα ως η «πρωτεύουσα του Αθλητικού Τουρισμού». Είναι λοιπόν καθήκον των φορέων να συνεχίσουν αυτή την πετυχημένη στην πράξη πολιτική, αντιλαμβάνόμενοι ότι οι σύγχρονες αθλητικές εγκαταστάσεις δεν είναι μόνο μια επένδυση για τις ομάδες, αλλά μια παρακαταθήκη για όλους τους Λαρισαίους πολίτες και τις μελλοντικές γενιές.

Ο πληθωρισμός συρρικνώνει την αγοραστική δύναμη και τα νοικοκυριά στενάζουν κάτω από το βάρος της ακρίβειας. Οι ανατιμήσεις, τα ολιγοπώλια και η καρτελοποίηση πνίγουν την καθημερινότητα των πολιτών, ενώ οι μισθοί και οι συντάξεις μένουν πίσω

Η ακρίβεια «ψαλιδίζει» το εισόδημα και η κυβέρνηση πανηγυρίζει

Ο πληθωρισμός συνεχίζει να συρρικνώνει την αγοραστική δύναμη των νοικοκυριών και μάλιστα αισθητά περισσότερο από τον μέσο ευρωπαϊκό όρο

Άρθρο
του **Βαγγέλη
Γιαννούλα**
Μέλος ΚΠΕ
ΠΑΣΟΚ

Η

κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παρουσίασε μέτρα για την καταπολέμηση της ακρίβειας η οποία αποτελεί παρεμπιπτόντως το μεγαλύτερο πρόβλημα των Ελλήνων σε όλες τις δημοσκοπήσεις που βλέπουν το φως της δημοσιότητας καθημερινά. Διαβάζουμε επίσης ότι στο πρώτο 8μηνο του 2025 το πρωτογενές πλεόνασμα άγγιξε τα 8,5 δισ. ευρώ, έναντι στόχου για πρωτογενές πλεόνασμα 4,9 δισ. ευρώ. Το παραπάνω συνεπάγεται ότι ενδέχεται το φετινό αποτέλεσμα να ξεπεράσει το περυσινό, το οποίο ανήλθε στα 11,4 δισ. ευρώ.

Η τελευταία εκτίμηση είναι ότι θα ξεπεράσει για 2η χρονιά κατά πολύ το 4% του ΑΕΠ, γεγονός που μεγαλώνει τον διαθέσιμο δημοσιονομικό χώρο κατά παραπάνω από 2 δισ. ευρώ. Το πλεόνασμα αυτό προέρχεται από τις πολύ μεγάλες ανατιμήσεις, οι οποίες πλήττουν τις τσέπες των πολιτών.

Επίσης έχουμε και κάποια ακόμα ενδεικτικά στοιχεία όσο αφορά τον πληθωρισμό. Ο πληθωρισμός αναμένεται να διαμορφωθεί στο 3,1% φέτος (2,9% σύμφωνα με την πρότερη πρόβλεψη) να μειωθεί στο 2,6% κατά το 2026 και να «πέσει» στο 2,4% το 2027. Εάν επαληθευτούν οι εκτιμήσεις αυτές, τότε η Ελλάδα δε θα «πιάσει» τον στόχο του

2% που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Είναι γεγονός ότι ο πληθωρισμός συνεχίζει να συρρικνώνει την αγοραστική δύναμη των καταναλωτών στην Ελλάδα και μάλιστα αισθητά περισσότερο από τον μέσο ευρωπαϊκό όρο. Η ολιγοπωλιακή (καρτελοποίηση) της οικονομίας, την οποία η κυβέρνηση ενισχύει με την πολιτική της, μπορεί να φέρει στασιμότητα πληθωρισμού. Αυτό σημαίνει περαιτέρω υποβάθμιση της πληγωμένης ελληνικής οικονομίας.

Υπάρχουν και κάποια άλλα χαρακτηριστικά της ελληνικής οικονομίας. Το πολύ μεγάλο κόστος παραγωγής στον πρωτογενή τομέα, οι μικρές μονάδες στην κτηνοτροφία, ο μικρός κλήρος στην γεωργία, η τεράστια μείωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ο ελάχιστος και ανεπαρκής έλεγχος στην εφοδιαστική αλυσίδα (μεσάζοντες και τελικό κανάλι διανομής), υψηλός ΦΠΑ στα βασικά καταναλωτικά προϊόντα πρώτης ανάγκης, ολιγοπώλια σε αρκετούς κλάδους (τροφίμων, ενέργεια), κλιματική αλλαγή-κρίση που αυξάνει επιπλέον κόστος άρα τις τιμές. Αν αθροίσουμε και την γραφειοκρατία παρουσιάζεται ένα εκρηκτικό μείγμα στην ανταγωνιστικότητα που πλήττει βαθιά την μικρομεσαία επιχειρηματικότητα που ματώσαμε σαν Χώρα να φέρουμε σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο ανάπτυξης τα προηγούμενα χρόνια.

Το «καλάθι των νοικοκυριών», όπως μετριέται από τον Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, είναι σύμφωνα με μελέτες κατά 20% πιο ακριβό συγκριτικά με το 2020. Στις επιμέρους κατηγορίες που συγκεντρώνουν τα μεγαλύτερα ποσοστά των δαπανών των νοικοκυριών, το κόστος διατροφής ήταν υψηλότερο κατά 32%, το κόστος στέγασης (στο οποίο περιλαμβάνονται ενέργεια, ενόικια, ύδρευση, και επισκευές), ήταν υψηλότερο κατά 25% και το κόστος μεταφορών κατά 22%.

Την ίδια περίοδο, ο δείκτης «μισθολογικού κόστους» πήρε μια μικρή αύξηση αλλά όχι ικανή να αναστρέψει τις τεράστιες μειώσεις της δεκαετούς οικονομικής κρίσης στη Χώρα από το 2010-2020. Ωστόσο, μεγάλες ομάδες πολιτών όπως οι συνταξιούχοι, δεν είχαν ανάλογες αυξήσεις στο εισόδημά τους και συνεπώς επηρεάζονται δυσανάλογα από τις πληθωριστικές πιέσεις. Παρόμοιες είναι οι επιπτώσεις για τα φτωχότερα νοικοκυριά, τα οποία κατανέμουν μεγαλύτερο ποσοστό του εισοδήματός τους για την κάλυψη των αναγκών διατροφής και στέγασης, το κόστος των οποίων αυξήθηκε περισσότερο συγκριτικά με άλλες κατηγορίες αγαθών και υπηρεσιών. Για παράδειγμα, έρευνες δείχνουν ότι ένα στα τέσσερα νοικοκυριά πληρώνει πλέον του 40% του εισοδήματός του για την κάλυψη των αναγκών στέγασης.

Τέλος σε όλα αυτά αν προσθέσουμε την κλιμάκωση του παγκόσμιου εμπορικού πολέμου, την αβεβαιότητα των δημοσιονομικών μεγεθών της ΕΕ, το υψηλό εξωτερικό εμπορικό ισοζύγιο με διαρθρωτικά χαρακτηριστικά, τις κλιμακούμενες εντάσεις σε γεωπολιτικό επίπεδο (πόλεμοι σε Ουκρα-

νία-Γάζα), απώλεια ανταγωνιστικότητας λόγω μεγαλύτερου πληθωρισμού από τον μ.ό. της Ευρωζώνης και φυσικά η αδράνεια όσο αφορά την εξυγίανση των κόκκινων δανείων και των ασφαλιστικών υποχρεώσεων οδηγεί σε περιπέτειες την εύθραυστη ελληνική οικονομία.

Το ΠΑΣΟΚ κατέθεσε τις προτάσεις του για την ακρίβεια-ενέργεια-στεγαστικό.

1ον) Τη μείωση του ΦΠΑ σε τρόφιμα και καύσιμα αλλά και την πρόνοια να παραμείνουν στον υπερμειωμένο συντελεστή τα βρεφικά είδη όπως το βρεφικό γάλα και οι πάνες.

2ον) Πλαφόν στη λιανική αγορά ενέργειας. Με απόφαση σε εθνικό επίπεδο ώστε να αναλάβουν και οι εταιρείες ένα μέρος του κόστους των αυξήσεων. Ιδιαίτερα όταν οι προσπάθειες για ένα ανάλογο ευρωπαϊκό μέτρο καταλήγουν ως φαίνεται σε φιάσκο.

3ον) Στήριξη-και ενίσχυση- της Επιτροπής Ανταγωνισμού και της ΡΑΕ καθώς και των μηχανισμών ελέγχου της αγοράς, ώστε

ενοίκιο σε νέα ζευγάρια και νοικοκυριά χαμηλού εισοδήματος. Θα προκύψουν μέσω της κατασκευής νέων και της ανακατασκευής παλαιών κατοικιών με πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης και λιμνάζοντες πόρους του πρώην ΟΕΚ.

Κίνητρα σε ιδιοκτήτες κατοικιών για να ανακαινίσουν και να εντάξουν στη δεξαμενή προς ενοικίαση τα ακίνητα τους με μακροχρόνια συμβόλαια και προσιτές τιμές.

Πρόγραμμα κατασκευής νέων ποιοτικών φοιτητικών εστιών και ως τότε ενίσχυση για το ενοίκιο της φοιτητικής στέγης σε μη προνομιούχες οικογένειες.

7ον) Προστασία της Α' κατοικίας των αδύναμων δανειοληπτών.

Με δεδομένη και την πλήρη αποτυχία του εξωδικαστικού μηχανισμού του πτωχευτικού κώδικα που ψήφισε η Κυβέρνηση και την απειλή για δεκάδες χιλιάδες πλειστηριασμούς από τα funds, πήραμε την πρωτοβουλία κατάθεσης σχετικής τροπολογίας στην Βουλή.

να αντιμετωπισθούν οι ολιγοπωλιακές πρακτικές και η αισχροκέρδεια στην αγορά. Να αξιοποιηθεί ακόμα, η μελέτη της Επιτροπής Ανταγωνισμού για τα καρτέλ στα καύσιμα.

4ον) Ενεργειακή δημοκρατία για την απεξάρτηση από τα ολιγοπώλια.

- Ενίσχυση των υποδομών δικτύων μεταφοράς, διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και αποθήκευσης ενέργειας ώστε μαζί με το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο να είναι ουσιαστικά δυνατή η δημιουργία ενεργειακών κοινοτήτων, με συμμετοχή της αυτοδιοίκησης, μικρών επιχειρήσεων, αγροτών και πολιτών, ώστε να καταστούν «αυτοπαραγωγό» ΑΠΕ και να μειωθεί το κόστος ενέργειας.

- Προγράμματα επιδότησης φωτοβολταϊκών στην στέγη για επιχειρήσεις και νοικοκυριά.

- Με αυτό τον τρόπο να μπορεί να υπάρχει η δυνατότητα ενεργειακού συμψηφισμού, και ο καταναλωτής να είναι και παραγωγός, δημιουργώντας και μία νέα κουλτούρα εξοικονόμησης.

5ον) Στήριξη χαμηλόμισθων και χαμηλοσυνταξιούχων

Περαιτέρω αύξηση του κατώτατου μισθού και επαναφορά του καθορισμού του μέσω των εθνικών συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Νέο ΕΚΑΣ για 350.000 χαμηλοσυνταξιούχους. Αυξήσεις που καλύπτουν τον πληθωρισμό για όλους τους συνταξιούχους.

6ον) Δημιουργία κοινωνικής κατοικίας-ενίσχυση της φοιτητικής στέγης.

Δημιουργία δεξαμενής 30.000 και πλέον κατοικιών που θα διατεθούν με χαμηλό

Με τις προτάσεις μας αυτές :

Προστατεύεται πλήρως η Α' κατοικία των δανειοληπτών που αποδεδειγμένα αδυνατούν να πληρώσουν τις οφειλές τους.

Δίδεται δικαίωμα προσφοράς για την αγορά του δανείου στον δανειολήπτη, πριν πωληθεί στα funds, με συγκεκριμένα κριτήρια.

Καθορίζεται η δυνατότητα με δικαστική απόφαση χαμηλότερων δόσεων για την εξόφληση δανείων, και ορίζεται σταθερό και χαμηλό επιτόκιο για τις ρυθμίσεις.

Προβλέπεται η επιδότηση από το δημόσιο των δόσεων της αποπληρωμής για οικονομικά αδύναμους πολίτες και για συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

Κατοχυρώνεται η προστασία της αγροτικής ακίνητης περιουσίας και της κύριας κατοικίας για όλα τα επαγγέλματα, και των εμπόρων. Όλες οι παραπάνω προτάσεις χρειάζονται χρηματοδότηση και αυτό μπορεί να γίνει με αξιοποίηση των πόρων του Προϋπολογισμού με στοχευμένη στήριξη των νοικοκυριών και όχι προσωρινά επιδόματα που εξανεμίζονται. Με ανακατεύθυνση των πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης για την ενίσχυση της ενεργειακής ασφάλειας της χώρας και της διασυνδεσιμότητας του δικτύου. Με την έκτακτη φορολόγηση των προκλητικών υπερκερδών, των ηλεκτροπαραγωγών και των τραπεζών.

Το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται διαρκώς δίπλα στους πολίτες και μέσα στην κοινωνία και παίρνοντας κοινοβουλευτικές πρωτοβουλίες. Με πρόγραμμα το οποίο μέχρι τις εθνικές εκλογές θα επικαιροποιήσουμε μαζί με τους πολίτες.

«Ποτάμι» συμπάραστασης σε Λάρισα και Βόλο στον απεργό πείνας Πάνο Ρούτσι

Γραφει η **Βιβή Ζαχοπούλου**

Μ

ετά τη σύμφωνη γνώμη της προέδρου Εφετών στην εισαγγελική πρόταση παραπομπής σε δίκη 36 κατηγορουμένων, το επόμενο βήμα στη δικαστική διερεύνηση για το πολύνεκρο δυστύχημα των Τεμπών αποτελεί πλέον η σύνταξη του κατηγορητηρίου. Με αυτό θα καθοριστούν αναλυτικά οι κατηγορίες που θα αντιμετωπίσουν οι εμπλεκόμενοι, ανοίγοντας τον δρόμο για τον προσδιορισμό της δίκης.

Πρόκειται για μια διαδικασία που συγκεντρώνει τα συμπεράσματα της μακρόχρονης ανακριτικής έρευνας, της εισαγγελικής πρότασης και της σύμφωνης γνώμης της προέδρου Εφετών, και το οποίο ουσιαστικά «χτίζει» το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα διεξαχθεί η δίκη.

Υπενθυμίζεται ότι δεκατρείς ημέρες μετά την αποστολή της εισαγγελικής πρότασης, η πρόεδρος Εφετών έδωσε την περασμένη Δευτέρα τη σύμφωνη γνώμη της, εξέλιξη που επιταχύνει τις διαδικασίες για τη δίκη.

Μέχρι την έκδοση των κλητηρίων θεσπισμάτων, οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν τα προβλεπόμενα ένδικα μέσα, τα οποία μπορούν να επηρεάσουν την τελική μορφή της υπόθεσης.

Η δίκη αφορά 36 μη πολιτικά πρόσωπα και θα διεξαχθεί στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Λάρισας, όπου θα αποδοθούν ευθύνες για το τραγικό γεγονός που στοίχισε

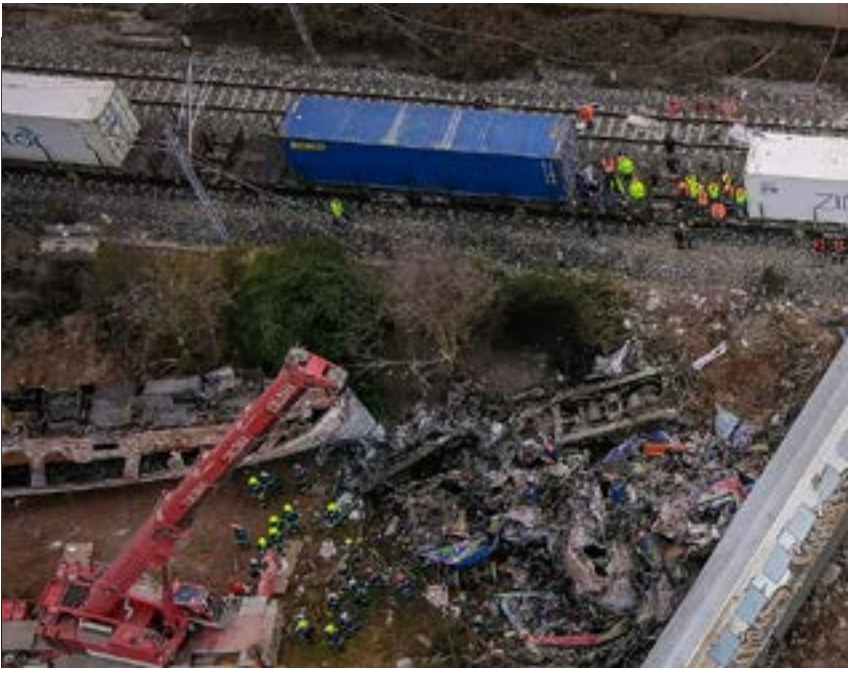
τη ζωή σε δεκάδες ανθρώπους.

Πρόκειται για στελέχη του ΟΣΕ, της ΕΡΓΟΣΕ, της Hellenic Train, της Ρυθμιστικής Αρχής Σιδηροδρόμων (ΡΑΣ) καθώς και του υπουργείου Μεταφορών και Υποδομών, τα οποία καλούνται να λογοδοτήσουν για τον ρόλο τους στην αλυσίδα παραλείψεων και ευθυνών που οδήγησαν στο δυστύχημα.

Στο μεταξύ, σε εκκρεμότητα βρίσκονται τρία ακόμη αιτήματα εκταφής που έχουν υποβάλει συγγενείς θυμάτων, με στόχο την περαιτέρω διερεύνηση κρίσιμων ζητημάτων. Επί αυτών αναμένεται να αποφανθεί η εισαγγελέας Πρωτοδικών.

Απομένουν βέβαια ορισμένα ζητήματα, όπως είναι η μετάφρασή του στα ιταλικά για τους κατηγορούμενους της Hellenic Train, και ο τελικός προσδιορισμός της δίκης.

Η δίκη θα πραγματοποιηθεί στην ειδική αίθουσα που έχει ήδη διαμορφωθεί στον χώρο του ΓΑΙΟΠΟΛΙΣ του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, προκειμένου να φιλοξενηθεί μια τόσο μεγάλη δίκη, με δεκάδες κατηγορούμενους και δικηγόρους.

«**Η δίκη να φύγει από την Λάρισα...**»

Την περασμένη Δευτέρα βρέθηκε στα δικαστήρια της Λάρισας η πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας και συνήγορος οικογενειών θυμάτων των Τεμπών, μεταξύ αυτών και του απεργού πείνας Πάνου Ρούτσι, Ζωή Κωνσταντοπούλου, η οποία και κατέθεσε ένσταση ακυρότητας της προδικασίας στο Συμβούλιο Εφετών.

Σε δηλώσεις της στους δημοσιογράφους η κ. Κωνσταντοπούλου ασκώντας σκληρή κριτική στους δικαστικούς λειτουργούς, τόνισε πως «τα επεισόδια της συγκάλυψης και οι εισαγγελικές συμπεριφορές που παραβιάζουν κάθε έννοια Δικαιοσύνης δεν έχουν τελειωμό», δηλώνοντας πεπεισμένη ότι η υπόθεση των Τεμπών δεν πρέπει να παραμείνει

εδώ στη Λάρισα, για να προσθέσει ότι «έχουν γίνει όλες οι διαδικαστικές μεθοδεύσεις για να πάμε σε μία στημένη δίκη με στημένο δικαστήριο». «Κάθε μέρα που περνάει θα αποκαλύπτονται τα αίσχνη που κάνει ο κ. Φλωρίδης και οι συν αυτώ δικαστές, εισαγγελείς κι άλλοι πρόθυμοι. Ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητας δεν επικράτησε το άδικο και δεν θα επικρατήσει ούτε τώρα. Την τελευταία λέξη θα την πουν οι συγγενείς και οι οικογένειες και όσοι διεκδικούν Δικαιοσύνη... όλοι εκείνοι που δεν δέχονται αυτό το “μπάζωμα” που βρίσκεται εν εξελίξει καθημερινά μπροστά στα μάτια μας», τόνισε η κ. Κωνσταντοπούλου, υποσχόμενη ότι δεν υπάρχει ενέργεια που δε θα κάνει, μέχρι να υπάρξει Δικαιοσύνη.

«Τρα... για...

«Μετά τη σύμφωνη γνώμη της προέδρου Εφετών στην εισαγγελική πρόταση περί παραπομπής σε δίκη 36 κατηγορουμένων, το επόμενο βήμα στη δικαστική διερεύνηση για το πολύνεκρο δυστύχημα των Τεμπών αποτελεί πλέον η σύνταξη του κατηγορητηρίου. Με αυτό θα καθοριστούν αναλυτικά οι κατηγορίες που θα αντιμετωπίσουν οι εμπλεκόμενοι, ανοίγοντας τον δρόμο για τον προσδιορισμό της δίκης.»

«έχουν» οι διαδικασίες τη δίκη των Τεμπών

**Λάρισα και Βόλος στο πλευρό
του πατέρα Ρούτσι**

Παρά τις αντίξοες καιρικές συνθήκες, με συνεχή βροχή, δεκάδες Λαρισαίοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των διοργανωτών και έδωσαν το παρών στη συγκέντρωση αλληλεγγύης για τον απεργό πείνας Πάνο Ρούτσι, ο οποίος διεκδικώντας την εκταφή του γιου του, Ντένις, 22 ετών, ο οποίος σκοτώθηκε στο τραγικό δυστύχημα, ενώνοντας τη φωνή τους με αυτήν των οικογενειών των θυμάτων του σιδηροδρομικού δυστυχήματος στα Τέμπη, ζητώντας δικαιοσύνη για τους 57 ανθρώπους που χάθηκαν.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η στιγμή όταν η Χρυσούλα Χλωρού, αδελφή της Βασιλικής Χλωρού που έχασε τη ζωή της στο ίδιο δυστύχημα, απύθηνε δημόσια ευχαριστίες στους παριστάμενους για τη στήριξή τους στον αγώνα του Ρούτσι, περιγράφοντας τον πόνο που βιώνουν οι οικογένειες και υπογραμμίζοντας την ανάγκη να αναγνωριστούν τα δίκαια αιτήματά τους από την Πολιτεία και τη Δικαιοσύνη.

Στη συγκέντρωση βρέθηκε και ο παππούς του Τάσου Κουτσόπουλου, ενός ακόμη θύματος, ο οποίος ήρθε από την Καρδίτσα για να στηρίξει την πρωτοβουλία, ο οποίος δήλωσε ότι στέκεται στο πλευρό του Πάνου Ρούτσι και κάλεσε τις αρμόδιες αρχές να ανταποκριθούν με σεβασμό στο αίτημά του.

Η εκδήλωση κορυφώθηκε με πορεία στους δρόμους της Λάρισας, η οποία κατέληξε στην Πλατεία του ΟΣΕ, μπροστά από το μνημείο που έχει στηθεί προς τιμήν των θυμάτων της τραγωδίας. Εκεί, μέσα σε απόλυτη σιωπή, ακούστηκαν ένα προς ένα τα ονόματα των 57 ανθρώπων που χάθηκαν άδικα.

Οι συμμετέχοντες υπογράμμισαν ότι ο αγώνας τους δεν τελειώνει εδώ. Δεσμεύτηκαν πως θα παραμείνουν στο πλευρό των οικογενειών μέχρι να αποδοθούν ευθύνες, να υπάρξει πλήρης διαλεύκανση των αιτιών της σύγκρουσης και να τιμωρηθούν όλοι όσοι ευθύνονται για την τραγωδία των Τεμπών.

Παρά τη βροχή, και στον Βόλο πραγματοποιήθηκε μεγάλη συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Πάνο Ρούτσι, ενώ ακολούθησε και πορεία από την παραλία του Βόλου προς τον ΟΣΕ.

**Χωρίς προβλήματα ο εφοδιασμός των 285
φαρμακείων του νομού σύμφωνα
με τον πρόεδρο του Φαρμακευτικού
Συλλόγου, Θάνου Κουτσούκη**

Με 100.000

εμβόλια στη μάχη

κατά της γρίπης η Λάρισα

Γράφει
ο **Τάσος
Κουρκούμπας**

Α

ντίστροφη μέτρηση για τη διενέργεια των αντιγριπικών εμβολιασμών στα 10.750 φαρμακεία της επικράτειας, με το επικαιροποιημένο τριδύναμο πλέον εμβόλιο της γρίπης για όλες τις ευπαθείς ομάδες πληθυσμού, προκειμένου να θωρακιστούν οι πολίτες έναντι του επερχόμενου κύματος γρίπης.

Ήδη καταγράφεται έξαρση ιώσεων, με την απότομη αλλαγή του καιρού και βάσει των στοιχείων των παιδιατρικών νοσοκομείων, στη δεδομένη συγκυρία κυριαρχούν ο κορονοϊός, οι ρινοϊοί, άλλοι ιοί του απλού κρυολογήματος και οι εντεροϊοί (οι τελευταίοι προκαλούν γαστρεντερίτιδες), αλλά παραμονεύει και η γρίπη.

Το επικαιροποιημένο εμβόλιο της γρίπης έχει νέο κωδικό ΕΟΦ και διαφορετική σύσταση με πέρσι, καθώς η Συμβουλευτική Επιτροπή της Σύνθεσης Εμβολίων του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας αποφάσισε ότι δεν δικαιολογείται πλέον η συμπερίληψη ενός από τα (περσινά) 4 αντιγόνα, με το αντιγόνο που αφαιρέθηκε να ανήκει στη γενεαλογία Β.

Στα φαρμακεία όλης της χώρας έχουν φτάσει ήδη οι πρώτες παρτίδες αντιγριπικών εμβολίων, προκειμένου να είναι όλα έτοιμα για την έναρξη της φετινής εμβολιαστικής περιόδου η οποία αναμένεται να εκκινήσει και επίσημα τις επόμενες ημέρες.

**Πανέτοιμοι οι φαρμακοποιοί
της Λάρισας**

Με 100.000 αντιγριπικά εμβόλια θα αντιμετωπίσει η Λάρισα το αναμενόμενο κύμα της γρίπης με τα 285 φαρμακεία του νομού να δηλώνουν εφοδιασμένα και πανέτοιμα να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους

«Έχουν έρθει περίπου 100.000 δόσεις εμβολίων για την περιφερειακή ενότητα Λάρισας. Είναι περίπου ο ίδιος αριθμός με τον περσινό. Το ευτυχές είναι ότι φέτος δεν είχαμε ιδιαίτερα προβλήματα με τις φαρμακαποθήκες και τα εμβόλια ήρθαν χωρίς καθυστέρηση. Πιστεύουμε ότι οι ποσότητες αντιγριπικών εμβολίων που έχουν παραγγελθεί επαρκούν για να καλυφθούν οι υπάρχουσες ανάγκες. Προτεραιότητα στον εμβολιασμό έχουν

οι πολίτες που ανήκουν στις ομάδες υψηλού κινδύνου του πληθυσμού. Προς το παρόν δεχόμαστε ερωτήματα από τους συμπολίτες μας για τους εμβολιασμούς και τότε πρέπει να κάνουν το αντιγριπικό εμβόλιο» δήλωσε στην «ΠΘ» ο πρόεδρος του Φαρμακευτικού Συλλόγου Λάρισας, Θάνος Κουτσούκης και πρόσθεσε. «Από αυτά τα εμβόλια τα 80.000 περίπου είναι τα κλασικά εμβόλια, που γνωρίζουμε όλα αυτά τα χρόνια και τα οποία κάποιος μπορεί να πάρει στο φαρμακείο δωρεάν μόνο με το ΑΜΚΑ και τα υπόλοιπα 20.000 είναι τα ενισχυμένα εμβόλια, τα οποία πρέπει να συνταγογραφηθούν από τον γιατρό και αφορούν μεγαλύτερες ηλικίες και ανθρώπους με σοβαρά προβλήματα υγείας, οι οποίοι θα πρέπει να προστατευτούν περισσότερο».

Παράλληλα με το εποχικό εμβόλιο της γρίπης φέτος για πρώτη χρονιά διατείνεται και το ρινικό εμβόλιο για τα παιδιά. «Όντως φέτος είναι η πρώτη χρονιά του ρινικού εμβολίου για παιδιά, ωστόσο είναι ζήτημα γιατρού. Στα φαρμακεία δηλαδή εκτελούμε μόνο τις συνταγές των παιδίατρων και δεν κάνουμε εμείς τον εμβολιασμό των ανηλίκων».

Όσο για το πότε είναι ο σωστός χρόνος να εμβολιαστεί κάποιος, όπως εξηγεί ο πρόεδρος του Φαρμακευτικού Συλλόγου Λάρισας, απαιτούνται περίπου δύο εβδομάδες για να δράσουν και να δημιουργήσουν αντισώματα στον ανθρώπινο οργανισμό: «Παραδοσιακά η διενέργεια του αντιγριπικού εμβολιασμού είναι από τις αρχές Οκτωβρίου έως και το τέλος Νοεμβρίου, χωρίς να αποκλείεται να χορηγηθεί και αργότερα. Η περίοδος της εποχικής γρίπης είναι από τον Οκτώβριο έως και τον Απρίλιο, με πιθανή έξαρση μεταξύ Ιανουαρίου και Μαρτίου».

Σύμφωνα με τον κ. Κουτσούκη ένα ακόμη ένα σημαντικό βήμα για την εξυπηρέτηση των πολιτών ήταν και η περσινή νομοθέτηση σε μόνιμη βάση της χορήγησης, μέσω ειδικής πλατφόρμας, του αντιγριπικού εμβολίου στον ενήλικο

πληθυσμό χωρίς την ανάγκη προσκόμισης ιατρικής συνταγής.

«Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι έχουν χαθεί άνθρωποι από γρίπη, οπότε πρέπει να προσέξουμε να μη υπάρξει κάποια ιδιαίτερη έξαρση. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να προληφθεί οποιαδήποτε ίωση πέρα του εμβολιασμού.

3,5 εκατ. αντιγριπικά εμβόλια

Η Ελλάδα θα προμηθευτεί φέτος περισσότερα από 3,5 εκατ. αντιγριπικά εμβόλια. Αυτά περιλαμβάνουν 6 συνολικά σκευάσματα, από 4 φαρμακευτικές εταιρείες, εκ των οποίων τα δύο περιέχουν ανοσοενισχυτικό, ώστε να αναπτύσσουν ταχύτερα τίτλους αντισωμάτων στον οργανισμό και να παρέχουν πιο αποτελεσματική προστασία στους ηλικιωμένους ανθρώπους με εξασθενημένο ανοσοποιητικό σύστημα (δηλαδή τα άτομα που έχουν αποκτήσει ανοσοκαταστολή εκ γήρατος).

Οι αντιγριπικοί εμβολιασμοί καταγράφονται στα φαρμακεία και σύμφωνα με τις ιατρικές συστάσεις τα ανοσοενισχυμένα εμβόλια συστήνονται για άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών, με τα δύο ανοσοενισχυμένα διαθέσιμα εμβόλια να απαιτούν συνταγογράφηση.

Ποιοι πρέπει να εμβολιαστούν

Στο μεταξύ, αναμένεται η εγκύκλιος του Υπ. Υγείας για τις πληθυσμιακές ομάδες για τις οποίες συστήνεται ο αντιγριπικός εμβολιασμός, ωστόσο με βάση τις ετήσιες συστάσεις της Εθνικής Επιτροπής Εμβολιασμού (των τελευταίων ετών), το αντιγριπικό εμβόλιο πρέπει να κάνουν:

- όλα τα άτομα ηλικίας 60 ετών και άνω,
- άτομα ηλικίας άνω των 60 ετών,
- βρέφη και παιδιά 6 μηνών έως 5 ετών,
- ασθενείς με χρόνια νοσήματα του αναπνευστικού ή της καρδιάς, σακχα-

ΓΙΑ ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟ:
Το επικαιροποιημένο εμβόλιο της γρίπης φέτος είναι τριδύναμο, με νέο κωδικό ΕΟΦ και διαφορετική σύσταση σε σχέση με πέρσι, καθώς αφαιρέθηκε ένα από τα τέσσερα αντιγόνα της προηγούμενης γενιάς

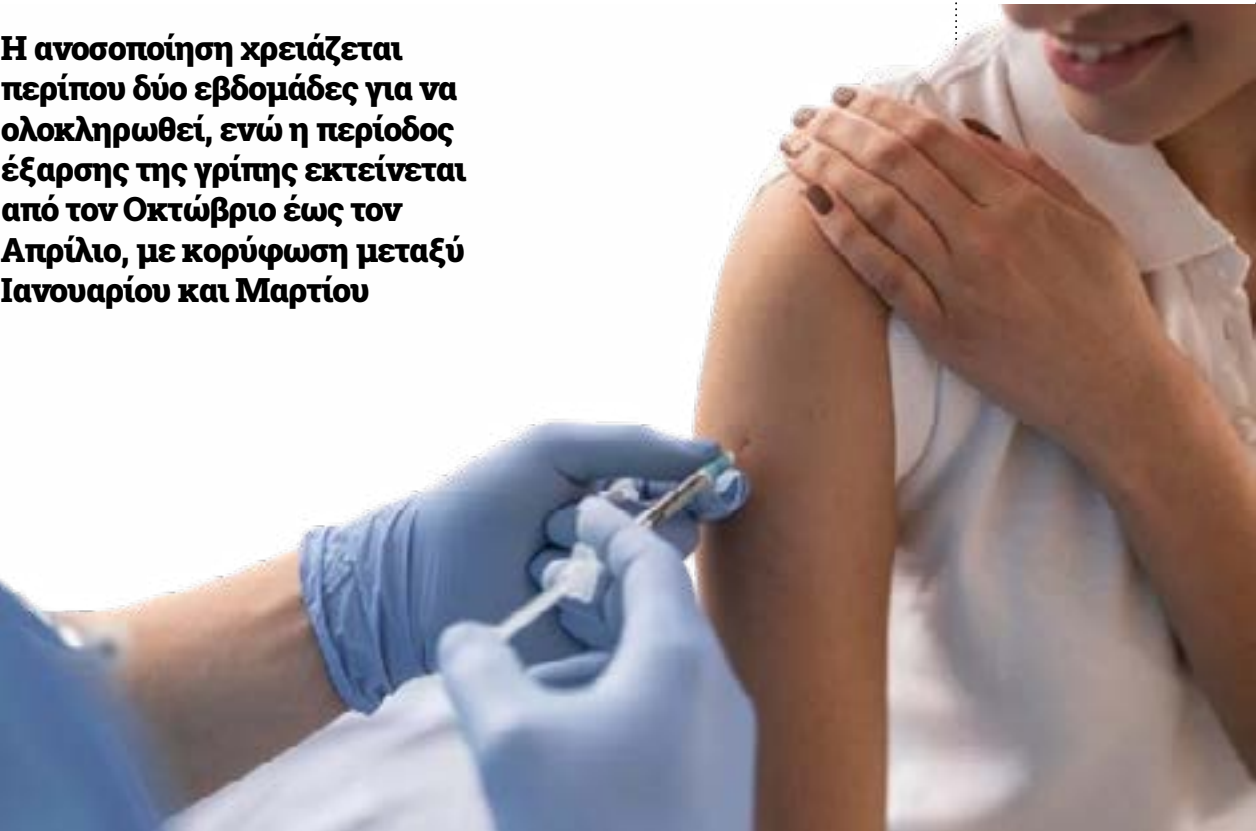
ρώδη διαβήτη, νεφροπάθειες, ανοσοκαταστολή, μεταμοσχεύσεις ή νευρολογικά προβλήματα,

- έγκυες γυναίκες, λεχωίδες και θηλάζουσες,
- άτομα με νοσογόνο παχυσαρκία,
- παιδιά που λαμβάνουν μακροχρόνια αγωγή με ασπιρίνη,
- συγγενείς και φροντιστές βρεφών κάτω των 6 μηνών ή ασθενών με σοβαρά προβλήματα υγείας,
- άτομα που ζουν ή εργάζονται σε κλειστές δομές (γηροκομεία, ιδρύματα, στρατιωτικές σχολές, φυλακές),
- υγειονομικό προσωπικό,
- άστεγοι,

καθώς και επαγγελματίες που έρχονται σε επαφή με πτηνά ή χοίρους (πτηνοτρόφοι, κτηνοτρόφοι, κτηνίατροι, σφαγείς κ.ά.).

Οι ειδικοί επισημαίνουν ότι η φετινή εκστρατεία εμβολιασμού κατά της γρίπης αποκτά ιδιαίτερη σημασία, καθώς διεθνείς οργανισμοί, παρακολουθούν στενά πάνω από 25 παθογόνα που δυνητικά θα μπορούσαν να πυροδοτήσουν νέα πανδημία, με κυριότερο «ύποπτο» τη γρίπη των πτηνών.

Η ανοσοποίηση χρειάζεται περίπου δύο εβδομάδες για να ολοκληρωθεί, ενώ η περίοδος έξαρσης της γρίπης εκτείνεται από τον Οκτώβριο έως τον Απρίλιο, με κορύφωση μεταξύ Ιανουαρίου και Μαρτίου

“ Σε εθνικό επίπεδο, η Ελλάδα θα προμηθευτεί φέτος περισσότερα από 3,5 εκατομμύρια αντιγριπικά εμβόλια

FORMedia.gr
για συνεχή ενημέρωση για την υγεία

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ 2.0 Αλλάζουν τα πάντα στα τμήματα Η.Ρ.

Στελέχωση, πιστότητα, αυτοματοποίηση: πώς η ΑΙ εξοικονομεί χρόνο και πόρους, οδηγώντας τις επιχειρήσεις σε ένα μέλλον

Άρθρο του Μάριου Παπαευσταθίου

Ο ψηφιακός κόσμος καλύπτει και εξελίσσεται, φέρνοντας συνεχείς μεταβολές στον τρόπο που εργαζόμαστε, επικοινωνούμε, συνδιαλεγόμαστε και εν τέλει ζούμε. Στο κέντρο αυτής της επανάστασης βρίσκεται η τεχνητή νοημοσύνη (ΑΙ), ένα τεχνολογικό επίτευγμα με πολλές πτυχές – γεμάτο πρωτόγνωρες δυνατότητες, αλλά και κινδύνους που πρέπει να γνωρίζουμε και να αξιολογούμε. Το μέλλον που άλλοτε φάνταζε μακρινό, είναι ήδη παρόν. Η εφαρμογή της τεχνητής νοημοσύνης στο Τμήμα Ανθρώπινο Δυναμικό δεν είναι απλώς μια καινοτομία: είναι μια στρατηγική μεταμόρφωσης. Από τη στελέχωση και τη διαχείριση ταλέντων μέχρι τη βελτίωση της εσωτερικής επικοινωνίας και τη διατήρηση της εργατικής πίστης, η ΑΙ λειτουργεί ως αόρατος συνεργάτης που εξοικονομεί χρόνο, μειώνει τα κόστη και ενισχύει την αποδοτικότητα. Στη στελέχωση, οι έξυπνοι αλγόριθμοι φιλτράρουν αιτήσεις, εντοπίζουν ταλαντούχους υποψηφίους και μειώνουν προκαταλήψεις, προσφέροντας πιο αντικειμενικές και αποδοτικές επιλογές. Τα παραδοσιακά μοντέλα πρόσληψης αντικαθίστανται από πλατφόρμες που αναλύουν βιογραφικά, αξιολογούν δεξιότητες μέσω προσομοιώσεων και προβλέπουν την πιθανότητα επιτυχίας ενός υποψηφίου μέσα στην κουλτούρα της εταιρείας.

Η τεχνητή νοημοσύνη συμβάλλει επίσης στη διατήρηση της πιστότητας των εργαζομένων. Μέσα από την ανάλυση δεδομένων –όπως η ικανοποίηση από την εργασία, η συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα ή ακόμη και η χρήση της εσωτερικής επικοινωνίας– μπορεί να εντοπιστεί σημάδια αποσύνδεσης ή δυσαρέσκειας πολύ πριν γίνουν φανερά. Έτσι, το Τμήμα Ανθρώπινου Δυναμικού μπορεί να ενεργήσει έγκαιρα, προτείνοντας λύσεις που ενισχύουν το δέσιμο των εργαζομένων με την εταιρεία. Στο back office, η συμβολή της ΑΙ είναι εξίσου καθοριστική: αυτοματοποίηση καθημερινών και χρονοβόρων διαδικασιών όπως η διαχείριση αδειών, οι αξιολογήσεις απόδοσης και η ενημέρωση αρχείων προσωπικού, οδηγούν σε τεράστια εξοικονόμηση χρόνου και πόρων. Αυτό επιτρέπει στους υπεύθυνους HR να αφιερώσουν περισσότερο χρόνο σε δραστηριότητες στρατηγικής σημασίας.

Όπως κάθε τεχνολογικό επίτευγμα, όμως, έτσι και η τεχνητή νοημοσύνη δεν είναι μονοσήμαντη. Οφείλουμε να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι,

να κατανοούμε τόσο τις ανεπανάληπτες δυνατότητές της όσο και τους κινδύνους που εγκυμονεί. Η σωστή αξιοποίησή της είναι κλειδί για ένα άγνωστο μέλλον, που έχει ήδη αρχίσει να διαμορφώνεται μπροστά στα μάτια μας. Η παράδοση είναι το σύνολο των πετυχημένων καινοτομιών μιας κοινωνίας και το να επικαλείσαι την παράδοση είναι έξοχος προοδευτικός. Το ίδιο ισχύει και για την τεχνητή νοημοσύνη: δεν πρόκειται για μια άρνηση του παρελθόντος, αλλά για τη φυσική συνέχεια μιας αέναης προσπάθειας του ανθρώπου να βελτιώσει τη ζωή του. Όπως έλεγε και ο Ντοστογιέφσκι, «Το να ζεις χωρίς ελπίδα σημαίνει να σταματάς να ζεις». Η τεχνητή νοημοσύνη, αν χρησιμοποιηθεί σωστά, μπορεί να γίνει φάρος ελπίδας – ένα εργαλείο που όχι μόνο θα αναβαθμίσει το ανθρώπινο δυναμικό, αλλά θα προσφέρει νέο νόημα στην εργασία, τη δημιουργικότητα και την επαγγελματική ανάπτυξη.

Η βασική στρατηγική για να αλλάξεις τον κόσμο είναι η αισιοδοξία. Αν δεν πιστεύεις ότι το μέλλον μπορεί στα αλήθεια να είναι καλύτερο, δεν πρόκειται ποτέ να αναλάβεις την ευθύνη να βγεις μπροστά για να το φτιάξεις. Αν θεωρείς ότι δεν υπάρχει ελπίδα, διασφαλίζεις ότι δεν θα υπάρξει πραγματικά καμία. Χρειάζεται να πιστεύεις ότι υπάρχει στον άνθρωπο ένα ένστικτο ελευθερίας για να συμμετέχεις στον αγώνα για έναν καλύτερο κόσμο. Σε αυτό το πλαίσιο, το Τμήμα Ανθρώπινου Δυναμικού καλείται να πρωταγωνιστήσει. Αγκαλιάζοντας την τεχνητή νοημοσύνη, χωρίς φόβο αλλά με κριτική σκέψη, μπορούμε να δημιουργήσουμε έναν εργασιακό κόσμο που θα σέβεται το παρελθόν, θα αναγνωρίζει το παρόν και θα οραματίζεται ένα καλύτερο, δικαιότερο μέλλον.

Τέλος, η αξιοποίηση της ΤΝ βοηθάει σε μεγάλο βαθμό και τη διαπραγματευτική διαδικασία στο ανθρώπινο δυναμικό, εξοικονομεί χρόνο, προλαμβάνει επικοινωνιακά και στρατηγικά λάθη και απαιτεί τον ανθρώπινο παράγοντα για να επιτύχει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Η ΤΝ θα πρέπει να είναι βοηθός και όχι αντικαταστάτης του ανθρώπου και ασφαλώς οι δεξιότητες επικοινωνίας & αυτοδιαχείρισης σε συνδυασμό με την σκέψη σχεδιασμού & καινοτομίας & την συνεργατική εργασία μπορούν να βοηθήσουν τους νέους όχι μόνο να είναι αποτελεσματικοί χρήστες της τεχνολογίας, αλλά και να γίνουν ενεργοί δημιουργοί και κατανοητές φωνές στον ψηφιακό κόσμο

Σε μια τέτοια κοινωνία οι αριθμοί λειτουργούν απλά ως νούμερα αλλά οι άνθρωποι και η ευημερία τους δεν προσμετράτε με μαθηματικούς υπολογισμούς

Οι παροχές ζωής είναι ουσιώδες δείγμα πολιτισμού. Οι δομές έχουν το ρόλο της μεθοδικής συμπερίληψης, δημιουργώντας μια κοινωνία που σέβεται τους Συμπολίτες με αναπηρία

Στο Δημοτικό Συμβούλιο το θέμα του τραυματισμού γυναίκας μετά από ανταλλαγή ανακοινώσεων «Συμπαράταξης» και Δημοτικής αρχής

Το παζάρι άφησε πίσω του νέα κόντρα

Γράφει
η Βιβή
Ζαχοπούλου

N

έος γύρος αντιπαράθεσης μεταξύ της δημοτικής αρχής και της δημοτικής παράταξης της μείζονος αντιπολίτευσης «Συμπαράταξη Λαρισαίων» έχει ανοίξει με αφορμή τον σοβαρό τραυματισμό μιας 62χρονης γυναίκας στο παζάρι της Λάρισσας, την ώρα που βρισκόταν στην πίστα παιχνιδιού με ηλεκτρικά αυτοκινητάκια, βοηθώντας το εγγονάκι της να ανέβει σε ένα αυτοκινητάκι. Τότε, υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες, ένα άλλο αυτοκινητάκι που οδηγούσε ένα μικρό παιδί έπεσε άθελά του πάνω της, με αποτέλεσμα η γυναίκα να υποστεί κατάγματα στο πόδι της.

Το θέμα αναμένεται να «φτάσει» προς συζήτηση και στο Δημοτικό Συμβούλιο Λαρισαίων, όπως προανήγγειλε ο Δημήτρης Δεληγιάννης, στο πλαίσιο συνέντευξης

Τύπου που παραχώρησε την περασμένη Τρίτη η «Συμπαράταξη Λαρισαίων», με τα μέλη της παράταξης να ζητούν απαντήσεις σε συγκεκριμένα ερωτήματα, «ώστε να διασφαλιστεί η διαφάνεια και να αναδειχθεί η πραγματική εικόνα της κατάστασης», επισημαίνοντας πως ο τραυματισμός συνέβη σε δημόσιο χώρο και για δραστηριότητες που δεν περιλαμβάνονται στους όρους της δημοπρασίας.

«Πληγώνουν την πόλη με ψεύτικες θεωρίες και σενάρια ντροπής. Στεναχωριούνται με τη επιτυχία της εμποροπανήγυρης», ήταν η απάντηση της δημοτικής αρχής, κατηγορώντας τη «Συμπαράταξη Λαρισαίων» για αναλήθειες, συκοφαντία και μιζέρια.

Η ανακοίνωση της «Συμπαράταξης Λαρισαίων»

Αναλυτικά, στην ανακοίνωσή της η «Συμπαράταξη Λαρισαίων» αναφέρει: «Στα τέλη Αυγούστου, ο Δήμαρχος κ. Μαμάκος δήλωνε με υπερηφάνεια ότι το Παζάρι της Λάρισας για το 2025 οργανώθηκε με τον πιο σύγχρονο, αποτελεσματικό και διαφανή τρόπο. Τόνιζε ότι η διαδικασία εκμίσθωσης των χώρων είχε γίνει με πλήρη ευθύνη του Δήμου, με σεβασμό στους κανόνες που ο ίδιος όρισε, και επισήμαινε

ότι για λόγους ασφαλείας δεν θα λειτουργήσει φέτος λούνα παρκ, δίνοντας έμφαση στην προστασία των παιδιών και την ασφάλεια των επισκεπτών.

Εκφράσαμε από την αρχή την αντίθεσή μας για την ανάθεση του παζαριού σε ιδιώτες. Δεσμευτήκαμε απέναντι στους πολίτες πως θα παρακολουθήσουμε την τήρηση των διαδικασιών.

Λίγες ημέρες μετά την έναρξη τη εμποροπανήγυρης, η πόλη μας πληροφορείται για ένα σοβαρό ατύχημα που συνέβη σε πίστα ηλεκτρικών αυτοκινητάκια για παιδιά, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό μίας 62χρονης γυναίκας.

Σε δημόσιο χώρο και για δραστηριότητες που δεν περιλαμβάνονται στους όρους της δημοπρασίας!

Περιμέναμε την τοποθέτηση της Δημοτικής Αρχής. Σιωπή.

Ο αρμόδιος Αντιδήμαρχος δήλωσε άγνοια και η αρμόδια Επιτροπή από την Παρασκευή που συνέβη το συμβάν ακόμα δεν έχει συνεδριάσει. Για την ακρίβεια, μετά τις επανειλημμένες οχλήσεις μας, αποφασίστηκε η συνεδρίαση να γίνει το απόγευμα της Τρίτης, λίγο πριν το κλείσιμο.

Τα ερωτήματα είναι πολλά και αφορούν τη

Δημοτική Αρχή και προσωπικά τον ίδιο τον Δήμαρχο:

- Πώς είναι δυνατόν να λειτουργούν παιχνίδια που παραδοσιακά ανήκαν στο λούνα παρκ σε χώρο που δεν περιλαμβάνονταν στη δημοπρασία και δεν έχει εκμισθωθεί;

- Ο Δήμαρχος δεν το γνώριζε όταν διαβεβαίωνε την τοπική κοινωνία ότι δεν θα λειτουργήσει το λούνα παρκ;

- Ποιος διασφαλίζει ότι τηρούνται όλοι οι κανόνες ασφαλείας;

- Έγιναν οι προβλεπόμενοι έλεγχοι;

- Τηρήθηκαν οι όροι της σύμβασης και η νομοθεσία;

Αυτά τα ερωτήματα είναι απολύτως εύλογα και απαιτούν σαφείς και άμεσες απαντήσεις.

Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του κράτους θα πρέπει να λειτουργήσουν.

Η Συμπαράταξη Λαρισαίων θεωρεί ότι η εγκατάσταση αυτών των παιχνιδιών με την ανοχή ή την αμέλεια της Δημοτικής Αρχής δημιουργεί πολλαπλά ερωτηματικά και, όπως αποδεικνύεται από τα πράγματα, εγκυμονεί κινδύνους για την ασφάλεια των πολιτών, ιδίως των παιδιών που επισκέπτονται το Παζάρι. Δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι η προστασία του δημόσιου χώρου και η ασφάλεια των πολιτών υποτάσσονται σε πανηγυρισμούς για τη δήθεν “διαφάνεια” και τον “εκσυγχρονισμό”. Στο πλαίσιο αυτό, η Συμπαράταξη Λαρισαίων θα φέρει άμεσα το θέμα στο Δημοτικό Συμβούλιο, ζητώντας πλήρη ενημέρωση για:

- τις συνθήκες λειτουργίας αυτών των παιχνιδιών,
- ποιος είναι υπεύθυνος για την ασφάλεια,
- αν τηρήθηκαν οι όροι μίσθωσης του χώρου,
- και αν έχουν ληφθεί όλα τα προβλεπόμενα μέτρα για την προστασία των πολιτών.

Η ενημέρωση και η συζήτηση στο Δημοτικό Συμβούλιο θα είναι πλήρως δημόσια, ώστε να διασφαλιστεί η διαφάνεια και να αναδειχθεί η πραγματική εικόνα της κατάστασης.

Κλείνοντας, η Συμπαράταξη Λαρισαίων επιμένει ότι η προστασία των παιδιών, η ασφάλεια των επισκεπτών και ο σεβασμός στους δημόσιους χώρους είναι προτεραιότητες που δεν μπορούν να παρακαμφθούν. Ζητούμε από τη Δημοτική Αρχή σαφείς απαντήσεις, πλήρη διαφάνεια και άμεση ανάληψη ευθύνης για όσα έχουν συμβεί.

Η πόλη της Λάρισας δικαιούται ασφαλείς χώρους ψυχαγωγίας και έγκυρη ενημέρωση. Η Συμπαράταξη θα συνεχίσει να παρακολουθεί στενά την υπόθεση και θα φέρει όλα τα ζητήματα προς συζήτηση όπου απαιτείται, ώστε οι δημότες να έχουν πλήρη εικόνα και να διασφαλιστεί η ασφάλειά τους».

Η απάντηση της Δημοτικής Αρχής

Αναλυτικά, στην απάντηση της Δημοτικής Αρχής αναφέρονται τα εξής: «Την τελευταία ημέρα λειτουργίας της εμποροπανήγυρης στη Λάρισα, που σημείωσε ρεκόρ επισκεψιμότητας και παρουσίας εμπόρων, η Συμπαράταξη ανακάλυψε και το αίσθημα ευθύνης – που μόνο αυτή – έχει απέναντι στην πόλη, αλλά και την ύπαρξη και λειτουργία... «παράνομου» Λούνα Παρκ! Οι μόνοι σε μια ολόκληρη πόλη!

Ναι, η Συμπαράταξη μετέτρεψε τον χώρο με τα ηλεκτρικά παιδικά αυτοκινητάκια (για μικρές ηλικίες) σε ...πίστα με τα κλασικά, μεγάλα αυτοκινούμενα, τους κρίκους σε ...«ταψί», τα κερματοφόρα παιχνίδια σε ...τεράστια «ρόδα» και πιθανώς και τους πάγκους ζωγραφικής των παιδιών σε ...«γύρο του θανάτου»!

Όλα αυτά μέσα και από την προσπάθεια εκμετάλλευσης ενός ατυχήματος –για το οποίο ενημερωθήκαμε από τη πρώτη στιγμή και επικοινωνήσαμε με εκπροσώπους της οικογένειας- το οποίο χρησιμοποιείται σαν εργαλείο φθηνής αντιπολίτευσης, κατά παράβαση κάθε ορίου ηθικής και σοβαρότητας.

Φθάνουν στο σημείο να μιλούν για καθυστερήσεις στην ενημέρωση από πλευράς Δημοτικής Αρχής, αποκρύπτοντας ότι χθες τα μέλη τους είχαν πλήρη πρόσβαση στο φάκελο της Εμποροπανήγυρης, στο γραφείο της αρμόδιας διευθύντριας, προκειμένου να απαντηθούν οι όποιες απορίες τους!

Γιατί δεν το λένε;

Χθες δεν διατυπώθηκαν ερωτήματα. Σήμερα, αίφνης, ανακάλυψαν, τι άραγε;

Πληγώνουν την πόλη με ψεύτικες θεωρίες και σενάρια ντροπής.

Στεναχωριούνται με τη επιτυχία της εμποροπανήγυρης. Θλίβονται γιατί ο κόσμος ξεπέρασε τη μιζέρια με την οποία αντιμετώπισαν έναν θεσμό της πόλης.

Προσπαθούν να «επανέλθουν» από τις ατελείωτες κυβιστήσεις τους για το παζάρι, για την εικόνα που παρουσίασαν στο Δημοτικό Συμβούλιο στη συζήτηση του απολογισμού της περυσινής διοργάνωσης.

Σημειώνουμε για μια ακόμη φορά, ότι τα πάντα έχουν πραγματοποιηθεί νόμιμα, για όλα υπάρχουν τα απαραίτητα αποδεικτικά, στον φάκελο που έλεγξαν τα μέλη της Συμπαράταξης και οι «καταγγελίες» θα αποδειχθούν έωλες και μνημείο συκοφαντίας.

Περιμένουμε μετά τη συζήτηση στο Δημοτικό Συμβούλιο να ζητήσουν συγγνώμη για τις σημερινές τους αναλήθειες, όχι από τη Δημοτική Αρχή, αλλά από την πόλη».

ΑΝΤΩΝΗΣ ΓΡΑΒΑΝΗΣ

Τον Οκτώβριο η νομική μας διεκδύκηση συναντά τη λαϊκή απαίτηση

Το γήπεδο ανήκει στο λαό της Λάρισας
και στην ΑΕΛ

Το γήπεδο ανήκει στον λαό της Λάρισας και στην ΑΕΛ – δεν είναι λάφυρο κανενός, αλλά υποδομή που χτίστηκε για να υπηρετεί την ομάδα και την πόλη! Ο Οκτώβριος είναι ο μήνας που η οργανωμένη νομική διεκδίκηση συναντά τη λαϊκή απαίτηση – η φωνή του κόσμου θα γίνει ισχυρό μήνυμα σε όλη την Ελλάδα!

Συνέντευξη
στον **Χρήστο
Ευθυμίου**

Συμπληρώνεται σε τρία εικοσιτετράωρα ένας μήνας από την ευρεία σύσκεψη φορέων της ΑΕΛ για το γηπεδικό πρόβλημα με το AEL FC Arena. Είναι αλήθεια πως σ' αυτό το μικρό χρονικό διάστημα έχουν γίνει πάρα πολλά πράγματα, τόσο στο νομικό κομμάτι, όπως και σε διάφορα άλλα, με πρώτο και καλύτερο την ενημέρωση του κόσμου. Ο φάκελος AEL FC Arena ξανά ήρθε στην επικαιρότητα, αυτή την φορά όμως με μια μεγάλη και ουσιαστική διαφορά. Την αποφασιστικότητα της ΠΑΕ ΑΕΛ Novibet και του Ερασιτέχνη να διεκδικήσουν και να καταφέρουν να τελειώσει η αδικία που συντελείται τα τελευταία 15 χρόνια, αναφορικά με την χρήση του γηπέδου και την καταστρατήγηση των όρων παραχώρησης στη σύμβαση της Ερασιτεχνικής με την εταιρεία Γήπεδο Λάρισας Α.Ε. Η σύμπνοια, η γενική συστράτευση και η απόφαση όλων να διεκδικήσουν ενωμένα τα δικαιώματα προκειμένου το στολίδι της πόλης το AEL FC Arena να επιστρέψει στο μητρικό σωματείο και κατ' επέκταση στους φιλάθλους της ομάδας δείχνει πως για πρώτη φορά στην 61χρονη ιστορία της ΑΕΛ μπορεί να υπάρξει αποτέλεσμα. Για τον λόγο αυτό δημιουργήθηκε μία Συντονιστική Επιτροπή Διεκδίκησης, που διεξάγει τον ιστορικό αυτόν αγώνα ήθους και δικαιοσύνης, για την επιστροφή του γηπέδου AEL FC ARENA στον λαό της ΑΕΛ.

Η συλλογή στοιχείων, εγγράφων που αποδεικνύουν τα παραπάνω συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό, καθώς το νομικό επιτελείο της οικογένειας της ΑΕΛ δουλεύει καθημερινά προς αυτή την κατεύθυνση, ώστε να δημιουργήσει έναν πληρέστατο φάκελο που θα χρησιμοποιήσει στον δικαστικό αγώνα που έχει ξεκινήσει. Σύμφωνα με τον σχεδιασμό που έχει γίνει και έχει ήδη ανακοινωθεί, ο Οκτώβριος είναι ο μήνας που θα τρέξει τις εξελίξεις, μιας και σειρά ενεργειών που ακολουθούν θα έχουν ουσιαστικό αποτέλεσμα. Μία από αυτές είναι η μαζική συλλογή χιλιάδων υπογραφών για την επιστροφή του γηπέδου στο λαό της ΑΕΛ που θα γίνει στις 18 Οκτωβρίου, λίγες ώρες πριν τον αγώνα με τον Ολυμπιακό στο AEL FC Arena. Την ίδια ημέρα, θα πραγματοποιηθεί Γενική Παλλαϊκή Συνέλευση όλων των Λαρισαίων, ώστε να σταλεί το μήνυμα δυνατά και καθαρά σε κάθε γωνιά της Ελληνικής Επικράτειας και σε όλους τους εμπλεκόμενους στο γηπεδικό της ΑΕΛ.

Το γήπεδο ανήκει στον κόσμο της ΑΕΛ!

Ο Αντώνης Γραβάνης ένας εκ των δικηγόρων του νομικού επιτελείου της οικογένειας της ΑΕΛ μιλά σήμερα στην "Πολιτεία Θεσσαλών" για τα βήματα που έχουν γίνει μέχρι τώρα, γι' αυτά που ακολουθούν, για το ενδιαφέρον και την στήριξη του κόσμου σε αυτή την προσπάθεια, για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, καθώς και τις τρικλοποδιές που προσπαθούν κάποιοι να βάλουν εσκεμμένα, προκειμένου να καθυστερήσουν τις διαδικασίες.

Α. ΓΡΑΒΑΝΗΣ

Η προσπάθειά μας για απόλυτη διαφάνεια προκαλεί νευρικότητα και αντιστάσεις. Κάθε προσπάθεια καθυστέρησης απλώς επιβεβαιώνει το δίκαιο του αγώνα μας και πεισμώνει την αποφασιστικότητά μας

Κύριε Γραβάνη, τι άλλαξε μέσα σ' αυτόν τον μήνα από την ευρεία σύσκεψη;

«Μέσα σε έναν μήνα, περάσαμε από τη διακήρυξη προθέσεων στην οργανωμένη δράση. Πρώτον, σφυρηλατήσαμε ένα αρραγές μέτωπο μεταξύ της ΠΑΕ και του Ερασιτεχνικού Σωματείου, με κοινή, αδιαπραγμάτευτη στρατηγική. Δεύτερον, η εκστρατεία ενημέρωσης που ξεκινήσαμε, αποκαλύπτοντας την αλήθεια με στοιχεία, έχει αρχίσει να διαπερνά το τείχος της παραπληροφόρησης ετών. Και τρίτον, το σημαντικότερο: η νομική μας προετοιμασία προχωρά με πυρετώδεις ρυθμούς. Δεν χτίζουμε μια υπόθεση βασισμένη σε συνθήματα, αλλά ένα δομημένο φάκελο διεκδίκησης, ικανό να στηρίξει στοχευμένες νομικές ενέργειες. Είναι μια επίπονη, καθημερινή δουλειά που σύντομα θα μετουσιωθεί σε ανακοινώσιμες πράξεις.»

Ποια είναι η νομική βάση της διεκδίκησης;

«Μιλάμε για δέσμη νομικών βάσεων και όχι για μία μόνο. Ο πυρήνας της νομικής μας θεώρησης όμως είναι απλός και θεμελιώδης: Η δημόσια γη δεν μπορεί να μετατρέπεται σε εργαλείο ιδιωτικού πλουτισμού εις βάρος του σκοπού για τον οποίο παραχωρήθηκε. Το μητρικό σωματείο εκκώρπησε δικαιώματα χρήσης και διαχείρισης, δεν εκποίησε δημόσια περιουσία. Η ιδιωτική εταιρία ανέλαβε τον ρόλο του διαχειριστή, όχι του ιδιοκτήτη. Όταν ο διαχειριστής όχι μόνο παραμελεί το περιουσιακό στοιχείο, αλλά επιβάλλει όρους που διώχνουν την ίδια την Ομάδα από το έργο που κατασκευάστηκε για εκείνη, τότε έχει παραβιάσει τον πυρήνα της συμφωνίας. Η εκχώρηση έγινε υπό όρους. Όταν οι όροι αυτοί καταστρατηγούνται τόσο βάνανσα και για τόσο μεγάλο διάστημα, η ανάκληση της εκχώρησης και η επιστροφή στην θεσμική αφετηρία δεν είναι απλώς μια επιλογή, είναι μονόδρομος.»

Υπάρχει και οικονομική αξίωση του Σωματείου;

«Ασφαλώς. Και δεν πρόκειται απλώς για μια αξίωση, αλλά για ένα τεκμηριωμένο, αναγνωρισμένο και επί χρόνια ανεξόφλητο χρέος. Ήδη από το 2012, η Γενική Συνέλευση του Σωματείου αποφάσισε τη δικαστική διεκδίκηση της οφειλής της «Γήπεδο ΑΕ». Η οφειλή αυτή πηγάζει από επίσημη, υπογεγραμμένη σύμβαση του 2009, η οποία προέβλεπε την καταβολή 3,4 εκατομμυρίων ευρώ σε βάθος 20ετίας, ως αντιστάθμισμα για την απώλεια των νόμιμων εσόδων του Σωματείου από τα εισιτήρια και τις διαφημίσεις. Κατά τη γνώμη μας, οι προσπάθειες να βαφτιστεί αυτή η συμβατική υποχρέωση ως προαιρετική «δωρεά» είναι νομικά αβάσιμες και προσβλητικές. Η ίδια η πλευρά της εταιρείας έχει επανειλημμένα αναγνωρίσει την οφειλή σε Γενικές Συνελεύσεις και συναντήσεις, ζητώντας μάλιστα διακανονισμό. Τα λόγια όμως τελείωσαν.»

Κάποιοι λένε «πάλι λόγια, καμία πράξη». Τι απαντάτε;

«Απαντώ ότι η σοβαρότητα δεν συνάδει με τη βιασύνη. Χτίζουμε μία περίπλοκη και πολυεπίπεδη νομική διεκδίκηση με ένα πλέγμα ενδίκων και εξωδίκων ενεργειών, όχι ένα επικοινωνιακό πυροτέχνημα. Θα ήταν ανευθυνότητα να κινηθούμε επιπόλαιο σε ένα τόσο περίπλοκο ζήτημα. Η προεργασία σε βάθος είναι η εγγύηση της επιτυχίας μας. Το νομικό επιτελείο εργάζεται καθημερινά, αθόρυβα και εντατικά. Ο φάκελος που διαθέτουμε, ο οποίος ήταν ήδη ογκώδης, εμπλουτίζεται διαρκώς με κρίσιμο αποδεικτικό υλικό που τεκμηριώνει κάθε πτυχή της υπόθεσης. Και για να είμαστε σαφείς, οι πράξεις έχουν ήδη ξεκινήσει. Εντός του Σεπτεμβρίου απεστάλη εξώδικη όχληση προς τη «Γήπεδο ΑΕ» για την οφειλή της προς το Σωματείο. Η εκκωφαντική σιωπή ως απάντηση, λέει πολλά.»

Ποιος είναι ο ρόλος της ΓΤΑ;

«Ο ρόλος της ΓΤΑ είναι καθοριστικός και θεσμικά επιβεβλημένος. Η ΓΤΑ δεν είναι απλός παρατηρητής, είναι ο θεματοφύλακας της δημόσιας γης και ο εγγυητής της τήρησης της σύμβασης παραχώρησης. Η

παράβαση των όρων αυτής της σύμβασης δεν είναι μια απλή «ιδιωτική διαφορά». Είναι μια υπόθεση υψίστου δημοσίου ενδιαφέροντος. Γι' αυτό και η συνεργασία με τη ΓΤΑ είναι ζωτικής σημασίας. Το μήνυμά μας προς τη ΓΤΑ είναι απλό: Εφαρμόστε τους όρους της σύμβασης που εσείς υπογράψατε. Παράλληλα, το νομικό μας επιτελείο εξετάζει σχολαστικά κάθε πράξη και παράλειψη του παρελθόντος, για να διαπιστωθεί αν όλοι οι αρμόδιοι φορείς άσκησαν τα καθήκοντά τους όπως όφειλαν.»

Τι θα δούμε τον Οκτώβριο;

«Ο Οκτώβριος είναι ο μήνας που η νομική μας διεκδίκηση συναντά τη λαϊκή απαίτηση. Στις 18 Οκτωβρίου, πριν τον αγώνα με τον Ολυμπιακό, ξεκινά η μαζική συλλογή υπογραφών, μετατρέποντας τη στήριξη του κόσμου σε απτό κοινωνικό μήνυμα προς πάσα κατεύθυνση. Την ίδια ημέρα, η Παλλαϊκή Συνέλευση θα στείλει ένα μήνυμα που θα ακουστεί σε όλη την Ελλάδα: «Το γήπεδο ανήκει στον λαό της Λάρισας και στην ΑΕΛ». Παράλληλα, σε καθαρά νομικό επίπεδο, εντός του Οκτωβρίου θα αποσταλούν και νέα εξώδικα, τα οποία θα φέρουν στο φως και άλλες, αθέατες μέχρι σήμερα, πτυχές αυτής της υπόθεσης, αποδεικνύοντας το εύρος των παραβιάσεων.»

Υπάρχουν πιέσεις ή «τρικλοποδιές»;

«Φυσικά. Όταν αμφισβητείς ένα βολικό καθεστώς 15 ετών, είναι αναμενόμενο να ταράξεις τα νερά. Η προσπάθειά μας για απόλυτη διαφάνεια προκαλεί νευρικότητα και αντιστάσεις. Το βλέπουμε ήδη. Όμως, κάθε προσπάθεια καθυστέρησης ή παρακώλυσης, απλώς επιβεβαιώνει το δίκαιο του αγώνα μας και πεισμώνει την αποφασιστικότητά μας. Είμαστε προετοιμασμένοι, δεν αιφνιδιαζόμαστε και δεν εκβιαζόμαστε. Η πορεία προς τη διαφάνεια και τη νομιμότητα είναι αδιαπραγμάτευτη και θα συνεχιστεί μέχρι τέλους.»

Ποιο είναι το κάλεσμα προς τον κόσμο;

«Στον κόσμο της ΑΕΛ και σε κάθε πολίτη της Λάρισας λέμε το εξής: Αυτός ο αγώνας είναι δικός σας. Εσείς είστε οι φορείς των δικαιωμάτων για τα οποία παλεύουμε. Σας καλούμε να σταθείτε δίπλα μας, ενωμένοι και αποφασισμένοι. Ζητάμε τρία απλά πράγματα: 1.Μαζική παρουσία στη Συνέλευση της 18ης Οκτωβρίου. 2.Μαζική συμμετοχή στη συλλογή υπογραφών. 3.Εμπιστοσύνη στις θεσμικές και νομικές διαδικασίες που ακολουθούμε. Το «Νέο Γήπεδο ΑΕΛ» δεν είναι λάφυρο κανενός. Είναι μια υποδομή που χτίστηκε σε δημόσια γη για να υπηρετεί την ΑΕΛ και την πόλη. Με τη δύναμη του κόσμου της, θα επιστρέψει στον φυσικό του κάτοχο.»

“
Με τη
δύναμη και
την ενότητα
του κόσμου
της ΑΕΛ, το
γήπεδο θα
επιστρέψει
στον
φυσικό του
κάτοχο –
στην ομάδα,
στους
φιλάθλους
και στην
ιστορία
της πόλης!

Από το προπονητήριο των Δένδρων μέχρι το AEL FC ARENA, η «βασίλισσα του κάμπου» επενδύει σε έργα που αλλάζουν την καθημερινότητα της ομάδας και την εικόνα της Λάρισας στη Super League.

Πάνω από 1 εκατ. ευρώ για υποδομές και γήπεδο

Γράφει
ο Δημήτρης
Πετρωτός

Η ΑΕΛ επενδύει συνεχώς στο προπονητήριο των Δένδρων και στις εγκαταστάσεις της, γιατί οι κατάλληλες υποδομές αποτελούν βασικό παράγοντα για την απόδοση και την επιτυχία της ομάδας στη Super League

Οι φετινές επενδύσεις σε προπονητήριο και γήπεδο δείχνουν τη φιλοσοφία της διοίκησης που θέτει σε προτεραιότητα τις υποδομές, την καθημερινότητα των παικτών

Η φετινή χρονιά της ΑΕΛ στη Super League είναι αναμφίβολα απαιτητική. Η ομάδα επέστρεψε στα μεγάλα σαλόνια του ελληνικού ποδοσφαίρου μετά από μία εξαιρετική περσινή σεζόν, όμως η παρουσία στη μεγάλη κατηγορία δεν είναι ποτέ εύκολη υπόθεση. Για να μπορέσει η ΑΕΛ να πετύχει τους στόχους που έχει θέσει, δεν αρκεί μόνο το ρόστερ, οι μεταγραφές και το τεχνικό τιμ. Χρειάζονται και άλλα πράγματα που είναι απολύτως απαραίτητα στην καθημερινότητα ενός επαγγελματικού συλλόγου. Το Α και το Ω για κάθε σοβαρή ομάδα που επιθυμεί να πρωταγωνιστεί και να διατηρεί σταθερά υψηλό επίπεδο είναι οι υποδομές της και το περιβάλλον μέσα στο οποίο δουλεύουν καθημερινά οι ποδοσφαιριστές.

Από αυτήν την άποψη, η ΑΕΛ βρίσκεται τα τελευταία χρόνια σε μία συνεχή διαδικασία βελτίωσης και επένδυσης. Το προπονητήριο των Δένδρων αποτελεί τον πυρήνα της καθημερινότητας του ποδοσφαιρικού τμήματος, τον χώρο όπου χτίζεται η φυσική κατάσταση, η τακτική, η συνοχή και τελικά η ίδια η ομάδα. Δεν είναι υπερβολή να πει κανείς ότι εκεί γράφεται η πραγματική ιστορία κάθε σεζόν. Σε αυτό το κέντρο περνούν αμέτρητες ώρες οι παίκτες και το τεχνικό τιμ, και εκεί μπαίνουν οι βάσεις για ό,τι βλέπουμε το Σαββατοκύριακο στο γήπεδο.

Τα τελευταία χρόνια η ΠΑΕ έχει δαπανήσει εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ ώστε να αναβαθμίσει το αθλητικό κέντρο, δίνοντας στους ποδοσφαιριστές όλα όσα χρειάζονται για να δουλεύουν με τον πιο επαγγελματικό τρόπο. Την περσινή σεζόν, μάλιστα, η εικόνα του προπονητηρίου άλλαξε ριζικά με μια σειρά έργων που έφεραν το κέντρο σε επίπεδο που δύσκολα συναντάς σε ομάδες της κατηγορίας. Βελτιώθηκαν τα γή-

πεδα, δημιουργήθηκαν νέοι χώροι, εξοπλίστηκαν αποδυτήρια, ανακαινίστηκαν εγκαταστάσεις, ώστε να πλησιάζουν τα στάνταρ που ισχύουν σε ευρωπαϊκά κλαμπ. Το αποτέλεσμα αποτυπώθηκε με τον καλύτερο τρόπο μέσα στο γήπεδο: η ΑΕΛ κατέκτησε το πρωτάθλημα αίτητη, πανηγύρισε την άνοδο και απέδειξε ότι όταν υπάρχουν σωστές συνθήκες δουλειάς, τα αποτελέσματα έρχονται.

Το καλοκαίρι που πέρασε συνεχίστηκαν τα έργα, με στόχο να μην υπάρξει ούτε βήμα πίσω. Η ΠΑΕ προχώρησε σε πλήρη ανακατασκευή των δύο γηπέδων που διαθέτει το προπονητήριο, αλλά και ενός βοηθητικού χώρου. Πρόκειται για μια τεράστια επένδυση, η οποία και φέτος κόστισε εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ που βγήκαν από τα ταμεία της ομάδας. Δεν είναι εύκολο για κανέναν σύλλογο να στερείται αυτά τα ποσά από άλλα κομμάτια του προϋπολογισμού – όπως για παράδειγμα την αύξηση του μπάτζετ του ρόστερ – αλλά η φιλοσοφία της διοίκησης είναι ξεκάθαρη: οι ποδοσφαιριστές πρέπει να έχουν το καλύτερο δυνατό περιβάλλον δουλειάς και αυτό σε βάθος χρόνου είναι που θα αποδώσει. Τα έργα στο προπονητήριο ολοκληρώνονται σύντομα και η επιστροφή της ομάδας έχει προγραμματιστεί για τις 13 Οκτωβρίου.

Όμως, οι επενδύσεις της ΑΕΛ δεν περιορίστηκαν στα Δένδρα. Ακόμα πιο εντυπωσιακή και σε έκταση και σε κόστος ήταν η αναμόρφωση του AEL FC ARENA, του ίδιου του σπιτιού της ομάδας, του γηπέδου που εδώ και δεκαπέντε χρόνια φιλοξενεί τους αγώνες της. Η εικόνα του στα προηγούμενα χρόνια δεν άρμοζε στην ιστορία και στο όνομα της ΑΕΛ. Υπήρχαν σημαντικά προβλήματα σε όλους σχεδόν τους χώρους: από τον αγωνιστικό χώρο μέχρι τις τουαλέτες, από τα καθίσματα μέχρι τα τουρνι-

Επενδύοντας στο μέλλον της ομάδας

Η ΑΕΛ συνεχίζει να εδραιώνει τη θέση της στη Super League μέσα από σημαντικές επενδύσεις στις υποδομές της, αποδεικνύοντας ότι η επιτυχία δεν στηρίζεται μόνο στο ρόστερ και το τεχνικό τιμ, αλλά και στις συνθήκες που δουλεύουν καθημερινά οι ποδοσφαιριστές. Το προπονητήριο των Δένδρων αναβαθμίστηκε πλήρως, με νέα γήπεδα, ανακαινισμένα αποδυτήρια και σύγχρονες εγκαταστάσεις, δημιουργώντας ένα περιβάλλον που ενισχύει τη φυσική κατάσταση, την τακτική και τη συνοχή της ομάδας. Παράλληλα, το AEL FC ARENA υπέστη εκτεταμένη ανακαίνιση, με βελτιώσεις σε όλους τους χώρους – από τον αγωνιστικό χώρο και τις σουίτες μέχρι τις τουαλέτες και τα καθίσματα – ενώ εγκαταστάθηκαν νέες κάμερες ασφαλείας και αναβαθμίστηκαν οι υποδομές υδραυλικών και ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού. Το αποτέλεσμα είναι ένα γήπεδο σύγχρονο και φιλικό προς τον κόσμο, που ανταποκρίνεται στο μέγεθος και την ιστορία της ομάδας. Συνολικά, οι φετινές επενδύσεις ξεπέρασαν το 1 εκατ. ευρώ, αναδεικνύοντας τη δέσμευση της διοίκησης στην αναβάθμιση των υποδομών, την καθημερινότητα των ποδοσφαιριστών και τη βελτίωση της εμπειρίας των φιλάθλων.

novibet

Η πλήρης ανακαίνιση του γηπέδου, με κόστος πάνω από 700.000 ευρώ, αναβαθμίζει την εμπειρία των φιλάθλων και δίνει στην ομάδα μια έδρα που ανταποκρίνεται στο μέγεθός

novibet

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ
ΔΥΝΑΤΑ

ΜΕ ΔΥΝΑΤΗ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ* ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ!

ΧΩΡΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

*ΣΧΥΟΝ ΟΡΟΙ & ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Η ΑΕΛ δείχνει έτσι ότι προσπαθεί να συνδέσει την αγωνιστική πρόοδο με την εμπειρία του κόσμου, δημιουργώντας ένα γήπεδο και ένα περιβάλλον που τιμούν την ιστορία και την αξία του συλλόγου

κέ. Η αλήθεια είναι ότι η ΠΑΕ δεν είχε ευθύνη γι’ αυτό, αφού το γήπεδο είναι μισθωμένο και δεν ανήκει στην ίδια. Ωστόσο, η διοίκηση αποφάσισε ότι δεν μπορούσε να συνεχίσει να αγωνίζεται σε ένα περιβάλλον που δεν ανταποκρινόταν στο μέγεθος του συλλόγου και

προχώρησε σε μια γενναία απόφαση: να χρηματοδοτήσει εξ ολοκλήρου την πλήρη ανακαίνιση. Από τις αρχές Ιουλίου μέχρι και το πρώτο εντός έδρας παιχνίδι με την Κηφισιά, στις 30 Αυγούστου, το AEL FC ARENA μετατράπηκε σε ένα πραγ-

ματικό εργοτάξιο. Συνεργεία όλων των ειδικοτήτων δούλεψαν μέρα και νύχτα, με μάχη απέναντι στον χρόνο, ώστε το γήπεδο να είναι έτοιμο για τη σέντρα της Super League. Το κόστος ξεπέρασε τις 700.000 ευρώ, ένα ποσό τεράστιο που καλύφθηκε αποκλειστικά από την

ΠΑΕ. Μιλάμε για μια επένδυση που δεν είναι εύκολο να γίνει, ιδιαίτερα σε μια εποχή που τα οικονομικά δεδομένα στο ελληνικό ποδόσφαιρο είναι πιεσμένα. Ωστόσο, η διοίκηση έκρινε πως η εικόνα του γηπέδου είναι άρρηκτα δεμένη με την εικόνα της ίδιας της ομάδας και δεν μπορούσε να αφήσει άλλο χρόνο να χαθεί. Οι παρεμβάσεις ήταν εκτεταμένες και σε όλα τα επίπεδα. Ο αγωνιστικός χώρος ανακατασκευάστηκε, τοποθετήθηκαν νέες κάμερες ασφαλείας, συντηρήθηκαν και αντικαταστάθηκαν τουρνικέ, βάφτηκαν όλοι οι εσωτερικοί και εξωτερικοί χώροι, επισκευάστηκαν και αντικαταστάθηκαν σπασμένα καθίσματα, αναβαθμίστηκαν οι σουίτες, φτιάχτηκαν οι τουαλέτες, τοποθετήθηκαν νέες εγκαταστάσεις υδραυλικών και ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού, τοποθετήθηκαν νέα πλέξιγκλας, επισκευάστηκε ο matrix πίνακας, ενώ έγινε γενικός καθαρισμός σε όλους τους χώρους. Μόνο αν δει κανείς φωτογραφίες πριν και μετά μπορεί να αντιληφθεί το μέγεθος της αλλαγής. Το γήπεδο από χώρο παραμελημένος και κουρασμένος, μετατράπηκε ξανά σε πραγματικό στολίδι της πόλης. Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, οι φίλαθλοι της ΑΕΛ μπορούν να πάνε στο γήπεδο και να απολαύσουν έναν αγώνα σε ένα περιβάλλον που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από άλλες έδρες της Super League. Από την καθαριότητα μέχρι την αισθητική εικόνα, από την ασφάλεια μέχρι τις ανέσεις, όλα δείχνουν πλέον διαφορετικά. Και αυτό έχει τεράστια σημασία, γιατί οι εξέδρες και η ατμόσφαιρα παίζουν μεγάλο ρόλο στην ψυχολογία μιας ομάδας. Όταν οι φίλαθλοι αισθάνονται ότι το γήπεδο τους σέβεται, ότι η εμπειρία τους είναι ευχάριστη, τότε και η στήριξή τους γίνεται πιο έντονη. Δεν είναι υπερβολή να πει κανείς ότι μιλάμε για μια πλήρη ανακαίνιση, κάτι που δεν είχε γίνει ποτέ από την ημέρα των εγκαινίων του γηπέδου. Δεκαπέντε χρόνια μετά την πρώτη μέρα λειτουργίας του, το AEL FC ARENA ξαναβρίσκει τη λάμψη του και δίνει στην ΑΕΛ την έδρα που της αξίζει. Συνοψίζοντας, το φετινό καλοκαίρι η ΑΕΛ επένδυσε πάνω από 1.000.000 ευρώ σε έργα τόσο στο προπονητήριο των Δένδρων όσο και στο AEL FC ARENA. Πρόκειται για μια επένδυση τεράστια, που ξεπερνά κατά πολύ τα δεδομένα της εποχής και αποδεικνύει έμπρακτα τη φιλοσοφία της διοίκησης. Μια φιλοσοφία που βάζει στο επίκεντρο τις υποδομές, την καθημερινότητα των ποδοσφαιριστών και τον σεβασμό στον κόσμο. Γιατί στο τέλος της ημέρας, αυτό που βλέπει ο φίλαθλος δεν είναι μόνο οι ενενήντα λεπτά του αγώνα, αλλά όλη η εικόνα του συλλόγου, από το πώς προπονείται μέχρι το πώς παρουσιάζεται στο γήπεδο. Και η ΑΕΛ, σε αυτό το κομμάτι, έκανε φέτος άλματα που σπάνια βλέπουμε στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Οι Σαρακατσαναίοι από την παράδοση στο σήμερα ...

Από τα βουνά της Πίνδου στα σύγχρονα αστικά κέντρα, η ιστορία, τα ήθη και τα έθιμα των Σαρακατσαναίων ζωντανεύουν μέσα από τη γλώσσα, τις φορεσιές, τα τραγούδια και τη συλλογική τους μνήμη.

Γράφει ο **Νίκος Ζυγογιάννης**

Μια αρχαιοελληνική κοινωνία είναι οι Σαρακατσαναίοι που οι ρίζες της χάνονται στα βάθη των αιώνων. Νομάδες κτηνοτρόφοι, ζούσαν στα βουνά το καλοκαίρι και το χειμώνα στα χειμαδιά (β'νά-στράτα-χειμαδιά) διασκορπισμένοι σ' ολόκληρη την ηπειρωτική Ελλάδα.

Κοιτίδα των Σαρακατσαναίων ήταν η οροσειρά της κεντρικής και νότιας Πίνδου και η Ρούμελη με επίκεντρο τα ΑΓΡΑΦΑ, χώρος που λόγω της γεωφυσικής του κατάστασης ήταν απάτητος, δεν ήταν γραμμένος πουθενά και γι' αυτό κατοικούσαν από αυτόνομους και ελεύθερους ανθρώπους. Ο διασκορπισμός τους από την αρχική κοιτίδα τους προς την υπόλοιπη ηπειρωτική Ελλάδα έγινε επί Τουρκοκρατίας και κυρίως τον 18ο αιώνα, στα χρόνια του Αλή Πασά. Ως προς το όνομά τους υπάρχουν πολλές και διάφορες ετυμολογίες. Σύμφωνα με τη Σαρακατσάνικη παράδοση πήραν το όνομά τους από τους Τούρκους. Όταν έγινε η άλωση της Κων/πολης, οι Σαρακατσαναίοι φόρεσαν μαύρα ρούχα, ως ένδειξη πένθους, και δεν υποτάχθηκαν στον κατακτητή. Οι Τούρκοι τους έβλεπαν στα μαύρα και ανυπότακτους να μετακινούνται συνεχώς(σκηνίτες). Γι' αυτό τους ονόμασαν «Καρακατσάν» (καρά =μαύρος και κατσ(ι)άν=φυγάς, ανυπότακτος), δηλ. «μαύροι φυγάδες». Από το Καρακατσάν με παραφθορά προήλθε η λέξη «Σαρακατσάνος».Μια άλλη πιθανή ετυμολογία είναι από την τουρκική λέξη σαράν που σημαίνει «φορτώνειν» ή σαρράι(=κατοικία,κονάκι) και την τουρκική μετοχή κασιάν=φυγάς,ανυπότακτος, (σαράν + κασιάν = Σαρακατσάνος) γιατί από καιρό σε καιρό φόρτωναν τα πράγματά τους και μετακινούνταν με τα κοπάδια τους και γι' αυτό τους έδωσαν αυτό το όνομα (παρτσούκλι) οι Τούρκοι. -- < Κατοικούμε εδώ από τότε που ο Θεός έφτιαξε αυτόν τον ευλογημένο τόπο με τα βνά και τα ποτάμια,τον ήλιο και το φεγγάρι.Από τότε κρατάει η γενιά μας,έλεγαν οι γερόντοι Σαρακατσάνοι.>.

Ανεξάρτητα από τις μετακινήσεις τους και τον εναλλασσόμενο τόπο διαμονής τους έχουν τα ίδια ήθη και έθιμα και κυρίως μιλούν την ίδια γλώσσα, την Ελληνική, απαλλαγμένη από ξένα στοιχεία,

αναλλοίωτη, που φέρει τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της δωρικής διαλέκτου. Το ίδιο αναλλοίωτοι και αμόλυντοι από αλλόφυλες επιμειξίες παρέμειναν και οι Σαρακατσιάνοι, οι «καταλαγαρώτεροι Έλληνες» όπως έγραψε ο Στέφανος Γρανίτσας. Διατήρησαν τα έθιμα, τις συνήθειες και τους κανόνες συμπεριφοράς και διαβίωσης κατά τρόπο πιστό και αυθεντικό. Στηρίχθηκαν στα παραδοσιακά τους έθιμα και στην ελληνική τους ταυτότητα και δεν επέτρεψαν στην περιβάλλουσα αλλοεθνή και ξενόγλωσση κοινωνία να εισβάλλει στη δική τους. Η οικονομική τους ευρωστία και αυτονομία και η διαβίωσή τους σε καλλίτερες υλικές συνθήκες τους οδήγησε, σε μια ουσιαστικά και τυπικά, εσωτερίκευση, τήρηση και εφαρμογή των εθιμικών κανόνων διαβίωσης και κοινωνικής συμπεριφοράς. Η χρήση μιας και μόνο γλώσσας, της Ελληνικής, αποδεικνύει ότι οι Σαρακατσαναίοι είναι διαφορετικοί από τους Βλάχους.(Οι Βλάχοι ή Αρμάνοι,ή Αρωμάνοι της Ελλάδας γνωστοί και με άλλα ονόματα κατά περιοχές: Κουτσόβλαχοι, Μπουρτζόβλαχοι, Αρβανιτόβλαχοι,κ.λ .ενώ οι ίδιοι αυτοαποκαλούνται Βλαχόφωνοι Έλληνες) που μιλούσαν εκτός από τα Ελληνικά και τα Βλάχικα. Επειδή η λέξη βλάχος(με β μικρό) χρησιμοποιήθηκε για να δηλώσει τον άνθρωπο που έχει πρόβατα, τον κτηνοτρόφο, τον βοσκό και επειδή η κτηνοτροφική ζωή ήταν κοινό τους στοιχείο,επήλθε σύγχυση πότε ένας βλάχος (=αυτός που έχει πρόβατα, ο κτηνοτρόφος, ο βοσκός) είναι Σαρακατσιάνος και πότε Βλάχος (=Βλαχόφωνο). Με τη διαφορά όμως ότι οι Σαρακατσαναίοι ήταν καθαροί νομάδες και δεν είχαν πουθενά χωριό, ενώ οι Βλάχοι ζούσαν νομαδικά και ημινομαδικά, ήταν πριν αιώνες εγκαταστημένοι σε χωριά και ασχολήθηκαν και με το εμπόριο, τις τέχνες και τα γράμματα, ενώ οι Σαρακατσάνοι στα μέσα του

προηγούμενου αιώνα εγκατέλειψαν το νομαδισμό. Αλλά και στην ενδυμασία, στα ήθη και έθιμα, στον τρόπο ζωής ξεχωρίζουν οι Σαρακατσαναίοι από τους Βλάχους, που δεν έρχονταν σε επιμειξία μεταξύ τους αλλά ούτε και επαγγελματικό αλισβερσίσι είχαν. Ο τρόπος ζωής τους ήταν οργανωμένος με ένα είδος ποιμενικής συνεργασίας, το «Τσελιγκάτο». Είτε βρίσκονταν στα βουνά για ξεκαλοκαιριό, είτε το χειμώνα στα χειμαδιά, αδέρφια, πρωτοξαδέρφια και δεύτερα ξαδέρφια έσμιγαν τα κοπάδια τους σε ένα είδος συνεταιρισμού, για την καλλίτερη παραγωγική συνεργασία και διάθεση των κτηνοτροφικών τους προϊόντων. Αρχηγός του «Τσελιγκάτου» ήταν ο τσέλιγκας (αρχιποιμένας), πλούσιος κτηνοτρόφος, με πολλά πρόβατα, που ξεχώριζε για τις ικανότητές του: έξυπνος, δυναμικός, κοινωνικός, ευέλικτος,τολμηρός, έντιμος και δίκαιος... Αυτός κανόνιζε σχεδόν τα πάντα που είχαν σχέση με το τσελιγκάτο (ενοικίαση βοσκοτόπων, πώληση γάλακτος και τυροκομικών προϊόντων, αρνιών, μαλλιών κ.τ.λ.). Είχε όμως και κοινωνικό ρόλο στη σπάνη: συμβούλευε- μαζί με τους γεροντότερους- και έλυνε διαφορές. Όλοι οι σμίχτες είχαν συμμετοχή στα κέρδη και τις ζημιές του κοπαδιού. Του Αγίου Δημητρίου για το καλοκαίρι

και του Αγίου Γεωργίου για το χειμώνα έκαναν λογαριασμό και απολογισμό των εσόδων και εξόδων του τσελιγκάτου και πάντα κρατούσαν παραστατικά (τεφτέρια). Οι Τσοπαναράιοι ήταν αυτοί που είχαν λίγα ή καθόλου πρόβατα και δεν είχαν δικό τους τσελιγκάτο. Με τα πρόβατα αλλά και τα άλλα ζώα τους έδενε στενή σχέση. Τα φρόντιζαν και τα πρόσεχαν ιδιαίτερα, αφού ήταν γι' αυτούς όλη τους η περιουσία. Το σπίτι των Σαρακατσαναίων (το κονάκι), που το κατασκεύαζαν μόνοι τους, ήταν ένα καλύβι με σάλωμα και ήταν δυο τύπων: α) το ορθό κονάκι (κωνοειδής καλύβα), που κατέληγε στην κορυφή του σε σταυρό και είχε στο κέντρο την εστία (φωτογώνι) και γύρω-γύρω διασκευασμένους χώρους όπου τοποθετούσαν ρούχα, είδη μαγειρικής κ.τ.λ., ενώ υπήρχε σταθερή θέση για το εικόνισμα β) ο πλάγιος τύπος με δίριχτη στέγη που κατασκευαζόταν από κορμούς δέντρων, ξύλα (πελεκούδια) και κλαδιά ελάτων (μπάτσες). Τα «κονάκια», ο οικισμός δηλ. το σύνολο των νομαδικών οικογενειών αποτελούσε τη Στάνη. Στάνη και τσελιγκάτο δεν ταυτίζονταν. Μπορεί μια στάνη να είχε δυο ή περισσότερα τσελιγκάτα. Το αντίστροφο όχι. Η Σαρακατσάνικη οικογένεια ήταν πατριαρχική. Αυστηρή πειθαρχία και άγραφοι απαράσάλευτα νόμοι όριζαν τη

Η πορεία των Σαρακατσαναίων μέσα στον χρόνο, από τον νομαδικό βίο στα βουνά της Ρούμελης έως τη σύγχρονη ζωή, διατηρώντας ζωντανή την παράδοση, τη γλώσσα και τις αξίες τους.

συμπεριφορά του κάθε μέλους της.

Αρχηγός της οικογένειας ήταν ο άνδρας, ο πατέρας. Στον πατέρα και τη μάνα υπήρχε απόλυτος σεβασμός. Το κορίτσι το χαρακτήριζε η τροπαλοσύνη, η καλή ανατροφή και ο καλός ψυχικός κόσμος. Το αγόρι έπρεπε να ήταν σεμνό, συγκρατημένο στις πράξεις, τα λόγια και τους τρόπους του. Ο στυλοβάτης όμως της οικογένειας ήταν η γυναίκα, που σήκωνε όλο το βάρος των ευθυνών. Αυτή είχε καθημερινά αναλάβει όλες τις δουλειές του νοικοκυριού (να φέρει ξύλα, ν' ανάψει φωτιά, να φέρει νερό από τη βρύση με τη βαρέλα, να περιποιηθεί τα παιδιά, να κάμει το νοικοκυριό του κονακιού κ.τ.λ.), αλλά και τις εξωτερικές δουλειές των προβάτων (παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων, κατασκευή, στρώσιμο, ξέστρωμα μαντριών κ.τ.λ.). Η ρόκα, για το γνέσιμο του μαλλιού, ήταν η αχώριστη συντροφιά της. Όπου κι αν πήγαινε την είχε μαζί της. Το γνέσιμο του μαλλιού ήταν για τη Σαρακατσάνα ευχαρίστηση και «σκόλη». Εκείνο όμως που την κρατούσε «σκαλωμένη» ήταν ο αργαλειός. Η Σαρακατσάνα ήταν μια αφανής ηρώιδα της καθημερινής ζωής. Έπρεπε να υπηρετεί την οικογένεια με θρησκευτική ευλάβεια και προσήλωσιν. Ενέπνεε όμως σεβασμό και έχαιρε εκτίμησης, ιδιαίτερα όταν γίνονταν μπτέρα.

Η παιδεία των Σαρακατσάνων ήταν σχεδόν ανύπαρκτη. Οι σκληρές συνθήκες ζωής και οι συνεχείς μετακινήσεις τους στις ορεινές περιοχές δεν επέτρεπαν τη μόρφωση των παιδιών τους σε σχολεία. Κάποια τσελιγκάτα, το καλοκαίρι, με δικά τους έξοδα μίσθωναν δάσκαλο, συνήθως συνταξιούχο, για να δώσει κάποιες γνώσεις στα παιδιά. Τα παιδιά παρακολουθούσαν τα μαθήματα σε μια ειδικά διαμορφωμένη καλύβα, το «δασκαλοκάλυβο». Είχαν όμως μια βαθιά αίσθηση του ελληνικού γλωσσικού οργάνου. Από τις αφηγήσεις τους διαπιστώνει κανείς μια λιτότητα και παραστατικότητα στην έκφραση, ενώ στα τραγούδια τους φαίνεται μια βαθιά αίσθηση του ρυθμού και του μέτρου. Οι Σαρακατσάνοι ήταν πιστοί χριστιανοί, χωρίς μεγάλη θεωρητική κατάρτιση. Τέλούσαν όμως τα θρησκευτικά τους καθήκοντα και ένιωθαν δέος για τα μυστήρια, ειδικά του γάμου και της βάπτισης. Τις μεγάλες γιορτές της Χριστιανοσύνης και τις ονομαστικές γιορτές τις γιόρταζαν με μεγαλοπρέπεια, όπου κι αν βρισκόταν. Γλεντούσαν συχνά με χορό και τραγούδια. Τα τραγούδια, προϊόν ιστορικής και συναισθηματικής εσωτερικής γερονότων και καταστάσεων, κατατάσσονται σε ενότητες: στα κλέφτικα, στα ποιμενικά, της Χαράς (γάμου) της αγάπης, του χωρισμού και της ξενιτειάς. Οι χοροί τους λεβέντικοι, έχουν την καταγωγή τους στον αρχαίο ελληνικό ρυθμό. Το παίξιμο της φλογέρας - το κατεξοχόν μουσικό όργανο - για το Σαρακατσάνο τσοπάνη ήταν μια ιεροτελεστία. Ιδιαίτερα γλεντούσαν, όταν γίνονταν κάποιος γάμος στο τσελιγκάτο. Ο γάμος μαζί με τη γέννηση των παιδιών αποτελούσε τους δυο κύριους πόλους της Σαρακατσάνικης κοινωνίας. Ο γάμος ήταν ένα κοινωνικό φαινόμενο πολυδιάστατο, με ένα κύκλο πράξεων, στάσεων, συμβόλων και συμπεριφορών. Χαρακτηριστικό του ήταν η ενδογαμία. Κοινωνικός σκοπός του γάμου ήταν η αναπαραγωγή (γέννηση και ανατροφή παιδιών) και η κοινωνική κατανομή της εργασίας. Αλλά, και το θάνατο περιβάλουν με ένα κύκλο εκδηλώσεων και πράξεων που φανερώνει ότι ήταν προετοιμασμένοι για το αναπόφευκτο αυτό γεγονός. Στις μετακινήσεις τους, στο ξεκαλοκαίρι ή το χειμαδιά, είχαν πάντα μαζί τους τη νεκροαλλαξιά. Τα τσελιγκάτα συνέβαλαν αποφασιστικά στους αγώνες της ανεξαρτησίας. Στην επανάσταση του 1821 οι Σαρακατσάνοι ήταν τα στηρίγματα της κλεφτουριάς -

όπως και όλοι οι άνθρωποι του βουνού - και της εξασφάλιζαν τα απαραίτητα. Κάθε οικογένεια είχε δώσει κι από έναν κλέφτη. Πολλοί ήταν και οι επώνυμοι Σαρακατσάνοι αγωνιστές (αρματολοί και κλέφτες) της προεπαναστατικής και της επαναστατικής περιόδου, όπως οι αρματολοί του Καρπενησιού Συκάδες, ο Β. Δίπλας, ο Χασιώτης και ο Λεπενιώτης (αδέρφια του Κασαντώνη), ο Φαρμάκης, ο Γ. Τσόγκας, ο Αραπογιάννης, ο Λιάκος και κυρίως τα καμάρια των Σαρακατσαναίων, ο Κασαντώνης και ο Καραϊσκάκης πολεμιστές και καπετάνιοι των Αγράφων, Τζουμέρκων και Ρούμελης. Στον Μακεδονικό Αγώνα βοήθησαν τα ελληνικά αντάρτικα σώματα ως οδηγοί, αγγελιοφόροι, τροφодότες και σύνδεσμοι. Περιέβαλιναν τραυματίες στις στάνες τους, διέθεσαν τρόφιμα, ιματισμό, μετέφεραν όπλα και συμμετείχαν οι ίδιοι στα αντάρτικα σώματα, όπως ο οπλαρχηγός Κ. Γαρέφης κ. α. Ο Παύλος Μελάς συνεργάστηκε στενά με τους Σαρακατσάνους. Ανώνυμοι Σ. αγωνιστές επίσης αντιστάθηκαν σ' όλους τους κατακτητές... Αυτό που άφησαν πίσω τους ως κληρονομιά οι Σαρακατσάνοι δεν είναι μαρμάρινα αγάλματα, πίνακες ζωγραφικής, βιβλία προγονικά, αλλά μας κληροδότησαν υπέροχα ξυλόγλυπτα και όμορφα υφαντά, αντικείμενα που φιλοτέχνησαν για να κάνουν τη ζωή τους ευκολότερη. Η γυναίκα έφτιαχνε μόνη της τις αντρικές και γυναικείες φορεσιές. Μετά τον κούρο, το ξάσιμο του μαλλιού, το γνέσιμο, η ύφανση, το ράψιμο ήταν δικά της δουλειά. Οι Σαρακατσάνοι δε φόρεσαν ποτέ άλλο ξενικό ύφασμα, παρά μονάχα υφάσματα δικής τους κατασκευής. Η χαρακτηριστική σοβαρότητα των σκούρων χρωμάτων στις φορεσιές, τα υπέροχα χρώματα και σχέδια στις «παναούλες», τις μικρές ποδιές από χοντρό μάλλινο ύφασμα, ο ολοκέντητος κόκκι-

νος φλάμπουρας του γάμου με θέματα αυστηρής συμμετρίας ανάμεσα και γύρω από τις τέσσερις γωνίες του σταυρού είναι μερικά από τα στοιχεία της Σαρακ. τέχνης. Σήμερα η ποιοτική μεταβολή και ο κοινωνικός μετασχηματισμός των Σαρακατσαναίων είναι πραγματικότητα. Η καθοδός τους από τα βουνά στις πεδιάδες, η εγκατάλειψη του πλάνητα βίου, η αγροτική διαβίωση (ένα μικρό ποσοστό ασχολείται με την κτηνοτροφία) αλλά και η ενασχόληση με ελεύθερα επαγγέλματα, η συμμετοχή τους στις μισθωτές υπηρεσίες, ιδιωτικές και δημόσιες, η ανάδειξή τους στην επιστήμη, τις τέχνες, τα γράμματα και την πολιτική διαμόρφωσαν μια Σαρακ. κοινωνία που συνδυάζει την παράδοση με τον εκσυγχρονισμό. Ιδιαίτερα διέπρεψαν στις επιστήμες, αλλά δεν υπάρχει τομέας στον επαγγελματικό χώρο, στον οποίο να μην έχουν συμμετοχή οι Σαρακατσάνοι. Όμως οι αρχές τους και οι αξίες της ζωής δεν άλλαξαν, με μεγαλύτερη την αξία της πατρίδας και της οικογένειας. Φιλήσυχοι και φιλόξενοι, νομοταγείς και αξιόπιστοι, αξιοπρεπείς και εξέμυθοι, εργατικοί και αυτάρκεις διακρίνονται για το μαχητικό τους πνεύμα, το σφρίγος και την αγωνιστικότητά τους... Από το 1960 και μετά, που οι Σαρακατσάνοι διασκορπίστηκαν στις πόλεις και τα χωριά, σαρανταπέντε πολιτιστικοί σύλλογοι και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Σαρακατσαναίων (ΠΟΣΣ) προσπαθούν να κρατήσουν και να συνεχίσουν τη Σ. παράδοση και να αντισταθούν στην αφομοιωτική και ισοπεδωτική τάση της εποχής μας, με το να συγκεντρώνουν και να καταγράφουν τα Σ. τραγούδια, να μαθαίνουν τους χορούς στους νέους, διατηρώντας δικά τους χορευτικά συγκροτήματα. Με τα τμήματα γερόντων αναπαράγουν το πλούσιο και ανεξάντλητο υλικό, αφού οι

γέροντες είναι οι μοναδικοί αδιάψευστοι μάρτυρες της Σαρακ. ιστορίας. Μεγάλη είναι η προσφορά στη διάδοση του Σαρακατσάνικου τραγουδιού, των Σαρακατσάνων τραγουδιών, επαγγελματιών και μη, που έχουν ηχογραφήσει σε δίσκους και κασέτες, CD, DVD τα τραγούδια τους. Το Λαογραφικό Μουσείο Σαρακατσάνων στις Σέρρες, όπου εκτίθεται αυθεντικό υλικό απ' όλες τις περιοχές της Ελλάδας που έχει σχέση με τη ζωή και τη λαϊκή τέχνη των Σαρακατσάνων, έτυχε Ευρωπαϊκής αναγνώρισης και βραβεύτηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Μουσείων. Υπάρχουν όμως μουσεία, μικρότερης ίσως εμβέλειας, και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας με υλικό από τη λαϊκή τέχνη και τη ζωή των Σαρακατσαναίων. Υπαίθριοι παραδοσιακοί οικισμοί (Στάνες) σε διάφορα μέρη της χώρας κατασκευάστηκαν από συλλόγους και αναβιώνουν σκηνές από την καθημερινή ζωή των Σαρακατσαναίων. Έντυπο υλικό κυκλοφορεί για ενημέρωση των απανταχού Σαρακατσαναίων, όπως η « Ηχώ των Σαρακατσαναίων » που εκδίδεται από την ΠΟΣΣ, το ετήσιο περιοδικό « Σαρακατσάνοι » από την αδελφότητα Σαρακ. Ηπείρου, η εφημερίδα « Σαρακατα. Χαϊρετήματα » από την εν Αθήναις Σαρακ. Ηπείρου, το περιοδικό « Τα Δέοντα των Σαρακατσαναίων » από το Σύνδεσμο Σαρακ. Φθιώτιδας. < Τα Δρώμενα των Σαρακατα. Φοιτητών > κ.ά. Σε συνέδρια πανελλήνια και ημερίδες με εισηγητές διάφορους επιστήμονες συζητούνται ποικίλα θέματα σχετικά με τους Σαρακατσαναίους. Το Πανελλήνιο Αντάμωμα στο Πετρούλι Τρικάλων την τελευταία Κυριακή του Ιουνίου και άλλα τοπικά, σε θέσεις που συνήθως ξεκαλοκαίριάζαν οι Σαρακατσάνοι, που γίνονται κάθε χρόνο καθώς επίσης, συνεσιάζεις, συνάξεις και χοροεσπερίδες βοηθούν στη διατήρηση της παράδοσης αλλά

και στη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των Σαρακατσαναίων. Τέτοια τοπικά ανταμώματα οργανώνονται στο Βελούχι (θέση Άγιοι Απόστολοι Μερκάδας) την δεύτερη Κυριακή του Ιουλίου από το Σύνδεσμο Σαρακ. Φθιώτιδας, στην Πάρνηθα (στη θέση Μόλα) του Αγίου Πνεύματος από τους Συλλόγους Σαρακ. Αττικής, στο Γυφτόκαμπο (κεντρικό Ζαγόρι Ηπείρου) την πρώτη Κυριακή του Αυγούστου από την Αδελφότητα Σαρακ. Ηπείρου, στην Ελατιά Δράμας (θέση Μπουζάλα) στις 20 Ιουλίου από τους Συλλόγους Σαρακ. Αν. Μακεδονίας και Θράκης, στο όρος Βόρας (Καϊμακτσαλάν) στις 22 Αυγούστου από τους Συλλ. Σαρακ. κεντρικής Μακεδονίας, καθώς και Βοιωτίας, Αιτωλοκαρνανίας, Πρέβεζας, Θεσπρωτίας, β. Πελοποννήσου κ. α. Επίσης στη Βουλγαρία στο όρος Καραντίλα (Σλίβεν) από την Ομοσπονδία Συλλ. Σαρακ., που έχουν μείνει εκεί μετά το κλείσιμο των συνόρων, αλλά διατηρούν τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα της Σαρακ. παράδοσης... Πολλοί είναι εκείνοι, Έλληνες και ξένοι, ερευνητές, λαογράφοι, κοινωνιολόγοι, ιστορικοί, γλωσσολόγοι, ανθρωπολόγοι που ασχολήθηκαν και ασχολούνται με τη ζωή και τον πολιτισμό των Σαρακατσαναίων, όπως η λαογράφος Αγγελική Χατζημικαήλ που μελέτησε τον ποιμενικό βίο των Σαρακατσαναίων, Π. Αραβαντινός, Δ. Γεωργακάς, Ν. Μάτσας, Ε. Φιλιππίδη, οι Ε. Μακρής, Ι. Μποτός, Ν. Κατσαρός, Θ. Γιαννακός, Γ. Αγραφιώτης, Δ. Γαρούφας, Μ. Πολυμεροπούλου, Θ. Καλοδήμος, Γ. Τσουμάνης, Ν. Ζυγογιάννης κ. α. Ο ανθρωπολόγος διδάκτωρ Άρης Πουλιανός που έδωσε νέα διάσταση στο θέμα της προέλευσης των Σαρακατσαναίων (οι Σαρακατσάνοι είναι ο αρχαιότερος λαός της Ευρώπης), οι καθηγητές κοινωνιολογίας Γ. Καββαδίας, Δ. Μαυρόγιαννης, και οι Garsten Hoeg, J. K. Campbell, Patrick leigh fermor, Glaube Fauriel κ. α.

Ο πρόεδρος των Λαρισαίων δασκάλων, μιλά στην «ΠΘ» για την πραγματικότητα στα σχολεία, τις αστοχίες του Υπουργείου και την ανάγκη για παιδαγωγική προσέγγιση στην εκπαίδευση

Συνέντευξη
στη Βιβή
Ζαχοπούλου

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Τα σχολεία δεν λειτουργούν με λογιστικά κριτήρια

Σε μια εποχή που η πολιτεία διακηρύσσει πως «κανένα παιδί δεν πρέπει να μένει πίσω», η πραγματικότητα στα σχολεία της Λάρισας — και όχι μόνο — είναι αρκετά διαφορετική. Τμήματα ένταξης δημιουργούνται, αλλά χωρίς το απαραίτητο προσωπικό. Μαθητές μένουν χωρίς παράλληλη στήριξη. Οικογένειες καλούνται να διαχωρίσουν τα παιδιά τους για να... βολευτεί το σύστημα. Και οι εκπαιδευτικοί καλούνται να σπρώξουν στους ώμους τους βάρη μεγαλύτερα από αυτά που τους αναλογούν.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λάρισας «Κων. Κούμας», Δημήτρης Παπαποστόλου, δεν «μασάει» τα λόγια του και μιλά ανοιχτά για τα αδιέξοδα, τις ευθύνες και την ανάγκη να μπει ξανά ο άνθρωπος στο επίκεντρο της εκπαιδευτικής πολιτικής.

«Η νέα σχολική χρονιά ξεκίνησε με την ίδρυση και στη Λάρισα 34 τμημάτων ένταξης στα δημοτικά σχολεία και 48 τμημάτων ένταξης στην εκπαίδευση. Σίγουρα είναι ένα σημαντικό βήμα για ένα σχολείο χωρίς αποκλεισμούς ιδιαίτερα για τους μαθητές και τις μαθήτριες με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, καθώς θα έχουν ισότιμη πρόσβαση στην γνώση και στην εκπαίδευση.

Από την άλλη πλευρά όμως, τα κενά παραμένουν. Και μετά την δεύτερη φάση πρόσληψης αναπληρωτών εκπαιδευτικών έχουμε ακόμη και 50 κενά για παράλληλη στήριξη στα δημο-

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Δεν είναι δυνατόν για μια τρίτεκνη οικογένεια να στέλνουμε τα δύο παιδιά σε ένα σχολείο και το τρίτο παιδί σε άλλη συνοικία

τικά σχολεία 10 κενά στα νηπιαγωγεία και 7 κενά αναπληρωτών. Τα κενά αυτά έπρεπε να είχαν εγκαλυφθεί από την 1η Σεπτεμβρίου ώστε να μην χάνονται ώρες τόσο στη Λάρισα αλλά και σε όλη την Ελλάδα», λέει ο κ. Παπαποστόλου.

Παράλληλα τονίζει πως ο σχεδιασμός να γίνεται πάρα πολύ νωρίς και οι προσλήψεις των αναπληρωτών πρέπει να γίνονται νωρίς.

«Οχι την 1η Σεπτεμβρίου αλλά από τις αρχές Αυγούστου πρέπει να γίνεται ένα σχεδιασμός από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, ώστε την 1η Σεπτεμβρίου να βρίσκονται οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί στις θέσεις τους και έτσι λοιπόν όσοι εκπαιδευτικοί βρίσκονται σε άδεια να αναπληρώνονται άμεσα σε μια δεύτερη φάση η οποία θα γίνεται πριν τις 11 Σεπτεμβρίου, πριν την άνοιξη της σχολικής χρονιάς».

Όσο για την αναφορά της υπουργού Παιδείας για τις άδειες των εκπαιδευτικών, ο πρόεδρος των Λαρισαίων δασκάλων επισημαίνει πως θα έπρεπε να είχε προβλεφθεί ότι υπάρχουν αυτά τα κενά γιατί οι εκπαιδευτικοί, οι γυναίκες εκπαιδευτικοί βρίσκονται σε μια αναπαραγωγική ηλικία, υπογραμμίζοντας πως την ώρα που το δημογραφικό είναι ένα μείζον ζήτημα, πρέπει να στηρίζεται η οικογένεια.

Όσο για το πώς θα καλυφθούν τα κενά, ο κ. Παπαποστόλου τόνισε ότι θα πρέπει το υπουργείο, σε εύλογο χρόνο, άμεσα να προχωρήσει στην καταγραφή των κενών και να προχωρήσει σε μια τρίτη φάση προσλήψεων αναπληρωτών.

Διαχρονικά τα κενά αλλά και τα υπερπληθή τμήματα

Οι συγχωνεύσεις, τα κενά αλλά και τα τμήματα με 25 μαθητές μεταξύ των θεμάτων είναι διαχρονικά ζητήματα που απασχόλησαν και την πρόσφατη γενική συνέλευση του Συλλόγου. «Είναι γεγονός ότι με απόφαση της κ. Κεραμέως αυξήθηκε η αναλογία μαθητών-αναεκπαιδευτικών 1 προς 25. Εμείς είμαστε κάθετα αντίθετοι. Μέχρι πρότινος στους 25 μαθητές μπορούσε να σπάσει το τμήμα.

Τώρα πρέπει να είναι πάνω από 25 μαθητές. Δυστυχώς όμως δεν είναι μόνο αυτό. Παρατηρούμε και εδώ στη Λάρισα Πρωτοβάθμια και Περιφερειακή Διεύθυνση προχωρούν σε μετακινήσεις μαθητών από σχολείο σε σχολείο, από γειτονιά-γειτονιά, για να μην σπάσουν τα τμήματα, που εμείς θεωρούμε ότι τα μικρότερα τμήματα βοηθούν στην αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Τη στιγμή που έχουμε και δασκάλους και νηπιαγωγούς εδώ στη Λάρισα, αλλά έχουμε και δεκάδες κενές αίθουσες διδασκαλίας. Άρα λοιπόν το θεωρούμε ότι στερείται λογικής αυτό που γίνεται ειδικά εδώ στην Πρωτοβάθμια Λάρισας, να διατηρούμε δηλαδή τμήματα με 25 μαθητές και τμήματα στα οποία μέσα υπάρχουν 2 και 3 μαθητές που έχουν ανάγκη για παράλληλη στήριξη. Κάπως έτσι δεν έχουν οι μαθητές ισότιμη πρόσβαση στην γνώση, στην εκπαίδευση, αλλά και παράλληλα δυσκολεύεται πάρα πολύ το έργο των εκπαιδευτικών», με τον πρόεδρο των Λαρισαίων δασκάλων να επισημαίνει ότι είναι πολλά τα παραδείγματα στην περιοχή μας, που μετακινούνται μαθητές για να μην «σπάσουν» τα τμήματα, με γονείς να απευθύνονται όχι μόνο στον Σύλλογο αλλά και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για να βρουν το... δίκιο τους.

Ο κ. Παπαποστόλου αναφέρει χαρακτηριστικά το παράδειγμα του νηπιαγωγείου της Τερψιθέας, το οποίο φιλοξενεί 25 μαθητές, με μητέρα που εγκαταστάθηκε πρόσφατα στην Τερψιθέα να αναγκάζεται να στείλει το παιδί της σε νηπιαγωγείο της Λάρισας.

Σφοδρή ήταν η αντίδραση του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λάρισας, αναφορικά με την υπόθεση παιδιού τρίτεκνης οικογένειας που αναγκάζεται να επαναλάβει τη χρονιά στο νηπιαγωγείο, με τον κ. Παπαποστόλου να αναφέρει πως «εμείς όλα αυτά τα χρόνια κινούμαστε με βάση τη λογική, με βάση το συμφέρον των μαθητών και μιλάμε πάντα, κρίνουμε τα πάντα με παιδαγωγικά κριτήρια και όχι με λογιστικά κριτήρια. Άρα λοιπόν κι έχω τονίσει πολλές φορές ότι οι Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και οι Περιφερειακοί Διευθυντές πρέπει να λειτουργούν πρώτα και πάνω απ' όλα είναι εκπαιδευτικοί, είναι

Οι πολίτες βρίσκονται σε αβεβαιότητα για την περιουσία τους: δεν ξέρουν αν μπορούν να χτίσουν, αν η γη τους έχει αξία, αν τα παιδιά τους θα μείνουν στον τόπο τους

είναι καθαρά αντιεπιστημονική και αντικατασκευαστική», με τον κ. Παπαποστόλου να διευκρινίζει πως είναι από τα αιτήματα αιχμής του συνδικαλιστικού κύματος και της διδασκαλικής ομοσπονδίας και πως αυτός ο αγώνας θα συνεχιστεί και το επόμενο διάστημα. «Είναι μια καθαρά γραφειοκρατική διαδικασία που δεν έχει να προσφέρει τίποτα», επισημαίνει χαρακτηριστικά.

Παράλληλα, αναμένεται το επόμενο διάστημα η απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας στο οποίο έχουν προσφύγει εκπαιδευτικοί που είχαν παραπεμφθεί στο Πειθαρχικό.

Η εκπαιδευτική κοινότητα αναμένει επίσης τις αλλαγές στα πειθαρχικά συμβούλια, από το νέο έτος, με τον κ. Παπαποστόλου να τονίζει πως «είμαστε κάθετα αντίθετοι στο νέο πειθαρχικό δίκαιο, το αυστηροποιεί τις πειθαρχικές ποινές, πάρα πολύ, επιβάλλει εξοντωτικά πρόστιμα, τα οποία φτάνουν μέχρι και τις

δάσκαλοι και στη συνέχεια είναι διοικητικοί προϊστάμενοι».

«Η οικογένεια ήθελε να γράψει το τρίτο παιδάκι της στην πρώτη τάξη αλλά επειδή είχε 25 μαθητές συμβούλευαν στους γονείς να πάει σε άλλο σχολείο. Δεν είναι δυνατόν, για μια τρίτεκνη οικογένεια να στέλνουμε τα δύο παιδιά σε ένα σχολείο και το άλλο παιδί να το στέλνουμε σε άλλη συνοικία.

Είναι περιπτώσεις που πρέπει να τις δουν διαφορετικά οι διοικούντες να τις δουν με παιδαγωγικά και κοινωνικά κριτήρια, και νομίζω ότι η πορεία μου και ως πρόεδρος αλλά και ως Διοικητικό Συμβούλιο όλα αυτά τα χρόνια νομίζω οι παρεμβάσεις μας είναι πάντα σε πλαίσια λογικά».

Χωρίς ουσία η αξιολόγηση

Απαντώντας ο κ. Παπαποστόλου στην αιχμηρή ανακοίνωση της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, τονίζει πως το θέμα της αξιολόγησης, αλλά και του πειθαρχικού δικαίου είναι πολύ σοβαρά θέματα και είναι εύλογο να απασχολούν την εκπαιδευτική κοινότητα.

«Η ατομική αξιολόγηση ταλανίζει τους εκπαιδευτικούς, είναι μια αξιολόγηση η οποία

εκατό χιλιάδες ευρώ. Δεν είμαστε υπέρ της επιείκειας σε σοβαρά παραπτώματα, αλλά δεν μπορούμε να δεχτούμε πειθαρχικά συμβούλια στα οποία δεν θα συμμετέχουν οι εκπρόσωποι των εργαζομένων».

Επαναφορά 13ου και 14ου μισθού

«Και για τους εκπαιδευτικούς της Λάρισας, όπως και για όλους τους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα, η επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού είναι κυρίαρχο αίτημα, εν αμοχή και της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά τη δίκη - ορόσημο, πριν περίπου τέσσερις μήνες.

Θεωρούμε, ότι έχει ωριμάσει πλέον και στην κοινωνία το αίτημα, οι μισθοί είναι «καθιλωμένοι» εδώ και πάρα πολλά χρόνια, οι αυξήσεις που δίνονται είναι πάρα πολύ μικρές και εξανεμίζονται εξαιτίας της ακρίβειας. Άρα, λοιπόν, είναι αίτημα αιχμής η επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού, το να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας. Την τελική ευθύνη φυσικά την έχει η κυβέρνηση. Θεωρούμε, όμως, ότι είναι σημαντικό να υπάρχει μια θετική απόφαση από το Συμβούλιο της Επικρατείας», λέει ο κ. Παπαποστόλου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ποιός είναι Βιογραφικό

Ο Δημήτρης Παπαποστόλου γεννήθηκε το 1965 στο Πευκόφυτο Καρδίτσας και μεγάλωσε στον Κάμπο Κρανιώνα της Λάρισας. Φοίτησε στο 3ο Γυμνάσιο και στο 6ο Λύκειο Λάρισας, ενώ σπούδασε στην Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης και στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αθηνών. Υπηρετεί ως Διευθυντής στο Δημοτικό Σχολείο Ευυδρίου Φαρσάλων και είναι Πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. Λάρισας «Κων. Κούμας». Έχει διατελέσει πρόεδρος του Νομαρχιακού Τμήματος ΑΔΕΔΥ Λάρισας. Είναι παντρεμένος με την νηπιαγωγό Κωσταντίνα Αλαμανταριώτου και έχουν δύο κόρες, τη Βικτωρία και τη Λίλα

Πείτε την άποψή σας

Στείλτε μας e-mail

Στην κεντρική πλατεία το showcar της McLaren F1 Team με το αγωνιστικό μονοθέσιο και προσομοιωτές

Από κοντά με το πρωταθλητικό μονοθέσιο της McLaren: φωτογραφίες, δράσεις και προσομοιωτές για να ζήσεις τον παλμό της Formula 1 όπως ποτέ ξανά

Η αυθεντική εμπειρία της Formula 1 φτάνει σήμερα στη Λάρισα, με το μονοθέσιο της McLaren και ένα μοναδικό show που δεν έχει ξαναγίνει στην πόλη!

Μια αξέχαστη εμπειρία Formula 1 περιμένει σήμερα τους Λαρισαίους και γενικότερα τους Θεσσαλούς λάτρεις του μηχανοκίνητου αθλητισμού.

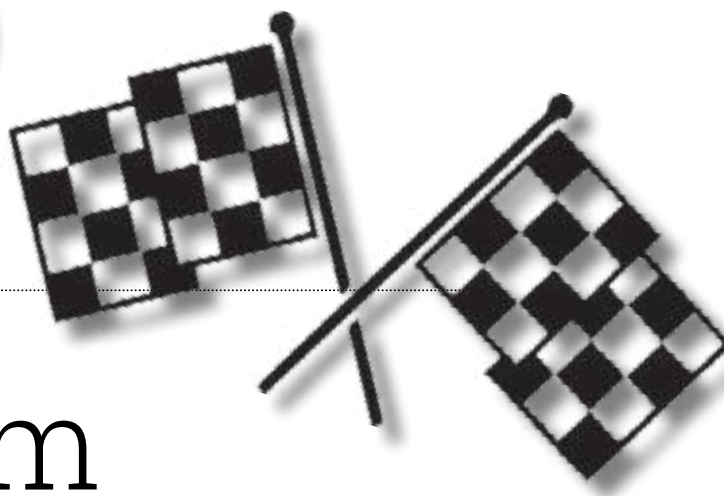
Το showcar της ομάδας Formula 1 της McLaren συνεχίζει την περιοδεία του στην Ελλάδα και σήμερα θα βρίσκεται στην κεντρική πλατεία της Λάρισας, από τις 10 το πρωί μέχρι το απόγευμα. Το μοναδικό για τα ελληνικά δεδομένα Roadshow, που ξεκίνησε από τη ΔΕΘ και στη συνέχεια έκανε pit stop στα Γιάννενα, έχει την «υπογραφή» του ΟΠΑΠ και της μπτρικής του Allwgn, η οποία είναι official partner της Formula 1 και της

ομάδας της McLaren. Οι επισκέπτες του ειδικά διαμορφωμένου χώρου στην κεντρική πλατεία θα έχουν ευκαιρία να δουν από κοντά το αγωνιστικό μονοθέσιο της ομάδας που κατέκτησε το περσινό πρωτάθλημα κατασκευαστών της F1, να βγάλουν φωτογραφίες δίπλα του καθώς και να συμμετάσχουν σε πολλές ακόμη δραστηριότητες. Προσομοιωτές Formula 1 για όσους θέλουν να δοκιμάσουν τις οδηγικές τους ικανότητες στις πιο διάσημες πίστες της Formula 1, photobooth για αναμνηστικές φωτογραφίες με στολή πιλότου της McLaren και διαδραστικά παιχνίδια περιμένουν τους πάντες για μια αυθεντική Formula 1 εμπειρία! Επόμενος σταθμός της περιοδείας του showcar της McLaren F1 Team που ξεκίνησε από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, θα είναι η Πάτρα (19/10) και τελικός η Αθήνα (8-9/11).

Στα άδυτα του μαγικού κόσμου της F1

Τα μονοθέσια της F1 είναι οι πιο εξελιγ-

Η κεντρική πλατεία της Λάρισας μετατρέπεται σε πίστα Formula 1 – μια ολόήμερη γιορτή ταχύτητας, τεχνολογίας και διασκέδασης για όλους

McLaren F1 Team Αυθεντική Formula 1 εμπειρία σήμερα στη Λάρισα

μένες και πιο περίπλοκες αυτοκινητικές μηχανές του πλανήτη, με επενδύσεις εκατομμυρίων για κάθε τους λεπτομέρεια. Διαβάστε επτά εντυπωσιακά στοιχεία μιας σύγχρονης F1, σύμφωνα με την εξειδικευμένη ιστοσελίδα carandmotor.gr:

Ένα μονοθέσιο της F1 κοστίζει περίπου 20 εκατ. ευρώ

Το κόστος κατασκευής ενός μονοθεσίου της Formula 1 δεν μπορεί να υπολογιστεί, καθώς οι ομάδες δαπανούν δεκάδες εκατομμύρια δολάρια για την έρευνα, το σχεδιασμό και την κατασκευή του. Αλλά τα μεμονωμένα του εξαρτήματα, με βάση την τιμή τους όταν χρειάζεται να αντικατασταθούν λόγω ατυχήματος, ανεβάζουν το συνολικό κόστος κατασκευής του αυτοκινήτου στα 20 εκατομμύρια ευρώ.

Η υβριδική μονάδα ισχύος είναι μακράν η πιο δαπανηρή, με τιμή περίπου 17 εκατομμυρίων. Τα αμέσως ακριβότερα είναι το σασί, κοστίζει 650-700 χιλιάδες ευρώ, το κιβώτιο ταχυτήτων (300-400 χιλιάδες) και το τιμόνι 45.000 ευρώ - όσο ένα σπορ αυτοκίνητο δρόμου.

Δεν έχουν ηλεκτρονικά συστήματα πρόσφυσης

Οι οδηγοί της Formula 1 κάνουν κάτι αληθινά αξιοθαύμαστο στις ολισθηρές συνθήκες της βροχής, με ταχύτητες που ξεπερνούν τα 300 km/h. Κι αυτό διότι το μονοθέσιό τους έχει πάνω από 1.000 ίππους με συνολικό βάρος περίπου 800 κιλών, αλλά κανένα ηλεκτρονικό σύστημα πρόσφυσης - όπως τα Traction ή Stability Control. Δεν διαθέτουν ούτε καν ABS - και μέσα σε όλα οι πιλότοι πρέπει να οδηγούν σχεδόν «μαντεύοντας» τα σημεία της πίστας, μέσα σε ένα τεράστιο σύννεφο από το σπρέι των άλλων αυτοκινήτων.

Οι κινητήρες περιστρέφονται τρεις φορές ταχύτερα

Το ρελαντί του κινητήρα ενός μονοθεσίου της F1 βρίσκεται στις 5.000 στροφές - κοντά στα «κόκκινα» ενός καθημερινού αυτοκινήτου. Τα σπορ αυτοκίνητα δρόμου φτάνουν μέχρι τις περίπου 8.000 στροφές, ενώ supercars όπως το T50

της Gordon Murray Automotive αγγίζει τις 12.000 σ.α.λ. Όμως, η μονάδα ισχύος μιας F1 φτάνει τις 20 χιλιάδες στροφές, μετά την άρση του περιορισμού που είχε επιβληθεί πριν την υβριδική εποχή του σπορ αρχικά στις 18.000 και έπειτα στις 15.000 στροφές.

Φρενάρισμα με το αριστερό πόδι

Παλιότερα οι οδηγοί των ράλι ανέπτυξαν την τεχνική του φρεναρίσματος με το αριστερό πόδι, ώστε με το δεξί να κρατούν πατημένο όσο πρέπει το γκάζι ώστε ο κινητήρας να παραμένει μέσα στο όριο στροφών λειτουργίας του Turbo. Σήμερα δεν υπάρχει τέτοια ανάγκη στα μονοθέσια της F1, λόγω των δύο ηλεκτροκινητήρων, αλλά οι πιλότοι εξακολουθούν να φρενάρουν με το αριστερό διότι δεν υπάρχει αρκετός χώρος για footrest - και επίσης δεν χρειάζεται να μεσολαβήσει ο ελάχιστος αλλά σημαντικός χρόνος της μετακίνησης του ποδιού για τη διαδικασία του φρεναρίσματος.

Αναπτύσσονται δυνάμεις έως και 6g στις στροφές

Σαν ένα πολύ βίαιο τρενάκι του λούνα-παρκ, τα μονοθέσια έχουν τέτοια πρόσφυση -κυρίως αεροδυναμική- στις στροφές που οι δυνάμεις που παράγονται, και ασκούνται στον οδηγό, φτάνουν τα 6g. Δηλαδή 6 φορές την επιτάχυνση της βαρύτητας, που σημαίνει ότι στον οδηγό ασκείται δύναμη έξι φορές πολλαπλάσια του βάρους του. Ένα μαχητικό αεροσκάφος μπορεί να φτάσει μέχρι τα 12g. Στο φρενάρισμα οι δυνάμεις αγγίζουν τα 5g και στην επιτάχυνση τα 2g. Γι' αυτό και οι πιλότοι της F1 γυμνάζουν ιδιαίτερα έντονα τον αυχένα τους.

Τα φρένα φτάνουν ξεπερνούν τους 1000 βαθμούς Κελσίου

Ένα μονοθέσιο της F1 έχει τη δυνατότητα να φρενάρει από τα 330 στα 80 km/h σε μόλις 3 δευτερόλεπτα, και όπως εύκολα γίνεται κατανοητό αυτό καταπονεί και υπερθερμαίνει τα φρένα. Συνήθως αναπτύσσονται στα κεραμικά δισκόφρενα θερμοκρασίες 700-900 βαθμών Κελσίου, όμως πολλές φορές έχει παρατηρηθεί ότι ξεπερνούν τους 1000ο C. Ωστόσο, με τους ειδικούς αεραγωγούς των φρένων ψύχονται πολύ γρήγορα και κατεβαίνουν στη φυσιολογική θερμοκρασία λειτουργίας των 500ο C. Ο λόγος για τον οποίο τα αυτοκίνητα παραγωγής -πλην ορισμένων supercars- δεν διαθέτουν κεραμικά ανθρακονημάτινα φρένα είναι ότι για να λειτουργήσουν αυτά πρέπει να ανέβουν σε θερμοκρασία 200-300ο Κελσίου.

Κάθε οδηγός έχει στη διάθεσή του 3 μονάδες ισχύος για όλη τη χρονιά

Ακριβώς επειδή οι μονάδες ισχύος -ο V6 Turbo μαζί με τους δύο ηλεκτροκινητήρες- είναι τόσο δαπανηρές, κόστους 17 εκατομμυρίων ευρώ, η FIA έχει θέσει όριο τριών κινητήρων για κάθε οδηγό, για όλη τη σεζόν. Όπως είδαμε και στον Καναδά με τον Σαρλ Λεκλέρ, η χρήση επιπλέον εξαρτημάτων από τα συνολικά 6 της μονάδας ισχύος επισείει ποινές θέσεων στην εκκίνηση του GP. Πιο συγκεκριμένα, κάθε οδηγός έχει στη διάθεσή του για όλη τη χρονιά 3 θερμικούς κινητήρες V6 Turbo, 3 ηλεκτροκινητήρες MGU-K, 3 ηλεκτροκινητήρες MGU-H, 3 υπερσυμπίεστες (turbo), 2 κεντρικές ηλεκτρονικές μονάδες και 2 μπαταρίες. Τα πράγματα κάνει ακόμα δυσκολότερα φέτος το όριο προϋπολογισμού 140 εκατομμυρίων ευρώ για κάθε ομάδα.

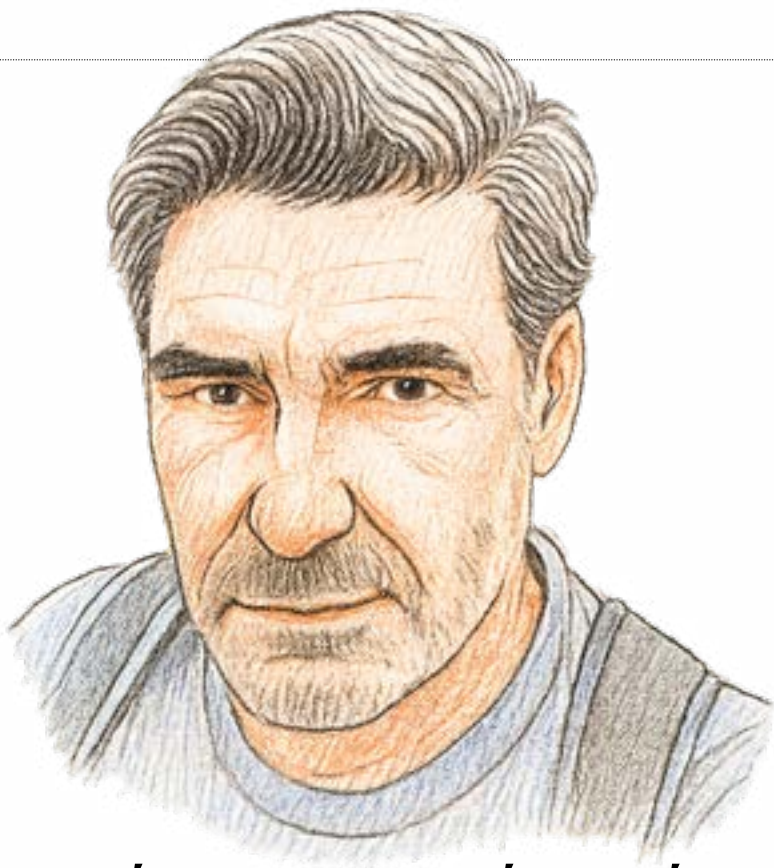
συνεχή
ενημέρωση
FORMedia.gr

Ο Γιώργος Μπαζιάνας, Γραμματέας της Ομοσπονδίας Υπαλλήλων και Πρόεδρος της Ένωσης Υπαλλήλων ΟΑΕΔ Κεντρικής Ελλάδας, μιλά για τα προβλήματα της ΔΥΠΙΑ, τις φιέστες των “Ημερών Καριέρας”, τις κτηριακές ελλείψεις, την αδιαφορία για τους εργαζόμενους και την οργή για τον 13ο μισθό που δεν αναφέρθηκε στη ΔΕΘ

ΜΠΑΖΙΑΝΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Η ΔΥΠΙΑ σε κρίσιμη καμπή

Ψηφιοποίηση χωρίς αποκλεισμούς, εργαζόμενοι χωρίς στήριξη

Συνέντευξη στη Έννη Λεβέντη

Η Δημόσια Υπηρεσία Απασχόλησης (ΔΥΠΙΑ) βρίσκεται σήμερα στο επίκεντρο μιας κρίσιμης συζήτησης γύρω από τον ρόλο και τη λειτουργία της. Η ψηφιοποίηση των υπηρεσιών της, αν και αποτελεί ένα σημαντικό βήμα εκσυγχρονισμού, φαίνεται να δημιουργεί νέους αποκλεισμούς: ηλικιωμένοι, εποχικοί εργαζόμενοι και άνεργοι χωρίς πρόσβαση σε υπολογιστή ή διαδίκτυο μένουν πίσω, αναζητώντας βοήθεια ακόμη και από ιδιωτικά γραφεία επί πληρωμή για διαδικασίες που θα έπρεπε να είναι απλές και δωρεάν.

Σε αυτήν τη συγκυρία, ο Γιώργος Μπαζιάνας, Γραμματέας της Ομοσπονδίας Υπαλλήλων και Πρόεδρος της Ένωσης Υπαλλήλων ΟΑΕΔ Κεντρικής Ελλάδας, μιλά στην «π.θ» (Πολιτεία Θεσσαλών), δίνοντας μια αποκαλυπτική συνέντευξη που φωτίζει τις αδυναμίες, τις αντιφάσεις αλλά και τις ανάγκες του οργανισμού. Με αιχμηρό λόγο, κάνει λόγο για «πανάκριβες επικοινωνιακές φιέστες» των Ημερών Καριέρας, που διεξάγονται σε πολυτελή ξενοδοχεία με κόστος που ξεπερνά τα 2 εκατομμύρια ευρώ, χωρίς ποτέ να παρουσιάζεται απολογισμός για το πόσοι άνεργοι πραγματικά βρήκαν δουλειά.

Την ίδια στιγμή, τοπικά υποκαταστήματα παραμένουν κλειστά ή στεγάζονται σε ακατάλληλους χώρους, ακόμη και δίπλα σε εκκλησίες, με τους υπαλλήλους να εργάζονται σε συνθήκες που δεν πληρούν καν τα στοιχειώδη κριτήρια υγιεινής και ασφάλειας. Η υποστελέχωση παραμένει πάγιο πρόβλημα, ενώ η εξάρτηση από προσωρινές συμβάσεις και η δυσλειτουργία των πληροφοριακών συστημάτων του οργανισμού επιβαρύνουν ακόμη περισσότερο το έργο τους. Ο κ. Μπαζιάνας αναφέρεται επίσης στα προγράμματα απασχόλησης για ανέργους ηλικίας 55-74 ετών, τα οποία χαρακτηρίζει «ασπρίνες χωρίς προοπτική», καθώς δεν διασφαλίζουν την ένταξή τους στην αγορά εργασίας ούτε την ομαλή μετάβαση στη συνταξιοδότηση. Παράλληλα, κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για το μέλλον των τοπικών ΚΠΑ, τονίζοντας ότι «η αγορά εργασίας έχει τοπικές ιδιαιτερότητες και οι τοπικές υπηρεσίες είναι ο μοναδικός φορέας που μπορεί να τις καταγράψει και να δώσει λύσεις».

Ιδιαίτερα αιχμηρός εμφανίζεται και απέναντι στις κυβερνητικές εξαγγελίες. Όπως λέει, η απουσία οποιασδήποτε αναφοράς στον 13ο μισθό από τον Πρωθυπουργό στη ΔΕΘ

του Σεπτεμβρίου 2025 έχει προκαλέσει έντονη αγανάκτηση στους εργαζόμενους, οι οποίοι βλέπουν τους μισθούς τους να ροκανίζονται από την ακρίβεια ενώ τους υπόσχονται αυξήσεις της τάξης των... 14,5 ευρώ τον μήνα.

Η συνέντευξη που ακολουθεί στην «π.θ» δεν χαρίζεται σε κανέναν. Με ειλικρίνεια και αιχμηρό λόγο, ο Γιώργος Μπαζιάνας περιγράφει το παρόν και το μέλλον της ΔΥΠΙΑ, αναδεικνύοντας τα αδιέξοδα αλλά και τις αναγκαίες αλλαγές ώστε ο οργανισμός να γίνει πραγματικά φιλικός προς τους ανέργους και δίκαιος εργοδότης για το προσωπικό του.

Η ψηφιοποίηση των υπηρεσιών της ΔΥΠΙΑ μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις σε ανέργους ευάλωτες ομάδες — όπως ηλικιωμένους, εποχικούς, ή όσους δεν έχουν πρόσβαση σε υπολογιστή ή διαδίκτυο. Πώς η ΔΥΠΙΑ σχεδιάζει να τους υποστηρίξει;

Η ερώτησή σας είναι πάρα πολύ εύστοχη αγγίζει ένα μεγάλο πρόβλημα το οποίο δεν έχει απασχολήσει όσο θα έπρεπε μέχρι τώρα την ελληνική δημόσια διοίκηση αλλά και την ελληνική κοινωνία. Η ψηφιοποίηση των υπηρεσιών της ΔΥΠΙΑ αλλά και όλου του δημοσίου ωφελεί αρκετούς συμπολίτες μας για πολλούς λόγους αλλά κυρίως γιατί μπορεί ο πολίτης να εξυπηρετηθεί οποιαδήποτε στιγμή από όπου και όταν το επιθυμεί, αρκεί να υποβάλει το αίτημά του ηλεκτρονικά. Αυτή όμως η ψηφιοποίηση αποκλείει από την πρόσβαση στο αγαθό και στο δικαίωμα της πληροφόρησης και της εξυπηρέτησης σε πολίτες που είναι ψηφιακά αναλφάβητοι. Το φαινόμενο έχει παρατηρηθεί σε χώρες που εφάρμοσαν πρώτες τις ηλεκτρονικές υπηρεσίες όπως στο Ηνωμένο Βασίλειο. Στην χώρα μας αρκετοί πολίτες ειδικά ηλικιωμένοι αλλά και όχι μόνο προσφεύγουν σε ιδιωτικά γραφεία για να κάνουν τις αιτήσεις στις υπηρεσίες μας με αμοιβή. Οι υπηρεσίες της ΔΥΠΙΑ θα πρέπει να είναι ανοιχτές ειδικά στους ανέργους που αναζητούν εργασία, οι συμβουλευτικές υπηρεσίες θα πρέπει να παρέχονται αποκλειστικά δια ζώσης και θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι όλοι οι άνεργοι άσχετο εάν είναι ψηφιακά ή όχι αναλφάβητοι να έχουν πρόσβαση στις υπηρεσίες μας

Ποια είναι η φιλοσοφία και οι στόχοι των «Μέρες Καριέρας» της ΔΥΠΙΑ; Πώς συμβάλλουν στην αντιμετώπιση της ανεργίας;

Βασικός στόχος των ημερών καριέρας της ΔΥΠΙΑ είναι η διασύνδεση αυτών που αναζητούν εργασία με εκπροσώπους επιχειρήσεων για την κάλυψη κενών θέσεων εργασίας. Σαυτό το πλαίσιο η ΔΥΠΙΑ έχει υλοποιήσει τα τελευταία χρόνια περίπου 42 ημέρες καριέρας στην χώρα μας αλλά και δύο στο εξωτερικό. Μάλιστα προγραμματίζει η επόμενη ημέρα καριέρας στο εξωτερικό να γίνει στην Αμερική. Ο στόχος όπως φαίνεται είναι σημαντικός

αλλά και κομβικός για τον οργανισμό μας. Οι ημέρες καριέρας όμως της ΔΥΠΙΑ έχουν καταντήσει πανάκριβες επικοινωνιακές φιέστες σε 5άστερα ξενοδοχεία ανά την Ελλάδα και το εξωτερικό με κόστος υπερβολικό. Υπολογίζουμε ότι όλα αυτά τα χρόνια το συνολικό κόστος έχει υπερβεί τα 2 εκατομμύρια ευρώ. Από την άλλη η διοίκηση δεν μας έχει ενημερώσει ποτέ εάν οι στόχοι των ημερών καριέρας έχουν επιτευχθεί ποια είναι η αποτελεσματικότητά τους αν και το έχουμε ζητήσει επανειλημμένως. Πόσοι άνεργοι τελικά έχουν προσληφθεί; πόσες επιχειρήσεις κάλυψαν κενές θέσεις εργασίας ποιο είναι το προφίλ των θέσεων εργασίας που καλύφθηκε. (θέσεις μερικής απασχόλησης, πλήρης απασχόλησης κλπ). Ακούμε γενικά και αόριστα αριθμούς από εκπροσώπους της διοίκησης χωρίς όμως στοιχεία, συγκεκριμένα. Εμείς έχουμε προτείνει ουσιαστικές και στοχευμένες ημέρες εργασίας στις τοπικές υπηρεσίες απασχόλησης σαν επιπλέον δράση των τοπικών ΚΠΑ στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του και βασισμένες στην καλή δουλειά που γίνεται μέσα στις υπηρεσίες από τους συναδέλφους και τους εργασιακούς συμβούλους που έχει σχέση με την ορθή διάγνωση των τοπικών αναγκών.

Πότε προγραμματίζονται οι επόμενες εκλογές για το νέο συμβούλιο εργαζομένων στη ΔΥΠΙΑ και ποια είναι η διαδικασία εκλογής;

Εκλογές για τα όργανα εκπροσώπησης των εργαζομένων στην ΔΥΠΙΑ γίνονται κάθε τρία χρόνια. Μόλις πριν λίγους μήνες είχαμε εκλογές σε όλα τα πρωτοβάθμια σωματεία μας στην Ελλάδα αλλά και στο δευτεροβάθμιο, η συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες των συναδέλφων ήταν εκπληκτική με ποσοστά άνω του 90%. Αυτό δείχνει την αυξημένη συνείδηση των συναδέλφων στις υπηρεσίες μας για τα προβλήματα που μας ταλανίζουν και την συσπείρωση του στα συνδικάτα μας αποτελώντας παράλληλα μεγάλη ευθύνη για όλους τους εκλεγμένους για αποτελεσματικότερες και δυναμικότερες διεκδικήσεις.

Πώς βλέπετε το μέλλον των υποκαταστημάτων της ΔΥΠΙΑ στην επαρχία; Υπάρχει σχέδιο συγχώνευσης, κλεισίματος ή ενίσχυσης;

Οι πολιτικές απασχόλησης θα πρέπει να εξυπηρετούν τις ανάγκες της αγοράς εργασίας των τοπικών κοινωνιών. Η αγορά εργασίας έχει ιδιαιτερότητες κυρίως τοπικής φύσεως. Οι τοπικές υπηρεσίες τα τοπικά ΚΠΑ θα πρέπει να είναι αυτές που πρωταρχικά κάνουν διάγνωση των τοπικών αναγκών εφαρμόζοντας εξειδικευμένες και στοχευμένες πολιτικές. Με αυτό το σκεπτικό οποιαδήποτε σκέψη για συρρίκνωση ή το χειρότερο για κατάργηση τοπικών ΚΠΑ θα είναι πρώτον αντιεπισημονική και κατά δεύτερο

Δεν μπορεί να μιλάμε για στήριξη της απασχόλησης, όταν οι υπηρεσίες μας μένουν κλειστές και ο άνεργος πληρώνει ιδιωτικά γραφεία για μια απλή αίτηση

“ Τα τοπικά ΚΠΑ είναι η καρδιά της αγοράς εργασίας, αν τα απαξιώσουμε, χάνουμε την επαφή με τις πραγματικές ανάγκες των πολιτών

“ Δεν μπορεί να μιλάμε για στήριξη της απασχόλησης, όταν οι υπηρεσίες μας μένουν κλειστές και ο άνεργος πληρώνει ιδιωτικά γραφεία για μια απλή αίτηση

“ Οι Ημέρες Καριέρας έχουν καταντήσει πανάκριβες φιέστες χωρίς απολογισμό και ουσία

“ Η ψηφιοποίηση δεν μπορεί να αφήνει εκτός τον ηλικιωμένο, τον εποχικό, τον ψηφιακά αναλφάβητο άνεργο

λόγο καταστροφική για τους άνεργους και τις επιχειρήσεις αυτών των περιοχών.

Διατίθενται στατιστικά στοιχεία για τη λειτουργία των επαρχιακών υποκαταστημάτων — αριθμός επισκεπτών, αιτημάτων, ταχύτητα εξυπηρέτησης; Αν ναι, μπορείτε να μας δώσετε κάποια παραδείγματα;

Ναι ασφαλώς υπάρχουν στοιχεία λειτουργίας των τοπικών ΚΠΑ. Γενικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο αριθμός των αυτοπρόσωπων επισκέψεων τα τελευταία χρόνια έχει μειωθεί λόγω της διεύρυνσης των ψηφιακών υπηρεσιών. Δεν υπάρχει πλέον η ανάγκη σε αρκετές λειτουργίες της ΔΥΠΙΑ να παρίσταται ο πολίτης, όπως η έκδοση δελτίου ανεργίας, η αίτηση του για την απόκτηση επιδόματος ανεργίας. Η ταχύτητα της εξυπηρέτησης ενός ΚΠΑ βέβαια, είναι πάντα ένας παράγοντας που εξαρτάται από τον όγκο των αιτημάτων, την ποιότητά τους αλλά το σημαντικότερο ίσως από τον αριθμό του προσωπικού που τα εξυπηρετούν. Δυστυχώς τα πληροφοριακά συστήματα του οργανισμού δεν έχουν καταφέρει να εκσυγχρονιστούν στο επίπεδο του φιλτραρίσματος των αιτημάτων των πολιτών με αποτέλεσμα να καταλήγουν αιτήματα που δεν θα έπρεπε να γίνουν η διπλά αιτήματα, αλλά δυστυχώς και αυτά θα πρέπει να επεξεργαστούν. Υπάρχει ένας διαρκής αγώνας στις υπηρεσίες μας απέναντι στον χρόνο και στην κακοδαιμονία των συστημάτων μας για την εξυπηρέτηση του πολίτη και των επιχειρήσεων.

Σε ποιες πρωτοβουλίες εργάζεται ήδη η ΔΥΠΙΑ για να βελτιώσει τις συνθήκες εργασίας των υπαλλήλων της;

Είχε υποσχεθεί η διοίκηση της ΔΥΠΙΑ ότι με χρηματοδότηση από το ΤΑΑ θα γίνει η αναβάθμιση όλων των ιδιόκτητων υπηρεσιών του οργανισμού μας και κάποια από τις υπηρεσίες οι οποίες είναι σε ενοίκιο θα μετεγκατασταθούν εφόσον γίνεται σε άλλα ιδιόκτητα κτίρια του οργανισμού. Δυστυχώς τίποτε από όλα αυτά δεν έχει προχωρήσει. Έχουμε αντιληφθεί ότι δυστυχώς η βελτίωση της ποιότητας και των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων στην ΔΥΠΙΑ δεν είναι στις προτεραιότητες της διοίκησης. Πέρυσι ξαφνικά ανέστειλαν την λειτουργία τους έξι τοπικές υπηρεσίες στην Ελλάδα (Κατερίνη Καλαμάτα Ρόδος κ.α) λόγω διαφόρων προβλημάτων αλλά και στατικότητας. Έως σήμερα αυτές οι υπηρεσίες παραμένουν άστεγες. Οι εργαζόμενοι όμως σαυτές τις υπηρεσίες έχουν μεταφερθεί σε άλλους προσωρινούς επείκως απaráδεκτους χώρους, συστεγαζόμενοι ακόμη και με εκκλησίες, οι οποίοι δεν πληρούν επομένως καμία συνθήκη υγιεινής και ασφάλειας. Έχουν ματαιωθεί διαγωνισμοί για την ανάθεση εκπόνησης μελετών για εναρμόνιση και κάλυψη επισκευαστικών, λειτουργικών και ενεργειακών αναγκών αναβάθμισης κτιρίων της ΔΥΠΙΑ.

Ποιες αλλαγές προτείνονται (ή θα προτείνονται) ώστε η ΔΥΠΙΑ να είναι πιο αποτελεσματική, φιλόξενος φορέας για άνεργους αλλά και ταυτόχρονα καλύτερος εργοδότης για το προσωπικό της;

Οι θέσεις μας ως εργαζόμενοι σε έναν δημόσιο οργανισμό που μοναδικός του στόχος είναι να “προσφέρει” στον άνεργο πολίτη, είναι αποτελεσματικότερα προγράμματα απασχόλησης,

διεύρυνση του ταμείου ανεργίας σε μεγαλύτερο αριθμό ανέργων (σήμερα δεν καλύπτει ούτε το 10% των εγγεγραμμένων ανέργων) αλλά και αύξηση του ποσού του επιδόματος της ανεργίας. Καλύτερα κτίρια, πιστοποιημένα, που να πληρούν και να διασφαλίζουν συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας για τους εργαζόμενους αλλά και για τους πολίτες. ΚΠΑ λειτουργικά που να διασφαλίζουν την εμπιστευτικότητα του κοινού στην επαφή του με τους υπαλλήλους. Μείωση της ψηφιακής γραφειοκρατίας, απλούστευση διαδικασιών.

Υπάρχουν εκτιμήσεις για το κατά πόσο το νέο πρόγραμμα απασχόλησης ανέργων ηλικίας 55-74 ετών μπορεί να οδηγήσει σε μείωση της ανεργίας στην ηλικιακή ομάδα αυτή;

Το πρόγραμμα απασχόλησης 55-74 δυστυχώς δεν μπορεί να οδηγήσει σε μείωση της ανεργίας. Για την συγκεκριμένη ηλικιακή κατηγορία τα προγράμματα απασχόλησης θα έπρεπε να εξασφαλίζουν τις προϋποθέσεις στους ωφελούμενους για την συνταξιοδότησή τους. Δυστυχώς ούτε και αυτό επιτυγχάνεται με αυτά τα προγράμματα τα οποία είναι απλώς ασπρίνες για τους άνεργους, μετά την λήξη τους συνεχίζουν να αναζητούν εργασία, με όλες τις δυσκολίες ένταξής τους στην αγορά εργασίας.

Με τον αριθμό των εγγεγραμμένων ανέργων να ξεπερνά τις 750.000 συνολικά, πώς βιώνει το υποκατάστημα της ΔΥΠΙΑ στο Βόλο την πίεση να εξυπηρετήσει μεγάλο πλήθος ωφελούμενων; Υπάρχουν καθυστερήσεις ή ελλείψεις που έχουν καταγραφεί;

Το ΚΠΑ Βόλου είναι ένα από τα μεγάλα ΚΠΑ στην χώρα μας σε σχέση με τον όγκο εργασιών, αιτημάτων, υποθέσεων προς διεκπεραίωση κλπ. Τα ποσοστά της ανεργίας στη Μαγνησία παραμένουν και είναι από τα μεγαλύτερα στην Θεσσαλία. Οι συνάδελφοι στο ΚΠΑ Βόλου αλλά και στο ΚΠΑ Αλμυρού καταβάλουν υπεράνθρωπες προσπάθειες για να εξυπηρετήσουν στην ώρα τους τους ωφελούμενους αν και ο αριθμός του προσωπικού οι συνθήκες που εργάζονται η ψηφιακή πλέον γραφειοκρατία που θα πρέπει να καταπολεμήσουν, η δυσλειτουργία των πληροφοριακών μας συστημάτων είναι κάποιοι μόνο από τους μεγαλύτερους εχθρούς.

Θα πρέπει να τονιστεί επίσης ότι για τουλάχιστον 15 χρόνια από την έναρξη το 2010 της μεγάλης οικονομικής κρίσης της χώρας μας όταν είχαμε στις υπηρεσίες μας στρατιές ανέργων, μια χούφτα υπάλληλοι σε όλη την Ελλάδα μέσα στα ΚΠΑ και κάτω από αντίξοες εργασιακές συνθήκες αλλά και οικονομικές και για τους ίδιους καταφεραν και καταφέρνουν τελικά να βοηθήσουν και όχι μόνο, εξυπηρετώντας απελπισμένους συμπολίτες μας.

Ποιο είναι το πλαίσιο του νέου προγράμματος συνταξιοδοτήσεων και κατά πόσο πιστεύετε ότι θα συμβάλει στην απορρόφηση στην αγορά εργασίας των ηλικιωμένων εργαζομένων ως τη σύνταξή τους;

Η ηλικιακή ομάδα με τον υψηλότερο κίνδυνο αποκλεισμού από την αγορά εργασίας είναι αυτή των 55 και άνω. Μάλιστα εδώ εμφανίζονται και τα υψηλότερα ποσοστά μακροχρόνιας ανεργίας πράγμα που δείχνει την δυσκολία ένταξης στην αγορά εργασίας για αυτούς τους ανθρώπους

εφόσον χάσουν την δουλειά τους. Σκοπός του προγράμματος είναι η δημιουργία θέσεων εργασίας πλήρους απασχόλησης για τους ανέργους αυτής της ηλικίας. Η διάρκεια όμως των προγραμμάτων αυτών είναι για μόνο 12 μήνες με το δικαίωμα επέκτασης για άλλους δώδεκα μήνες. Αρα είναι πρόσκαιρη η αντιμετώπιση του προβλήματος. Η συγκεκριμένη ηλικιακή κατηγορία έχει διαφορετικές ανάγκες από τις υπόλοιπες και άρα η προσέγγιση των προγραμμάτων απασχόλησης θα πρέπει να είναι διαφορετική. Θα πρέπει να δημιουργεί τις προϋποθέσεις έτσι ώστε να διασφαλίζεται το υπόλοιπο του εργασιακού βίου αυτών των ανθρώπων έως και την συνταξιοδότηση.

Ποιες είναι σήμερα οι βασικές ανάγκες των εργαζομένων της ΔΥΠΙΑ — σε προσωπικό, υποδομές, εξοπλισμό; Πόσο σοβαρές είναι οι κτηριακές ελλείψεις στα γραφεία της ΔΥΠΙΑ; Μπορείτε να σχολιάσετε ειδικά για το παράδειγμα του υποκαταστήματος του Βόλου;

Η ΔΥΠΙΑ είναι μια δημόσια υπηρεσία με ευρύ αντικείμενο εργασιών, απασχόληση, ασφάλιση, κοινωνική πρόνοια, στεγαστικό κλπ. Πολλές απο τις υπηρεσίες μας είναι υποστελεχωμένες αδυνατώντας να εξυπηρετήσουν το κοινό ειδικά στις τουριστικές περιοχές εκεί όπου υπάρχει η εποχική ανεργία. Σε άλλες υπηρεσίες όπου έχουν στελεχωθεί με νέο προσωπικό αυτό αφορά ευέλικτες μορφές εργασίας, συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου εργαζόμενοι με προγράμματα του ΟΑΕΔ. Λύση στο πρόβλημα της υποστελέχωσης των υπηρεσιών ας δεν μπορεί παρά να είναι η πρόσληψη μόνιμου προσωπικού ξεκινώντας από τους ήδη εργαζόμενους συμβασιούχους η οποίοι εκπαιδεύτηκαν και γνωρίζουν τα αντικείμενα του οργανισμού. Το στεγαστικό είναι ένα σοβαρό ζήτημα, πολλές υπηρεσίες μας στεγάζονται σε ακατάλληλους χώρους οι οποίοι χώροι ήταν παλιές αποθήκες εργαστήρια ή αίθουσες διαδασκαλίες στις σχολές του ΟΑΕΔ. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η υπηρεσία μας στον Βόλο. Το ΚΠΑ Τρικάλων μετά από 2 αποφάσεις μεταστέγασης δυο διαφορετικών διοικήτων 3 μελέτες των χώρων στο νέο κτίριο ακόμη παραμένει σε απaráδεκτο ενοικιαζόμενο κτίριο ενώ θα μπορούσε να μετεστεγαστεί σε ιδιόκτητο της ΔΥΠΙΑ. Τα πληροφοριακά συστήματα του οργανισμού μας (ΟΠΣ) είναι δυσλειτουργικά δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από ότι λύνει. Η ευθύνη εδώ είναι αποκλειστικά της διοίκησης του οργανισμού η οποία έχει δώσει σε διάφορους αναδόχους την λειτουργία του του ΟΠΣ. Η διοίκηση του οργανισμού είναι από μόνη της πρόβλημα στην ομαλή λειτουργία των υπηρεσιών μας διότι βάζοντας ως πρώτο της στόχο της επικοινωνία και το “φαινοεθαι” δεν ενδιαφέρεται για την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών μας. Η σημερινή διοίκηση λειτουργεί ενώ θα μπορούσε να το κάνει με προισταμένους και διευθυντές χωρίς κρίσεις, απλά τοποθετεί σε θέσεις ευθύνης αυτούς που η ίδια επιθυμεί, πολλές φορές παράνομα, διαταράσσοντας την ομαλή λειτουργία πολλών υπηρεσιών μας.

Ποιες ήταν οι αντιδράσεις των εργαζομένων της ΔΥΠΙΑ στις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού στη ΔΕΘ τον Σεπτέμβριο του 2025 — και πιο συγκεκριμένα για το θέμα του 13ου μισθού στο Δημόσιο που δεν αναφέρθηκε;

Ο θυμός είναι μεγάλος, εκφράζεται μάλιστα με την αύξηση της συμμετοχής των συναδέλφων στις διάφορες κινητοποιήσεις τον τελευταίο χρόνο. Η κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός εμμένουν προφανώς ιδεολογικά απέναντι στο δημόσιο και τους ανθρώπους του. Σε όλες τις χώρες της Ευρώπης που πέρασαν μνημόνια 13ος και 14ος μισθός υπάρχουν, στην Ισπανία στην Πορτογαλία στην Ιρλανδία στην Κύπρο μόνο στην χώρα μας συμβαίνει αυτό.

Τα τελευταία τουλάχιστον 5 έτη η ακρίβεια κατατρώει τους μισθούς μας και ο πρωθυπουργός μας ανακοινώνει από το βήμα της ΔΕΘ μια αύξηση από το 2026 της τάξης των 14,5 έως 20 ευρώ τον μήνα μέσω της μείωσης των φορολογικών συντελεστών. Ο θυμός είναι μεγάλος και η αγανάκτηση τεράστια.

MONDAY SPORTS

Η νέα αθλητική εκπομπή είναι εδώ! Η FORMedia TV παρουσιάζει κάθε Δευτέρα βράδυ στις 22:00 το Monday Sports, με τους Δημήτρη Πετρωτό και Χρήστο Ευθυμίου

Κάθε Δευτέρα βράδυ στις 22:00 , όλα τα γήπεδα... σε μία οθόνη!

Τα γκολ, τα αποτελέσματα, οι δηλώσεις και τα παρασκήνια της Super League και της Super League 2.

Οι Χρήστος Ευθυμίου και Δημήτρης Πετρωτός με ανάλυση, σχόλια, ζωντανές συνδέσεις, εικόνα και άποψη για την ΑΕΛ, τον Βόλο, τη Νίκη, την Αναγέννηση και όλες τις ομάδες της περιοχής μας. Και φυσικά, μπάσκετ, Ευρώπη και οι καλύτερες στοιχηματικές επιλογές για την επόμενη αγωνιστική.

Monday Sports – η Δευτέρα αποκτά αθλητικό παλμό!

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΙΣ 22:00

FORMedia TV

60 λεπτά ΑΕΛ LIVE

Νέα αθλητική εκπομπή 60 λεπτά ΑΕΛ κάθε **Τρίτη – Τετάρτη – Πέμπτη – Παρασκευή** στις **16:00** αφιερωμένη αποκλειστικά στην **ΠΑΕ ΑΕΛ Novibet**. Σε επανάληψη στη 01:00

Με τους **Δημήτρη Πετρωτό και Χρήστο Ευθυμίου** και καλεσμένους δημοσιογράφους από όλη την Ελλάδα, η εκπομπή μεταφέρει την επίσημη φωνή της ομάδας, παρουσιάζει ειδήσεις, συνεντεύξεις παικτών και τεχνικού επιτελείου.

ΤΡΙΤΗ ΕΩΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΤΙΣ 16:00

Πρόσωπα

Αφιέρωμα

Πολιτεία
Θεσσαλών

ΚΥΡΙΑΚΗ 5
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025

7

Ιστορικές

σελίδες

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ
ΝΤΙΒΑ ΤΗΣ ΟΠΕΡΑΣ

Η ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ
ΚΑΙ Ο ΜΥΘΟΣ
ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΗΣ

ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ,
ΟΙ ΔΙΑΦΩΝΙΕΣ, ΕΝΑ ΜΕΡΟΣ
ΤΗΣ ΜΥΘΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΗΣ
**ΜΙΑ ΝΟΣΤΙΜΗ,
ΜΕΛΑΧΡΙΝΗ ΚΟΠΕΛΑ**

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ

Έζησε για την Τέχνη

Έζησε για τον Έρωτα

issi d'arte, vissi d'amore, ακούμε
την εξαίσια Μαρία Κάλλας να λέει
σπαρακτικά και αγέρωχα στην όπερα
«Tosca» του Πουτσίνι, μια απόφαση
που έγινε σήμα κατατεθέν
της Ντίβας,

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ

Έζησε για την Τέχνη

Έζησε για τον Έρωτα

Η μεγαλύτερη ντίβα της όπερας

issi d'arte, vissi d'amore, Έζησα για τον Έρωτα, έζησα για την Τέχνη, ακούμε την εξαίσια Μαρία Κάλλας να λέει σπαρακτικά και αγέρωχα στην όπερα «Tosca» του Πουτσίνι, μια απόφαση που έγινε σήμα κατατεθέν της Ντίβας, αυτού του θείκου πλάσματος με την θείκη φωνή, αυτού του τόσο ξακουστού και λατρεμένου από τους φίλους του λυρικού θεάτρου συμβόλου της προσήλωσης στην υψηλή τέχνη. Η Μαρία Κάλλας ως Φλόρια Τόσκα συνεχίζει: «Non feci mai male ad anima viva!», Σε πλάσμα ζωντανό δεν έκανα ποτέ κακό. Και την αλήθεια αυτή πιστοποιούν οι δεκάδες βιογραφίες της, καίτοι είχε κάποτε υποστεί την καταλαλιά, είχε χαρακτηριστεί τίγρης και στρίγκλα και κακιά. Η Κάλλας, σε πείσμα των τιμητών της, μπόρεσε να κατακτήσει την αθανασία, να μας προσφέρει ερμηνείες συγκλονιστικές, ερμηνείες απaráμιλλης ευαισθησίας και ανοξείδωτου πάθους. Τα μεγάλα, απίστευτα εκφραστικά της μάτια, και τα θρυλικά μακριά της δάκτυλα δεν έπαυαν να μαρτυρούν για την εγγενή ποιητικότητα της, για το ισόβιο βάπτισμά της στα νάματα της τέχνης και του έρωτα.

Η Κάλλας υπέφερε, νιώθοντας τον έρωτα να φτάνει με πελώρια κύματα, να την κατακλύζει, μα να μην της δίνεται όσο και όπως θα το ήθελε. Από τη μια λαχταρούσε να ζήσει τον απόλυτο, άγριο, τρελό έρωτα, και από την άλλη ήξερε βαθιά ότι ο βίος της Ντίβας δεν της επιτρέπει την παράδοση στην παραφορά. Κι ακόμα, ήταν μαθημένη να εμμένει στις προσωπικές της ηθικές αξίες, να μιλάει ολοένα και περισσότερο περί σεβασμού και ακεραιότητας, να ταλανίζεται από μια σχάση ανάμεσα στα όσα το σώμα θέλει και ζητεί και στα όσα η αξιοπρέπεια προστάζει. Μονάχα μία φορά, με τον Αριστοτέλη Ωνάση, μπόρεσε η Κάλλας να αγγίξει το απόλυτο, να το νιώσει βαθιά στα φυλλοκάρδια της, ακόμα και να γίνει έρμαιό του. Ωστόσο, και σε άλλες περιπτώσεις επέτρεψε να αφεθεί, με τον δικό της τρόπο, στου έρωτα τη δύναμη.

Παρέμεινε ως το τέλος της ζωής της συνεσταλμένη, μελαγχολική, δεσμώτρια της κατάθλιψης και συνάμα ψαλμωδός του απόλυτου έρωτα που έμοιαζε να είναι ένα πάντα παρόν μα πάντα άπιαστο όνειρο, μια διακαής επιθυμία που ωστόσο έμενε διαρκώς μετέωρη, θαρρείς για να μπορέσει να εκφραστεί μαγευτικά μόνο μέσα από τη φωνή της αιδού.

Παρότι πολλοί μίλησαν για την «ανέραστη» Κάλλας, είναι εντελώς διαφορετική η αλήθεια. Ναι, είχε αφοσιωθεί με μεγάλο μέρος της ψυχής της στη μουσική, όπως μαρτυρεί άλλωστε και η εκθαμβωτική σταδιοδρομία της. Αλλά είναι βέβαιο ότι η Κάλλας ήθελε να ερωτεύεται με όλο της το είναι, να ανοίγει την καρδιά της και να προσφέρει τα πάντα, όποιο κι αν ήταν το ρίσκο. Δεν είχε πίσω σκέψεις, η ανιδιοτέλεια και η δοτικότητα ήσαν πάντα κεντρικά της γνωρίσματα όταν ένιωθε το σκίρτημα του πάθους. Όταν σχετίστηκε ερωτικά με τον ιμπρεσάριο Έντο Μπαγκαρόζι –ο οποίος ήταν αισθητά μεγαλύτερός της και παντρεμένος– η Κάλλας δεν δίστασε να του υπογράψει ένα

αυτοσχέδιο συμβόλαιο, «τρελή από έρωτα», όπως σημειώνει ο Νταβίντ Λελαί, όπου του παραχωρούσε το δέκα τοις εκατό από όλα της τα μελλοντικά συμβόλαια! Αυτή η έκρηξη γενναιοδωρίας, αργότερα στάθηκε η αφορμή να συρθεί στα δικαστήρια των Ηνωμένων Πολιτειών και να διασυρθεί από τους μαιτρ του «κιτρινισμού». Όπως κάθε ευάλωτο πλάσμα, και η ίδια δεν έχανε ευκαιρία να τονίσει πόσο εύθραυστη ήταν, επιζητήσε την συναισθηματική ασφάλεια, τον μανδύα της προστασίας, την εστία που λειτουργεί σαν ένα αντιστάθμισμα στο κατ' εξοχήν ανέστιο αερικό που είναι κάθε μεγάλος καλλιτέχνης.

Δεν είναι διόλου τυχαίο ότι η Ντίβα ανέκαθεν φρόντιζε να συνάπτει συναισθηματικές και ερωτικές σχέσεις με αρκετά, ως και πολύ, μεγαλύτερους της σε ηλικία άντρες, που συνέβαινε μάλιστα να είναι δυναμικές, ενίοτε και δεσποτικές, προσωπικότητες. Αν εξαιρέσουμε δύο νεανικούς έρωτες, άτυχους άλλωστε, η Κάλλας γοητεύτηκε από τους ισχυρούς άντρες που ήδη είχε γοητεύσει. Παρέμεινε ως το τέλος της ζωής της συνεσταλμένη, μελαγχολική, δεσμώντρια της κατάθλιψης και συνάμα ψαλμωδός του απόλυτου έρωτα που έμοιαζε να είναι ένα πάντα παρόν μα πάντα άπιαστο όνειρο, μια διακαής επιθυμία που ωστόσο έμενε διαρκώς μετέωρη, θαρρείς για να μπορέσει να εκφραστεί μαγευτικά μόνο μέσα από τη φωνή της αοιδού. Η ίδια έλεγε ξανά και ξανά ότι είναι απαισιόδοξη, ότι η ευτυχία διαρκεί μονάχα τρία, πέντε λεπτά, ότι υποφέρει γιατί δεν καταφέρνει να προσφέρει ερωτικά όσα θα ήθελε.

Ο κεραυνοβόλος έρωτάς της για τον ευειδή και μελομανή Ιταλό αλεξιπτωτιστή Άντζολο Ντοντόλι δεν κράτησε παρά μόνα λίγες αυγουσιτικές μέρες του 1942. Γνωρίστηκαν σε ένα νυχτερινό κέντρο στην

Ομόνοια, τα βλέμματά τους έσμιξαν, όπως και οι φωνές τους, και μετά χάθηκαν για πάντα. Η αοιδός θα τιμήσει εκείνον τον σύντομο δεσμό πέφτοντας με τα μούτρα στη μελέτη του ρόλου της Φλόρια Τόσκα. Δεκατέσσερα χρόνια μετά, και μεγάλο αστέρι στη Σκάλα του Μιλάνου, θα συναντηθεί με έναν φίλο του Άντζολο, δεν θα έχει λησμονήσει τίποτα, θα κάνει απανωτές ερωτήσεις για τον νεανικό της έρωτα, δεν θα μάθει τίποτα, μιας και ο Ιταλός έμοιαζε να έχει εξαφανιστεί από προσώπου γης. Άλλωστε, ο Ντοντόλι προτίμησε την σιωπή, τα χείλη του δεν σκημάτισαν ποτέ ξανά το όνομα της μακρινής αγαπημένης.

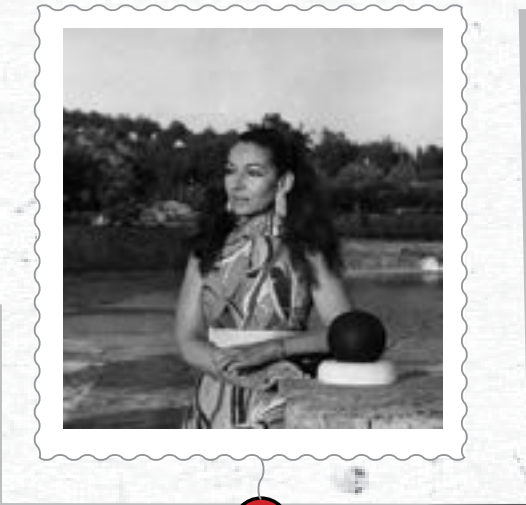
Η άλλη νεανική περιπέτεια της Κάλλας θα έρθει δύο χρόνια μετά και θα είναι εξίσου μετέωρη και σύντομη. Ο νεαρός Εγγλέζος αξιωματικός Ρέι Μόργκαν, ένας κομψός γαλανομάτης, θα γοητεύσει την αοιδό, αλλά δεν θ' αργήσει να ερωτευτεί τρελά την Μάρω Σαρηνιάννη, θυγατέρα στρατηγού και μετέπειτα υφυπουργού, κι έτσι η σχέση θα ατονήσει σε μια αξιοπρεπή φιλία. Μόνιμος έρωτας της Κάλλας θα μείνει και πάλι η Τέχνη. «Δεν είμαι άγγελος», θα πει το 1959 στο περιοδικό Life, «ούτε προσποιούμαι πως είμαι. Αλλά δεν είμαι ούτε και διάβολος. Είμαι μια γυναίκα και μια σοβαρή καλλιτέχνης, και έτσι θα ήθελα να με κρίνουν».

Θα ακολουθήσουν, θαρρείς με κάποια αντισυμβατική συμμετρία προς τους νεανικούς εφήμερους έρωτες, οι δύο μεγάλοι δεσμοί της Κάλλας, σχεδόν δεκαετείς αμφοτέροι, και με κάμποσα κοινά χαρακτηριστικά: ο γάμος με τον βιομήχανο Τζοβάνι Μπατίστα Μενεγκίνι και το θυελλώδες πάθος με τον εφοπλιστή Αριστοτέλη Ωνάση. Ο Μενεγκίνι θα την κάνει αστέρι πρώτου μεγέθους. Ο Ωνάσης θα την κάνει να νιώσει γυναίκα, απόλυτη, παθιασμένη, ερωτευμένη γυναίκα.

Ο Μενεγκίνι, πατρική μορφή και είκοσι

οκτώ χρόνια μεγαλύτερός της, θα συμβάλει τα μέγιστα στην μεταμόρφωση της Μαρίας Σοφίας Άννας Καικιλίας Καλογεροπούλου, όπως είναι το πραγματικό της όνομα, σε Μαρία Κάλλας. Γνωρίζονται το 1947, η Κάλλας ερμηνεύει «Τουραντό» στη Βερόνα, ο βαθύπλουτος Μενεγκίνι γοητεύεται, την ποθεί, την πολιορκεί, την εκπορθεί, κάνει μέγιστο σκοπό της ζωής του να την επιβάλλει στο μουσικό στερέωμα, να της υποβάλλει την ιδέα να αλλάξει, να προτάξει μιαν άλλη εικόνα, να αρθεί στο ύψος της φυσικής γοητείας της. Η Κάλλας θα χάσει σε μικρό χρονικό διάστημα πάνω από τριάντα κιλά, θα γίνει η Θείκη Κάλλας που όλοι γνωρίζουμε, πάντα υπό την καθοδήγηση του Μενεγκίνι, με τον οποίο θα παντρευτεί τον Απρίλιο του 1949, και ο οποίος θα αναχθεί σε σούπερ μάντατζέρ της. Η Κάλλας θα κατακτήσει τη Σκάλα, λίγους μήνες μετά, και μέσα σε μια πενταετία θα γνωρίσει τον θρίαμβο και την αποθέωση. Ο έρωτας είναι μεταρσιωμένος, εκφράζεται μέσα από τις θαυμάσιες ερμηνείες της και διηθείται στην έμπληξη σεβασμού αφοσίωσής της στον Μενεγκίνι. Αν με τον Τζοβάνι Μπατίστα Μενεγκίνι, η Κάλλας απόλαυσε το σημαντικό για κάθε γυναίκα αγαθό που λέγεται προστασία και ασφάλεια, με τον Αριστοτέλη Ωνάση βίωσε, με τρόπο μοναδικό, τον απόλυτο έρωτα, αυτή την έκρηξη από την οποία ουδείς έχει καταφέρει ποτέ να ιαθεί, να συνέλθει οριστικά. Ο απόλυτος έρωτας είναι η απολύτως μη ιάσιμη «αρρώστια». Δεν υπάρχουν ποτέ ασφαλή προληπτικά μέτρα εναντίον της. Και μια γυναίκα με το εκρηκτικό ταμπεραμέντο της μεγάλης αοιδού, δεν μπορούσε παρά να είναι εκρηκτική και στον έρωτα. Πολλοί έμειναν εμβρόντητοι όταν η Κάλλας αποφάσισε να εγκαταλείψει τον Μενεγκίνι και να κάνει στ' αλήθεια τρέλες αγκαλιά με τον Ωνάση. Αλλά, όπως λένε οι βιογράφοι, ομοφωνώντας επί του προκειμένου, η Κάλλας έγινε και πάλι η Μαρία όταν την συνεπήραν οι θωπιές και τα φιλά του Έλληνα. Για την Κάλλας ο Ωνάσης ήταν το παν, της έκανε συναρπαστική τη ζωή, την οδήγησε σε ένα σύμπαν ερωτισμού που η ίδια το

γνώριζε έως τότε κυρίως από τις όπερες και από τη λογοτεχνία. Τώρα όμως μιλούσε η ίδια η ζωή, τώρα έκαιγε η φωτιά του αληθινού πάθους. Και η Μαρία ανακάλυψε ότι τίποτα δεν είναι πιο ισχυρό από το πάθος του έρωτα. Και είναι προς τιμήν της ότι, αντίθετα από άλλες ομότεχνές της, αντίθετα από πολλές γυναίκες που ζούνε τον έρωτα εμμέσως, ή εξ αποστάσεως, η Κάλλας ρίχτηκε ανενδοίαστα σ' αυτή την υπέροχη, θελκτική άβυσσο, στην αληθινή ζωή!

«Ήμουν τόσο καιρό», γράφει η ίδια η Κάλλας, «κλεισμένη στο κλουβί ώστε, τη μέρα που συνάντησα τον Ωνάση και τους φίλους του, γεμάτους χάρη και ζωή, ένιωσα διαφορετική γυναίκα. Ζώντας με έναν άντρα πολύ πιο ηλικιωμένο από μένα, είχα πάθει κατάθλιψη κι είχα γεράσει πριν από την ώρα μου. Ευημερούσα με τον Μπατίστα και δεν είχα άλλη σκέψη από τα χρήματα και την κοινωνική θέση μας. Σήμερα είμαι επιτέλους φυσιολογική γυναίκα, ευτυχισμένη».

Για μιαν οχταετία, ανάμεσα στα 1959 και 1967, η Κάλλας θα πάλλεται στους άγριους ρυθμούς του ανήμερου ερωτικού πάθους. Το 1965, θα εγκαταλείψει οριστικά την όπερα. Η ευαισθησία της θα κορυφωθεί επικίνδυνα, αλλά δεν την πτοεί καμία απειλή. Ζει τον έρωτά της, ζει για τον έρωτά της. Η Κάλλας δεν δίστασε να δώσει στον Ωνάση τα πάντα, κυριολεκτικώς, όλα. Όλα! «Ho datto tutto a te!». Σου τα έδωσα όλα, τραγουδού-

σε ενσαρκώνοντας τη Νόρμα. Του έδωσε ακόμα και την σταδιοδρομία της. Μετά την οριστική διάλυσή της σχέσης, η Κάλλας κατέρρευσε. Αποσύρθηκε στον εαυτό της, αναζήτησε παρηγοριά στη μοναξιά -τη

δύο χρόνια θα κυλήσουν ώσπου να οβήσει και η μεγάλη αοιδός. Είχε πια ήδη αποκοπεί από τη ζωή. Όταν πεθαίνει ο έρωτάς σου, οβήνεις. Ο βιολογικός θάνατος είναι απλώς ζήτημα χρόνου. «Αυτή η νότα δεν θα

μου βγαίνει ποτέ, γιατί έτσι τραγουδάει κανείς όταν πεθαίνει», είχε πει η Κάλλας για το φινάλε της αγαπημένης όπερας των ερωτευμένων της «Τραβιάτα». Η Κάλλας δεν βλέπει πια σχεδόν κανέναν. Παραμελεί τον εαυτό της. Παραμελεί την εμφάνισή της. Η ίδια θα πει ότι η επιθυμία να ξεκόψει πια απ' όλους είχε γίνει παθολογική. Στις 16 Σεπτεμβρίου του 1977, κυριεύεται από ζάλη, νιώθει έναν πόνο στην αριστερή πλευρά, καθουσαχάζει εντούτοις την πιστή της καμαριέρα, την Μπρούνα, πίνει μια γουλιά πικρό, όπως της άρεσε ανέκαθεν, καφέ, χαμογελάει. Και μετά, φεύγει. Για πάντα. Φεύγει, για εκεί όπου όλα τα κορίτσια τα λένε Βιολέτα και όλα τα αγόρια είναι ποιητές. Και ένας ποιητής, ο Πιερ Πάολο Παζολίνι, έγραψε για την Ερωτευμένη Ντίβα, την Θεϊκή Κάλλας: «Εσύ χαρίζεις, σκορ-

πίζεις δώρα, έχεις ανάγκη να χαρίζεις. Για μένα υπάρχει ένα κενό στο σύμπαν/ ένα άνοιγμα στο σύμπαν/ κι Εσύ τραγουδάς από εκεί».

χειρότερη παρηγοριά, οφείλω να πω- κλείστηκε στην κατοικία της, στο Παρίσι, άλλον έναν τόπο εξορίας για κάθε απελπισμένο από τον έρωτα. Το μόνο της παρόν ήταν το παρελθόν. Το μόνο της μέλλον ήταν οι αναμνήσεις. Το 1975, ο μεγάλος έρωτάς της Κάλλας, ο Αριστοτέλης Ωνάσης, θα οδεύσει προς την τελευταία του κατοικία. Περίπου

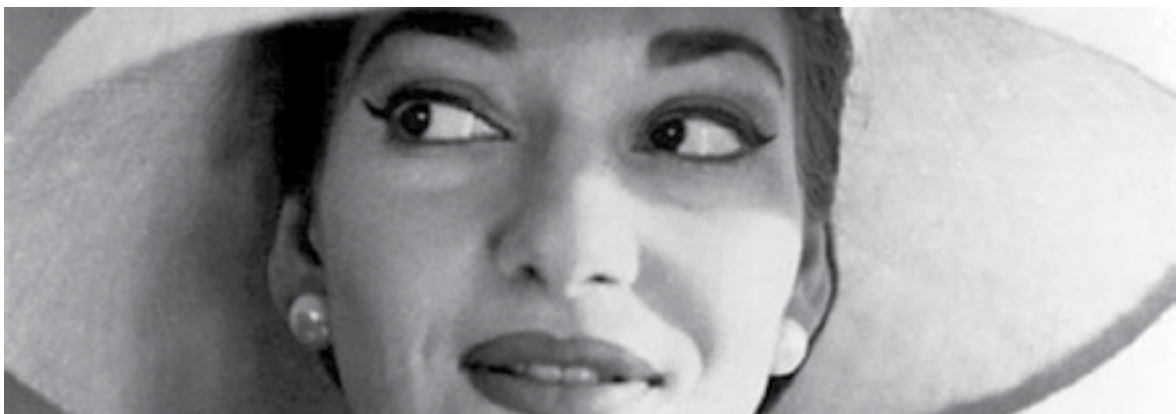

Η παχυσαρκία και ο μύθος του βάρους της

Η βουλιμία, ο πρώτος άγνωστος δάσκαλος, μια δημόσια διαμάχη-σκάνδαλο και άλλα ενδιαφέροντα στοιχεία που συντέλεσαν στο χτίσιμο της δημόσιας εικόνας

Το 1998 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Καστανιώτη ένα ογκώδες έργο με τίτλο «Η άγνωστη Κάλλας», εξαντλημένο σήμερα. Συγγραφέας του ήταν ο Νίκος Πετσάλης-Διομήδης, συγγραφέας κυρίως γνωστός από τα ιστορικά του μυθιστορήματα. Το ογκώδες και εξαντλητικά λεπτομερές βιβλίο του, από το οποίο δημοσιεύουμε αποσπάσματα, έχει προκύψει από τη διερεύνηση των είκοσι δύο πρώτων χρόνων της σύντομης ζωής της Κάλλας. Τα χρόνια αυτά είχαν παραμείνει ουσιαστικώς άγνωστα και συνυπεύθυνη γι' αυτό ήταν και η Κάλλας, που αποσιώπησε λεπτά ή δυσάρεστα γι' αυτήν θέματα, όπως η επίπονη σχέση με τη μητέρα της, οι νεανικές της ερωτικές εμπειρίες και, κυρίως, ο αγώνας της για προσωπική επιβίωση και καλλιτεχνική ανάδειξη στη διάρκεια της Κατοχής. Μια πιο ανθρώπινη και διαφορετικά αξιοθαύμαστη προσωπικότητα αναδύεται μέσα από τη θεμελίωση των οικογενειακών της καταβολών, την επανεκτίμηση των τραυμάτων της παιδικής ηλικίας στη Νέα Υόρκη (1923-1937), αλλά ιδιαιτέρως από την αποκάλυψη των περίπλοκων προβληματισμών της εφηβείας, των σπουδών και των πρώτων επαγγελματικών της βημάτων στην Ελλάδα (1937-1945). «Συνυπεύθυνη όμως για τη διαστροφή της αλήθειας υπήρξε η ίδια η Μαρία, με τις αντιφατικές μεταγενέστερες δηλώσεις της. Εκ των υστέρων, όταν θα διακατέχεται από την ανάμνηση της παχυσαρκίας που είχε περάσει από δεκατεσσάρων ως δεκαοκτώ και από είκοσι τριών ως τριάντα περίπου ετών, θα διανθίσει συχνά δηλώσεις της με υπερβολικές περιγραφές ασχίμιας και αναφορές στο πάχος της», γράφει ο Πετσάλης-Διομήδης. Δεν είναι αλήθεια πως ήμουν παχιά όταν έφυγα από την Αμερική. Πάχυνα στην Ελλάδα, μετά από διαιτητική αγωγή με χτυπητά αυγά κι εξαιτίας ορμονικής δυσλειτουργίας που η μητέρα μου δεν φρόντισε να γιατρέψει. Δεν είναι αλήθεια ότι έτρωγα πολύ τυρί και λαρδί. — Μ.Κ. «Θα το κάνει αυτό για να καλλιεργήσει την εικόνα της γενικής μιζέριας των παιδικών της χρόνων αφενός κι εκείνη της συλφίδος που υπήρξε μετά το 1953 αφετέρου. Σε συνέντευξή της στον Ολλανδία, το 1959, θα προβάλει την εικόνα του “ασχημόπαπου” που υποτίθεται ότι ήταν έναντι της Τζάκυ, παρουσιάζοντας για πολλοστή φορά τη μητέρα της να δείχνει “προτίμηση” στην αδελφή της. Ενώ η Τζάκυ είχε πάντα ωραία ρούχα, “εκείνη πήγαινε στο σχολείο με τα παλιά ρούχα της αδελφής της”, θα πει. Πώς, όμως, της χωρούσαν τα ρούχα της κομψής Τζάκυ, αν εκείνη ήταν τόσο παχιά; Κι ενώ, όπως θα δούμε, η Μαρία θα κατηγορήσει αργότερα τη μητέρα της για αδιαφορία στην αντιμετώπιση του ορμονικού προβλήματος που την έκανε να παχύνει στη διάρκεια των πρώτων χρόνων στην Αθήνα, ποτέ κι αυτό έχει σημασία δεν θα την κατηγορήσει ως υπεύθυνη για την υπερβολική διατροφή της όταν ήταν παιδί. Απλούστατα, αυτό δεν ήταν δυνατό, αφού η Μαίρη στην Αμερική δεν υπήρξε ποτέ παχιά. Η ίδια, όταν αυτό θα τη συμφέρει, θα ξεκαθαρίσει το ζήτημα δηλώνοντας απερίφραστα: «Παιδί, δεν ήμουν παχιά! Άλλοτε μάλιστα αναπτύσσοντας ότι: Δεν είναι αλήθεια πως ήμουν παχιά όταν έφυγα από την Αμερική. Πάχυνα στην Ελλάδα, μετά από διαιτητική αγωγή με χτυπητά αυγά κι εξαιτίας ορμονικής δυσλειτουργίας που η μητέρα μου δεν φρόντισε να γιατρέψει. Δεν είναι αλήθεια ότι έτρωγα πολύ τυρί και λαρδί. Ποτέ δεν αγάπησα το τυρί. Θυμάμαι επίσης ότι σπάνια έτρωγα πρωινό. Η μητέρα μου με κυνηγούσε στις σκάλες του σπιτιού, γιατί έφευγα το πρωί χωρίς ούτε τσάι να πω ούτε μια φρυγανιά να φάω».

Μια νόστιμη, μελαχρινή κοπέλα

Οι σπουδές, οι διαφωνίες, ένα μέρος
της μυθικής εικόνας της

Δύο μόνο αδιάψευστες πηγές υπάρχουν πάνω στο θέμα του βάρους της Μαίρης: οι φωτογραφίες εκείνης της περιόδου και μια έκθεση της νοσοκόμας του σχολείου της, όταν ήταν έντεκα ετών. Στις φωτογραφίες βλέπει κανείς ένα κορίτσι που θα μπορούσε να περιγράψει το πολύ ως «γεμάτο», σίγουρα όμως όχι παχύ. Αυτό ακριβώς επιβεβαιώνει και η σχολική έκθεση του 1934-35, σύμφωνα με την οποία, στα έντεκα χρόνια της, η έντονα μυωπική και διοπτροφόρος από εκείνο το χρόνο Μαίρη ήταν ήδη 1,60 ψηλή και ζύγιζε 54 κιλά. Όλα τα άλλα νούμερα που κατά καιρούς δημοσιεύθηκαν είναι ατεκμηρίωτα. Μπορούμε, λοιπόν, να έχουμε τη βεβαιότητα ότι, στα χρόνια που έζησε στην Αμερική, η Μαίρη δεν είχε λόγο να αισθάνεται μειονεκτικά εξαιτίας του πάχους της. Απλώς δεν είχε τη λεπτή σιλουέτα της Τζάκυ ούτε το πολύ όμορφο πρόσωπό της, χωρίς με κανέναν τρόπο να μπορεί κανείς να πει ότι το δικό της ήταν άσχημο ή γεμάτο ακμή: «Δεν ήταν άσχημη [...] [και] τα μπιμπίκια της ήταν περαστικά», όπως θα γράψει η Λίτσα (η μητέρα της), ενώ και η Τζάκυ (η αδελφή της) ακόμα θα τονίσει για τα χρόνια εκείνα: «Η Μαίρη δεν ήταν άσχημο κορίτσι. Ήταν πολύ νόστιμη, πιο μελαχρινή από μένα και στην αρχή κανένας δεν έκανε δυσμενείς συγκρίσεις.

Ο πρώτος δάσκαλος, που έμεινε στο σκοτάδι
Γύρω στα 1932-33 έτυχε να ζει στην απέναντι πολυκατοικία ένας μεσήλικας Σουηδός δάσκαλος τραγουδιού, του οποίου το όνομα μάλλον δεν θα μάθουμε ποτέ. Όταν αυτός άκουσε τη Μαίρη να παίζει στην πιανόλα και να τραγουδάει Ξαπό το ανοιχτό εκείνο παράθυρο, ίσως, από το οποίο η Λίτσα είχε δει και τα «πλήθη» να τη χειροκροτούν, προσφέρθηκε να της κάνει μερικά μαθήματα. Ο συνδυασμός των επαίνων του και της άρνησης ν' αμειφθεί υπήρξε, φυσικά, ακαταμάχητος για τη Λίτσα. Έτσι, αυτός υπήρξε ο πρώτος άνθρωπος που δίδαξε στη Μαίρη τραγούδι, για λίγο βέβαια και σε

στοιχειώδες μόνο επίπεδο. Της έμαθε το «La Paloma» και μερικά άλλα τραγούδια, μεταξύ των οποίων και το «A heart that's free», ένα ελαφρύ αμερικανικό βαλς το οποίο είχε γίνει γνωστό από το φιλμ «San Francisco» με τη Jeannette MacDonald. Στα μαθήματα εκείνα του Σουηδού, τη Μαίρη συνόδευε στο πιάνο η Τζάκυ, η οποία θα υποστηρίξει πως, αν και αυτά διήρκεσαν μόνο δύο περίπου μήνες, η αδελφή της έκανε τότε «εκπληκτική» πρόοδο: «Από μια γλυκιά παιδική φωνή που είχε ως τότε, φάνηκαν τα πρώτα δείγματα για κάτι το ιδιαίτερο». Τονίζει, ωστόσο, ότι ο Σουηδός δεν ήταν εκείνος που αποκάλυψε στη Λίτσα το ταλέντο της Μαίρης: «Αυτό δεν το χρειαζόταν, το έβλεπε και μόνη της!». Είκοσι πέντε χρόνια αργότερα, τον ανώνυμο αυτό δάσκαλο η Μαρία θα τον θυμάται αμυδρά μόνο: Ναι, νομίζω ότι έκανα μαθήματα τραγουδιού με κάποιον. Δεν θυμάμαι ακριβώς, είναι τόσο μακρινό. Νομίζω πως ήταν πιανίστας, δεν μπορώ να θυμηθώ, αλλά ήταν κάτι που δεν είχε πραγματική σημασία.

«Θα καταραστώ και τη στιγμή ακόμα που είχα γονείς»

Η Έφη, κόρη της νεότερης αδελφής της Λίτσας, Πιπίτσας Δημητριάδη, άρα πρώτη ξαδέλφη της Τζάκυ και της Μαίρης, μεταφέροντας τη γνώμη της οικογένειας Δημητριάδη, όπως τη θυμάται, λέει: «Ο Γιώργος είχε απατήσει τη Λίτσα με την καλύτερή της φίλη, μια μάλλον ασήμαντη γυναίκα. Πήρε τότε η Λίτσα τα παιδιά, απελπισμένη, και ήρθε στη μητέρα της».

Η Έφη κρίνει πως η Μαίρη αδικούσε αργότερα τη μητέρα της, τυφλωμένη από την αγάπη προς τον πατέρα της: «Τόσα χρόνια ο Καλογερόπουλος τι έκανε για την κόρη του; Τίποτα, ώσπου ν' αποκτήσει δόξα. Και τότε ήρθε εδώ και της άνοιξε την αγκαλιά του...». Πιθανόν η Λίτσα να ενημέρωσε κάποια στιγμή τις κόρες της για την «προδοσία» του Γιώργου και της Αλεξάνδρας: «Αποκλείεται να μην το έμαθαν, γιατί η θεία μου ήταν άνθρωπος

που τα έλεγε όλα!» προσθέτει η Έφη.

Η Τζάκυ, πάντως, αρνείται σήμερα πως ο πατέρας τους είχε δεσμό με την Αλεξάνδρα από τότε (ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ). Όταν, το 1945, η Μαίρη θα βρει τον πατέρα της να συζεί με αυτήν, παρότι πιθανόν γνώριζε περί του δεσμού, αλλά ίσως ήλπιζε πως είχε λήξει, θ' αντιδράσει έντονα, εκδηλώνοντας καταφανή επιθετικότητα απέναντί της. Ποτέ δεν θ' αποδεχθεί την Αλεξάνδρα ως σύντροφό του, όταν μάλιστα ο Γιώργος θα την παντρευτεί, το 1964, η Μαίρη θα ψυχρανθεί και θ' απομακρυνθεί από τον πατέρα της, όχι εχθρικά, αλλά οριστικά. Η αποκοπή αυτή θα είναι επίπονη για τη Μαίρη, που θα έχει στο μεταξύ συνδεθεί αρκετά στενά μαζί του. Όταν η Μαρία θα πληροφορηθεί για το γάμο, θ' γίνει την παραμονή κρίσιμης εγχείρησης του Γιώργου στη Νέα Υόρκη, θα τηλεγραφήσει στον Λεωνίδα Λαντζούνη: [...] Με συγκλόνισε [το νέο] του γάμου του [...] Είμαι φοβερά απδιασμένη και δυστυχής. Σε γράμμα της, λίγο αργότερα, είχε μάλιστα ζητήσει από το νονό της να «ξεκαθαρίσει» το θέμα στον πατέρα της: Επέλεξε άλλους. Ας τους κρατήσει. Εγώ βγαίνω από τη μέση για τα καλά [...] Καθόλου δε θέλω να προσβάλλω τους Παπαγιάννη. Αλλά ως μητέρα μου κ'λπ., δεν θέλω να έχω καμιά απολύτως σχέση [μαζί της]. Είμαι μια πολλή μεγάλη για τέτοιου είδους σαχλαμάρες [...] Ελπίζω να μην το αντιληφθούν οι εφημερίδες. Τότε θα καταραστώ και τη στιγμή ακόμα που είχα γονείς.

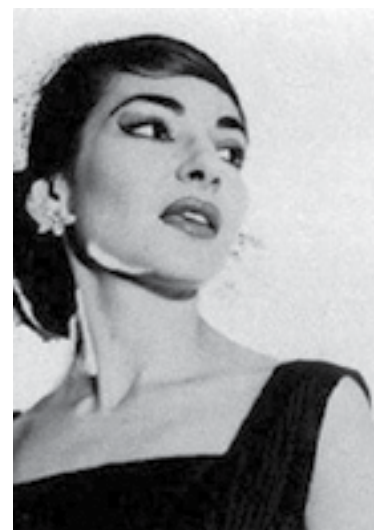
Όταν η Κάλλας τραγουδούσε για χαρτζιλίκι

Η Λίτσα αναφέρει πως η Μαίρη τραγουδούσε, μεταξύ άλλων, το γνωστό «La Paloma» του Yradier και το «Ave Maria» του Gounod. Σύμφωνα με μαρτυρία της επί σύντομο χρονικό διάστημα συμμαθήτριάς της στο Ωδείο Αθηνών Υπατίας Λούβη-Μαράτου, η Μαίρη τραγουδούσε στο πλοίο και για να μαζέψει μικρά ποσά από τους συνεπιβάτες: «Τραγουδούσε στο βαπόρι, όπως μου είπε η ίδια, κι έβγαζε «φιλικό» το κακόμοιρο». Ο κλει-

στός χαρακτήρας της Μαίρης καθιστά σχεδόν βέβαιο το ότι, κι αν ακόμα το παραπάνω ήταν αλήθεια, δεν θα το είχε αποκαλύψει. Μάλλον πρόκειται περί κακόβουλης «πληροφορίας» που ίσως είχε κυκλοφορήσει μεταξύ 1937-1940 και με το πέρασμα των χρόνων απέκτησε την πατίνα της προσωπικής εξομολόγησης. Παραμένει, ωστόσο, ενδεικτικό παράδειγμα της αφ' υψηλού νοοτροπίας με την οποία η Μαίρη έμελλε ν' αντιμετωπισθεί στα ωδεία όπου θα φοιτούσε από μερικές κοινωνικά ανώτερες και οικονομικά ισχυρότερες συμμαθήτριάς της.

Η ακμή και η βουλιμία την άνοιξη του 1937

Η Μαίρη, που ήταν ήδη ψηλή, άρχισε αμέσως να παχαίνει και το πρόσωπο να παρουσιάζει σοβαρά προβλήματα ακμής. Η καθαρά βουλιμική αυτή διάθεση άρχισε μόλις έφτασε στην Ελλάδα, την άνοιξη του 1937. Παρότι οι ικανότητες των μαγειρισμών και οι πλούσιες σε βούτυρο, σάλτσες και άμυλο ελληνικές συνταγές θα συνέβαλαν σοβαρά στο πρόβλημα, το βαθύτερο αίτιο της ανεξέλεγκτης υπερφαγίας της Μαίρης ήταν η αποκοπή από τον πατέρα της. Τώρα, που σπάνια αναφερόταν στο όνομά του, θα αρχίσει να νιώθει υποσυνείδητα τύψεις για την εγκατάλειψή του στη μακρινή Αμερική. Αισθανόταν πιθανόν ότι κι εκείνη τον είχε προδώσει, όπως βέβαια και η μητέρα της, προς την οποία θα αρχίσει να εκδηλώνει προοδευτικά όλο και επιθετικότερες τάσεις. Οι ψυχολογικές προεκτάσεις των προβλημάτων αυτών θα εξελιχθούν γρήγορα σε παράγοντες κεφαλαιώδους σημασίας για τη διαμόρφωση του χαρακτήρα και της προσωπικότητας της Μαίρης. Προς το παρόν, όμως, το τραγούδι έμοιαζε το μόνο πράγμα που την απορροφούσε τόσο, ώστε τότε τότε ξεχνούσε ακόμα και το φαγητό της. Μελετούσε μόνιμη της προς το παρόν καθημερινά στο πιάνο, πάνω στο οποίο η γιαγιά Φρόσω της άφηνε συχνά ένα ποτήρι γάλα, που ώρες αργότερα η Μαίρη τύχαινε να μην το έχει καν ακουμπήσει.

Στο 1 προς 6 η αναλογία προέδρων, αντιπροέδρων και CEOs στα διοικητικά συμβούλια, σύμφωνα με την έρευνα της RSM

Χάσμα «εξουσίας»

γυναικών-ανδρών

σε εταιρικές θέσεις ευθύνης

Αισθητό παραμένει το χάσμα «εξουσίας», ανάμεσα σε γυναίκες και άνδρες αναφορικά με την εκπροσώπησή τους στα υψηλά διοικητικά πόστα των εταιρειών στην Ελλάδα. Σύμφωνα με σχετική έρευνα της RSM Ελλάδος, τα διοικητικά συμβούλια των εισηγμένων εταιριών, αυτή τη στιγμή εκπροσωπούνται από 926 άνδρες και 298 γυναίκες, σε μια αναλογία γυναικών-ανδρών 1:3, ενώ στις υψηλότερες θέσεις, δηλαδή προέδρου, αντιπροέδρου, διευθύνοντος συμβούλου (CEO), η αναλογία γίνεται ακόμη μικρότερη, στο 1:6.

Να σημειωθεί ότι η RSM Ελλάδος, είναι μέλος του έκτου μεγαλύτερου δικτύου Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών και Συμβούλων Επιχειρήσεων, υποστηρίζει την πρωτοβουλία «The Boardroom» για την ενδυνάμωση, δικτύωση και υποστήριξη των γυναικών με στόχο την ανάληψη θέσεων σε Διοικητικά Συμβούλια. Στο πλαίσιο αυτό, υλοποιήθηκε και η σχετική έρευνα, η οποία εξετάζει και τα αποτελέσματα σχετικής νομοθετικής παρέμβασης για τη συμμετοχή των γυναικών σε εταιρικές θέσεις ευθύνης.

Κύρια ευρήματα

Τα διοικητικά συμβούλια των εισηγμένων εταιριών, αυτή τη στιγμή εκπροσωπούνται από 926 άνδρες και 298 γυναίκες, που αντιστοιχούν σε ποσοστό 75,7% και 24,3% στο σύνολο των μελών, ήτοι αναλογία γυναικών: ανδρών 1:3. Σε σχέση με την προηγούμενη έρευνα, υπάρχει σημαντική βελτίωση στην παρουσία γυναικών στα διοικητικά συμβούλια των εισηγμένων εταιριών καθώς -αν δεν ληφθούν υπόψη οι εταιρίες που αποχώρησαν από το Χρηματιστήριο- ο αριθμός των γυναικών αυξήθηκε από 200 σε 298 και των ανδρών μειώθηκε από 998 σε 926. Ως εκ τούτου παρατηρούμε ότι η συμμετοχή γυναικών σε θέσεις διοικητικών συμβουλίων αυξήθηκε κατά 98 θέσεις που αντιστοιχεί σε ποσοστό συμμετοχής 24,3% έναντι 16,7% γεγονός που οδηγεί σε μία βελτίωση της

σύγκλισης με τον μέσο όρο της Ευρώπης που είναι 34% (βάσει του EWOB Gender Diversity Index 2020).

Βελτίωση

Μελετώντας τα νέα μέλη που προστέθηκαν στα διοικητικά συμβούλια κατά την εξεταζόμενη περίοδο, παρατηρούμε ότι από τα 284 νέα μέλη που προστέθηκαν, τα 118 (41,5%) είναι γυναίκες και τα 166 (58,5%) είναι άνδρες. Παρατηρούμε λοιπόν ότι υπάρχει μία ανανέωση της σύνθεσης των διοικητικών συμβουλίων κατά 23% περίπου.

Από τη λεπτομερή επισκόπηση των στοιχείων, διαπιστώνεται ότι τα διοικητικά συμβούλια δύο εισηγμένων εταιριών απαρτίζονται από 5 γυναίκες η κάθε μία

φύλου στα διοικητικά συμβούλια των εισηγμένων εταιριών. Δεδομένου όμως ότι το ποσοστό στρογγυλοποιείται προς τον αμέσως προηγούμενο ακέραιο, είναι δυνατό στην πράξη το ποσοστό των φύλων να είναι και χαμηλότερο του 25%. Από την ανάλυση των στοιχείων, στα διοικητικά συμβούλια 70 περίπου εταιριών, το απόλυτο ποσοστό γυναικών είναι μεγαλύτερο ή ίσο από 25%. Όπως παρατηρείται, όλοι οι κλάδοι του Χρηματιστηρίου βελτίωσαν το ποσοστό εκπροσώπησης γυναικών στα διοικητικά συμβούλια, βελτίωση που κυμαίνεται μεταξύ 13% και 18%. Ο κλάδος της ασφάλισης και της υγείας έχει πλέον τη μεγαλύτερη εκπροσώπηση γυναικών δηλαδή 1 γυναίκα ανά 2 άνδρες περίπου και ακολουθούν ο κλάδος των κατασκευών και καταναλωτικών προϊόντων.

Ιδιότητες και θέσεις

Αναφορικά με τη σύνθεση των διοικητικών συμβουλίων και την εκπροσώπηση των φύλων σε ανώτερες θέσεις (πχ. προέδρου, αντιπροέδρου ή διευθύνοντος συμβούλου ή συνδυασμού αυτών), τα διοικητικά συμβούλια εκπροσωπούνται από 799 απλά μέλη και 425 μέλη που καταλαμβάνουν ανώτατες θέσεις. Πιο συγκεκριμένα, εκ των 799 μελών, τα 137 είναι εκτελεστικά, τα 222 είναι μη εκτελεστικά και τα 440 ανεξάρτητα μη εκτελεστικά. Σε σχέση με τα μέλη που καταλαμβάνουν ανώτατες θέσεις, οι αντίστοιχοι αριθμοί είναι 267, 129 και 29 μέλη αντίστοιχα. Με βάση τα συγκεκριμένα στοιχεία, 59 θέσεις ανώτατων μελών καλύπτονται από γυναίκες σε σχέση με 366 θέσεις που καλύπτονται από άνδρες, δηλαδή αναλογία 1 προς 6. Αν και παρατηρείται βελτίωση σε σχέση με την προηγούμενη έρευνα, σύμφωνα με την οποία μόλις 47 θέσεις καλύπτονταν από γυναίκες (18% εκπροσώπησης έναντι 12%), υπάρχει σημαντικό χάσμα μεταξύ ανδρών και γυναικών στον τομέα αυτό. Επίσης, αναφέρουμε ότι αριθμός των ανδρών μελών μειώθηκε συνολικά κατά 72 μέλη που προέρχεται από μείωση 35, 17 και 20 ανεξάρτητων, μη εκτελεστικών και

“
Αισθητό παραμένει το χάσμα «εξουσίας», ανάμεσα σε γυναίκες και άνδρες αναφορικά με την εκπροσώπησή τους στα υψηλά διοικητικά πόστα των εταιρειών στην Ελλάδα

εκτελεστικών μελών. Αντίθετα ο αριθμός των γυναικών αυξήθηκε κατά 98 μέλη εκ των οποίων τα ανεξάρτητα είναι 79, τα μη εκτελεστικά είναι 18 και μόλις 1 είναι εκτελεστικό μέλος.

«Χάσμα»

Ως προς τις ανώτατες θέσεις μελών διοικητικών συμβουλίων, μόλις 15 θέσεις προέδρου διοικητικού συμβουλίου και 9 θέσεις διευθύνοντος συμβούλου καλύπτονται από γυναίκες. Πιο συγκεκριμένα μόλις το 1% των εταιριών διαθέτουν γυναίκα ως πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου σε σχέση με το 9% που είναι ο μέσος όρος της Ευρώπης. Ως προς τα νέα μέλη διοικητικών συμβουλίων που προστέθηκαν, να αναφέρουμε ότι 250 εξ’

και 4 διοικητικά συμβούλια απαρτίζονται από 4 γυναίκες αντίστοιχα. Τα διοικητικά συμβούλια 30 εταιριών απαρτίζονται από 3 γυναίκες. Σύμφωνα με τον σχετικό νόμο (Ν.4706/2020), προβλέπεται κατά 25% τουλάχιστον εκπροσώπηση διαφορετικού

Πείτε την άποψή σας

Στείλτε μας e-mail

Αμβλύνονται οι διαφορές στις ηλικίες κάτω των 40 ετών – Στους κλάδους υγείας και μέσων ενημέρωσης οι νεαρότερες ηλικίες

αυτών κατέλαβαν θέσεις απλών μελών και 34 ανώτατες θέσεις. Η διαφοροποίηση μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι 140 και 110 για τα απλά μέλη και 26 και 8 για τα ανώτερα μέλη αντίστοιχα.

των μελών ήταν ηλικίας κάτω των 50. Επίσης το 33% των μελών έχει ηλικία μεταξύ 51 και 60 έτη, το 26% μεταξύ 61 και 70 έτη και το 14% ηλικία άνω των 70 ετών. Εκ των μελών ηλικίας μικρότερης

Διαφοροποίηση

Ως προς την ηλικία των μελών διοικητικών συμβουλίων, διαπιστώθηκε ότι το 7% των μελών έχει ηλικία μικρότερη των 40 ετών και το 28% ηλικία μικρότερη των 50 ετών γεγονός που αποτελεί βελτίωση σε σχέση με την προηγούμενη έρευνα μας κατά την οποία μόλις το 21%

των 40 ετών, το 57% (47 μέλη) αφορά σε άνδρες και το 43% (35 μέλη) σε γυναίκες, ενώ στην ηλικιακή κλίμακα 41 έως 50 οι άνδρες αποτελούν το 68% (173 μέλη) και οι γυναίκες το 32% (81 μέλη). Στις υπόλοιπες ηλικιακές βαθμίδες τα ποσοστά των γυναικών σταδιακά μειώνονται.

ΕΡΕΥΝΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΕΛΛΑΔΑ

συνεχής
ενημέρωση
FORMedia.gr

Ηλικία και κλάδοι

Εξετάζοντας περαιτέρω την ηλικιακή κατανομή των νέων μελών που προστέθηκαν και των υφιστάμενων μελών διοικητικών συμβουλίων, μετά δηλαδή από την ημερομηνία εφαρμογής του ν.4706/2020 παρατηρούμε ότι το 11% των νέων μελών είναι ηλικίας μικρότερης των 40 ετών και το 26% μεταξύ 41-50 έτη. Τα αντίστοιχα ποσοστά για τα υφιστάμενα μέλη είναι 5% και 19% γεγονός που μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τα νέα μέλη που προστέθηκαν στα διοικητικά συμβούλια είναι μικρότερης ηλικίας από τα υφιστάμενα μέλη. Σε σχέση με τους κλάδους δραστηριοποίησης των εταιριών, διαπιστώνεται ότι ο κλάδος της υγείας και των μέσων ενημέρωσης έχουν το μεγαλύτερο ποσοστό μελών ηλικίας μικρότερης των 50 ετών και ακολουθούν ο κλάδος των τροφίμων

και των παροχών (utilities).

Ταυτότητα έρευνας

Η έρευνα με τίτλο “The RSM Board Diversity Survey – The landscape following the implementation of Law 06/2020” έγινε σε δύο φάσεις: η πρώτη, τον Μάιο του 2021 πριν την έναρξη εφαρμογής του ν.4706/2020 και η δεύτερη τον Οκτώβριο του 2021, προκειμένου να καταγραφούν τα αποτελέσματα και ο βαθμός συμμόρφωσης των εισηγμένων εταιριών στις απαιτήσεις του Ν.4706/2020 αναφορικά με την εταιρική διακυβέρνηση, ο οποίος τέθηκε επίσημα σε εφαρμογή στις 17

“
Τα διοικητικά συμβούλια των εισηγμένων εταιριών, αυτή τη στιγμή εκπροσωπούνται από 926 άνδρες και 298 γυναίκες, σε μια αναλογία γυναικών-ανδρών 1:3, ενώ στις υψηλότερες θέσεις, δηλαδή προέδρου, αντιπροέδρου, διευθύνοντος συμβούλου (CEO), η αναλογία γίνεται ακόμη μικρότερη, στο 1:6

10.00-12.00 | «NON PAPER» με τον Τάσο Κουρκούμπα **LIVE**
Η δημοσιογραφία των non papers δεν είναι ένα συντηχιακό πρόβλημα των δημοσιογράφων αλλά αφορά τους πάντες. Ο Τάσος Κουρκούμπας καθημερινά στις 10:00 δίνει το δικό του διαφορετικό στίγμα για την πολιτική, την ιατρική και τα κοινωνικά προβλήματα που μας απασχολούν. Μία εκπομπή με αλήθειες και με δεύτερη ερμηνεία για όσα συμβαίνουν!

FORMedia **Radio 99,8**

NON PAPER

10:00

FORMedia **Radio 99,8**

COLPO GROSSO

14:00

14:00 - 16:00 | «COLPO GROSSO» με τον Χρήστο Ευθυμίου **LIVE**
Καθημερινά από Δευτέρα έως Παρασκευή 12:00-14:00, COLPO GROSSO με τον Χρήστο Ευθυμίου στα ραδιόφωνά σας. Ειδήσεις, ανταποκρίσεις, συνεντεύξεις, σχόλια, παρασκήνιο και στοίχημα για να είστε μέσα στα πράγματα. COLPO GROSSO με τον Χρήστο Ευθυμίου καθημερινά στο FORMediaradio 99.8 για... ενημερωμένους φιλάθλους

Δεν ζουν όλες οι γυναίκες περισσότερο από τους άνδρες, αν και στην πλειονότητα τους αυτό συμβαίνει. Αλλά δεν είναι μικρή η μειονότητα των γυναικών που ζουν λιγότερο

Η αυξομείωση στο προσδόκιμο ζωής μεταξύ των δύο φύλων αποδίδεται κυρίως στο κάπνισμα (οι άνδρες καπνίζουν ολοένα λιγότερο, ενώ οι γυναίκες περισσότερο), καθώς και σε άλλες διαφορές στη συμπεριφορά των δύο φύλων

“

**Ανατρεπτικά
τα αποτελέσματα
διεθνούς
επιστημονικής
έρευνας**

«Οι άνδρες γενικά δεν ζουν τόσο όσο οι γυναίκες»

Οι παντρεμένοι και οι μορφωμένοι ζουν περισσότερο από τις γυναίκες!

Παρά την ευρέως διαδεδομένη πεποίθηση ότι σχεδόν πάντα οι γυναίκες ζουν περισσότερο από τους άνδρες, ένα σημαντικό ποσοστό ανδρών -που κυμαίνεται από 25% έως 50% στη Γη κατά τα τελευταία 200 χρόνια- έχουν πολύ υψηλή πιθανότητα να ζήσουν περισσότερο από τις γυναίκες, κάτι που αφορά πρωτίστως τους παντρεμένους άνδρες και εκείνους με υψηλό μορφωτικό επίπεδο.

Αυτό αποκαλύπτει μια νέα διεθνής επιστημονική έρευνα, σύμφωνα με την οποία όχι σπάνια οι διαφορές (υπέρ των γυναικών) στο προσδόκιμο ζωής μεταξύ των δύο φύλων κρύβουν ότι στην πραγματικότητα το ένα τέταρτο έως το ήμισυ των ανδρών, ανάλογα με την ήπειρο και τη χρονική περίοδο, ζουν περισσότερο

από ό,τι οι γυναίκες. Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον δρ Χεσούς-Αδριάν Αλβάρεζ του Διεπιστημονικού Κέντρου Δυναμικής του Πληθυσμού του Δανικού Πανεπιστημίου Syddansk Universitet, οι οποίοι έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο βρετανικό ιατρικό περιοδικό «BMJ Open», επεσήμαναν ότι το πλεονέκτημα επιβίωσης των γυναικών έχει παρατηρηθεί διαχρονικά σε πολλούς διαφορετικούς πληθυσμούς του πλανήτη. Όμως βασίζεται κυρίως στη σύγκριση του προσδόκιμου ζωής που συνοψίζει τη μέση διάρκεια ζωής και έχει οδηγήσει στην κυρίαρχη εντύπωση πως «οι άνδρες γενικά δεν ζουν τόσο όσο οι γυναίκες». Η νέα ανάλυση σε σχεδόν 200 πληθυσμούς της Γης για την περίοδο 1751-2020 δείχνει ότι από το 1850 μέχρι σήμερα η πιθανότητα ενός άνδρα να ζήσει πιο πολύ

από μια γυναίκα κυμαίνεται μεταξύ 25% και 50% και σπανιότατα έχει ξεπεράσει το 50% (ενδεικτικά στην Ισλανδία το 1898, στην Ιορδανία το 1950-54, στο Ιράν το 1950-1964, στο Μπαγκλαντές πριν το 1985 και στο Μπουτάν μεταξύ 1995-2010). Στις ανεπτυγμένες χώρες η πιθανότητα των ανδρών να ζήσουν περισσότερο από τις γυναίκες εμφάνισε μείωση μέχρι τη δεκαετία του 1970, αλλά στη συνέχεια βαθμιαία αύξηση σε όλους τους πληθυσμούς. Η αυξομείωση στο προσδόκιμο ζωής μεταξύ των δύο φύλων αποδίδεται κυρίως στο κάπνισμα (οι άνδρες καπνίζουν ολοένα λιγότερο, ενώ οι γυναίκες περισσότερο), καθώς και σε άλλες διαφορές στη συμπεριφορά των δύο φύλων.

Η πιθανότητα των ανδρών να ζήσουν περισσότερο από τις γυναίκες είναι γενικά μεγαλύτερη στις χώρες

χαμηλού και μεσαίου εισοδήματος. Επίσης λιγότερα κορίτσια από ό,τι αγόρια άνω των 15 ετών έχουν πεθάνει μετά τη δεκαετία του 1980.

Η πιθανότητα ένας άνδρας να ζήσει πιο πολύ από μια γυναίκα είναι 39% για τους παντρεμένους έναντι 37% για τους ανύπαντρους και 43% για τους αποφοίτους πανεπιστημίου έναντι 39% για όσους δεν έχουν βγάλει το λύκειο. Επιπλέον, οι παντρεμένοι άνδρες με πανεπιστημιακό πτυχίο έχουν συγκριτικό πλεονέκτημα επιβίωσης σε σχέση με τις ανύπαντρες γυναίκες απόφοιτες δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Εξάλλου, με δεδομένο ότι στα ζευγάρια η υγεία των συντρόφων αλληλεπηρεάζεται, αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους άνδρες, οι οποίοι ωφελούνται περισσότερο συγκριτικά με τις γυναίκες από μία σταθερή σχέση, σύμφωνα με τη μελέτη. «Δεν ζουν όλες οι γυναίκες περισσότερο από τους άνδρες, αν και στην πλειονότητα τους αυτό συμβαίνει. Αλλά δεν είναι μικρή η μειονότητα των γυναικών που ζουν λιγότερο», σύμφωνα με τους ερευνητές. Τα στοιχεία δείχνουν πάντως ότι η θνησιμότητα έχει υποχωρήσει ταχύτερα στις γυναίκες από ό,τι στους άνδρες κάτω των 50 ετών, ιδίως κατά το πρώτο μισό του 20ού αιώνα, κυρίως λόγω μείωσης της παιδικής θνησιμότητας. Από την άλλη, οι άνδρες είναι ακόμη πιο επιρρεπείς σε ατυχήματα και φόνους, καθώς επίσης καπνίζουν και πίνουν αλκοόλ περισσότερο, πράγμα που συνεχίζει να αυξάνει, συγκριτικά με τις γυναίκες, την πιθανότητα θανάτου τους μετά τα 60.

Η εκμάθηση ξένων γλωσσών δεν είναι μια απλή γνώση για εξετάσεις ή ένα ακόμη προσόν στο βιογραφικό, είναι ένα συνεχές ταξίδι που ανοίγει ορίζοντες, χτίζει αυτοπεποίθηση, καλλιεργεί τον νου και μας φέρνει πιο κοντά στους ανθρώπους και στους πολιτισμούς όλου του κόσμου

Η γλώσσα
ως εργαλείο
επικοινωνίας,
πολιτιστικής
κατανόησης και
προσωπικής
ανάπτυξης

Η εκμάθηση ξένων γλωσσών δεν είναι απλώς μάθημα, αλλά τρόπος ζωής!

Η

εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας είναι συχνά συνδεδεμένη με αίθουσες διδασκαλίας, τετράδια και ασκήσεις γραμματικής. Για πολλούς μαθητές –αλλά και γονείς– φαντάζει σαν ακόμα ένα «μάθημα» στο βεβαρημένο πρόγραμμα. Όμως, όσοι έχουν ζήσει την εμπειρία να κατακτήσουν πραγματικά μια ξένη γλώσσα γνωρίζουν ότι πρόκειται για κάτι πολύ περισσότερο: είναι ένα ταξίδι αυτογνωσίας, μια πύλη σε νέους πολιτισμούς, μια δεξιότητα που μπορεί να αλλάξει την πορεία της ζωής ενός ανθρώπου.

Η γλώσσα είναι φορέας πολιτισμού. Μαθαίνοντας αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ισπανικά ή οποιαδήποτε άλλη ξένη γλώσσα, δεν αποστηθίζουμε απλώς λεξιλόγιο και κανόνες. Μαθαίνουμε πώς σκέφτονται, πώς εκφράζονται και πώς βλέπουν τον κόσμο άνθρωποι από διαφορετικά μέρη. Ανακαλύπτουμε, για παράδειγμα, ότι στα ισπανικά η καθημερινή οικειότητα φανερώνει ζεστασιά, ή ότι στα γαλλικά η ακρίβεια στη χρήση των λέξεων αντικατοπτρίζει έναν ολόκληρο τρόπο σκέψης. Η γλώσσα είναι καθρέφτης πολιτισμού, και όσο καλύτερα τη γνωρίζουμε, τόσο βαθύτερα αντιλαμβανόμαστε και τον τρόπο ζωής που κουβαλά.

Η επικοινωνία ως δύναμη

Στον κόσμο μας, που γίνεται όλο και πιο παγκοσμιοποιημένος, η γνώση ξένων γλωσσών δεν είναι πολυτέλεια. Είναι απαραίτητη δεξιότητα. Από τις επαγγελ-

ματικές ευκαιρίες μέχρι τα ταξίδια και τις σπουδές στο εξωτερικό, οι γλώσσες ανοίγουν πόρτες που διαφορετικά θα έμεναν κλειστές. Ένας φοιτητής που μιλάει άπταιστα αγγλικά έχει πρόσβαση σε μια τεράστια βιβλιογραφία, σε υποτροφίες και σε διεθνείς συνεργασίες. Ένας επαγγελματίας που γνωρίζει γερμανικά ή γαλλικά μπορεί να διεκδικήσει μια θέση σε πολυεθνική ή να συνεργαστεί με αγορές

που διαφορετικά θα ήταν απροσπέλαστες. Αλλά πέρα από το πρακτικό κομμάτι, υπάρχει και η συναισθηματική διάσταση. Το να μπορείς να συστηθείς σε έναν άνθρωπο στη μητρική του γλώσσα, να του μιλήσεις και να σε καταλάβει, είναι πράξη σεβασμού και γέφυρα επικοινωνίας. Δημιουργεί αίσθηση εγγύτητας και αποδοχής. Όπως έλεγε ο Νέλσον Μαντέλα: «Αν μιλήσεις σε έναν άνθρωπο σε μια γλώσσα που καταλαβαίνει, μιλάς στο μυαλό του. Αν του μιλήσεις στη δική του γλώσσα, μιλάς στην καρδιά του».

Η εκμάθηση ως δια βίου διαδικασία

Η ξένη γλώσσα δεν είναι ένα «τελείωσα και πάμε παρακάτω». Δεν είναι όπως η Ιστορία ή τα Μαθηματικά στο σχολείο, που διδάσκονται σε συγκεκριμένες τάξεις. Είναι μια διαρκής διαδικασία, ένας κύκλος που δεν κλείνει ποτέ. Όσο περισσότερο τη χρησιμοποιείς, τόσο πιο πολύ σε συνοδεύει στην καθημερινότητα. Από το να παρακολουθείς ταινίες και σειρές στην πρωτότυπη γλώσσα, μέχρι να ακούς τραγούδια ή να επικοινωνείς με ανθρώπους από άλλα μέρη, η γλώσσα γίνεται κομμάτι του εαυτού σου.

Κι αυτό ακριβώς είναι που την καθιστά «τρόπο ζωής». Δεν είναι απλώς γνώση για τις εξετάσεις ή για το βιογραφικό. Είναι μια συνήθεια, μια άσκηση του μυαλού, μια πόρτα που σε κρατά συνεχώς ανοικτό σε νέες εμπειρίες. Ακόμα και η ελάχιστη καθημερινή επαφή με μια ξένη γλώσσα –ένα άρθρο στο διαδίκτυο, ένα βίντεο, μια συνομιλία– λειτουργεί σαν άσκηση εγκεφάλου και πνευματική καλλιέργεια.

Η παιδαγωγική διάσταση

Για τους μαθητές, ειδικά σε μικρή ηλικία, η εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας δεν περιορίζεται μόνο στη γλωσσολογία. Ενισχύει τη συγκέντρωση, τη μνήμη και τη δημιουργική σκέψη. Έρευνες έχουν δείξει ότι τα παιδιά που μαθαίνουν γλώσ-

σες αναπτύσσουν μεγαλύτερη ευελιξία σκέψης και καλύτερες δεξιότητες επίλυσης προβλημάτων. Επίσης, αποκτούν αυτοπεποίθηση – νιώθουν ότι κατέχουν ένα «εργαλείο» που τους ξεχωρίζει και τους δίνει φωνή σε ένα ευρύτερο πλαίσιο.

Για τους ενήλικες μαθητές, η διαδικασία έχει διαφορετική αξία. Είναι πρόκληση, είναι άσκηση εγκεφάλου και ταυτόχρονα τρόπος προσωπικής εξέλιξης. Δεν είναι τυχαίο ότι η εκμάθηση ξένων γλωσσών θεωρείται ασπίδα ενάντια στην πνευματική φθορά, καθώς κρατά τον εγκέφαλο ενεργό και «νεανικό».

Η σχέση με τον καθηγητή

Φυσικά, τίποτα από αυτά δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς την καθοδήγηση ενός έμπειρου καθηγητή. Η διδασκαλία γλώσσας δεν είναι απλή μετάδοση γνώσεων, είναι έμπνευση. Ο ρόλος του καθηγητή είναι να βοηθήσει τον μαθητή να δει πέρα από τη γραμματική, να αγαπήσει τη γλώσσα και να τη βιώσει. Να μετατρέψει το μάθημα σε εμπειρία – μέσα από τραγούδια, διαλόγους, θεατρικές αναπαραστάσεις, projects. Έτσι, η γλώσσα παύει να είναι «υποχρέωση» και γίνεται κομμάτι της καθημερινής χαράς.

Από μάθημα σε φιλοσοφία ζωής

Η εκμάθηση ξένων γλωσσών δεν τελειώνει ποτέ. Είναι ένας διαρκής δρόμος, γεμάτος ανακαλύψεις, δυσκολίες αλλά και μικρές νίκες. Είναι η χαρά να καταλαβαίνεις έναν στίχο τραγουδιού, να συνομιλείς με έναν ξένο ταξιδιώτη, να διαβάξεις ένα βιβλίο στο πρωτότυπο. Είναι η ικανοποίηση να ξέρεις ότι με κάθε νέα λέξη, με κάθε νέα έκφραση, γίνεσαι λίγο πιο πολίτης του κόσμου. Στην πραγματικότητα, οι ξένες γλώσσες δεν είναι απλώς μαθήματα. Είναι ένας τρόπος ζωής που σε φέρνει πιο κοντά στον κόσμο και στους ανθρώπους του. Και αυτή είναι ίσως η πιο μεγάλη ανταμοιβή:

Γράφει
η Εύη
Παπαγιαννοπούλου

Ο τεχνίτης κιθάρας – οργανοποιός είναι ο ειδικός που κατασκευάζει, επισκευάζει και συντηρεί κιθάρες και έγχορδα όργανα. Συνδυάζει παραδοσιακές τεχνικές ξυλουργικής με μουσική γνώση, δίνοντας «ζωή» στο ξύλο και μετατρέποντάς το σε όργανο

Επάγγελμα τεχνίτης κιθάρας - οργανοποιός

Όταν πιάσει στα χέρια του μια «λαβωμένη» κιθάρα μπορεί αμέσως να καταλάβει τα πάντα. Γιατί τρίζει, γιατί δεν αποδίδει και ανάλογα το είδος μουσικής που παίζει ο πελάτης του, να μεταμορφώσει το ξύλο της κιθάρας, να μαντέψει ποιες χορδές χρειάζονται και να τη φροντίσει ώστε να βελτιώσει την επίδοση του οργάνου. Είναι και ο ίδιος μουσικός γεγονός που διευκολύνει να γίνει το επάγγελμα του πιο δημιουργικό.

Πρόκειται για τον Γιάννη Καρκούλια ο οποίος είναι γνωστός στη μουσική αγορά ως ο μεγάλος «μάστορας» της κιθάρας που έχει ρυθμίσει τα όργανα σπουδaiών μουσικών και όχι μόνο Ελλήνων.

Ασχολείται πλέον με την τέχνη της επισκευής και της οργανοποιίας πολλά χρόνια και κατόρθωσε να ακολουθήσει διαφορετική διαδρομή από εκείνη που επιβάλλουν οι νόμοι της αγοράς στο χώρο. Δηλαδή δεν επεδίωξε το γρήγορο κέρδος, αντιθέτως στηρίχθηκε στο συναίσθημα και κατόρθωσε να ζει ο ίδιος και η οικογένειά του από ένα επάγγελμα όχι τόσο διαδε-

δομένο και που χρειάζεται να βρίσκει συνεχώς την ποιότητα κάθε οργάνου. «Όλες οι κιθάρες είναι παιδιά μου και από την στιγμή που μου τις εμπιστεύονται τις αντιμετωπίζω σαν δικές μου», υπογραμμίζει χαρακτηριστικά.

«Δεν αποφάσισα να μπω σε αυτό το επάγγελμα», λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, ο Γιάννης Καρκούλιας, «αυτό προέκυψε από την αγάπη μου για τη μουσική, για τις κιθάρες. Προσπαθώντας να φτιάξω τις δικές μου κιθάρες για να μπορέσουν να με εκφράσουν και να είναι λειτουργικά σωστές. Σιγά-σιγά ο περίγυρος μου, οι φίλοι μου βλέποντας τις

κιθάρες μου και παίζοντας με αυτές, μου έλεγαν πόσο καλά ρυθμισμένες είναι και άρχισαν να μου ζητούν να ρυθμίσω και τις δικές τους. Αυτό γινόταν όλο και πιο συχνά με αποτέλεσμα να αποφασίσω ότι τελικά πρέπει να επενδύσω σε αυτό και να το μάθω καλύτερα». Το ΑΠΕ-ΜΠΕ συνάντησε τον οργανοποιό στο εργαστήρι του στην Αγία Παρασκευή και καταγράψαμε με την κάμερα, τις συνθήκες ενός επαγγέλματος που παράλληλα είναι και μια μορφή καλλιτεχνικής δραστηριότητας. Πελάτες δεξιότεχνες της τζαζ

Το κατώφλι του εργαστηρίου περνούν κάθε εβδομάδα δεκάδες, υψηλού επιπέδου μουσικοί για να του εμπιστευτούν τις κιθάρες τους. Την μέρα που ήταν εκεί το ΑΠΕ-ΜΠΕ τον επισκέφτηκε ένα από τα μεγαλύτερα ονόματα της τζαζ σκηνής στην Ελλάδα, ο Γιώτης Σαμαράς. Ένας δεξιότεχνος της κιθάρας με πλούσια δισκογραφία και αναγνώριση.

Έφερε μία από τις κιθάρες του για ρύθμιση, πριν από το βραδινό του Live. Θα εξηγήσει ότι μόνο στον Γιάννη Καρκούλια εμπιστεύεται τα όργανα του τα τελευταία 5 χρόνια καθώς «κάθε φορά πετυχαίνει στο όργανο αυτό που θέλω».

«Ανάλογα με το είδος της μουσικής η ρύθμιση είναι διαφορετική μας. Άλλος χτυπάει περισσότερο τις

χορδές, άλλος λιγότερο» υπογραμμίζει ο Γ. Σαμαράς στο ΑΠΕ-ΜΠΕ. «Μετά από τόσα χρόνια πλέον ο Γιάννης με γνωρίζει καλά και ξέρει πώς επιθυμώ να είναι η κιθάρα μου και πώς θα βελτιωθεί ο ήχος μου. Αισθάνομαι μία ασφάλεια. Είναι ο μάστορας μου».

Από την πλευρά του ο Γιάννης Καρκούλιας εξηγεί πόσο μεγάλη είναι η ευθύνη όταν έρχονται στο εργαστήρι τόσο σπουδαίοι δεξιότεχνες. «Όταν έρχονται κάποιοι όπως ο Γιώτης Σαμαράς, αυτό που αισθάνομαι πρωτίστως είναι ευγνωμοσύνη. Και αυτό με κάνει να ηρεμήσω και από το άγχος της υπερευθύνης που δημιουργεί ταυτόχρονα. Γιατί όταν ο Γιώτης Σαμαράς και άλλοι μεγάλοι παίκτες, αλλά και μικροί παίκτες χορπίστες με πληρώνουν για να φτιάξω την κιθάρα τους έχω μια ευθύνη. Πρέπει να πάνε σπίτι τους και να είναι ευχαριστημένοι, χαρούμενοι».

«Κλείνω τα μάτια για να ρυθμίσω»

«Αν αγαπάς την τζαζ μουσική, τα chords solos για παράδειγμα, ξέρεις τι ζητάει το όργανο από εσένα όταν πας να το ρυθμίσεις. Γιατί οφείλεις να το κάνεις με τέτοιο τρόπο ώστε να ακουστεί ακριβώς όπως πρέπει να είναι ένα chords solo. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ρυθμίζω κιθάρες μόνο για

τζαζ. Να φανταστείς εγώ ξεκίνησα από βαθύ Heavy metal» λέει ο κ. Καρκούλιας. Γενικά να σημειωθεί ότι η κατασκευή μουσικών οργάνων, ως επάγγελμα και ως καλλιτεχνική δραστηριότητα, συνδέθηκε με το γεωπολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και τεχνικό της πλαίσιο στην Ελλάδα. Την πορεία διαμόρφωσαν η ακμή και παρακμή του επαγγέλματος και πάντοτε ο κλάδος ανέδειξε μονάδες και ως φορέας του τοπικού μουσικού πολιτισμού. Σήμερα στην κατασκευή και το εμπόριο αντιπαρατέθηκαν σε ταλαντούχους τεχνίτες η βιοτεχνική και η μαζική βιομηχανική παραγωγή, κυρίως η εισαγόμενη. Ο Γιάννης Καρκούλιας αντιστέκεται στην απρόσωπη προσέγγιση του οργάνου.

«Ο δάσκαλος μου στην οργανοποιία, ο Μανώλης Γιαννουλάκης, με βοηθάει πολύ. Εγώ πολλές φορές μας όταν επισκευάζω όργανα το βλέπω πιο διαισθητικά. Για παράδειγμα όταν τρίβουμε τα τάστα δεν ακολουθώ τυφλά τους κανόνες που βρίσκουμε στα βιβλία ή στο Ίντερντ, γιατί δεν πετυχαίνω το αποτέλεσμα που θέλω. Αλλά αν κάτσω στον πάγκο την ώρα που τρίβω, κλείσω τα μάτια μου και αφουγκραστώ το όργανο, και αισθανθώ την αίσθηση της τριβής, το αποτέλεσμα που μου δίνει πάντα είναι πολύ καλύτερο».

Ο 82ΧΡΟΝΟΣ ΒΟΛΦΓΚΑΝΓΚ ΣΤΡΑΪΧΕΡ

Έχει διασχίσει πάνω από 1000 φαράγγια ανά τον πλανήτη

Ο Γερμανός Βόλφγκανγκ Στράιχερ (Wolfgang Streicher), 82 ετών σήμερα, διασχίζει φαράγγια τη μισή του ζωή. Έχει γνωρίσει χαράδρες, ορεινές διαδρομές και ποτάμια, έχει καταρριχηθεί σε καταρράκτες και σκαρφαλώσει σε τεράστιους βραχώδεις

Γνωστός διεθνώς ως ο «λύκος του φαραγγιού», έχει μέχρι σήμερα βρεθεί σε 1031 διαφορετικά φαράγγια ανά τον πλανήτη και συνολικά (αν συμπεριληφθούν οι επαναληπτικές επισκέψεις) έχει κάνει πάνω από 1740 διασχίσεις. Η αγάπη του για την κατάβαση φαραγγιών (canyoning), που αφυπνίστηκε απρόσμενα στα 49 του χρόνια, έπειτα από μια ξαφνική ασθένεια, τον οδήγησε σε διάφορα σημεία του παγκόσμιου χάρτη: Αυστρία, Ελβετία, Γαλλία (συμπεριλαμβανομένης της νησιωτικής Ρεϊνιόν στον Ινδικό Ωκεανό και του αρχιπελάγους της Γουαδελούπης στην Καραϊβική), Ισπανία, Πορτογαλία, Ιταλία, Σλοβενία, Αλβανία και Ελλάδα, αλλά και Τουρκία, Ιορδανία, Ομάν και στο μακρινό Νεπάλ. Επίσης, σε ΗΠΑ, Κολομβία και Βολιβία, καθώς και μέχρι το νησί Santo Antão του Πράσινου Ακρωτηρίου. Περίπου 1400

βίντεο και περισσότερες από 30000 φωτογραφίες από τις εξορμήσεις του βρίσκονται στο Διαδίκτυο, λειτουργώντας σαν πρόσκληση και πρόκληση για την προσέλκυση περισσότερων ανθρώπων στη μαγεία των φαραγγιών και του canyoning. Ο Βόλφγκανγκ «Canyonwolf» Στράιχερ θα βρεθεί σύντομα στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στο Χιλιόμοδι Κορινθίας, όπου στις 12-21 Μαΐου θα πραγματοποιηθεί το Διεθνές Φεστιβάλ Κατάβασης Φαραγγιών 2023 (International Canyoning Festival Greece 2023, <https://icfg.gr/>), που αναμένεται να φέρει στην Πελοπόννησο περίπου 150 canyoningers από την Ελλάδα και οκτώ χώρες. Εκτός από τον ογδονταδύχρονο Γερμανό, που θεωρείται διεθνώς ως θρύλος του συγκεκριμένου αθλήματος, στην Πελοπόννησο θα βρεθεί μεταξύ άλλων και ο Βέλγος Philip Van Den Berge, ο οποί-

ος έχει γράψει βιβλίο για τα φαράγγια της περιοχής.

Ένας canyoner απαγγέλλει την Οδύσσεια στην Επίδαυρο

«Νιώθω πως έχω κάποια σχέση και συγγένεια με την Ελλάδα, το τοπίο, την ιστορία και τους ανθρώπους της. Αυτό έχει την αφετηρία του στο γεγονός ότι έμαθα αρχαία ελληνικά στο σχολείο, μαζί με την ελληνική ιστορία. Αποσπηθήσαμε τις δύο πρώτες σελίδες από την Οδύσσεια και την Ιλιάδα. Όταν βρέθηκα στο θέατρο της Επιδαύρου απήγγειλα δυνατά -και ακούστηκα- τούς πρώτους στίχους της Οδύσσειας, «Άνδρα μοι έννεπε, Μούσα, πολύτροπον, ος μάλα πολλά πλάγχθη, επει Τροίης ιερών πολίεθρον έπερσεν, πολλών δ' ανθρώπων ίδεν άστεα και νόον έγνω, πολλά δ' ο γ' εν πόντω πάθεν άλγεα ων κατά θυμόν, αρνύμενος πν τε ψυχίν και νόστον εταίρων». Οι κόρες μου ένιωσαν αμήχανα και ενοχλημένες» λέει, ενώ προσθέτει: «Στο σπίτι καταβρόχθιζα τα ελληνικά έπη κατά τη διάρκεια των σχολικών μου χρόνων».

Το πρώτο ταξίδι για canyoning στην Ελλάδα το έκανε το 2002, όταν μαζί με μία από τις δίδυμες κόρες του και τον τότε φίλο της, επισκέφτηκαν το φαράγγι Ρογκοβό/Νεφέλη στην Ήπειρο. «Είχαμε μόνο αόριστες και ελάχιστες πληροφορίες για την τοποθεσία, το ύψος του υψηλότερου rappel (καταρρίχηση με σχοινί) και δεν ξέραμε τι να περι-

μένουμε. Το νερό ήταν κρύο, γιατί υπήρχε ακόμα χιόνι στις πλαγιές πάνω από το φαράγγι. Κατεβήκαμε με δυσκολία στον Βοϊδομάτη. Ήμασταν όλοι αρκετά εξαντλημένοι σωματικά, αλλά στο χωριό Βίκος, όπου μας περίμενε η άλλη δίδυμη κόρη μου με το αυτοκίνητο, ήμασταν ήδη σε θέση να απολαύσουμε ένα νόστιμο γεύμα» επισημαίνει και θυμάται πως το επόμενο ελληνικό φαράγγι που επισκέφτηκε θα πρέπει να ήταν ο Μυλοπόταμος στο Πήλιο, ένα «πανέμορφο τοπίο», που ήδη γνώριζε από προηγούμενη επίσκεψη εκεί, ειδικά τις παραλίες και το χωριό Τσαγκαράδα, «με τον υπέροχο πλάτανο στην πλατεία του χωριού». Ακολούθησαν επισκέψεις για canyoning στην Ευρυτανία και γύρω από τον Όλυμπο, στην Πελοπόννησο (Βιλιβίνα, Γερακίνα, Μύλοι) και την Κρήτη (το 2008, 2021 και 2022).

Μάλιστα, στην Κρήτη βίωσε μια απρόσμενη εμπειρία, καθώς ο ίδιος και η ομάδα χρειάστηκε να διασώσουν ένα κατοικίδιο, το οποίο μάλιστα τελικά εμφανίστηκε ...απρόθυμο να αποχωριστεί την παρέα τους. Κατά την κατάβαση στο φαράγγι Ροδάκινο, η ομάδα συνάντησε το νεαρό κατοικίδιο, που είχε ξεστρατίσει και είχε εγκλωβιστεί. «Δεν ήταν εύκολο να το πιάσουμε, γιατί φοβόμασταν ότι θα πηδούσε από το επόμενο ψηλό «σκαλοπάτι», από τον φόβο του, εξαιτίας μας. Αλλά τα καταφέραμε. Αδειάσαμε ένα σακίδιο και βάλαμε το κατοικίδιο μέσα για να το

μεταφέρουμε. Λίγα rappels πιο πέρα και περίπου ένα «γεμάτο» μισάωρο αργότερα, αναγνωρίσαμε ένα σημείο που ήταν είσοδος και έξοδος για τα κατοικίδια. Εκεί θελήσαμε να «απελευθερώσουμε» το κατοικίδιο. Ωστόσο, δεν έφυγε από το ανοικτό σακίδιο με δική του πρωτοβουλία, έπρεπε να το βοηθήσουμε λίγο» διηγείται ο «Canyonwolf» και συμπληρώνει πως με βάση την εμπειρία του από το canyoning στην Ελλάδα, γνωρίζει ήδη ότι «στο επερχόμενο Φεστιβάλ μπορούμε να περιμένουμε όχι μόνο ελκυστικές εκδρομές canyoning, αλλά και μια καλαρή διαμονή μεταξύ Ελλήνων και φίλων από άλλες χώρες, την οποία θα απολαύσουμε».

Μπορεί ο καθένας να ασχοληθεί με το canyoning;

Στο ερώτημα αν ο/η οποιοσδήποτε μπορεί να ασχοληθεί

με το canyoning, ο Βόλφγκανγκ απαντά ότι «σχεδόν όλοι, άντρες, γυναίκες ή παιδιά, είτε με αναπηρία είτε χωρίς προηγούμενη αθλητική προπόνηση, μπορούν να αφοσιωθούν σε αυτό το άθλημα. Οι όποιες ελλείψεις μπορούν συνήθως να αντισταθμιστούν, ιδίως κάρη στους συντρόφους. Έχω δει

Ο Γερμανός canyoner «ανακάλυψε» το άθλημα σε ηλικία 49 ετών, χάρη σε μια ατυχή σύμπτωση, όταν ταξίδευε με τη μεγαλύτερη κόρη του -τότε 17 ετών- στα βουνά των ισπανικών Κεντρικών Πυρηναίων

ένα ισπανικό βίντεο, όπου ένας τυφλός άνδρας ανέβηκε σε ένα φαράγγι, που δεν ήταν ιδιαίτερα εύκολο. Όχι μόνο ο ίδιος το απολάμβανε εμφανώς, αλλά και οι σύντροφοί του το ίδιο. Επίσης, κάποτε ξεναγήσαμε σε ένα φαράγγι άνδρα που είχε παραλύσει από τη μία πλευρά του σώματός του, έπειτα από εγκεφαλικό επεισόδιο. Ο θεραπευτής του τον είχε συμβουλευτεί να το κάνει. Η κατάβαση δεν ήταν τόσο εύκολη, σίγουρα δεν ήταν ευχάριστη, αλλά για τον ίδιο τον άνθρωπο ήταν κάτι που έδωσε ώθηση στην αυτοεκτίμησή του. Για εμάς τους συντρόφους του δε, ήταν μια εσωτερική ικανοποίηση που τον βοηθήσαμε να το ζήσει. Ακόμα και ηλικιωμένοι άνθρωποι όπως εγώ μπορούν να κάνουν canyoning. Δεν χρειάζεται να διασχίσουν το πιο δύσκολο και μακρύ φαράγγι. Το κυριότερο είναι ότι ο ηλικιωμένος απολαμβάνει

προέρχονται κυρίως από τη ροή του νερού, από μια αστραπιαία πλημμύρα, τα υδρολογικά φαινόμενα ή τον κίνδυνο υποθερμίας. «Πάνω απ' όλα, είναι επίσης χρήσιμο να υπάρχει ένας ορισμένος βαθμός προσωπικής ισορροπίας σε καταστάσεις κινδύνου ή όταν συμβαίνει ένα ατύχημα. Ένα ελάχιστο επίπεδο κοινωνικών δεξιοτήτων θα ήταν επίσης επιθυμητό» εξηγεί.

Πώς μια ατυχής συγκυρία έγινε αφορμή για την ανακάλυψη ενός πάθους

Ο Γερμανός canyoner «ανακάλυψε» το άθλημα σε ηλικία 49 ετών, χάρη σε μια ατυχή σύμπτωση, όταν ταξίδευε με τη μεγαλύτερη κόρη του -τότε 17 ετών- στα βουνά των ισπανικών Κεντρικών Πυρηναίων. «Μια γουλιά από ένα κρυστάλλινο ορεινό

σακίδια, άλλοι σχοινιά και ορισμένοι είχαν περασμένες στον λαιμό τους ή δεμένες

αυτούς τι άθλημα έκαναν. «Canyoning» ήταν η απάντηση. Ο όρος ήταν εντελώς ξένος για μένα, οπότε η επόμενη ερώτησή μου ήταν «και πού έχετε τις βάρκες σας;». Μετά από περίπου 10 λεπτά διευκρινίσεων, μπήκα στο νόημα. Ένας Γάλλος μάς έδωσε τη συμβουλή να δοκιμάσουμε το canyoning, λέγοντας πως πολύ κοντά, στη Σιέρα ντε Γκουάρα, θα βρίσκαμε φαράγγια για αρχάριους. Ως παράδειγμα ανέφερε το «Rio Vero» και το «Peonera». Ως σημείο εκκίνησης πρότεινε το Alquezar. Μόλις φτάσαμε εκεί, ενημερωθήκαμε για τον τρόπο που θα φτάσουμε στο Rio Vero και μια ώρα αργότερα μπήκαμε στο ποτάμι στη γέφυρα Villacantal. Οι τεράστιοι βραχώδεις τοίχοι στις όχθες του ποταμού μάς εντυπωσίασαν. Με ενθουσιασμό στριμωχτήκαμε μέσα από υπόγεια περάσματα νερού και σκαφαλώσαμε πάνω από μεγάλους ογκόλιθους, ενώ ψηλά από πάνω μας γύπες έκαναν κύκλους στους πανύψηλους πορτοκαλοκόκκινους βράχους» διηγείται. Έτσι ξεκίνησαν όλα και επιστρέφοντας στη Γερμανία, όσα μέλη της εξαμελούς οικογένειας είχαν δοκιμάσει αυτή την εμπειρία, «κόλλησαν το μικρόβιο» του canyoning και στους υπόλοιπους -τη μητέρα, μια ακόμα κόρη και έναν γιο.

Και πώς κέρδισε το παρτσούκλι «λύκος των φαράγγων»; Όπως λέει, έπρεπε να αποκτήσει ένα «καλλιτεχνικό ψευδώνυμο» και το Wolf, στα

γερμανικά λύκος, ταίριαζε με το όνομά του, το Wolfgang. Επιπλέον, λέει, ο λύκος είναι

κατά κύριο λόγο ζώο αγέλης και στα φαράγγια συνήθως χρειάζεσαι την αγέλη σου,

μια μοιρασμένη με άλλους ανθρώπους εμπειρία, σε μια φύση που μερικές φορές κόβει την ανάσα, και να διασκεδάζει κάνοντάς το».

Κατά τον Βόλφγκανγκ, κεντρική σημασία στο canyoning έχει να υπάρχει η απαραίτητη εμπειρία και η συνακόλουθη σωστή εκτίμηση των κινδύνων που

ρουάκι εξελίχθηκε σε «ιατρικό πρόβλημα» για μένα. Έτσι αναγκάστηκα να μείνω για λίγες μέρες ξαπλωμένος σε ένα κάμπινγκ στην κοιλάδα, με την προσοχή μου στραμμένη σε όσα συνέβαιναν γύρω μου. Με αυτόν τον τρόπο παρατήρησα μια ομάδα νέων ανθρώπων. Κάποιοι από αυτούς κουβαλούσαν παράξενα

στη μέση καταδυτικές στολές. Λίμνη ή ωκεανός δεν βρίσκονταν πουθενά, καγιάκ και κουπιά επίσης δεν υπήρχαν. Τα ρούχα τους ήταν πολύ καθαρά για να είναι σπηλαιολόγοι. Άρα για ποιον λόγο χρειάζονταν στολές δυτών; Όταν δεν μπορούσα πλέον να συγκρατήσω την περιέργειά μου, ρώτησα έναν από

ΠΑΠΑ ΓΙΑΝΝΟ ΡΟΥΛΟΥ

EVI ΚΕΝΤΡΑ
ΞΕΝΩΝ
ΓΛΩΣΣΩΝ

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ - ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ

ΠΡΩΙ: 10.00 - 13.00
ΑΠΟΓΕΥΜΑ: 17.00 - 21.00

BRING A FRIEND

Τώρα μπορείς
να φέρεις
ένα φίλο σου
να φοιτήσει
στα κέντρα μας
και να κερδίσετε
και οι δυο!

ΤΜΗΜΑΤΑ:
**ΜΑΘΗΤΩΝ
ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΕΝΗΛΙΚΩΝ**

15
ΧΡΟΝΙΑ

Για εγγραφές
έως 15 Σεπτεμβρίου
συμμετέχετε σε κλήρωση
για να κερδίσετε
το πακέτο βιβλίων
ολόκληρης τη χρονιάς
εντελώς ΔΩΡΕΑΝ

ΓΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ / ΕΓΓΡΑΦΕΣ:

ΝΕΑΠΟΛΗ
Καραολή Δημητρίου και
4ου Συντάγματος Πεζικού 2 (γωνία)
Τ. 2410 62 86 86

ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Θεοφράστου 60
και Αγορογιάννη (γωνία)
Τ. 2416 00 85 74

Η τέχνη και η φύση βοηθούν
τους νέους να ανακαλύψουν
την εσωτερική τους δύναμη

Δημιουργικές δραστηριότητες και επαφή με τη φύση
ενισχύουν την ευημερία, την κοινωνική ένταξη και την
αυτοπεποίθηση των νέων

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ Μονοπάτια για την Ψυχική Υγεία των Εφήβων

Γράφει
η **Εβελίνα**
Πρεβέντη
Ψυχολόγος,
MSc
Στρατηγικές
Αναπτυξιακής
και Εφηβικής
Υγείας –
Ιατρική Σχο-
λή, ΕΚΠΑ

Η σύγχρονη κοινωνία αντιμετωπίζει πολλές προκλήσεις σε ό,τι αφορά την ψυχική υγεία των εφήβων, με τα ποσοστά άγχους και κατάθλιψης να αυξάνονται διαρκώς. Ωστόσο, η τέχνη και οι εναλλακτικές μορφές τουρισμού που ενσωματώνουν δημιουργικές δραστηριότητες και επαφή με τη φύση φαίνεται να προσφέρουν σημαντικά οφέλη στην ευημερία και την ψυχική υγεία των νέων.

Σύμφωνα με έρευνες, η συμμετοχή σε καλλιτεχνικές δραστηριότητες, όπως η ζωγραφική, ο χορός ή η μουσική, μπορεί να μειώσει τα συμπτώματα άγχους και κατάθλιψης, ενώ παράλληλα ενισχύει την ευημερία και το αίσθημα νοήματος της ζωής.

Η δημιουργική τουριστική εμπειρία (creative tourism), όταν συνδυάζεται με εναλλακτικές δραστηριότητες, έχει επίσης αποδειχτεί ότι ενισχύει την ψυχική ανθεκτικότητα. Μερικές από τις πιο αποτελεσματικές μορφές εναλλακτικού τουρισμού περιλαμβάνουν το Wellness Tourism, δηλαδή θεραπευτικά retreats που συνδυάζουν την πνευματικότητα με την ευημερία, και Arts-in-Nature, καλλιτεχνικά εργαστήρια σε φυσικά τοπία, π.χ., μουσική ή ζωγραφική σε δάση ή πάρκα. Έρευνες έχουν δείξει ότι η επαναλαμβανόμενη ενασχόληση με τέτοιες δραστηριότητες συμβάλλει στη μείωση του άγχους και της κατάθλιψης, ενώ ενισχύει την κοινωνική ένταξη και την αίσθηση δημιουργικότητας και σκοπού.

Οι έφηβοι που συμμετέχουν σε εργαστήρια τέχνης έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να ενισχύσουν την κοινωνική τους σύνδεση και να αναπτύξουν δεξιότητες που σχετίζονται με τη συναισθηματική τους νοημοσύνη. Ο συνδυασμός τέχνης και φύσης (π.χ. μουσική ή ζωγραφική σε εξωτερικούς χώρους) αποδεικνύεται εξαιρετικά ωφέλιμος, καθώς ενισχύει τη δημιουργικότητα και επιτρέπει στους νέους να εκφραστούν σε ασφαλή και υποστηρικτικά περιβάλλοντα.

Αναλυτικότερα, οι έφηβοι που έρχονται σε επαφή με τέτοιες δραστηριότητες συχνά βιώνουν μια αίσθηση ελευθερίας και χαλάρωσης, η οποία είναι δύσκολο να επιτευχθεί σε άλλες καταστάσεις της καθημερινής ζωής τους. Αυτή η ελευθερία έκφρασης και δημιουργικότητας έχει θετική επίδραση στην αυτοεκτίμησή τους, συμβάλλοντας στην ενδυνάμωση της προσωπικότητάς τους και στη διαχείριση των συναισθημάτων τους. Ειδικά σε περιόδους έντονου άγχους ή προσωπικών δυσκολιών, η τέχνη μπορεί να λειτουργήσει ως διέξοδος και ως μέσο αυτοπαρατήρησης.

Ο εναλλακτικός τουρισμός προσφέρει στους εφήβους την ευκαιρία να αποδράσουν από το αστικό περιβάλλον και να έρθουν σε επαφή με τη φύση, κάτι που τους βοηθά να αποφορτιστούν από τις πιέσεις της καθημερινότητας και να ανακτήσουν ψυχική ισορροπία. Η φύση, με τις ήπιες και ήρεμες ενεργειακές της ροές, αποτελεί το ιδανικό σκηνικό για δημιουργικές διαδικασίες, καθώς το φυσικό περιβάλλον ενισχύει την αίσθηση ηρεμίας και αυτοσυγκέντρωσης. Στην πραγματικότητα, οι μελέτες δείχνουν ότι οι δραστηριότητες που συνδυάζουν τέχνη και φύση ενισχύουν τη συγκέντρωση και την εσωτερική γαλήνη, ενώ παράλληλα μειώνουν την ψυχική κόπωση και την ένταση που προκαλούνται από τον σύγχρονο τρόπο ζωής.

Ένα σημαντικό χαρακτηριστικό του εναλλακτικού τουρισμού είναι ότι συχνά περιλαμβάνει δραστηριότητες που βοηθούν τους νέους να επανασυνδεθούν με την παραδοσιακή πολιτιστική κληρονομιά, αλλά με έναν σύγχρονο, πιο δημιουργικό τρόπο. Η συμμετοχή σε τοπικά καλλιτεχνικά δρώμενα, σε συνεργασία με την κοινότητα ή σε εργαστήρια που αναδεικνύουν την τέχνη μέσα από τοπικές παραδόσεις και φυσικά τοπία, επιτρέπει στους εφήβους να κατανοήσουν καλύτερα τον πολιτισμό τους και να αναπτύξουν μια αίσθηση ταυτότητας και σύνδεσης με το περιβάλλον τους.

**Η συμμετοχή σε
καλλιτεχνικές
δραστηριότητες
και σε
δημιουργικές
εμπειρίες
εναλλακτικού
τουρισμού
βοηθά τους
εφήβους να
μειώσουν το
άγχος και την
κατάθλιψη, ενώ
ενισχύει την
αυτοεκτίμηση**

Ακόμα πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι εναλλακτικές μορφές τουρισμού προσφέρουν τη δυνατότητα για αναστοχασμό και προσωπική ανάπτυξη, μέσα από τη δημιουργική εμπειρία, την κοινωνική αλληλεπίδραση και τη συνεργασία με άλλους νέους ανθρώπους. Όλες αυτές οι διαδικασίες ενισχύουν την κοινωνική ένταξη, τις δεξιότητες επικοινωνίας και τη συνεργασία, κάτι που είναι ιδιαίτερα ωφέλιμο για την κοινωνική και ψυχική ανάπτυξη των εφήβων.

Επιπλέον, η συμμετοχή σε τέτοιες δραστηριότητες ενδυναμώνει τις ηγετικές ικανότητες και την ικανότητα λήψης αποφάσεων, αφού οι νέοι καλούνται συχνά να δουλέψουν σε ομάδες, να εκφράσουν τις ιδέες τους και να διαχειριστούν προκλήσεις που εμφανίζονται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Αυτές οι εμπειρίες παρέχουν πολύτιμα εφόδια για την προσωπική και επαγγελματική τους ζωή στο μέλλον.

Σε έναν κόσμο που γίνεται όλο και πιο ψηφιοποιημένος, η ανάγκη για προσωπική επαφή και βιωματικές εμπειρίες γίνεται όλο και πιο έντονη. Ο εναλλακτικός τουρισμός με έμφαση στην τέχνη, προσφέρει στους εφήβους την ευκαιρία να ξεφύγουν από τις οθόνες και να εστιάσουν στην άμεση επαφή με τον εαυτό τους και με τον κόσμο γύρω τους.

Ο συνδυασμός τέχνης, εναλλακτικού τουρισμού και ψυχικής υγείας για τους εφήβους δεν είναι απλώς μια τάση, αλλά μια αναγκαία στρατηγική για την υποστήριξη της συναισθηματικής και ψυχικής ευημερίας τους.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία, οι νέοι μπορούν να ανακαλύψουν την εσωτερική τους δύναμη, να βρουν την έμπνευση να δημιουργήσουν και να αναπτύξουν δεξιότητες που θα τους βοηθήσουν να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της σύγχρονης ζωής με πιο θετικό και αποτελεσματικό τρόπο.

Στο ΚΔΗΦ ANIMUS ΟΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΑΡΧΙΣΑΝ!

Γίνε μέλος μιας παρέας που θα σου δώσει λόγο να βγαίνεις από το σπίτι, να κάνεις φίλους, να γίνεις ένα με τον ιστό της πόλης και να γνωρίσεις ξανά την περιοχή.

Σε περιμένουμε για να μοιραστείς μαζί μας μια υπέροχη δημιουργική χρονιά με διεπιστημονική φροντίδα και αγάπη.

Γνώρισε τις παροχές και τις υπηρεσίες που έχεις δικαίωμα να απολαμβάνει. Είναι **ΔΩΡΕΑΝ!**

Κάλεσε μας να σε ενημερώσουμε

ΚΔΗΦ ANIMUS οι άνθρωποι με αναπηρίες είναι ενεργοί πολίτες ζήσε στην πόλη σου απόλαυσε τη ζωή.

ΔΩΡΕΑΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΙΝΑ

ΔΩΡΕΑΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑ

ΓΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ & ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥΣ ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ 67% ΑΝΩ

Το **Κέντρο Δημέρευσης Ημερήσιας Φροντίδας ατόμων με αναπηρία ANIMUS**, αποτελεί το πρώτο ΚΔΗΦ που παρέχει διημέρευση καθώς και όλο το πρόγραμμα πράξεων θεραπείας που έχουν ανάγκη οι άνθρωποι με αναπηρία: δράσεις κοινωνικοποίησης, εκπαιδευτικές δραστηριότητες, δημιουργική απασχόληση, ψυχαγωγία, ιατρική παρακολούθηση. Η συμμετοχή στις δράσεις και η μεταφορά από και προς το σπίτι σου είναι ΔΩΡΕΑΝ.

ΣΤΟΧΟΙ

- Παροχή θεραπευτικών υπηρεσιών σε ανθρώπους με αναπηρία, κινητική ή νοητική υστέρηση ή με νευροαναπτυξιακές διαταραχές (Δ.Α.Φ).
- Δημιουργική αξιοποίηση κάθε ημέρας.
- Κοινωνικοποίηση με ενδιαφέρουσες δράσεις εξωστρέφειας.
- Στήριξη των οικογενειών ώστε να αντιμετωπιστούν καταστάσεις κοινωνικού αποκλεισμού και να αποφευχθεί η χρήση ιδρυματικής φροντίδας.
- Βελτίωση της ποιότητας ζωής των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΚΔΗΦ ANIMUS

- Αίτηση εγγραφής
- Γνωμάτευση Πιστοποίησης Αναπηρίας σε ισχύ από ΚΕΠΑ, ΑΣΥΕ, ΑΝΥΕ

Δικαίωμα συμμετοχής έχουν άνθρωποι με ποσοστό αναπηρίας 67% και πάνω, άνω των 3 ετών και αντιμετωπίζουν κινητική αναπηρία, νοητική υστέρηση, νευροαναπτυξιακής διαταραχής (Δ.Α.Φ.) (Διαταραχή Αυτιστικού Φάσματος)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

- Επιστημονικός Διευθυντής Ιατρός
- Κοινωνικός Λειτουργός
- Ψυχολόγος
- Εργοθεραπευτής
- Φυσιοθεραπευτής
- Λογοθεραπευτής
- Νοσηλεύτης
- Εξωτερικοί συνεργάτες

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

- Ωράριο λειτουργίας 08:00 – 16:30 και απογευματινά τμήματα 16:30 – 21:00
- Παροχή δεκατιανού και μεσημεριανού γεύματος
- Εκτίμηση αναγκών και εφαρμογή εξατομικευμένου πλάνου εκπαίδευσης, φροντίδας και αποκατάστασης
- Εκπαίδευση σε κοινωνικές δεξιότητες και σε δεξιότητες καθημερινής ζωής, με ιδιαίτερη αναφορά σε εφαρμογές της σύγχρονης τεχνολογίας
- Υποστηρικτικές και θεραπευτικές παρεμβάσεις σε ατομικό και ομαδικό επίπεδο
- Προγράμματα εκπαίδευσης, υποστήριξης και συμβουλευτικής των οικογενειών

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- Ψυχαγωγικές εκδρομές και πολιτιστικές δραστηριότητες
- Αθλητικές δραστηριότητες στο χώρο του AEL F.C Arena
- Ειδικό πρόγραμμα φυσικής αγωγής
- Υδροθεραπεία
- Θεραπευτική γιόγκα
- Μουσικοθεραπεία, Χοροθεραπεία, Μαγειρική, Ζωγραφική
- Ρομποτική
- **Ομάδα υπεράσπισης δικαιωμάτων ατόμων με αναπηρία**

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ANIMUS – Κέντρο Δημέρευσης – Ημερήσιας Φροντίδας (Κ.Δ.Η.Φ) Κύπρου & Σκαρλάτου Σούτσου Γωνία

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2411803303

E-MAIL: kdif@animus-sa.gr

Όλα παίζουν!

08:00

18:00 - 20:00 | «LOLA» με τη Λόλα Γάτσιου **LIVE**

Η πιο όμορφη παρέα του απογεύματος! Η δημοσιογράφος Λόλα Γάτσιου σε υποδέχεται με χαμόγελο, καλή διάθεση και την πιο δροσερή ματιά στην επικαιρότητα. Από τις 18:00 μέχρι τις 20:00, η ενημέρωση συναντά την κουβέντα, οι ειδήσεις γίνονται πιο ανθρώπινες και η θετική ενέργεια σε ακολουθεί μέχρι το βράδυ. Κλείσε τη μέρα σου με ρυθμό, αισιοδοξία και την παρέα της «LOLA».

Εδώ Θεσσαλία, απόγευμα!

16:00

16:00 - 18:00 | «Εδώ Θεσσαλία, απόγευμα» με τη Δημοσιογράφο Βιβή Ζαχοπούλου **LIVE**

Δύο ώρες γεμάτες ενημέρωση, ανάλυση και παλμό της επικαιρότητας, με focus στη Θεσσαλία. Ειδήσεις, συνεντεύξεις, σχόλια και όλα όσα αφορούν την καθημερινότητα της περιοχής μας, μέσα από μια έγκυρη και άμεση ματιά.

Η λήψη και η εκτέλεση ενός πειρατικού αντιγράφου μπορεί να εκθέσει τους χρήστες σε πολλαπλούς κινδύνους -από πρόστιμα μέχρι επικίνδυνο κακόβουλο λογισμικό

Η χρήση πειρατικού περιεχομένου είναι παράνομη. Ανάλογα με την περιοχή στην οποία ζείτε, μπορεί να σας επιβληθούν πρόστιμα ή ακόμη και ποινή φυλάκισης

Τα έσοδα της παγκόσμιας αγοράς βιντεοπαιχνιδιών αναμένεται να αυξηθούν φέτος κατά περίπου 11% και να φτάσουν σχεδόν τα 209 δισ. δολάρια. Όταν υπάρχει ένας τομέας που παρουσιάζει τόσο μεγάλη ανάπτυξη, τέτοια έσοδα και τέτοιον αριθμό χρηστών, συνήθως υπάρχουν κακόβουλοι άνθρωποι που θέλουν να επωφεληθούν μέσω «πειρατείας», σύμφωνα με ανάλυση από τους ειδικούς της παγκόσμιας εταιρείας ψηφιακής ασφάλειας ESET.

Όπως συμβαίνει με τις κινηματογραφικές ταινίες, τις τηλεοπτικές σειρές, τη μουσική και οποιοδήποτε ψηφιακό περιεχόμενο, η ζήτηση για τίτλους «σπασμένων» παιχνιδιών που μπορεί ο καθένας να χρησιμοποιήσει δωρεάν, είναι μεγάλη. Η πειρατεία είναι διαδεδομένη σε όλες τις πλατφόρμες: από τα παιχνίδια που βασίζονται σε προσωπικούς υπολογιστές (PC) και κινητές συσκευές, μέχρι τα παιχνίδια για κονσόλες.

Η λήψη και η εκτέλεση ενός πειρατικού αντιγράφου μπορεί να εκθέσει τους χρήστες σε πολλαπλούς κινδύνους -από πρόστιμα μέχρι επικίνδυνο κακόβουλο λογισμικό. Στην απλούστερη μορφή τους, τα πειρατικά παιχνίδια είναι εκείνα που τα έχουν «σπάσει», παρακάμπτοντας τη διαχείριση ψηφιακών δικαιωμάτων (DRM), μια τεχνολογία που έχει σχεδιαστεί για την προστασία του περιεχομένου που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα. Με τον τρόπο αυτό, οι χρήστες αποκτούν δωρεάν πρόσβαση σε αυτά τα παιχνίδια χωρίς να πληρώνουν τους προγραμματιστές ή τους διανομείς τους.

Συχνά, επιλέγονται γι' αυτή τη διαδικασία οι τίτλοι με μεγάλη ζήτηση αμέσως μόλις γίνουν διαθέσιμοι προς αγορά, αν και υπάρχουν ακόμη και παραδείγματα πειρατών που αποκτούν και διανέμουν δωρεάν αντίγραφα ακόμα και πριν από τις επίσημες ημερομηνίες κυκλοφορίας.

Πέντε λόγοι να μείνετε μακριά από πειρατικά παιχνίδια

Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο θα «σπάσουν» τελικά τα παιχνίδια, οι επιπτώσεις θα μπορούσαν να είναι τρομερές για τους χρήστες, αναφέρουν οι ειδικοί της ESET και παραθέτουν τις σημαντικότερες.

1. Κακόβουλο λογισμικό

Για να ενθαρρύνουν τους χρήστες να κατεβάσουν κακόβουλο λογισμικό, οι φορείς απειλών θα χρησιμοποιήσουν ένα δημοφιλές παιχνίδι και το δέλεαρ του δωρεάν περιεχομένου. Αυτό μπορεί να το κάνουν με την κοινοποίηση μηνυμάτων στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, με μηνύματα ηλεκτρονικού «ψαρέματος» ή ακόμη και μέσω μηχανών αναζήτησης ή σε ιστοσελίδες torrent.

Ο συγκεκριμένος κίνδυνος είναι υπαρκτός. Τον Ιούνιο του 2021, αποκαλύφθηκε ότι εκατομμύρια υπολογιστές είχαν εκτεθεί σε κακόβουλο λογισμικό Trojan σε διάστημα δύο ετών. Το κακόβουλο λογισμικό που διαδόθηκε κυρίως μέσω πειρατικών παιχνιδιών, έκλεψε μεταξύ άλλων πάνω από ένα εκατομμύριο μοναδικές διευθύνσεις ηλεκτρονι-

κού ταχυδρομείου και 26 εκατομμύρια διαπιστευτήρια σύνδεσης.

Συχνά, το κακόβουλο λογισμικό έχει σχεδιαστεί έτσι ώστε να παρακάμπτει τα παραδοσιακά φίλτρα ασφαλείας ή μπορεί να απαιτεί από το χρήστη να απενεργοποιήσει εντελώς το λογισμικό προστασίας από κακόβουλο λογισμικό. Επίσης, συνήθως ζητά υπερβολικά πολλά δικαιώματα για να εκτελεστεί. Το κακόβουλο λογισμικό μπορεί, επίσης, να είναι κρυμμένο σε mods -δηλαδή σε πρόσθετα αρχεία που απαιτούνται για να συνεχίσετε το παιχνίδι.

Άλλοι συνηθισμένοι τύποι κακόβουλου λογισμικού που διαδίδονται από «σπασμένα» παιχνίδια περιλαμβάνουν:

- Κακόβουλο λογισμικό cryptomining, το οποίο θα μπορούσε να επιβαρύνει τη λειτουργία της συσκευής του θύματος και να δημιουργήσει μεγάλους λογαριασμούς ενέργειας κατά τη διαδικασία.
- Τραπεζικά Trojans που έχουν σχεδιαστεί για την κλοπή οικονομικών και προσωπικών στοιχείων.
- Keyloggers και info-stealers που έχουν σχεδιαστεί για να αφαιρούν κάθε είδους προσωπικές πληροφορίες από μηχανήματα/συσκευές.
- Ransomware, το οποίο θα σας κλειδώσει έξω από το μηχανήμα σας και θα απαιτήσει ένα αντίτιμο.
- Κακόβουλο λογισμικό botnet, το οποίο μετατρέπει το μηχανήμα/τη συσκευή σας σε υπολογιστή-ζόμπι για χρήση σε άλλες επιθέσεις.

2. Adware - κακόβουλο λογισμικό ανεπιθύμητων διαφημίσεων

Αν και δεν είναι τόσο επικίνδυνο όσο το κακόβουλο λογισμικό, το adware μπορεί να είναι ενοχλητικό για τους χρήστες υπολογιστών και κινητών τηλεφώνων. Τα συνεχή

αναδυόμενα παράθυρα και τα νέα παράθυρα του προγράμματος περιήγησης θα κατακλύζουν το θύμα με έναν χείμαρρο από βίντεο και διαφημίσεις, εμποδίζοντας ολόένα και περισσότερο τη συσκευή να λειτουργεί κανονικά. Το 2020, το κατάστημα Google Play αφαίρεσε 21 εφαρμογές παιχνιδιών επειδή περιείχαν παρεμβατικό adware.

3. Το παιχνίδι δεν λειτουργεί σωστά

Το πειρατικό παιχνίδι μπορεί να μη λειτουργήσει ποτέ σωστά στον υπολογιστή, στην κονσόλα ή στη συσκευή σας. Μπορεί να υπάρχουν σφάλματα ή δυσλειτουργίες που μειώνουν σοβαρά την απόδοσή του. Μπορεί να μην είναι ολοκληρωμένο ή μπορεί απλώς να σταματήσει να λειτουργεί μετά από λίγο, αν η εταιρεία πραγματοποιεί συνεχείς ελέγχους εγγραφής λογισμικού. Σε άλλες περιπτώσεις μπορεί να υπάρχουν προβλήματα συμβατότητας.

4. Αποκλεισμός από πλατφόρμες παιχνιδιών

Υπάρχει επίσης πιθανότητα ο νόμιμος δημιουργός να είναι σε θέση να εντοπίσει το πειρατικό λογισμικό σε συγκεκριμένες συσκευές και υπολογιστές και να βάλει μερικώς ή μόνιμα στη μαύρη λίστα τους συνδεδεμένους λογαριασμούς. Αυτός είναι ένας ιδιαίτερος κίνδυνος σε κονσόλες παιχνιδιών όπως το Xbox, όπου οι πάροχοι ήταν εξαιρετικά αυστηροί σε τέτοιες προσπάθειες στο παρελθόν.

5. Μπορεί να τραβήξετε την προσοχή των αρμόδιων Αρχών

Η χρήση πειρατικού περιεχομένου είναι παράνομη. Ανάλογα με την περιοχή στην οποία ζείτε, μπορεί να σας επιβληθούν πρόστιμα ή ακόμη και ποινή φυλάκισης, εάν μπορεί να εντοπιστεί η χρήση πειρατικού λογισμικού.

Πώς να αποφύγετε τις κακοτοπιές

Δεν είναι δύσκολο να αποφύγετε τους περισσότερους από αυτούς τους κινδύνους. Η προφανής επιλογή είναι να αποφεύγετε τις ιστοσελίδες torrent και να αγοράζετε πάντα βιντεοπαιχνίδια από τα επίσημα καταστήματα. Αυτό θα σας βοηθήσει να μετριάσετε τον κίνδυνο κακόβουλου λογισμικού και adware, ελαττωματικού λογισμικού και πιθανών νομικών προβλημάτων.

Επίσης:

1. Χρησιμοποιείτε πάντα λογισμικό anti-malware από αξιόπιστο προμηθευτή σε όλους τους υπολογιστές και τις συσκευές. Ποτέ μην το απενεργοποιείτε.
2. Ελέγξτε ξανά και ξανά τις ρυθμίσεις ασφαλείας σε πλατφόρμες παιχνιδιών που χρησιμοποιείτε, όπως το Steam, το Twitch και το Discord.
3. Ποτέ μην κάνετε κλικ σε συνδέσμους σε ανεπιθύμητα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
4. Να επισκέπτεστε πάντα τον επίσημο δικτυακό τόπο του προγραμματιστή ή το αξιόπιστο marketplace, όπως το Apple App Store ή το Google Play.

i
Ποιοι οι κίνδυνοι και πώς να αποφύγετε τις κακοτοπιές, σύμφωνα με την ESET

Χρησιμοποιείτε πάντα λογισμικό anti-malware

Σημείο για μπάνιο και περπάτημα

Μάρτυρες του Προικοσυμφώνου διασφαλίζουν τη νομιμότητα και την αμοιβαία συμφωνία των μερών

Η προίκα αποτελείται από χρυσές λίρες, τιμαλφή και κινητά ενδύματα, ως έκφραση αγάπης και οικογενειακής παράδοση

Ο μελλοντικός γαμπρός προσέφερε προγαμιαία δωρεά για να ενισχύσει την προίκα της νύφης

Γράφει η **Χριστίνα Πολέζε**

Φυλλομετρώντας αρχειακό υλικό

Προικοσύμφωνο

**(339) Κυριακή 4 Απριλίου 1882/
Προικοσύμφωνο**

(Το παρόν Προικοσύμφωνο συντάχθηκε στην ιδιόκτητη κατοικία της Ευμορφίας Χατζή Αλεξάνδρου, οδός Σαρατζλάρ αρ. 44, ημέρα Κυριακή.)

**Συνολική αξία προίκας
2700 δραχμές**

Σύμφωνα με το χειρόγραφο Προικοσύμφωνο, η Ευμορφία Χατζή Αλεξάνδρου, νοικοκυρά, κάτοικος Λάρισας, προικίζει την κόρη της Χαρίκλεια και δίνει στον μέλλοντα γαμπρό της Γεώργιο Καραγιάννη, καφεπώλη, κάτοικο επίσης Λάρισας, 1ον 50 χρυσές τουρκικές λίρες ή 1260 δραχμές και 2ον διάφορα κινητά ενδύματα, σκεύη, έπιπλα και τιμαλφή εκτιμημένα με την απλή επιβολή του χαρτοσήμου και όχι με την χρηματική απόδοση που ανέρχεται σε 1440 δραχμές ως εξής: 2 χρυσά δακτυλίδια, το ένα με αδαμάντινη πέτρα αξίας 80 δραχμών, 2 μποχτσάλια αξίας 75 δραχμών, ένα ζεύγος χρυσών ενωτίων (σκουλαρικών) αξίας 25 δραχμών, 2 φουστάνια μεταξωτά αξίας 400 δραχμών, 4 φουστάνια μάλλινα αξίας 100 δραχμών, 2 φουστάνια τσίπια αξίας 40 δραχμών, 1 μακριά γούνα αξίας 100 δραχμών, 3 σάκους εκ των οποίων 2 με γούνα αξίας 30 δραχμών, 16 εσώρουχα αξίας 30 δραχμών, 8 φούστες μάλλινες

και χασεδένιες αξίας 40 δραχμών, 1 κλινοστρωμνή με 2 παπλώματα και 3 σεντόνια αξίας 80 δραχμών, 2 μιντέρια με μαλλιά με δώδεκα προσκέφαλα επίσης με μαλλιά και 3 μακάτια αξίας 60 δραχμών, 1 μαγκάλι από την Κωνσταντινούπολη αξίας 50 δραχμών, 14 χάλκινα μαγειρικά σκεύη αξίας 90 δραχμών, 1 σερβίτσιο του γλυκού ήτοι, δίσκος, κουτάλια, ποτήρια, 12 κύπελλα και μπρίκια του καφέ αξίας 25 δραχμών, διάφορα μαχαιροπήρουνα, κουτάλια, τραπεζομάντιλα και πετσέτες αξίας 50 δραχμών, 7 εργόχειρα αξίας 70 δραχμών, 8 ζεύγη περικνημίδων αξίας 8 δραχμών, 1 ζεύγος κηροπηγίων αξίας 7 δραχμών, 1 κιβώτιο φυραμάτων αξίας 20 δραχμών, 1 μπρίκι λαγνίνι αξίας 40 δραχμών και τέλος 3 πουκάμισα ημι-μεταξωτά αξίας 20 δραχμών. Ο δε Γεώργιος Καραγιάννης, ως μελλοντικός γαμπρός, προσέφερε απ' τη δική του περιουσία στη νύφη Χαρίκλεια Χατζή Αλεξάνδρου ως προγαμιαία δωρεά 200 δραχμές προκειμένου να προστεθούν στην προίκα της νύφης. Μάρτυρες του Προικοσυμφώνου ο Χρήστος Δημητριάδης έμπορος και ο Ιωάννης Κουκίδης, καφεπώλης, κάτοικοι Λάρισας. Υπεγράφη απ' όλους πλην της Ευμορφίας Χατζή Αλεξάνδρου που ομολόγησε γραμματίων άγνοια.

Βλ. Χριστίνα Πολέζε 'Περίληψεις συμβολαιογραφικών Πράξεων', τ. 1ος, σελ 52.

Ο Γεώργιος Καραγιάννης υπογράφει ως μάρτυρας σε Δανειστικά συμβόλαια Τούρκων που χρεώνονται σε Έλληνες με καταγωγή από τη Λάρισα αλλά και από άλλα μέρη της Θεσσαλίας, σε Πωλητήρια μεταξύ Τούρκων και Ελλήνων, εκτελεί χρέη διερμηνέα, είναι συμβαλλόμενος σε Δανειστικά όπου δανείζεται μαζί με άλλους καφεπώλες από Τούρκο επιχειρηματία.

Μακάτια : καλύμματα

Ο Χρήστος Δημητριάδης μεγάλεμπορος και κτηματίας της Λάρισας, υπήρξε σημαίνον μέλος της κοινωνίας της Λάρισας, πιστός συνεργάτης του Χρήστου Γεωργιάδου εμπόρου και μετέπειτα Δημάρχου της Λάρισας, συντάκτης του στην ίδρυση του Ατμόμυλου Λάρισας και κηδεμόνας του ανήλικου γιου του Γεωργιάδου, Αθανασίου, μετά το θάνατό του, σύμφωνα με τη διαθήκη του. Εμφανίζεται συχνά σε συμβολαιογραφικές πράξεις, Πωλητήρια, Ενοικιαστήρια, Διαθήκες, ως συμβαλλόμενος αλλά και ως μάρτυρας. Ο Ιωάννης Κουκίδης υπογράφει επίσης ως μάρτυρας σε Πωλητήρια, σε Δανειστικά και σε Ενοικιαστήρια συμβόλαια

ΑΤα κυάλια του Βασιλί Τσουϊκοφ

Νέο μυθιστόρημα αναμένουμε κι από τον Βασίλη Γκουρογιάννη με τίτλο Τα κιάλια του Βασίλι Τσουϊκόφ (εκδ. Μεταίχμιο). Η πορεία του μυθιστορήματος αρχίζει από τα χρόνια της Κατοχής, φτάνει σχεδόν στο σήμερα και αντιμετωπίζει τον εμφύλιο σαν έναν τοκογλύφο που δεν μπορεί κανένας να τον ξεχρεώσει όσο αίμα και μελάνι κι αν τον αφήσει να ρουφήξει από τις αρτηρίες του. Όλα κινούνται με παραισθήσεις και ιδεοληψίες, δεν υπάρχει βεβαιότητα σε τίποτε, ο ίδιος ο ήρωας αμφιβάλει αν είναι ζωντανός ή άταφος νεκρός. Ματαιωμένες ζωές, ιδεολογικές ανατροπές, κωμικές και τραγικές καταστάσεις που εναλλάσσονται απροσδόκτα.

Χάλκινα κατώφλια

Ο Ισίδωρος Ζουργός είναι ένας πολύ αγαπητός συγγραφέας και κάθε του μυθιστόρημα αναμένεται με μεγάλο ενδιαφέρον από τους αναγνώστες του. Σύντομα το νέο του μυθιστόρημα Χάλκινα κατώφλια (εκδ. Πατάκη) θα βρίσκεται στα βιβλιοπωλεία. Στα Χάλκινα κατώφλια παρακολουθούμε τον πόλεμο της Τροίας ιστορημένο αλλιώς. Ο Ζουργός εξιστορεί τι θα μπορούσε να συμβεί εάν ένα πρόσωπο, επινοημένο από τον ίδιο, παρεισέφρεε στο στρατόπεδο των Αχαιών και με τη σταδιακή επιρροή του άλλαζε τη μοίρα του πολέμου και την πορεία της επιστροφής του Οδυσσέα στην Ιθάκη.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΤΣΑΛΙΚΟΓΛΟΥ Ο Ιωσήφ ήρθε μετά

Στο επίκεντρο της αφήγησης βρίσκεται η οικογένεια της Θάλειας, και κυρίως η σχέση της με τον αδελφό της, τον Ιωσήφ. Όταν η μητέρα της, Ανθή, κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης απωλέσει το πρώτο αγόρι (λόγω αποβολής), η Θάλεια ως παιδί αντιλαμβάνεται την απώλεια από πολύ νωρίς — και μάλιστα βλέπει ένα σκοτεινό «πράγμα» στον μπιντέ, που οργανικά συνδέεται με το «ελάττωμα» της μητέρας της. Η μητέρα της την καθησυχάζει ότι «θα σου κάνω έναν άλλο αδελφό». Και όντως, γεννιέται ο Ιωσήφ — ένα βρέφος που, εκ πρώτης όψεως, καλείται να καταλάβει τη θέση του αγέννητου αδελφού. Με το πέρασμα των χρόνων, ο Ιωσήφ αναπτύσσεται όχι απλώς ως αδελφός, αλλά ως μια σκοτεινή

δύναμη μέσα μέσα στην οικογένεια. Ο Ιωσήφ σταδιακά ενσωματώνει στοιχεία «κακού». Εκδηλώνει έντονες, καταπιεστικές συμπεριφορές προς τη Θάλεια — την πατρίδα του βασανισμού, των ψυχολογικών πιέσεων. Ο πόνος και η βία επεκτείνονται και στους γονείς: η μητέρα και ο πατέρας εξωθούνται σε οριακές καταστάσεις από τη συμπεριφορά του γιου. Ωστόσο, δεν πρόκειται μονάχα για ένα πλαίσιο ψυχολογικού θρίλερ: μέσα στην αφήγηση παρεισφύουν οι συλλογικές μνήμες της Ελλάδας — ο εμφύλιος πόλεμος, οι μεταπολεμικές πληγές, οι κοινωνικές μεταμορφώσεις. Η αφήγηση φέρνει στο προσκήνιο τις αντιφάσεις του ανθρώπου: στιγμές τρυφερότητας και αγάπης αναδύονται μέσα σε ένα περιβάλλον

άγριας βίας, μίσους και σιωπών. Κινείται ανάμεσα σε σκοτεινό και φωτεινό — με υποδόριες ρωγμές ελπίδας και αναζήτησης. Μέσα από την ιστορία του Ιωσήφ, εγείρεται το διαπεραστικό αίτημα: «Αγάπησέ με», ως έκκληση που κρύβεται πίσω από τις πιο αδιανόητες συμπεριφορές. Το μυθιστόρημα είναι «βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα», όπως δηλώνουν οι εκδόσεις, και επιχειρεί να σπάσει τη σιωπή γύρω από οικογενειακά τραύματα. Με τη χρήση μιας γραφής που συνδυάζει ψυχολογική ένταση και κοινωνικό πλαίσιο — από τον μικρόκοσμο της οικογένειας έως τη μακροϊστορία της χώρας — το έργο εξετάζει πώς οι σκιές του παρελθόντος διεισδύουν και διαμορφώνουν

ΠΡΩΤΟΕΜΦΑΝΙΖΟΜΕΝΟΙ

Ο ΑΓΝΩΟΥΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΤΑΡΩΑ

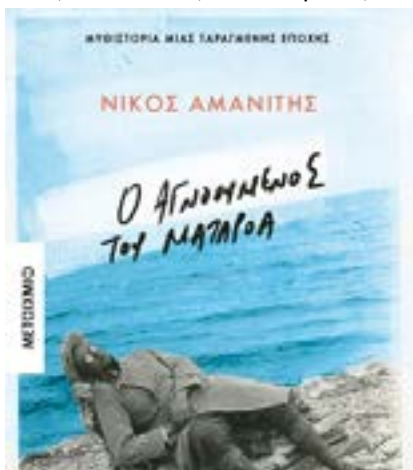
ΝΙΚΟΣ ΑΜΑΝΙΤΗΣ
Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ο βιβλίο «Ο αγνοούμενος από το Μатарόα» του Νίκου Αμανίτη είναι μια σπάνια ανακάλυψη, που ξεκινά από ένα ρολό χαρτί 27 μέτρων γραμμένο στην Αθήνα της Κατοχής (1941-1944). Πρόκειται για ημερολόγιο και ταυτόχρονα για ένα μακρύ, ερωτικό γράμμα ενός Έλληνα ζωγράφου προς τη Γαλλίδα αγαπημένη του, η οποία σιωπά από την αρχή του πολέμου.

Η αφήγηση πλέκεται με τον Μεσοπόλεμο της Αθήνας, το Παρίσι του 1939, το αλβανικό μέτωπο, τη Κατοχή, αλλά και με τα μεταγενέστερα χρόνια στο Σαν Φρανσίσκο του 1950 και τη Νέα Υόρκη του 1960. Πρόκειται για μια περιπέτεια μνήμης και αναζήτησης, όπου δύο νέοι άνθρωποι, πεθαμένοι προ πολλού, ξαναζωντανεύουν μέσα από λέξεις και εικόνες, μαζί με τις μορφές μιας ολόκληρης γενιάς που χάθηκε. Ποιος ήταν αυτός ο άγνωστος καλλιτέχνης που ταξίδεψε με το Μатарόα και που, ενώ έμεινε αφανής στην Ελλάδα, τον μνημόνευσαν οι New York Times; Τι

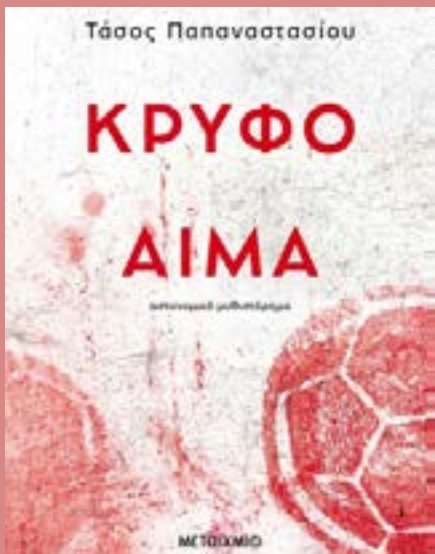
απέγινε η Γαλλίδα φοιτήτρια των Beaux Arts που άφησε πίσω; Μπορεί να ξαναβρεθεί στα αρχεία και στις μνήμες του 21ου αιώνα;

Με συναρπαστική πλοκή, το έργο ανασυνθέτει έναν ολόκληρο κόσμο: τον μεσοπολεμικό αθηναϊκό μικρόκοσμο, τα ντάνσινγκ του Παρισιού, τις μορφές των αγωνιστών του ΕΑΜ και των δοσίλογων, αλλά και εμβληματικές παρουσίες όπως ο Σικελιανός και ο Μόραλης.

ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κρυφό αίμα

Το μυθιστόρημα ακολουθεί τον αστυνόμο Απτόσογλου, ο οποίος επιστρέφει σε μια υπόθεση που τον βάζει αντιμέτωπο με την οπαδική βία και τις βαθιές πληγές που έχει επιφέρει στην κοινωνία. Η ιστορία εκτυλίσσεται στη Θεσσαλονίκη, πόλη στην οποία η οπαδική βία, παρά την προβολή ορισμένων ακραίων γεγονότων (όπως η δολοφονία του Άλκη Καμπανού στις 1 Φεβρουαρίου 2022), παραμένει σε μεγάλο βαθμό «κρυφή», σιωπηλή, με τις συνέπειές της να ανακυκλώνονται συχνά στο παρασκήνιο. Ο Απτόσογλου εμπλέκεται σε διερεύνηση των διαδρομών που ακολουθούν πολλά νεαρά (ανήλικα ή στις αρχές της ενλικότητάς τους) άτομα — πώς στρατολογούνται σε ομάδες οπαδών, πώς καταλαμβάνονται από την ιδεολογία της βίας, και πώς πίσω από αυτήν υπάρχουν οικονομικά, πολιτικά ή κοινωνικά συμφέροντα που λειτουργούν σαν δυνάμεις καθοδήγησης, αλλά και εκμετάλλευσης. Το μυθιστόρημα δεν περιορίζεται μόνο στην έρευνα της εγκληματικής πράξης, αλλά επιχειρεί να φωτίσει: τα οικογενειακά κενά και τις συναισθηματικές ανάγκες των νέων, τις ελλείψεις στο εκπαιδευτικό σύστημα, και την υποκρισία της κοινωνίας που συχνά «ξυπνά» μόνο όταν το αίμα χυθεί δημοσίως, αλλά δεν βλέπει ή δεν θέ-

λει να αντιμετωπίσει τα βαθύτερα αίτια. Ο αστυνόμος, στον αγώνα του, δεν είναι ο αδιάφορος θεατής: είναι πληγωμένος, ανθρώπινος, ευάλωτος — προσπαθεί να βρει ισορροπία μεταξύ καθήκοντος και ηθικής αναγκαιότητας. Ο κόσμος γύρω του έχει συμμάχους και εχθρούς: πρόσωπα που βλέπουν τη βία σαν τρόπο ανάδειξης, αλλά και εκείνους που υποφέρουν από αυτήν. Το «κρυφό αίμα» του τίτλου συμβολίζει ακριβώς αυτά τα αίματα που δεν βλέπουμε καθημερινά.

Ο Νίκος Ξανθόπουλος γεννήθηκε στην Νέα Ιωνία της Αθήνας,
ένα προσφυγικό συνοικισμό, στις 14 Μαρτίου του 1934

Επιμέλεια Έυη Γκουλιάρα

ΝΙΚΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Αν η φωνή του Καζαντζίδη ήταν αυτή που εξέφραζε τον αγώνα, την ξενιτειά, την προδοσία του έρωτα, την αγάπη για τη μάνα, προτομή όλων αυτών έγινε ο Νίκος Ξανθόπουλος

Η μητέρα του, προσπαθούσε να τα φέρει όλα βόλτα μόνη της, αφού ο πατέρας του το 'χε συνήθειο να «εξαφανίζεται» κατά περιόδους. «Μια μέρα πήγε να φέρει κρασί και έκανε 6 μήνες να γυρίσει» λέει ο Ξανθόπουλος στο βιβλίο του! xanthor27 _web Κατά τα εφηβικά του χρόνια υπήρξε αθλητής της ΑΕΚ, «το σωματείο των προσφύγων». Η μεγάλη του αγάπη ήταν τα βιβλία. Από μικρός διάβαζε ό,τι έπεφτε στα χέρια του, χάρη σε ένα γείτονα του τυπογράφο που του δάνειζε βιβλία (τα βιβλία ήταν είδος πολυτελείας τις δύσκολες αυτές εποχές). Μεγαλώνοντας αποφάσισε να ασχοληθεί με το θέατρο. Ίνδαλμα του τότε υπήρξε ο Μάνος Κατράκης. Σπούδασε στη Σχολή του Εθνικού θεάτρου.. Ηθοποιός της σκηνής από το 1957 ως το 1963, αφοσιώθηκε τελικά στον κινηματογράφο. Στο Εθνικό θέατρο, μαθητής ακόμα, συμμετείχε ως μέλος του χορού, σε διάφορες τραγωδίες, περιοδεύοντας στο εξωτερικό. Όνειρο του ήταν να γίνει Φιλολόγος. Η πρώτη του επαγγελματική εμφάνιση στο θέατρο, έγινε με το Θίασο Κατερίνας, στην κομηντί «Βιργινία». Συνέχισε στο ελεύθερο θέατρο με διάφορους ρόλους: «Η κυρία δε με μέλει», «Λα μάμα», «Ηλέκτρα» (Θίασος Ροντήρη, όπου έπαιξε το ρόλο του Ορέστη), «Είσοδος υπηρεσίας», «Σκάνδαλα στην εξοχή» και το «Τραγούδι του νεκρού αδερφού» (Θίασος Κατράκη). Συμμετείχε σε 24 θεατρικές παραγωγές και έπαιξε όλα τα είδη του θεάτρου, ακόμα και επιθεώρηση. Παντρεύτηκε δύο φορές και έχει τέσσερα παιδιά και πέντε εγγόνια. Όταν παντρεύτηκε την δεύτερη γυναίκα του, την Ερυφίλλη, διάφοροι ηθοποιοί τον κατηγόρησαν σε περιοδικά της εποχής (Βεντέτα, Ντόμινο

και Θησαυρός), ότι έπρεπε να παντρευτεί μια γυναίκα του συναφιού τους. Την δυσaréσκεια της εξέφρασε ανοιχτά και η Άννα Φόνσου που δήλωνε «τσιμπημένη μαζί του» σύμφωνα με τα κουτσομπολιά της εποχής. Πλέον ασχολείται με αγροτικές δουλειές στο κτήμα του στην Αττική. Η Κινηματογραφική Περιπέτεια Η πρώτη του εμφάνιση στον κινηματογράφο έγινε το 1958, στην κωμωδία του Φίλιππα Φυλακτού, Το Εισπρακτοράκι, στο πλευρό του Βασίλη Αυλωνίτη και του Νίκου Ρίζου. Ως κινηματογραφικός πρωταγωνιστής, καθιερώθηκε από το σκηνοθέτη-παραγωγό Απόστολο Τεγόπουλο (Κλακ-Φιλμ), με τον οποίο ξεκίνησε αποκλειστική συνεργασία από το 1964 μέχρι το 1971, σε μουσικές δραματικές ταινίες. Εκίνηση στις ταινίες της νεοσύστατης Κλακ Φιλμ έκανε το 1963, στη ταινία Πληγωμένες Καρδιές, στον ρόλο του κακού κουνιάδου! Η αρχή της τυποποίησης των ρόλων του Ξανθόπουλου, έγινε ένα χρόνο αργότερα, στην ταινία Αγάπσα και Πόνεσα. Εδώ πρωτόλεια, όλα τα στοιχεία που καθιέρωσαν τον Ξανθόπουλο στη συνείδηση του κόσμου σαν παιδί του λαού: σπαραξικάρδιο σενάριο του Ολύμπιου – σκηνοθεσία / παραγωγή: Τεγόπουλος/ ΚΛΑΚ Φιλμ – ρόλος Ξανθόπουλου αδικημένου από την κοινωνία και τραγούδι από τον Ξανθόπουλο. Αν ο Ξανθόπουλος δε ζητούσε από τον Τεγόπουλο ρόλους πιο λαϊκούς μετά το Πληγωμένες Καρδιές και αν το Αγάπσα και Πόνεσα δεν γινόταν, όλα θα ήταν διαφορετικά! Για τις ανάγκες των ταινιών έγινε τραγουδιστής υπό την καθοδήγηση του Απόστολου Καλδάρα και της Ευτυχίας Παπαγιαννοπούλου. Ανάμεσα στις υπόλοιπες, πρωταγω-

Κυνηγημένος αλλά υπερήφανος. Σε απόγνωση αλλά απόλυτα έντιμος. Ομορφος. Το πρότυπο του Έλληνα για τα εκατομμύρια των θεατών

Παιδί Πόντιων προσφύγων μεγάλωσε φτωχικά και ο πόλεμος τον βρήκε στη φυλακή, μικρό παιδί ακόμα, μαζί με τη μητέρα του, αφού ο πατέρας του ήταν αντιστασιακός

νίστηκε σε 30 δραματικές ταινίες, στις οποίες ερμήνευσε 300 τραγούδια. Το 1970 ίδρυσε δικό του θίασο και περιόδευσε την Ελλάδα. Η τελευταία του κινηματογραφική παρουσία, μετά από παρέλευση 24 ετών, έρχεται το 1995 στην ταινία του Γιώργου Ζερβουλακού, Με τον Ορφέα τον Άνγυσο. Το Τραγούδι Μετά το 1971, σταμάτησε τις εμφανίσεις του στον κινηματογράφο, μεταπήδησε στο λαϊκό τραγούδι. Συνολικά έχει κυκλοφορήσει 9 άλμπουμ και 55 σινγκλς. Η δισκογραφία του περιλαμβάνει γύρω στα 300 τραγούδια. Τα τραγούδια: μεγάλες επιτυχίες των Καλδάρα, Μανισαλή, Ξαρχάκου, Σπανού, Άκη Πάνου, Μπτσάκη και Χρήστου Νικολόπουλου. Ακολούθησε μια μακρά περίοδος μακριά από τον Κινηματογράφο και τον «εχθρό του» την τηλεόραση και πολλές τουρνέ στο εξωτερικό με διάφορα σχήματα, πάντα για τραγούδι. Γύρισε όλον τον κόσμο, όπου υπάρχει Ελληνισμός, (Αμερική – Αυστραλία – Ευρώπη κκ) τραγουδώντας. Εμφανίστηκε περί τις 15 φορές στην Αμερική, 5 φορές στην Αυστραλία και επί 25 χρόνια σ' όλη σχεδόν την Ευρώπη. Βιοποριστικώς η πρωταρχική του ενασχόληση ήταν το τραγούδι. Οι μεγάλες τουρνέ στο εξωτερικό, από τα περίεργα χρόνια της δικτατορίας μέχρι πολύ αργότερα, τον κάνουν ευρέως γνωστό στα πέρατα του κόσμου, όπου υπήρχε βαθιά ριζωμένος ο απόδημος ελληνισμός. Οι Έλληνες του εξωτερικού σκηματίζουν ουρές για να τον δουν όπου κι αν έπαιζε.

Τα Σήριαλ Στην τηλεόραση πρωτοεμφανίστηκε το 1973 στη σειρά «Αγρίμια». Οκτώ χρόνια μετά τα Αγρίμια, το 1981, παίζει στο σήριαλ του Ερρίκου Θαλασσινού, «Το Ημερολόγιο ενός Θυρωρού». Παίζει τον καπετάνιο που θέλει να μπαρκάει και δεν μπορεί να βρει κάπου να αφήσει τον γιο του. Καθώς ο ρόλος απαιτούσε από τον Ξανθόπουλο να καπνίζει, έγινε η αιτία να ξανακυλήσει στο κάπνισμα (το είχε κόψει). Το 1994, έπαιξε σε μια τηλεοπτική δραματική σειρά με το όνομα «Στην Κόψη του Ξυραφιού». Οι Βιντεοκασέτες Η πόρωση των βιντεοταινιών, βρήκε τον Ξανθόπουλο το 1989, να συνεργάζεται με τον Απόστολο Τεγόπουλο και τον Πάνο Κοντέλη στο «Μινόρε μιας Καρδιάς» που κυκλοφόρησε σε 3 κασέτες και κατόπιν παίχτηκε στην ΕΡΤ σε 16 επεισόδια. Μαζί του συμπρωταγωνιστούσαν η Χριστίνα Σύλβα και ο Βασίλης Τσάγκλος. Κατόπιν προέκυψε το «Η Αγάπη που δε Γνώρισε Σύννορα» (Σκηνοθεσία Απόστολος Τεγόπουλος, Σενάριο Πάνος Κοντέλης, Συμπρωταγωνιστές Χριστίνα Σύλβα και Μαίρη Βιδάλη). Τα γυρίσματα έγιναν στην Αθήνα, την Κωνσταντινούπολη και το Παρίσι και κυκλοφόρησε σε δύο κασέτες. Αργότερα προβλήθηκε σε

**Το απέδειξε
το ύστατο
χαίρε:
Ο λόγος που
ο Νίκος
Ξανθόπουλος
σημάδεψε
την Ελλάδα
και θα μείνει
αξέχαστος**

Το μελό, η υπερβολή,
η εύκολη επίκληση
της συγκίνησης
ήταν τα εργαλεία
αυτής της σχολής.
Για κάποια χρόνια,
μετά την επέλαση
του νέου ελληνικού
κινηματογράφου,
δεν ήταν λίγοι
αυτοί που
χρησιμοποίησαν
τους ρόλους του
για περιπαικτικούς
χαρακτηρισμούς
άλλων

μορφή 8 επεισοδίων στο ΜΕΓΑ. Ακολούθησαν άλλες δύο βιντεοπαραγωγές, «Η Καρδιά του Πατέρα» (σενάριο Λευτέρης Κατώνης, συμπρωταγωνιστές οι Τέτα Κωνσταντά, Χρήστος Ζορμπάς και Βασίλης Τσάγκλος) και «Έρωτας Στο Περιθώριο (Εναλλακτικός Τίτλος: Στο Περιθώριο της Ζωής σου)» (σενάριο Απόστολος Τεγόπουλος, συμπρωταγωνιστές Ελ. Αλεξοπούλου και Καίτη Φίνου), που παίχτηκε και στην τηλεόραση στο κανάλι ΑΝΤ1, το 1992. Τα Βιβλία Στα τέλη 2005 εκδίδει την αυτοβιογραφία του (Όσα Θυμάμαι και Όσα Αγάπησα) για τις εκδόσεις ΑΓΚΥΡΑ και αρχίζει εμφανίσεις στην Ελλάδα για την προώθηση του βιβλίου του! Την ιδέα για να γράψει το βιβλίο, του την έδωσε μία δημοσιογράφος που του είχε κάνει μία συνέντευξη για το περιοδικό «Εικόνες». Το βιβλίο, στους 3 πρώτους μήνες κυκλοφορίας του, ξεπέρασε τα 20.000 αντίτυπα!

Υπόκληση στον μεγάλο ηθοποιό

Υπόκληση στον Νίκο Ξανθόπουλο όχι από θαυμαστές των ταινιών του, αλλά από ανθρώπους που δηλώνουν ότι... δεν τις άντεχαν, αλλά λάτρεψαν τον Νίκο που γνώρισαν μέσα από αναρτήσεις και συνομιλίες στο τσατ. Θα μου πείτε, τι μπορεί να ξεπεράσει αυτή την λαϊκή, σαρωτικής βάσης, απεύθυνση των ασπρόμαυρων ταινιών που τον καθιέρωσαν ως το παιδί του λαού; Αν η φωνή του Καζαντζήδη ήταν αυτή που εξέφραζε τον αγώνα, την ξενιτιά, την προδοσία του έρωτα, την αγάπη για τη μάνα, προτομή όλων αυτών έγινε ο Νίκος Ξανθόπουλος. Κυνηγημένος αλλά υπερήφανος. Σε απόγνωση αλλά απόλυτα έντιμος. Ομορφος. Το πρότυπο του Έλληνα για τα εκατομμύρια των θεατών. Το μελό,

η υπερβολή, η εύκολη επίκληση της συγκίνησης ήταν τα εργαλεία αυτής της σχολής. Για κάποια χρόνια, μετά την επέλαση του νέου ελληνικού κινηματογράφου, δεν ήταν λίγοι αυτοί που χρησιμοποίησαν τους ρόλους του για περιπαικτικούς χαρακτηρισμούς άλλων. Έγινε παρωδία, υλικό για χιουμοριστικά βίντεο. Όπως και της τόσο αγαπημένης του Μάρθας Βούρτση που μονίμως έκλαιγε -μια γυναίκα με προσωπικότητα χειμαρρώδη και τρομερό χιούμορ στη ζωή της. Και ίσως εκεί να έμενε η φήμη του, δικασμένη απέναντι στον θαυμασμό των μεγαλύτερων, την διακριτική απόσταση των νεότερων, αν δεν μπαίναμε στα χρόνια των social media. Τότε που αυτό που υπήρξε πραγματικά ο Νίκος Ξανθόπουλος, σκεπτόμενος, τρυφερός, ανήσυχος, δεμένος με την γη και τη φύση, σε διαρκή αναζήτηση για νέα γνώση, ήρθαν στο φως. Πολλοί τον θυμούνται στα χρόνια μετά τη μεγάλη δόξα και την καριέρα που τον έστειλε στις χώρες του εξωτερικού με μεγάλες ελληνικές κοινότητες, για παραστάσεις και συναυλίες. Τότε που αποτραπημένος από τα φώτα, πάντα αναγνωρίσιμος, έμπαινε στα βιβλιοπωλεία και αγόραζε μανιωδώς βιβλία, αναζητούσε τίτλους, έπαινε για ώρα συζήτηση με τους παλαιούς πωλητές. Και μετά ήρθε η επικράτεια του facebook. Ο λογαριασμός του, μια έκπληξη. Δεν προσποιήθηκε, έγραψε για όσα σκέφτεται και αγαπά -τα λουλούδια και τα φυτά της Εριφύλης του, τα εγγόνια του και ιστορίες από τη ζωή του. Κάθε ανάρτηση ένα διήγημα, ένα ντοκουμέντο για τη ζωή των Ελλήνων στην επαρχία και το εξωτερικό. Αυτών που τον πλησίαζαν και του έκαναν εξομολογήσεις σαν αν είναι ιερέας και μετά ζητούσαν να τους κοινωνήσει με ένα τραγούδι.

Λαϊκός ήρωας

Διαβάζω αναρτήσεις πολιτικών επιστημόνων, καθηγητών, συγγραφέων, ανθρώπων της διανοήσης, που επικοινωνούσε μαζί τους με μηνύματα στο fb. Τον ένοιαζε η πολιτική, οι εξελίξεις στην κοινωνία, θύμωνε για σημεία θολά της δικαιοσύνης. Θυμάμαι τις αναρτήσεις του και βλέπω δεκάδες άλλες να κοινοποιούν σήμερα αυτές που δεν θα λησμονήσουν. Κάνω τικ σε αυτές που δεν θα ξεχάσω κι εγώ. Να όπως αυτή τον περασμένο Οκτώβριο: «Θέλω να σας πω μια μικρή ιστορία. Τραγουδούσα στο Σικάγο στο OLympic Flame, πέντε χρόνια. Είχα παρατηρήσει ένα μοναχικό τύπο που ερχόταν συχνά τα βράδια, πάντα μόνος, καθότανε στο σκαμπό του μπαρ κι έπινε το ποτό του σιωπηλός. Συχνά τα βράδια είπα: Μπορεί και να μην έλειψε κανένα βράδι. Μού κανε εντύπωση.

Μια φορά που βρέθηκα στο μπαρ δίπλα του είπα να με κεράσει. Πάντα μόνος; του λέω .. Ναι , σχολάσα κι είπα να πιώ κάνα δύο να χαλαρώσω, να πάω για ύπνο.. Από πού είσαι; Αρκαδία. Από πού; Ένα χωριό δεν το χεις ακουστά , την Καντήλα. Σε ποιο εστιατόριο δουλεύεις; Είμαι κουράας. Πάω να φύγω και με πάνει απ' το μανίκι. Θα μου κάνεις μια χάρη; Αμέ. Λες τραγούδια όλο γι αυτούς που γλεντάνε, θα πεις ένα για μένα , ένα παραπονιάρικο ; Τον κοίταξα, τον είχε ρημάξει η μοναξιά. Ότι θέλεις. Ένα παραπονιάρικο θέλω, για τη μάνα. Βγήκα στο πάλκο κι άρχισα τα ΧΕΛΙΔΟΝΑΚΙΑ. Τον παρατηρούσα από μακριά, μόνο που δεν έκλαιγε. Ξαφνικά πετάει το ποτήρι που κρατούσε και το κάνει κομμάτια. Τον βγάλανε έξω σπικωτό, δεν τον πρόλαβα... Από τότε αυτό το τραγούδι με πειράζει».

Αλλοτε μοιάζουν οι αναρτήσεις με το ημερολόγιο ενός αγρότη, όπως έβαζε τα χέρια στα χώματα και καλλιεργούσε ελιές, πατάτες, σταφύλια, ρόδια. Περήφανος για αυτά και με σεβασμό στη γη, στο χώμα λες και έχουν θεϊκές ιδιότητες. Μοιραζόταν και προσωπικά μυστικά, να ότι ο εγγονός του αποφάσισε να γίνει ηθοποιός και προβληματίστηκε, «ο Κατράκης θυμάμαι μας έλεγε πώς το θέατρο είναι δουλειά για πλούσιους ανθρώπους , να δημιουργούν απερίσπαστοι. Και ο Κουν, ότι ο ηθοποιός πρέπει να ναι ασκητής... Δεν θα ζώ να τον δω να θαλασσοδέρνεται, αλλά από τώρα μού' βαλε μια ακόμη έγνοια. Άντε κι ο θεός βοηθός».

ΤΑΙΝΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΝΑΠΕ

Η Εύη επέλεξε για εσάς 9 ταινίες που δεν πρέπει να χάσετε!

Γράφει η Έυη Γκουλιάρα

Η γαλλική υπερπαραγωγή «Οι Τρεις Σωματοφύλακες: Ντ' Αρτανιάν» αναμένεται να προσελκύσει το ευρύ κοινό, ενώ το δικαστικό δράμα «Σεντ Ομέρ», το θρίλερ «Πέρα από τον Τοίχο» και η κομεντί «Καρόκε» έχουν το ενδιαφέρον τους.

Οι Τρεις Σωματοφύλακες: Ντ' Αρτανιάν (Les Trois Mousquetaires: D'Artagnan). Περιπέτεια εποχής, γαλλικής και διεθνούς συμπαραγωγής του 2023, σε σκηνοθεσία Μαρτάν Μπουρμπουλόν, με τους Φρανσουά Σιβίλ, Βενσάν Κασέλ, Ρομέν Ντουρίς, Πίιο Μαρμιά, Εύα Γκριν, Λουί Γκαρέλ, Βίκι Κριπς κ.ά. Εκατό χρόνια τώρα, το κλασικό μυθιστόρημα του Αλέξανδρου Δουμά μοιάζει ανεξάντλητο για τους κινηματογραφικούς παραγωγούς, δίνοντάς τους την ευκαιρία να το μεταφέρουν στη μεγάλη οθόνη ξανά και ξανά, έχοντας την εγγύηση ενός θαυμάσιου κειμένου, ιδανικού για το σινεμά, καθώς διαθέτει επικές περιπέτειες, ηρωισμό, ξιφομαχίες, ίντριγκες και φυσικά τον αθάνατο ρομαντισμό του. Εδώ, έχουμε μια από τις πλέον φιλόδοξες υπερπαραγωγές του ευρωπαϊκού σινεμά, με 150 ημέρες γυρισμάτων, πλούσια σκηνικά και κοστούμια, ανασύσταση της εποχής, θεαματικότερες ξιφομαχίες και ένα λαμπρό καστ, από Φρανσουά Σιβίλ, Βενσάν Κασέλ και Ρομέν Ντουρίς μέχρι Εύα

Γκριν και Λουί Γκαρέλ. Το μόνο παράδοξο είναι η επιπλοκή που έδειξαν οι άνθρωποι της Pathé για την υπερπαραγωγή τους αυτή στον σκηνοθέτη Μαρτάν Μπουρμπουλόν του μέτριου «Αϊφελ» που είδαμε το 2021. Όχι, ότι τα πάει άσχημα, αφού η ταινία του διαθέτει όλα τα χαρακτηριστικά μιας επικής περιπέτειας εποχής, με τη δράση να κυριαρχεί, οι ξιφομαχίες να είναι θεαματικές, οι ρυθμοί να είναι σφιχτοί και γεμάτοι ένταση, ενώ η γνώριμη ιστορία των τριών σωματοφυλάκων και του Ντ' Αρτανιάν, ορισμένες φορές είναι πιο σκοτεινή και «βρόμικη» απ' τα συνηθισμένα, δίνοντας μια δόση ανανέωσης του μύθου, ταυτόχρονα με τις φεμινιστικές αναφορές. Ωστόσο, ο Μπουρμπουλόν, που εκμεταλλεύεται τα μέγιστα τα δεδομένα μιας υπερπαραγωγής, είναι φανερό ότι προτιμά τη δράση, το θέαμα και τη διασκέδαση του ευρύτερου κοινού, από το να μπει στο πνεύμα του έργου. Έτσι, αφήνει μετέωρους τους χαρακτήρες του, οι διάλογοι εκμοντερνίζονται, γίνονται μοδατοί, αφαιρώντας τον πλούτο και τη μαγεία του αρχικού κειμένου και εν τέλει δείχνει να προσεγγίζει το στόρι του με μία αμερικανική επιφανειακή πολλές φορές οπτική. Οι ηθοποιοί του, με την επάρκειά τους στέκονται ικανοποιητικά, με τον Λουί Γκαρέλ, στον ρόλο του Λουδοβίκου, να ξεχωρίζει με την σαρκαστική, γοητευτική του ερμηνεία. Εννοείται, ότι περιμένουμε και το σίκουελ της κλασικής περιπέτειας, που είναι ήδη έτοιμο και θα δούμε προς το τέλος του έτους. Όπως έχει ανακοινωθεί, τιτλοφορείται «Milady» και τη σκηνοθεσία υπογράφει και πάλι ο Μπουρμπουλόν. ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ... Από το Λούβρο μέχρι τα ανάκτορα του Μπάκιγχαμ, από τις τρώγλες του

Παρισιού μέχρι την πολιορκία της Λα Ροσέλ... σε ένα βασίλειο δικασμένο από τους θρησκευτικούς πολέμους και υπό την απειλή της εισβολής από την Αγγλία, μία χούφτα αντρών και γυναικών θα διασταυρώσουν τα ξίφη τους και θα ενώσουν το πεπρωμένο τους με τη μοίρα της Γαλλίας. Σεντ Ομέρ (Saint Omer). Δραματική ταινία, γαλλικής παραγωγής του 2020, σε σκηνοθεσία Άλνις Ντιότι, με τις Γκοσλαζ Μαλαντά, Ορέλια Πετί, Ζαβιέ Μαλί κ.ά. Αν και πρόκειται για ταινία που το κείμενο την καθορίζει, πρωταγωνιστεί δίπλα στις ηρωίδες της ιστορίας, πρόκειται για ένα άκρως ενδιαφέρον ιδιόρρυθμο δικαστικό δράμα, που κέρδισε το Ειδικό Βραβείο του Φεστιβάλ Βενετίας για το ντεμπούτο της Άλνις Ντιότι, μιας Σενεγαλέζας δεύτερης γενιάς, που ζει στο Παρίσι και έχει εμπειρία στο ντοκιμαντέρ. Μια πραγματική ιστορία παιδοκτονίας του 2013, που διέπραξε μια νέα, σενεγαλέζικης καταγωγής και απασχόλησε το δικαστικό σύστημα της Γαλλίας και παρακολούθησε η σκηνοθέτης όταν εκδικάστηκε το 2016, μεταφέρεται στη μεγάλη οθόνη, χωρίς φιοριτούρες, δραματικές εξάρσεις, συγκινητικές κορυφώσεις ή ηθικολογίες, αλλά με σκηνοθετική λιτότητα, στεγνό ρεαλισμό και κάποιες διακριτικές ποιητικές πινελιές στο φινάλε. Η Ράμα, μια νεαρή μυθιστοριογράφος, παρακολουθεί στη γαλλική πόλη Σεντ Ομέρ τη δίκη της Λορένς Κολί, η οποία κατηγορείται ότι σκότωσε τη 16 μηνών κόρη της, εγκαταλείποντάς την σε μια παραλία της Βόρειας Γαλλίας, την ώρα της παλέρροιας, για να πνιγεί. Όμως, κατά τη διάρκεια της δίκης, τα λόγια της κατηγορούμενης, η οποία αναφέρει ότι έπεσε θύμα μαύρης μαγείας, οι

καταθέσεις και η συνήγορός της θα κλονίσουν τις βεβαιότητες και θα δημιουργηθούν αμφιβολίες για την ενοχή της. Παιδοκτόνος μάννα, το ειδικότερο έγκλημα όλων, στη συλλογική συνείδηση προκαλεί αποτροπιασμό. Ωστόσο, κάθε άνθρωπος δικαιούται μια σωστή δίκη, πέρα από το ανάθεμα της κοινωνίας ή τον κανιβαλισμό των ΜΜΕ. Πίσω από τα προφανή υπάρχουν και όλα αυτά που συνθέτουν την πραγματική ιστορία. Η διαμάχη ιδεών για τις προκαταλήψεις, τη γυναίκα, τη μόρφωση, τη μητρότητα και συγκεκριμένα στην περίπτωση μας, τη διαφορά και την αδυναμία του δυτικού πολιτισμού να κατανοήσει κάθε τι διαφορετικό, άλλες κουλτούρες, ακόμη και αν πρόκειται για την ιερότητα της μητρότητας. Σχεδόν εξ ολοκλήρου γυρισμένη μέσα στη δικαστική αίθουσα και βασισμένη στα πρακτικά της πραγματικής δίκης, η Ντιότι τα αναπλάθει δραματουργικά και επικεντρώνεται χωρίς δραματοποιήσεις, στα βασικά πρόσωπα της δίκης, στα όρια του ντοκιμαντέρ και μίας αναγκαστικής θεατρικότητας, η οποία, ωστόσο, δεν είναι υπέρ του έργου. Οι σιωπές, οι δυο λέξεις, ένας μορφασμός δίνουν ανατριχιαστικά την ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα της ψυχολογίας του ακροατηρίου και ως εκ τούτου του θεατή. Ένα δικαστικό δράμα, που σπάει πολλά απ' τα κλισέ του είδους, αλλά ταυτόχρονα μιλά για καυτά ζητήματα, όπως αυτά προκύπτουν από τη δίκη. Αλλά και τις εμβόλιμες παρεμβάσεις με τον λυρικό λόγο της Μαργκερίτ Ντιράς για τη δημόσια διαπόμπευση της γυναίκας, στην έναρξη και στο φινάλε, με την αναπόφευκτη μορφή της Μήδειας, με την εμβληματική Μαρία Κάλας, από την ομώνυμη ταινία του Παζολίνι. Η Ντιότι δεν καταφεύγει σε εύκολες λύσεις και πολύ περισσότερο δεν δίνει απαντήσεις, δεν μοιράζει αφορισμούς. Στα ερωτήματα για τις «αόρατες» μαύρες γυναίκες στον κόσμο μας, τη σύγκρουση της αφρικανικής κουλτούρας με τον ευρωπαϊκό τρόπο σκέψης, τη μητρότητα και την άρνησή της ως πράξη εξέγερσης, αφήνει τον θεατή να ψάξει και να βρει τις απαντήσεις. Και αν αδυνατεί -το πιθανότερο- να απαντήσει, δεν είναι λίγο να σκεφτεί τουλάχιστον τα αμείλικτα ερωτήματα, έστω και αν αυτά έρχονται κατά βάση από τον δυτικό τρόπο σκέψης.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ... Στο δικαστήριο της μικρής πόλης Σεντ Ομέρ, στη Γαλλία, μια νεαρή γυναίκα από τη Σενεγάλη δικάζεται για τον εσκεμμένο θάνατο του παιδιού της. Καθώς ξετυλίγεται η διαδικασία τίποτε δεν μοιάζει με αυτό που φαίνεται. Πέρα από τον Τοίχο (Beyond the Wall). Δραματικό θρίλερ, ιρανικής παραγωγής του 2022, σε σκηνοθεσία Τζαϊντ Τζαλιλβάντ, με τους Ναβίντ Μοχαματζαντέχ, Ντιάνα Χαμπμπί, Αλνρεζά Καμάλι, Αμίρ Αγκάι κ.ά. Αδυσώπητο, σπλαχνικό δραματικό θρίλερ, που τοιτώνει τα νεύρα η αγχωτική του εξέλιξη, σε ένα δυστοπικό μπρουτάλ

αντάναμο ή σε άλλα κολαστήρια. Ο ήρωάς του θα σωθεί, παρά τις προσπάθειές του, αποκαλύπτοντας τις συνθήκες της ζωής του, αφού εκτός από τυφλός, ζει μόνος του σε ένα διαμέρισμα, που φέρνει στο μυαλό αυτό που νομίζουμε ως κόλαση κι ενώ βρίσκεται πάντα κάτω από το άγρυπνο μάτι του διαχειριστή και φύλακα της πολυκατοικίας. Το μόνο πρόσωπο που δίνει μία αίσθηση ανθρωπιάς, είναι ο γιατρός που τον επισκέπτεται καθημερινά για να τον πείσει να κάνει τα γιατροσόφια του, ώστε να μην χειροτερέψει η κατάστασή του. Αυτή η δυσόλινη κατάσταση του τυφλού μοναχικού ανθρώπου θα χειροτερέψει, καθώς στη ζωή του θα μπει μια γυναίκα, που καταζητείται για τον θάνατο ενός αστυνομικού και θα βρει καταφύγιο στο αχανές κτίριο που κατοικεί. Μια γυναίκα που ανοίγει και την ιστορία έξω από το ρηγμαγμένο κτίριο και μέσα από τη δική της οπτική θα μάθουμε γιατί από μία διαμαρτυρία έξω από ένα εργοστάσιο θα βρεθεί στο μάτι του κυκλώνα και μαζί να ψάχνει για τον τετράχρονο γιο της. Οι δυο τους θα βρεθούν αποκλεισμένοι, ασφυκτικά περικυκλωμένοι από τους αστυνομικούς κι έναν ντετέκτιβ, φτάνοντάς τους στα ψυχολογικά τους όρια, ενώ η μόνη λύση είναι να ενώσουν τις δυνάμεις τους κόντρα στις αρχές καταστολής. Ο Τζαλιλβάντ, πατώντας συνεχώς το γκάζι της έντασης και της αγωνίας, της απαισιοδοξίας κι ενός ζοφερού μέλλοντος κι επιλέγοντας μια αφήγηση που ξεφεύγει από τα συνηθισμένα

-θα πρέπει να πάρει τα εύσημα και για τις θαυμάσιες σκηνές συγκρούσεων έξω από το εργοστάσιο- στο τέλος θα υπονομεύσει με το αδύναμο φινάλε του σε σχέση με το βασικό κορμό της ταινίας του.

Μια οξεία καταγγελία για τον ασφυκτικό έλεγχο και την καταπίεση του ανθρώπου. Ένα θέμα που δεν αφορά μόνο το ιρανικό καθεστώς, δεν είναι μία μεμονωμένη περίπτωση, μία υπερβολή, αλλά μία πραγματικότητα σε όλο τον κόσμο, που όλο και γιγαντώνεται.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ... Ο Αλί, ένας απελπισμένος τυφλός, επιχειρεί να αυτοκτονήσει όταν τον δια-

Ο Ρόζενταλ, χωρίς να έχει το άγχος να αποδείξει το ταλέντο του ή να τραβήξει πάνω του το ενδιαφέρον, θα καταφέρει να ξεδιπλώσει το καλογραμμένο σενάριό του, να αναδείξει τις καταπιεσμένες επιθυμίες και τις ξεχασμένες φιλοδοξίες και τη συμβατικότητα του γάμου, μέσα από μία ιστορία που έχει την πίκρα της. Μία ώριμη ρομαντική κομεντί, για το πέρασμα του χρόνου, το χάσιμο της ζωής από την καθημερινότητα και την ανθρωπινή διάθεση για επιβεβαίωση ακόμη και όταν ο χρόνος εξαντλείται.

Ένα ηλικιωμένο ζευγάρι, με 46 χρόνια γάμου, που ζει τη μικρο-

μουσικές, χαλαρούς εύθυμους ρυθμούς, πνευματώδεις διαλόγους, ξεκαρδιστικές ατάκες και ζωντανούς χαρακτήρες που υποδύονται εξαιρετικά η Ρίτα Σουκρούν και οι Λιόρ Ασκενάζι, Σασόν Γκαμπάι. Θα μπορούσε να είναι μια μικρή ευχάριστη έκπληξη αν δεν υπήρχε μια δόση υπερβολής, που μάλιστα τραβάει ιδιαίτερα προς το τέλος.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ. Η Τόβα και ο Μέρ είναι ένα ζευγάρι στα 60 που αγαπιούνται ακόμα αλλά τους έχει καταπιεί η ρουτίνα της μικροαστικής ζωής τους στα προάστια. Όταν ένας κοσμοπολίτης εργέννης μετακομίζει στο

παραπάνω, η ταινία του Γκάι Ρίτσι («Sherlock Holmes», «Δυο Καπνισμένες Κάννες») βλέπεται με κάποιο ενδιαφέρον, έχει εντυπωσιακές εικόνες από μάχες και κυνηγητά, σφαγές και αγωνιώδεις σκηνές, αλλά και έναν μοναχικό -Αμερικανό- ήρωα, στα γνωστά πρότυπα ενός κινηματογράφου ενταγμένου στο ψυχροπολεμικό κλίμα.

Κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Αφγανιστάν, ο λοχίας Τζον Κίνλεϊ στρατολογεί τον ντόπιο Αχμέντ για διερμηνέα, του οποίου τον γιο σκότωσαν οι Ταλιμπάν. Μετά από μια επίθεση με μοναδικούς επιζώντες τους δύο άντρες,

σάν, ο λοχίας Τζον Κίνλεϊ συνεργάζεται με έναν τοπικό διερμηνέα, τον Αχμέντ. Μετά από μια επίθεση με μοναδικούς επιζώντες τους δύο άντρες, ο Αχμέντ θα μεταφέρει τον τραυματισμένο Τζον σε ένα ασφαλές μέρος, χιλιόμετρα μακριά. Όταν ο Τζον γυρίσει στην Αμερική και μάθει πως ο Αχμέντ βρίσκεται σε κίνδυνο, αποφασίζει να επιστρέψει πίσω για να βοηθήσει τον φίλο του, ξεπληρώνοντας το χρέος του προτού να είναι αργά.

Προβάλλονται ακόμη οι ταινίες:

Evil Dead Rise. Αμερικανική ταινία τρόμου (2022) σε σκηνο-

μουσικής βιομηχανίας και από το ρεμπέτικο στο λαϊκό τραγούδι, από το τρίχορδο στο τετράχορδο όργανο, από το περιθώριο στο προσκήνιο, το μπουζούκι κατέχει επάξια τη θέση του στην αιωνιότητα. Πάνω στην ιδέα του Ανέστη Μπαρμπάτσι (έρευνα-σενάριο), τη σκηνοθεσία ανέλαβε ο Φοίβος Κοντογιάννης. Ο πλέον κατάλληλος, καθώς ο πατέρας του Γιώργος και ο θεός του Δημήτρης Κοντογιάννης ίδρυσαν τη Ρεμπέτικη Κομπανία τη δεκαετία του '70, μια περίοδο που αναγεννήθηκε το ρεμπέτικο τραγούδι. Μισό αιώνα μετά κι ενώ κάποιοι άρχισαν να μιλούν για το τέλος, τον θάνατο του μπουζουκιού, ένα κύμα αναζωογόνησης του λαϊκού και ρεμπέτικου τραγουδιού, κυρίως από νέους ερμηνευτές και δεξιοτέχνες, διαψεύδει όλους τους εχθρούς της λαϊκής μουσικής και παράδοσης. Κυρίως νέοι αγκαλιάζουν αυτή την αναγέννηση, ανακαλύπτοντας τις ρίζες τους, καταλαβαίνοντας το δέσιμο με το μπουζούκι, ότι αποτελεί την απόληξη της ρωμαϊκής ψυχής.

Ο Γάμος στο Αφρίν. Ελληνικό ντοκιμαντέρ και τελευταίο μέρος της τριλογίας του Θωμά Σίδηρη για τον πόλεμο και την προσφυγιά. Δέκα χρόνια μετά τα πρώτα γυρίσματα, ο Σίδηρης επιστρέφει το 2022 στο Αφρίν, όπου έχουν συμβεί πολλά. Ο εμφύλιος πόλεμος στη Συρία και η χαστική κατάσταση που επικράτησε στη χώρα, η γιγάντωση της ISIS, η παρουσία ξένων στρατιωτικών δυνάμεων, η εισβολή τουρκικών στρατιωτικών δυνάμεων το 2018. Νέα ερείπια πάνω στα ερείπια, προσφυγικοί καταυλισμοί. Αυτό που δεν άλλαξε όλα αυτά τα χρόνια ήταν ο φόβος των ανθρώπων για την επόμενη μέρα και κυρίως για τους Κούρδους που έγιναν πρόσφυγες μέσα στην ίδια την πόλη τους.

Το Τελευταίο Τανγκό στο Παρίσι (Last Tango in Paris). Η διάσημη ταινία του Μπερνάρντο Μπερτολούτσι που προκάλεσε πάταγο στην εποχή της (1973) σε επανέκδοση. Σεξ και υπαρξιακή αγωνία, ένα σκληρό σχόλιο για την εποχή, που κρατά ακόμη, για τους ανθρώπους που δεν μπορούν να αισθανθούν τον έρωτα, την αγάπη, πλέουν στη μοναξιά. Ο Πολ, ένας μεσήλικας Αμερικανός που ζει στο Παρίσι, προσπαθεί να υπερβεί την αυτοκτονία της γυναίκας του. Η Ζαν, μια όμορφη νεαρή κοπέλα, ετοιμάζεται να παντρευτεί. Ο Πολ και η Ζαν θα χτίσουν μια γεμάτη πάθος σχέση που βασίζεται αποκλειστικά στο σεξ, προσπαθώντας μάταια να γεμίσουν τα κενά της ζωής τους. Η «ταινία σκάνδαλο» σήμερα βλέπεται κυρίως για ιστορικούς λόγους, αλλά και για το ξακουστό ζευγάρι Μάρλον Μπράντο - Μαρία Σνάνιντερ. Για τους συλλέκτες εμπειριών, η διεύθυνση φωτογραφίας είναι του Βιτόριο Στοράρο και η αξέχαστη μουσική του Γκάτο Μπαρμπιέρι.

ρετιρέ της πολυκατοικίας τους, η μαγνητική του παρουσία και οι βραδιές караόке στο διαμέρισμά του μετατρέπονται σε εμμονή για το φιλήσυχο ζευγάρι.

Άρρηκτος Δεσμός (Guy Ritchie's the Covenant). Περιπέτεια, αμερικανικής παραγωγής του 2023, σε σκηνοθεσία Γκάι Ρίτσι, με τους Τζέικ Τζιλενχαλ, Νταρ Σαλίμ, Αλεξάντερ Λούντβιγκ, Άντονι Σταρ, Έμιλι Μπίκαμ, Τζέισον Γουόνγκ κ.ά.

Θεαματική χορταστική πολεμική περιπέτεια, από τον γνωστό Βρετανό σεναριογράφο και σκηνοθέτη Γκάι Ρίτσι, με τους φανατικούς θαυμαστές και στη χώρα μας για τις σπλιζαρισμένες βίαιες περιπέτειές του. Αυτή τη φορά θα μπει στο είδος της πολεμικής περιπέτειας που τόσο αγαπά, όπως έχει πει ο ίδιος, ξεπατικώνοντας κανονικά την εξαίρετη δραματική περιπέτεια του Ρόλαντ Τζόφι «Κραυγές στη Σιωπή» του μακρινού 1984. Με τη διαφορά ότι ο ήρωας δεν είναι δημοσιογράφος αλλά στρατιωτικός και ο τόπος της δράσης δεν είναι η Καμπότζη, αλλά το Αφγανιστάν. Και το βασικότερο, εν αντιθέσει με το πρωτότυπο, δεν υπάρχει η βαθιά κριτική για τις αμερικάνικες ενοχές στις στρατιωτικές επεμβάσεις τους και την ανήθικη στάση τους έναντι βασανισμένων λαών. Βεβαίως, αν εξαιρέσεις όλα τα

ο Αχμέντ θα μεταφέρει τον τραυματισμένο Τζον σε ασφαλές μέρος, έπειτα από μια διαδρομή χιλιομέτρων σε αφιλόξενα βουνά. Όταν ο Τζον γυρίσει στις ΗΠΑ και μάθει πως ο Αχμέντ έχει παραμείνει στο Αφγανιστάν και κινδυνεύει η ζωή του, θα αποφασίσει να επιστρέψει για να σώσει τον φίλο του, έστω και χωρίς καμία βοήθεια.

Δηλαδή, μια ακόμη περιπέτεια για την ανδρική φιλία, αλλά και τον αμερικάνικο ηρωισμό, που διαδραματίζεται σε μια χώρα, απ' την οποία οι αμερικάνικες δυνάμεις έφυγαν κακώς πριν λίγα χρόνια (η ταινία βεβαίως είναι γυρισμένη μακριά από το Αφγανιστάν και συγκεκριμένα στην Ισπανία). Ένα φιλμ που σκάνει τη σημαία των πολεμοκάπηλων της Αμερικής, που τουλάχιστον κινηματογραφικά, δείχνει ότι παραμένει η «μοναδική υπερδύναμη» και μπορεί να σώσει -μέσω της σωτηρίας ενός ταπεινού Αφγανού- τον κόσμο, να διατηρήσει και να εξαπλώσει τον περιβόητο αμερικάνικο τρόπο ζωής.

Ένα φιλμ, που εμφανώς απευθύνεται στο αμερικανικό κοινό, αλλά όπως συμβαίνει συνήθως «τρέχει» και σε σχεδόν όλο τον κόσμο, με τα γνωστά αποτελέσματα χειραγώγησης και κυρίως των νέων, που απλώς θέλουν να ξεσφαλίσουν.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ... Στην τελευταία του αποστολή στο Αφγανι-

θεσία του Λι Κρόνιν («Η Τρύπα»), που προσπαθεί να ανοίξει ένα νέο κεφάλαιο του πετυχημένου τρομο-φρανσάιζ που δημιούργησε το 1981 ο Σαμ Ράιμ. Χωρίς, όμως, το ταλέντο και το μακάβριο χιούμορ του Ράιμ, που κέρδισε το κοινό. Από την ύπαιθρο, θα μεταφέρει το στόρι του στο Λος Άντζελες, όπου μια γυναίκα θα επισκεφτεί τη μεγαλύτερη αδελφή της, η οποία παλεύει να αναθρύψει τα τρία παιδιά της. Η επανένωση θα διακοπεί βίαια, όταν ανακαλύψουν στα έγκυα του σπιτιού, ένα παράξενο βιβλίο, που απελευθερώνει σαρκοφάγα σατανικά πνεύματα. Η ταινία που προκαλεί αναρίθμητες ανατριχίλες, πολλές φορές μοιάζει με μίξη πολλών ταινιών του είδους, γρήγορα εξαντλείται και προσπαθεί να ανανεώσει την αγωνία με χοντροκομμένα, πολλές φορές, ευρήματα. Παίζουν οι Λίλι Σάλιβαν, Αλίσσα Σάδερλαντ κ.ά.

Σπασιμένος Ήχος. Αρκούντως ενδιαφέρον ντοκιμαντέρ (2022) του Φοίβου Κοντογιάννη, για το μπουζούκι. Ένα ταξίδι μνήμης στον ήχο του πιο αγαπητού λαϊκού οργάνου της χώρας επωμένο μέσα από τα μάτια μεγάλων προσωπικοτήτων της σύγχρονης ιστορίας του μπουζουκιού και σπάνιο αρχειακό υλικό. Από τους σκοτεινούς τεκέδες και στα χρόνια παρανομίας και διώξεων στα μεγάλα σαλόνια της ελληνικής

κόππει ο θυρωρός του κτιρίου του. Τον ενημερώνει πως μια δραπετής έχει κρυφτεί κάπου στο κτίριο. Ο Αλί ανακαλύπτει τη δραπετή Λέιλα μέσα στο διαμέρισμά του. Μέσα σε μια διαδύλωση που διακόπηκε βίαια προκαλώντας χάος, έχασε τον τετράχρονο γιο της καθώς τη μετέφεραν σε βαν της αστυνομίας. Σταδιακά ο Αλί θα δεθεί συναισθηματικά μαζί της...

Καραόκε (Karaoke). Κομεντί, ιστορικής παραγωγής του 2022, σε σκηνοθεσία Μος Ρόζενταλ, με τους Σασόν Γκαμπάι, Ρίτα Σουκρούν, Κόμπι Φάραγκ, Ταλίν Αμπού Χάνα, Λιόρ Ασκενάζι κ.ά. Γλυκόπικρη όσο και διασκεδαστική κομεντί από το Ισραήλ, με χαρισματικούς πρωταγωνιστές, από τον Μος Ρόζενταλ, στην πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, που γνώρισε πολλές διακρίσεις.

αστική του ζωή στα προάστια κι έχει πλέον παραιτηθεί από τη χαρά του έρωτα, θα αναστατωθεί όταν μετακομίζει στο πολυτελές ρετιρέ της πολυκατοικίας τους ένας κοσμοπολίτης εργέννης, που είναι χαρισματικός και κάνει βραδιές караόке στο σπίτι του.

Η βούληση του ανθρώπου να αισθάνεται ζωντανός, σε κάθε ηλικία, να επιζητά την επιβεβαίωση, στιγμές λάμψης από τον νεανικό του ενθουσιασμό, να γνωρίζει νέα πράγματα, ακόμη και αν δεν τα πολυκαταλαβαίνει, είναι το βασικό θέμα της ταινίας του Ρόζενταλ, που δεν αφήνει ασχολίαστο τον γάμο και τη χαμένη σεξουαλικότητα, την πολυπλοκότητα της ανθρωπίνης ύπαρξης.

Και όλα αυτά με έναν ιδιαίτερο χαριτωμένο τρόπο, μια σκηνοθεσία που έχει και έμπνευση και φρέσκια ματιά, αλλά και εξαιρετικούς φωτισμούς και

Απαρραπήρητα...

«Μπισμπίκης»
στα Τρίκαλα

Τροχαίο αλά
Μπισμπίκη
σημειώθηκε
τα ξημερώματα
της Τετάρτης
στα Τρίκαλα,
όταν αυτοκίνητο,
ιδιοκτησίας
συγγενικού
προσώπου
αυτοδιοικητικού,
προσέκρουσε
με σφοδρότητα
σε τρία άλλα
σταθμευμένα
ΙΧ, προκαλώντας
σημαντικές
ζημιές. Ο οδηγός
εγκατέλειψε το
σημείο χωρίς να
αφήσει σημείωμα
ή να ειδοποιήσει
τις αρχές

Πλυντήριο πιάτων

Νέο επαγγελματικό πλυντήριο παραδόθηκε στα μαγειρεία του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας. Σειρά τώρα να παίρνουν και οι δίσκοι φαγητού...

Πόθεν Έσχες

Υστερα σου λέει η ακρίβεια στα ράφια των σουπερ μάρκετ πλίττει τα χαμπλά στρώματα. Τι να πουν και οι βουλευτές. Ξέρεις τι είναι να παίρνεις μισθό 7.000 ευρώ και να βλέπεις στις δηλώσεις «Πόθεν Έσχες» εθνοπατέρες να δηλώνουν καταθέσεις 2-3.000;

Αποβολή

Μπερδεύτηκε και πέρασε στην αίθουσα του Περιφερειακού Συμβουλίου με αμφιθέατρο ο Δημήτρης Κουρέτας, αξιώνοντας την αποβολή δημοσιογράφων της FORMedia. Ξανάνωσε καθηγητής, που η αυθεντία του δεν αμφισβητείται... Είναι όμως Περιφερειάρχης...

Αυτοκινητάκι

Στην Περιφερειακή Ενότητα Μαγνησίας πιθανόν τα υπηρεσιακά αυτοκίνητα είναι περισσότερα από οδηγούς. Δεν εξηγείται αλλιώς ότι με απόφαση της περιφερειακής επιτροπής η Αντιπεριφερειάρχης Άννα Μαρία Παπαδημητρίου, θα οδηγεί επιβατικό ΙΧ αυτοκίνητο για την αντιμετώπιση υπηρεσιακών αναγκών και μόνο όταν δεν υπάρχουν ή κωλύονται οι οδηγοί της Δ/νσης Τεχνικών Έργων. Επομένως όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμοι οδηγοί ή κωλύονται ένα αυτοκίνητο, αυτό που θα μπορεί να οδηγεί η Αντιπεριφερειάρχης, θα περισσεύει.

Roundabout

Μία ανάρτηση για τους κυκλικούς κόμβους στον Αλμυρό έκανε ο Κώστας Αγοραστός και βρήκε τον μπελά του... Η «Αυγή» τον περίμενε στη γωνία...

Πόθεν Έσχες

Οι δηλώσεις «Πόθεν Έσχες» των αιρετών αποτελούν πάντοτε αντικείμενο συζήτησης και ενίοτε περιπαικτικών σχολιασμών. Αυτή τη φορά η ανάγνωσή τους δεν περιορίστηκε σε αριθμό ακινήτων. Αλλά στο ποιοι έχουν δηλωμένα βοσκοτόπια. ΟΠΕ-ΚΕΠΕ είναι αυτός...

Γκαρνταρόμπα

Εμφανώς αδυνατισμένος εμφανίζεται το τελευταίο διάστημα ο Θανάσης Μαμάκος. Για τον fit δήμαρχο Λαρισαίων πάντως το πρόβλημα τώρα έχει να κάνει με την γκαρνταρόμπα. «Τι να το κάνεις; Πρέπει να πάρω καινούρια ρούχα» απαντάει με χαμόγελο σε όσους του δίνουν τα εύσημα για την απώλεια των παραπινύσιων κιλών.

Ασανσέρ

Η εγγραφή στο μπτρώ ώστε να ακολουθήσει η αναβάθμιση των ασανσέρ είναι το μείζων ζήτημα στις συνελεύσεις των πολυκατοικιών στα αστικά κέντρα της Θεσσαλίας. Κι άντε τώρα να είναι ένοικος 4-5ου ορόφου οι γείτονες των όμορων διαμερισμάτων να αρνούνται να πληρώσουν και η συνέλευση των ενοίκων να αποφασίζει τον αποκλεισμό του ορόφου...

Συνάντηση εργασίας

Τέσσερις μέρες πάντως μετά ο Περιφερειάρχης επιχείρησε να το... σώσει, έχοντας συνάντηση εργασίας με τον πρόεδρο της Ιατρικής Σχολής, υποσχόμενος αναμόρφωση του μουσείου «Ιπποκράτη» από την Περιφέρεια.

Η Μαρία Γαλλιού...σε νέο ρόλο ... Αντιπεριφερειάρχης & Επίτιμη Πυροσβέστρια! Σε ότι αφορά για την ικανότητά της να σβήνει «πολιτικές φωτιές» επιτρέψτε μας να έχουμε πολλές επιφυλάξεις

Ακόμη τον περιμένουν

Έλαμψε διά της απουσίας του ο Δημήτρης Κουρέτας από την εκδήλωση στο «Χατζηγιάννειο» για την ονοματοδοσία του 2ου Γενικού Λυκείου σε 2ο Γενικό Λύκειο-«Ιπποκράτης». Αν και επίσημα προσκεκλημένος και εκ των τριών ομιλητών, ο πρόεδρος της Ιατρικής Σχολής Άρης Ζιμπής και ο πρόεδρος του Συλλόγου «Ο Ιπποκράτης στη Λάρισα» Ρίζος Χαλιαμπάλιας ήταν οι άλλοι δύο, ο Περιφερειάρχης Θεσσαλίας αιφνιδίως προτίμησε να μην παραστεί, στέλλοντας στη θέση του τον αντιπεριφερειάρχη Παιδείας, Βασίλη Σίμο. Εντάξει Παρασκευή ήταν...

«Παρτάκηδες» δήμαρχοι

Λόγο για «παρτάκηδες» δημάρχους, που «δεν ξέρουν που είναι ο ΧΥΤΑ, και έχουν το λόγο τους στα παπούτσια» έκανε ο δήμαρχος Τρικκαίων, Νίκος Σακκάς, εμφανώς ενοχλημένος για την αλλαγή διοίκησης στο ΦΟΔΣΑ Θεσσαλίας. Το «καρφί» ήταν για τον δήμαρχο Καρδίτσας, Θανάση Τσιάκο, ο οποίος έσπασε»

το μέτωπο της ΠΑΔΥΘ.

Πυροσβεστήρες

Επίδειξη στη χρήση πυροσβεστήρων μέσω των πραγματοποιήθηκε μεσοβδόμαδα μπροστά από το κτίριο της Περιφερειακής Ενότητας Λάρισας. Με τους πυροσβέστες να καίνε ξύλα από παλέτες σε κάτι που έμοιαζε με ψησταριά και την την αντιπεριφερειάρχη Μαρία Γαλλιού να φορά πορτοκαλί γιλέκο, πάντως δουλειά δεν γίνεται. Τα λουκάνικα μόνο έλειπαν...

Απατεώνες

Τυπική διαδικασία αναμένεται θύμα απάτης από δήθεν υπαλλήλους του ΔΕΔΔΗΕ

έπεσε ηλικιωμένη ένοικος πολυκατοικίας επί της οδού Πατρόκλου στη Λάρισα. Με το πρόσχημα ότι διαπιστώθηκε ρευματοκλοπή που επισύρει μεγάλο πρόστιμο η ηλικιωμένη πείστηκε κι άφησε σε... λεκάνη μετρητά και χρυσαφικά μεγάλης αξίας.

Μπινελίκια

Τεντωμένα είναι τελευταία τα νεύρα των αιρετών της τοπικής αυτοδιοίκησης σε όλη τη Θεσσαλία. Την οξεία αντιπαράθεση Κουρέτα-Αγοραστόυ στη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου, ζήλεψαν στον Δήμο Πύλης. Πρωταγωνιστές ο δήμαρχος Κώστας Μαράβας και ο δημοτικός σύμβουλος της αντιπολίτευσης Δημήτρης Παρθένης, οι οποίοι αντάλλαξαν βαρείς χαρακτηρισμούς για τις απευθείας αναθέσεις του Δήμου για τα νέα ψηφιακά υδρόμετρα. «Ου να καθείς» ο ένας, «άντε ρε αγράμματε» ο άλλος...

«Ολλανδοί»

Στην Ολλανδία βρέθηκαν οι δήμαρχοι Κιλελέρ, Θανάσης Νασιακόπουλος και Ρήγα Φεραίου Δημήτρης Νασίκας. Αμφότεροι συμμετείχαν σε φόρουμ του EUI για τα Χρηματοδοτικά Εργαλεία και τη Βιώσιμη Ανάπτυξη των Δήμων. Ιδέες πήραν, η εφαρμογή είναι δύσκολη...

Τι σου είναι η μάνα...

Την επόμενη μέρα στην αστυνομία παρουσιάστηκε η ηλικιωμένη μητέρα του αυτοδιοικητικού, ισχυριζόμενη ότι εκείνη ήταν η οδηγός. Δεν... αποκλείεται πάντως, καθώς ο αυτοδιοικητικός προσφάτως είχε εντοπιστεί σε έλεγχο της Τροχαίας να οδηγεί υπό την επήρεια μέθης, με συνέπεια να του αφαιρεθεί το δίπλωμα οδήγησης.

Από τη συντακτική ομάδα του
Δημοσιογραφικού Οργανισμού
21admedia